Stuk **428** (1996-1997) – Nr. 1

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

14 oktober 1996

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 telt 17 hoofdstukken :

Hoofdstuk I : Ambtenarenzaken
Hoofdstuk II : Onderwijs
Hoofdstuk III : Gezondheidsbeleid
Hoofdstuk IV : Financiën en Begroting
Hoofdstuk V : Successierechten
Hoofdstuk VI : Promotie- en Uitvoerbeleid
Hoofdstuk VII : Stedelijk beleid
Hoofdstuk VIII : Binnenlandse Aangelegenheden
Hoofdstuk IX : Huisvesting
Hoofdstuk X : Tewerkstelling
Hoofdstuk XI : Leefmilieu
Hoodstuk XII : Cultuur
Hoofdstuk XIII : Economie
Hoofdstuk XIV : Ruimtelijke Ordening
Hoofdstuk XV : Vervoer
Hoofdstuk XVI : Openbare Werken
Hoofdstuk XVII : Inwerkingtreding.

I. Algemene bespreking

De Raad van State verwijst in zijn algemene opmerkingen naar vroegere adviezen naar aanleiding van programmadecreten. We kunnen voor het antwoord volstaan te verwijzen naar vorige programmadecreten waarin deze opmerkingen uitvoerig werden beantwoord.

II. Artikelsgewijze commentaar

HOOFDSTUK I

Ambtenarenzaken

Artikelen 1 tot 3

In het verleden werden door de Vlaamse regering een aantal wetenschappelijke instellingen opgericht. Volgens de tekst van de koninklijke besluiten van 20 april 1965 betreffende het statuut van de wetenschappelijke inrichtingen van de Staat en van 21 april 1965 tot vaststelling van het statuut van het wetenschappelijk personeel der wetenschappelijke inrichtingen van de Staat konden in de beginfase van de door de Vlaamse regering opgerichte wetenschappelijke instellingen bij gebreke aan instellingshoofd en (leidinggevend) wetenschappelijk personeel -die zelf nog dienden benoemd te worden- noch de "jury voor werving en bevordering" noch de "wetenschappelijke raad" worden samengesteld en kon er niet tot de werving of bevordering van hetzij wetenschappelijk, hetzij leidinggevend wetenschappelijk personeel worden overgegaan.

De Vlaamse regering was toen, rekeninghoudend met de op dat ogenblik bestaande bevoegdheidsverdeling, niet bevoegd om de koninklijke besluiten van 20 en 21 april 1965 te wijzigen.

Aangezien de federale overheid de tekst van de koninklijke besluiten van 20 en 21 april 1965 niet heeft herzien in functie van oprichtingen van nieuwe instellingen kon de Vlaamse regering noch tot de aanwerving noch tot de bevordering van personeel overgaan overeenkomstig deze besluiten.

De Vlaamse regering heeft voor het verleden een aantal dringende maatregelen van behoorlijk bestuur te nemen teneinde de werking en de continuïteit van haar wetenschappelijke instellingen te garanderen.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

Artikel 4

De middelen van het fonds voor het leerlingenvervoer bestaan uit de bijdragen van de leerlingen in de kostprijs van het vervoer. Hierbij horen eveneens de bijdragen van leerlingen uit het buitengewoon onderwijs.

Tot op heden konden deze middelen alleen aangewend worden voor het zonaal vervoer. Deze aanpassing maakt het mogelijk de middelen van het fonds aan te wenden voor alle soorten leerlingenvervoer.

Artikel 5

Om de budgettaire garantie te bieden dat de machtigingen voor ARGO, DIGO en IVAH mee evolu-

eren met de kostprijs van de investeringen, worden de bedragen vermeerderd met de door de Vlaamse regering gehanteerde index.

De formule, zoals ze in Onderwijsdecreet VI stond, had een reële daling van de machtiging tot gevolg.

Artikel 6

In uitvoering van het regeerakkoord worden in 1997 800.0 miljoen extra middelen voorzien voor de hogeschoolcampussen. Deze middelen worden onder de vorm van vastleggings-machtigingen toegekend. De verdeling tussen de onderwijsnetten is gebeurd conform de bepalingen in de Onderwijsdecreten VI en VII.

HOOFDSTUK III

Gezondheidsbeleid

Artikel 7

De opheffing van artikel 19 van het decreet van 12 december 1990 is ingegeven door de volgende redenen :

– de OPZ' s hebben geen dotatie ;

– deze opheffing draagt eveneens de voorkeur weg van het Rekenhof (de begroting heeft hier geen meerwaarde) ;

– een groot deel van het gezondheidsbeleid is een gefederaliseerde bevoegdheid gebleven waarbij de ziekenhuiswetgeving reeds werd opgelegd ;

– in het ontwerp van kaderdecreet werd ook reeds een afwijking voorzien voor ondermeer het UZ Gent en de OPZ's ;

– uit artikel 5 van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1996 betreffende het voeren van een geïntegreerde budgettaire en economische boekhouding worden ondermeer het UZ Gent en de OPZ's expliciet uitgezonderd ;

– de gegevens van de uitvoeringsrekening van de begroting van het UZ Gent en de OPZ's komen niet in aanmerking voor de consolidatie naar de NBB toe.

Artikel 8

Paragraaf 1 van het artikel heeft met ingang van 1 januari 1997 de wet op van 27 juni 1956 betreffende het speciaal onderstandsfonds. Dit betekent dat verpleegkosten voor TBC- en kankerpatiënten die betrekking hebben op de periode vanaf 1 januari 1997 niet langer gedragen worden door een specifiek fonds.

Met het oog op een duidelijke en correcte afhandeling van de dossiers moet een overgangsperiode voorzien worden voor de kosten die betrekking hebben op de periode v3/43/4r 1 januari 1997. Dit wordt geregeld in paragraaf 2 van het artikel.

De artikelen 11, 12 en 13 van de wet van 27 juni 1956 betreffende het speciaal onderstandsfonds bevatten de regeling inzake vordering tot terugvordering en vordering tot verhaal van de tegemoetkomingen toegestaan door het speciaal onderstandsfonds. Het is de bedoeling dat deze regels blijven bestaan.

Artikelen 9 en 10

De huidige VIPA-reglementering kent twee beslissingsmomenten. Bij het eerste beslissingsmoment verleent het een subsidiebelofte. Volgens de definitie in artikel 28° van het VIPA-decreet wordt subsidiebelofte bepaald als : "principiële verbintenis, geldig voor een bepaalde duur, ten aanzien van een initiatiefnemer om een investeringssubsidie toe te kennen". Het tweede beslissingsmoment is de subsidiebeslissing. volgens artikel 29° van het decreet betekent dit : "verbintenis om voor een investering een investeringssubsidie toe te kennen".

In tegenstelling met de vroegere reglementering waar een principieel akkoord slechts kon ingeroepen worden in zoverre er voldoende kredieten beschikbaar waren, was het de bedoeling van de wetgever om door artikel 11, §1 van het decreet een grotere rechtszekerheid te bieden aan de initiatiefnemer, die een subsidiebelofte ontvangt voor een bepaald project uit zijn masterplan. Het was de bedoeling van dit artikel dat de overheid zich formeel verbindt het betreffende project te subsidiëren als aan de voorwaarden, opgesomd in het procedurebesluit, wordt voldaan.

De Inspectie van Financiën merkte dan ook terecht op dat het formele moment van engagement door de overheid ligt op het ogenblik van de subsidiebelofte en niet op het moment van de subsidiebeslissing. De vastlegging dient dan ook te gebeuren bij de subsidiebelofte.

Hierdoor dienen de definities 8° en 9° in artikel 2 van artikel 11 §1 te worden vervangen. De subsidiebelofte wordt hierdoor de formele verbintenis, die op de begroting van het lopende jaar wordt aangerekend, terwijl de subsidiebeslissing dan het gedeelte van de subsidiebelofte bepaalt dat voor elke projectfase voorzien wordt.

HOOFDSTUK IV

Financiën en Begroting

AFDELING 1

Vlaamse Openbare Instellingen

Artikel 11

Een voorstudie van de idee van pooling van de verzekeringsdossiers van de Vlaamse openbare instellingen en diensten met afzonderlijk beheer heeft aangetoond dat volgende voordelen kunnen worden verwacht.

1. Voordelen van financiële aard :

– schaalvoordeel van pooling bij klassieke verzekering (aansprakelijkheid, patrimoniumverzekering, voertuigen, ...) ;
– winstparticipatie ;
– beheerskostenverlaging bij bv. "abonnementsverzekering".

2. Voordelen van kwalitatieve aard :

– verbeterde dekking bij gewone ongevallen ;
– verbeterde dekking doordat bij pooling een bovenliggende verzekering die de catastrofes dekt, kan worden afgesloten ;
– risicobeheer wordt mogelijk doordat onderzoek kan worden verricht naar de kwaliteit van het verzekeringsdossier.

Vlaamse openbare instellingen genieten de rechtspersoonlijkheid. Zij hebben bijgevolg de autonome bevoegdheid om verzekeringen af te sluiten waardoor een wettelijke grondslag aan het pooling-initiatief dient te worden gegeven.

Om zo snel mogelijk het voordeel uit de pooling te halen dient deze wettelijke basis zo snel mogelijk te worden gelegd. De verschillende contracten kunnen immers pas toetreden nadat ze zijn opgezegd. Naargelang de individuele opzegdatum zal het overnemen van alle contracten normaal 3 tot 15 maanden duren. De opname van dit artikel moet toelaten op 1 januari 1998 te starten met 80 % van de contracten.

In antwoord ophet advies van de Raad van State kan gesteld worden dat de wetgeving op de overheidsopdrachten uiteraard zal gevolgd.

AFDELING 2

De met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen

Artikel 12

De voorgestelde wijziging betreft het decretaal inschrijven van de nu door de administratie der directe belastingen gehanteerde onderrichtingen en het strikt beperken van de bedoelde uitbatingen tot deze die werkelijk als foorkramer toestellen uitbaten in een mobiele inrichting. Deze wijziging geeft geen enkele budgettaire weerslag. Het betreft dus de bevestiging van de huidige toestand zoals die in de praktijk voorkomt om elke mogelijke discussie uit te sluiten.

Artikel 13

In de huidige toestand werden de tarieven herleid tot de helft (artikel 81, 2° WGB), voor elk bedrijf, met uitsluiting van drankgelegenheden die niet meer dan 6 maanden per jaar voor het publiek toegankelijk zijn. Deze 6 maanden worden bovendien verlengd met 30 dagen vrij te kiezen over de rest van het jaar mits voorafgaandelijke aangifte van deze data.

Bovendien worden bovenop de herleiding van de tarieven tot de helft de toestellen (artikel 56, 2° KB algemene verordeningen WGB) het overgrote deel van de toestellen categorie A, uitbetaald door een seizoenbedrijf, belast in een lagere categorie B. Dit brengt mede dat de volle taks : 144.000 voor

toestellen cat. A herleid wordt tot 52.000 x1/2 = 26.000, hetgeen een verlaging inhoudt van 118.000 F of 81.9%. Deze vermindering wordt dus toegestaan aan uitbatingen die zich beperken tot 8/12 (14 d. verlof inbegrepen) van de maximale normale openingstijd. Bovendien moet erop gewezen worden dat elke bedrijvigheid een hoog- en een laagseizoen kent. Het proportioneel herleiden van deze forfaitaire heffing wordt ten onrechte in verband gebracht met openingsduur en niet met inkomsten. Toeristisch gevoelige sectoren hebben per definitie hun hoogtepunt in verlofperiodes. Toeristisch gevoelige sectoren hebben per definitie hun hoogtepunt in verlofperiodes. Periodes die hen in staat moeten stellen een normaal jaarinkomen te realiseren. Vanuit economisch standpunt is dit overigens de logica zelf. De vaste kosten zijn immers gelijk voor elke maand van het jaar.

Het is trouwens deze onlogische regeling die aan de basis ligt van menig misbruik en discussie.

HOOFDSTUK V

Successierechten

Bij een te hoge belastingdruk ligt het in de natuur van de mensen belastingen te vermijden, te ontwijken of te ontduiken. Een overheid die zich daarvan bewust is moet er naar streven de hoe grootheid van haar belastingen in overeenstemming te brengen met de wil van de bevolking deel te nemen aan de solidariteit binnen deze gemeenschap. Indien de belastingsdruk te hoog ligt, zal de wil afnemen en zal hieruit een dalende belastingsopbrengst resulteren zelfs bij stijgende tarieven. Dit noemt men het Laffer-effect. Dat de successierechten te hoog liggen en het Laffer effect ten volle speelt is duidelijk.

Op basis van verschillende studies inzake het vermogen van de inwoners van België en dus zeker van Vlaanderen zouden de opbrengsten van de successierechten + 26 mia. per jaar kunnen bedragen. In het jaar 1995 bedroeg de opbrengst echter 13,082 mia. Voor 1997 schat het federale ministerie van financiën de ontvangsten op 13,188 mia. Uitgaande van een minimalistische stijging van de patrimonia van 2,5% jaarlijks zou deze belasting in 1997 13,760 miljard moeten opbrengen. Concreet houdt dit dus in dat er in een periode van 2 jaar tijd voor circa 600 miljoen vermeden of ontweken wordt (of aan een gemiddelde aanslagvoet van 8% betekent dit ongeveer 7 miljard extra niet aangegeven activa).

Gezien de Vlaamse regering ervoor geopteerd heeft de belastingdruk niet te verhogen wordt er niet aangestuurd op een meeropbrengst, maar op een lagere heffing op een bredere basis. Indien het roerend vermogen net zoals het onroerend vermogen op een realistische wijze wordt aangegeven dan kunnen de successierechten drastisch verlaagd worden.

De voorstellen die thans ter tafel liggen zouden op basis van een vergelijkbaar gedrag van de belastingplichtige een minderopbrengst van 500 mio met zich meebrengen. De Vlaamse regering durft ervan uitgaan dat evenredig met de verlaging, het Laffer effect zal afnemen. Mocht blijken dat hierdoor de opbrengst van de successierechten toch zou groeien, wat bij een juistere aangifte van successies moet mogelijk zijn , dan kan een bijkomende daling van de thans voorziene tarieven opnieuw overwogen worden.

AFDELING 1

Vereenvoudiging van de tarieven

Artikelen 14 tot 18

1. De doelstelling van de hervorming is in de eerste plaats de vereenvoudiging, met globaal zo weinig mogelijk budgettair effect.

De Vlaamse regering gaat ervan uit dat door de vereenvoudiging de fraude wellicht zal afnemen : indien de erfgenamen precies weten welke hun verplichtingen zijn, zullen zij eerder geneigd zijn zich eraan te conformeren dan wanneer hierover onduidelijkheid bestaat.

Het aantal schijven wordt daarom drastisch beperkt : nog slechts 3, ipv. 9 in rechte lijn en één tarief ipv. 5 in de zijlijn en tussen vreemden.

Bovendien wordt het tarief tussen ooms en tanten/neven en nichten samengesmolten met dat tussen vreemden.

2. Een tweede doelstelling is de aanmoediging om alle roerende goederen aan te geven, en deze zo in het officiële economische circuit te behouden, wat op zich weer de investeringen en aldus de tewerkstelling moet ten goede komen.

Op dit ogenblik bestaan er op roerende goederen weinig controlemiddelen, zodat het percentage aangegeven roerende goederen aanzienlijk kleiner

is dan wat op grond van het globaal roerend patrimonium van alle inwoners het geval zou moeten zijn. In de zijlijn is het percentage roerende goederen aanzienlijk hoger. Dit kan wellicht gedeeltelijk uitgelegd worden :

– door hogere handgiften in rechte lijn dan in de zijlijn ;

– doordat gezinnen met kinderen minder kunnen sparen dan gezinnen zonder kinderen.

Het kan er echter ook op wijzen dat er een vrij hoog niet-aangifte-percentage is in de rechte lijn.

Om aangifte aan te moedigen wordt een splitsing doorgevoerd tussen roerende en onroerende goederen : de percentages worden een eerste maal toegepast op de onroerende goederen, een tweede maal op de roerende. Dit brengt globaal een aanzienlijke verlaging van de successierechten met zich mee voor alle particulieren. Ook voor zelfstandigen, waarbij het vermogen deels uit onroerende, deels uit roerende activa bestaat betekent dit een effectieve vermindering van de successierechten.

De tarieven zijn, zoals vermeld, vastgesteld met het oog op budgettaire neutraliteit. Indien zou blijken dat de opbrengst, bv. door hogere aangifte van roerende goederen, hoger is, dan kunnen in de toekomst nieuwe tariefverlagingen ingevoerd worden. Het is immers niet de bedoeling de belastingdruk op successies, globaal, te verhogen.

3. De schulden worden, voor de toepassing van het tarief, bij voorrang aangerekend op de roerende goederen en de goederen van artikel 60bis.

Het gevaar bestaat immers dat, door de splitsing tussen roerend en onroerend, een erflater die voornamelijk onroerend goed bezit, kort voor zijn overlijden roerend goed koopt met een lening. Op die wijze zou de lening (geheel of) gedeeltelijk toegerekend kunnen worden op het onroerend goed, zodat minder successierecht verschuldigd zou zijn.

Door de toerekeningsregel wordt dit vermeden.

Het vermoeden is evenwel weerlegbaar : indien de erfgenamen bewijzen dat de schulden werden aangegaan om onroerende goederen te verwerven of te behouden, kunnen zij daarop worden toegerekend.

4. De tarieven in rechte lijn werden vastgelegd aan de hand van volgende regels :

a. Het aantal schijven wordt, zoals gezegd, aanzienlijk beperkt, nl. 3 ipv. 9.

b. De globale belastingdruk per categorie is lager dan onder het vroeger stelsel.

Het tarief wordt, zoals vroeger, toegepast per netto-erfdeel.

5. Deze hervorming heeft eveneens tot doel om de relatie stiefouder – stiefkind voor het percentage van de successierechten op een gelijke wijze te behandelen als de relatie in rechte lijn of tussen echtgenoten. De relatie tussen stiefouders en stiefkinderen kan immers zeer hecht zijn. Vaak zullen deze gedurende geruime tijd samengeleefd hebben. Hierbij kan eveneens, bij wijze van voorbeeld van deze bijzondere band, verwezen worden naar artikel 203, §2 van het Burgelijk Wetboek. Dit artikel voorziet in een onderhoudsplicht van de stiefouder t.a.v. de stiefkinderen. In artikel 345 BW zijn de leeftijdsvoorwaarden voor adoptie minder streng indien het om een adoptie van een stiefkind gaat.

Het Burgelijk Wetboek beschouwt echter het stiefkind nooit als een erfgenaam van de stiefouder. Dit betekent dat de stiefouder slechts d.m.v. een testament of een schenking het geheel of een deel van zijn of haar vermogen aan het stiefkind kan toekennen. Dit impliceert derhalve steeds een wilsuiting van stiefouder.

Deze bijzondere band waarvan de uitdrukkelijke wilsuiting het bewijs vormt, rechtvaardigt deze gelijke behandeling met de rechte lijn of tussen echtgenoten.

6. De tarieven in de zijlijn en tussen vreemden worden samengevoegd tot één vlak tarief, één bij vererving naar broers of zusters (30%), één tussen alle andere personen (40%).

De bedoeling van een progressief tarief is immers om rekening te houden met de draagkracht van de betrokkenen. Vroeger kreeg men zijn vermogen voor een groot deel via vererving ; eventueel ook van ooms of tantes. Thans is dit veel minder het geval. Bij vererving in de zijlijn is het erfdeel dat de betrokkene ontvangt dan ook niet of nauwelijks meer gerelateerd aan zijn draagkracht. De patrimonia die men bezit, zijn nu dikwijls in één generatie opgebouwd, en niet langer familiebezit. Ook gaat het in de zijlijn dikwijls om kleinere erfdelen, vermits er meer erfgenamen zijn. Tenslotte zou men rekening moeten houden met wat de erfge-

naam reeds bezit, wat praktische moeilijkheden stelt.

Om die reden werd één vlak tarief ingesteld, dat lager is bij broers en zusters, gelet op de nauwere familieband. De successierechten worden hier dus eerder gezien als een heffing op het vermogen van de erflater.

Door deze wijziging is het ook mogelijk om de tarieven tussen vreemden aanzienlijk lager te stellen, met behoud van de budgettaire vereisten, dan wat zonder deze wijziging het geval zou zijn.

7. Dit heeft ook voor gevolg dat samenlevende maar niet gehuwde partners voortaan aan een tarief van 40% (ipv. 30 à 80%) onderworpen zullen zijn, wat in de meeste gevallen een aanzienlijke verlichting van de belastingdruk zal betekenen.

8. De kleine successies blijven vrijgesteld : er is een vermindering van 750.000 frank per successie, die wordt verhoogd met 250.000 frank per kind boven het tweede. Zodoende bedraagt de vrijstelling voor gezinnen :

– zonder kinderen : 750.000 frank ;

– met 1 of 2 kinderen : 750.000 frank ;

– met 3 kinderen : 1.000.000 frank ;

– met 4 kinderen : 1.250.000 frank, enz.

De 750.000 frank, verhoogd met schijven van 250.000 frank, wordt verdeeld over alle descendenten én de echtgenoot samen. De vrijstelling per kind bedraagt dus, als er een echtgenote en 5 kinderen tot de successie komen, (750.000 + 3 x 250.000) = 1.500.000 frank in totaal, hetzij 250.000 frank voor de echtgenote en elk kind.

Verder blijft het stelsel van de vroegere 'bijabattementen' integraal behouden. Deze verhogen de individuele vrijstelling van het betrokken kind. Het kind dat op de jongste leeftijd zijn ouder verliest, heeft dus de hoogste vrijstelling.

De vermindering van 2% met een maximum van 2.500 frank per kind, voorgeschreven door artikel 56, wordt, gelet op de algemene hervorming van de tarieven, ook weggelaten.

Wanneer de som van de verschuldigde successierechten in rechte lijn of tussen echtgenoten gedeeld door het aantal erfgenamen minder dan 3000 BEF bedraagt, wordt voortaan in een vrijstelling voor elke erfgenaam voorzien gelijk aan het verschuldigde bedrag. Deze bepaling verhindert enerzijds dat te kleine bedragen geïnd moeten worden, maar compenseert anderzijds voor deze kleine erfenissen de wijzigingen in artikel 54, 1°. De formule waarbij eerst al de de verschuldigde rechten van de verschillende erfgenamen opgeteld worden en vervolgens deze gedeeld worden door het aantal erfgenamen is noodzakelijk om gelijkheid te creëren tussen de langstlevende echtgenoot en de andere erfgenamen in rechte lijn. In functie van het aandeel van het vruchtgebruik zou immers bij een eenvoudige grens van 3000 BEF per erfgenaam, de ene wel van de vrijstelling kunnen genieten en de andere niet.

9. Verder worden van successierechten vrijgesteld, de legaten aan het Vlaamse Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, en de Vlaamse openbare instellingen. Vermits de opbrengst van de successierechten aan het Vlaamse Gewest toekomt, lijkt het aangewezen dit aan te passen.

De andere openbare (en private) rechtspersonen betalen dus voortaan het tarief tussen vreemden, hetzij 40%. Het tarief voor VZW's en gelijkgestelden blijft onveranderd op 8,8%. Ook voor gemeenten en OCMW's gelegen in het Vlaamse Gewest blijft het huidig tarief behouden.

AFDELING 2

Verlaagd tarief voor familiale ondernemingen en familiale vennootschappen

Artikel 19

De continuïteit van Vlaamse ondernemingen bevorderen en zo een duurzame tewerkstelling realiseren , is een belangrijke doelstelling van de Vlaamse regering. De belangrijkste belasting waarmee de Vlaamse regering dit thans kan bewerkstelligen, is het successierecht. Op dit ogenblik worden investeringen soms geremd, en daarmee de tewerkstelling, omdat de betrokkenen vrezen het successierecht over de waarde van de onderneming te verhogen. Een marginaal tarief van 30% (en na de hervorming nog altijd 27%) is immers vrij drukkend voor activa die weliswaar een belangrijke waarde kunnen vertegenwoordigen, maar per hypothese niet of zeer moeilijk verzilverbaar zijn.

Een tweede doelstelling, daarmee gepaard gaande, bestaat erin aandelen op vrijwillige basis opnieuw in de officiële sfeer te brengen. Op dit ogenblik

worden aandelen soms in de anonimiteit gehouden, waarna aangifte verzuimd wordt. Door het successierecht drastisch te verlagen, tot 3%, wordt de drempel voor aangifte in gelijke mate verlaagd.

Een derde doelstelling is het overbodig maken van allerlei constructies, in binnen- en vooral in het buitenland, louter met het oog op de vermijding van het successierecht. Dergelijke constructies kosten tijd en vooral aandacht, en brengen de aandelen in de quasi-onofficiële sfeer, wat nadelig is voor de economie.

§ 1. Deze paragraaf voert een lager tarief van 3% in voor familiale ondernemingen of vennootschappen.

Daarmee wordt de situatie bevorderd waarbij een familie of familietak de onderneming aanhoudt, waar zij haar professionele activiteit kan ontplooien, of waardoor zij als familie een belangrijke risicovolle investering verricht door het aanhouden van een controleparticipatie (dit in tegenstelling tot loutere beleggingen waarbij geen controle wordt nagestreefd en eerder aan risicospreiding wordt gedaan).

De wens tot bevordering van het familiaal ondernemerschap en het aanhouden van familiale vennootschappen met het oog tot behoud van de werkgelegenheid in Vlaanderen vormt de verantwoording voor de vooropgestelde omschrijving van het begrip familiale vennootschap. Deze heeft tot doel de vennootschappen aan te duiden waarvan de controle zich bevindt binnen een familietak die teruggaat tot 1 aandeelhouder en zijn echtgenoot of echtgenote. Situaties waarbij de controle verspreid wordt over verschillende familietakken, zodat binnen elke familietak slechts een kleinere participatie aanwezig is (belegging eerder dan risicovolle investering), worden in dit kader bewust niet geviseerd, wat de reden is om enkel rekening te houden met het aandelenbezit van een persoon en de familieleden tot en met de broers en zusters. Deint het aandelenbezit verder uit over de familie, dan verdwijnt in zekere mate de betrokkenheid en het risiconiveau (door de spreiding) tenzij uiteraard de aandelen gehergroepeerd worden (door schenkingen, verdelingen, aankopen) binnen een kleinere familietak, die dan op zich opnieuw in aanmerking kunnen komen voor het verlaagd tarief als familiale vennootschap.

Door de participatievoorwaarde op 50% te stellen, wordt ook mogelijk gemaakt dat ondernemingen of vennootschappen die geleid worden door twee families van de maatregel genieten. Ook de nalatenschap van twee partners, die niet gehuwd zijn, en die elk de helft bezitten van een onderneming, kan voor het verlaagd tarief in aanmerking komen.

Voor de berekening van de 50 procent wordt tevens rekening gehouden met de activa of de aandelen die reeds in het bezit zijn van de descendenten, ingevolge erfopvolging bij overlijden van de echtgenoot van de overledene .

Deze maatregel heeft tot doel het verlaagd tarief mogelijk te maken voor de successie van de overlevende echtgenoot, waarbij de andere helft reeds aan de kinderen is toegevallen bij overlijden van de eerststervende.

Er wordt uitdrukkelijk gesteld dat de kinderen of descendenten reeds in het bezit moeten zijn 'ingevolge erfopvolging' ; daarmee wordt vermeden dat een deel van de aandelen wordt geschonken bij leven, en de rest vererfd tegen het lagere tarief – of nog : dat men zich beperkt tot het aangeven van een beperkt deel, terwijl men voorhoudt dat de rest reeds vroeger aan de kinderen werd geschonken.

Een schenking van het totaal van de aandelen blijft echter mogelijk : in dit geval wordt de schenking als legaat belast bij overlijden binnen de 3 jaar na de schenking, tegen het verlaagd tarief. Wat vererfd, wordt geacht in de nalatenschap aanwezig te zijn, ook voor de toepassing van de 50%-regel. Het is immers niet de bedoeling de (echte) verjonging van het aandeelhouderschap van de ondernemingen tegen te gaan.

Het verlaagd tarief is tevens alleen dan van toepassing indien de activa of de aandelen spontaan in de aangifte van nalatenschap vermeld worden. Bij verzuim wordt dus het normaal tarief geheven. Het begrip 'spontaan' dient restrictief te worden geïnterpreteerd ; normaal zal de opgave in de eerste aangifte van nalatenschap gebeuren, tenzij de erfgenamen nog bv. bijkomende aandelen ontdekken nadien en deze zelf vrijwillig aangeven.

Bij discussie over de waarde daarentegen blijft het 3%-tarief toepasselijk.

Het is immers de bedoeling dat, door het tarief drastisch te verlagen, meer aandelen worden aangegeven.

De activa die voor het verlaagd tarief in aanmerking komen zijn ruimer dan b.v. die van artikel 41 van het wetboek der inkomstenbelastingen, en omvatten onder meer ook de voorraden, vorderingen, thesauriebeleggingen. Ook activa gebruikt

door beoefenaars van vrije beroepen voor hun beroep, komen in aanmerking voor de vrijstelling.

§ 2 In deze paragraaf wordt familiale onderneming nader gedefinieerd. De definitie van familiale onderneming is mede geïnspireerd door het huidige artikel 48[2] van het Wetboek der successierechten.

§ 3. In deze paragraaf wordt het begrip familievennootschap gedefinieerd. Er wordt voorzien in een vorm van transparantie van holdings. In sommige omstandigheden worden ondernemingen gestructureerd in verschillende vennootschappen, bv. om de verantwoordelijkheden van de leiding duidelijker af te lijnen, om de ene activiteit niet te laten delen in de risico's van de andere, om mede-aandeelhouders te laten deelnemen in een welbepaalde activiteit en niet in een andere, enz.

Het zou jammer zijn mochten deze economisch gerechtvaardigde verrichtingen gehinderd worden door een bepaling inzake successierechten, die precies op de bloei van het economische leven gericht is.

Het is evenwel niet de bedoeling dat de aandelen van een holdingvennootschap, die zelf geen 5 werknemers tewerkstelt, tegen het verlaagd tarief zouden kunnen vererven, indien zij, naast een werkmaatschappij met minstens 5 werknemers, een patrimoniumvennootschap houdt die niet aan de voorwaarden beantwoordt. In dit laatste geval wordt de waarde van de werkmaatschappij, in de mate dat zij in de waarde van de aandelen van de holdingvennootschap gereflecteerd wordt, tegen het lage tarief belast ; de waarde van de patrimoniumvennootschap wordt echter tegen het volle tarief belast. Het is onmogelijk om alle situaties te voorzien ; bij fusies of reorganisaties zal de neutraliteit van de verrichting ook voor de toepassing van deze maatregel aanvaard worden. Meer in het algemeen dient de holdingstructuur zoveel mogelijk neutraal te zijn, m.a.w. noch voordeliger, noch nadeliger dan de rechtstreekse exploitatie

Ook aandelen van vennootschappen met of zonder rechtspersoonlijkheid kunnen het verlaagd tarief genieten, mits de vennootschap aan de gestelde voorwaarden voldoet. De rechtspersoonlijkheid mag m.a.w. geen hinder zijn voor de vermindering.

§ 4. Er is eveneens in een vorm van transparantie voorzien voor aandelen die gecertificeerd worden. Dit is vrij gebruikelijk in Nederland, maar ook in Luxemburg bestaat een wetgeving op de fiduciaire verrichtingen. Frankrijk kent sinds jaren een wetsontwerp over de fiducie. Deze wetgevingen zijn alle geïnspireerd op de Angelsaxische trust, en houden in essentie een scheiding in tussen de zeggenschap (gekoppeld aan de juridische eigendom) en de economische voordelen (gekoppeld aan de economische eigendom of 'beneficial ownerschip'). Ook de Belgische praktijk kent de certificering, met name voor de beursnotering van buitenlandse aandelen op naam.

De aandelen worden dan overgedragen aan een rechtspersoon, die ter vertegenwoordiging ervan certificaten uitreikt aan de aandeelhouders. Het bestuur van de rechtspersoon heeft het stemrecht op de aandelen, maar dient de economische voordelen ervan door te geven aan de certificaathouders, die immers als de 'economische eigenaars' van de aandelen worden beschouwd.

De voorwaarden die in het ontwerp van decreet worden aangehaald zijn geïnspireerd op die welke de administratie der directe belastingen in individuele gevallen stelt om buitenlandse (in casu Nederlandse) stichtingen als transparant te beschouwen.

In de toekomst zullen ook Belgische VZW's voor dit doel aangewend kunnen worden ; de tekst bepaalt dit uitdrukkelijk.

De tekst sluit in deze zin aan bij wetgevende initiatieven die ook op federaal niveau reeds werden aangekondigd.

§ 5. In deze paragraaf wordt de tewerkstellingsvoorwaarde besproken. De voornaamste doelstelling die aan deze maatregel ten grondslag ligt, vormt het behoud van werkgelegenheid door de bevordering van de ondernemingscontinuïteit. De toepassingsvoorwaarden voor het verlaagd tarief reflecteren deze doelstelling doordat een minimale tewerkstellingsvereiste geldt van 5 personeelsleden. Aldus worden ondernemingen geviseerd met een werkgelegenheid waarvan het behoud de verderzetting van de onderneming met gelijkaardige omvang vereist.

Indien de onderneming of de vennootschap minder dan 5 werknemers telt, wordt de vermindering a rato verminderd. Als specifieke voorwaarde wordt wel opgelegd dat de erfgenamen hun aandeel in de onderneming niet vervreemden in de periode van 5 jaar na het overlijden.

Omwille van de continuïteits- en tewerkstellingsdoelstelling kan de vermindering dan ook slechts behouden blijven indien de tewerkstelling op het-

zelfde niveau als bij het overlijden gehandhaafd wordt. Deze voorwaarde wordt dan ook in het vijfde lid opgenomen. Aangezien de continuïteit van de onderneming het soms kan vereisen dat het personeelsbestand wordt aangepast aan de bedrijfseconomische realiteit, werd niet geopteerd voor een absolute grens. Het zesde lid voorziet dan ook in een proportionele vermindering indien de tewerkstelling wordt afgebouwd t.a.v. het moment van overlijden. Er zal dan door de erfgenamen een nieuwe aangifte moeten worden ingediend.

§ 6. Deze bepaling heeft tot doel te vermijden dat, kort voor het overlijden, b.v. belangrijke voorraden of bedrijfsgoederen worden aangekocht, om zo nog van het verlaagde tarief te genieten. Deze voorwaarde dient overigens met redelijkheid geïnterpreteerd te worden. Zo verhindert de voorraadrotatie uiteraard de vrijstelling niet.

§ 7. In deze paragraaf wordt de voorwaarde tot kapitaalsbehoud ingeschreven eveneens met het oog op het behoud van continuïteit. Net zoals in §5 is ook hier geen absolute sanctie omdat het strikte kapitaalbehoud niet noodzakelijk is voor de continuïteit en al dus zou belet worden dat activa herbelegd worden in nieuwe economische activiteiten. Bijgevolg wordt ook hier een proportionele vermindering voorgesteld. Ook in dit geval moet een nieuwe aangifte worden ingediend.

§ 8. De verplichting om een jaarrekening op te maken, is opgelegd om een controle te kunnen uitoefenen op de voorwaarden opgelegd in de vorige paragrafen. Voor buitenlandse ondernemingen wordt de verplichting opgelegd om te voldoen aan de wetgeving van het land waar de maatschappelijke zetel gevestigd is. Voor de landen uit de E.U. zal dit trouwens weinig problemen stellen gelet op de harmonisatie van het vennootschapsrecht (artikel 54, lid 3, g) EEG-verdrag) uitgevoerd in diverse jaarrekeningrichtlijnen.

§ 9. In § 7 wordt een toerekeningsbepaling gesteld, waarbij schulden in principe worden toegerekend op de activa of aandelen die tegen 3% belast worden. Dit creëert dus een weerlegbaar vermoeden.

§ 10. Deze paragraaf is noodzakelijk ten einde de preciese grootte te bepalen van de impact van het verlaagd tarief en desgevallend de terugname.

Artikel 19bis

Deze paragraaf legt de verplichting op om een nieuwe aangifte in te dienen wanneer niet langer voldaan is aan de voorwaarden waaronder de vermindering is toegekend aangezien de erfgenamen bijkomende successierechten verschuldigd zijn. Een nieuwe aangifte zal derhalve steeds moeten ingediend worden indien in de periode van 5 jaar na het overlijden of het aantal werknemers in een bepaald jaar daalt, of wanneer het kapitaal respectievelijk leningen van vennoten worden terugbetaald.

Op het einde van de 5 jarige periode zijn de erfgenamen verplicht om een nieuwe aangifte in te dienen waarin aangetoond wordt dat gedurende deze periode aan de voorwaarden werd voldaan. Hierdoor wordt een effectieve controle gewaarborgd.

Dit artikel is absoluut noodzakelijk om de regeling bepaald in artikel 19 toepasbaar te maken.

HOOFDSTUK VI

Promotie- en uitvoerbeleid

AFDELING 1

Vlaams promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing

Bij de overheveling van de landbouw- en promotiebevoegdheid naar de gewesten werd in het programmadecreet 1994 (22/12/93) het Vlaams Promotie Fonds opgericht als pararegionale A, zonder personeel en andere logistieke middelen.

De noodzakelijke ondersteuning en continuiteit wordt gegeven vanuit de ALT (afdeling VLAM) en de daartoe opgerichte vzw teneinde de Vlaamse personeelsleden van de opgesplitste federale vzw voor de afzet te kunnen opvangen.

Deze drieledige structuur is organisatorisch niet langer houdbaar o.m. inzake een verschillend statuut van de vaste ambtenaren en tijdelijke contractuelen , de verschillende administratieve procedures tussen administratie en vzw, zodat de voorbije maanden gezocht werd naar een efficiënter werkend orgaan – statuut voor de VLAM.

Tevens wenste de sector (dat 80 % van de middelen inbrengt) een grotere bevoegdheid dan de huidige wettelijke adviesfunctie tgv. de para A-structuur. In het regeerakkoord wordt inzake de productpromotie gesteld dat er gezorgd zal worden

voor een langetermijnoplossing, waarbij de diverse sectoren structureel betrokken blijven met medebeheer van eigen ingebrachte middelen.

Vanuit die bepaling in het regeerakkoord werd dan ook gezocht naar een juridisch sluitende structurele oplossing en nieuw statuut voor de VLAM.

De Vlaamse regering wenst een grotere responsabilisering te geven aan de sector naar beheer van de middelen en organisatie van de werking.

De overheid kan de machtiging tot het heffen van verplichte sectoriële bijdragen enkel geven aan een privaatrechtelijke instelling als deze voldoende representatief wordt geacht voor de gehele sector.

Op basis van deze representativiteit kan de Vlaamse regering een Vlaams promotiecentrum voor producten uit de Landbouw, Tuinbouw en Visserij erkennen.

Dit statuut bestaat reeds in het kader van het toegepast sectorieel onderzoek waarbij collectieve centra werden opgericht op basis van de besluitwet van 30 januari 1947.

Artikel 20

Op basis van een representatieve vertegenwoordiging binnen de sectoren Landbouw, Tuinbouw en Visserij kan de Vlaamse regering een promotiecentrum erkennen.

Deze representativiteitsvoorwaarde is noodzakelijk om het promotiecentrum de machtiging tot het heffen van verplichte bijdragen t.a.v. de bedrijven te kunnen geven.

De Vlaamse regering zal bij besluit de voorwaarden inzake representativiteit uitdrukkelijk bepalen daar hieruit de legitimatie tot heffingsmachtiging aan een privaat rechtspersoon ontstaat.

De promotietaak in binnen- en buitenland in functie van de afzetbevordering, blijft ongewijzigd voor het nieuw op te richten promotiecentrum t.a.v. het huidige promotiefonds.

Onder agri-alimentaire producten wordt verstaan voedingsproducten zoals brood, vlees, kaas,..., die gemaakt worden van basisproducten uit de land-en tuinbouw.

Artikel 21

De Vlaamse regering erkent het promotiecentrum waardoor deze privaatrechtelijke instelling het recht krijgt verplichte bijdragen te heffen. Deze heffingsmachtiging wordt in het advies van de Raad van State onverenigbaar gesteld met de grondwettelijke en wettelijke regelen inzake belasting, begroting en boekhouding van de gemeenschappen en gewesten. De kwalificatie van dergelijke verplichte bijdragen als 'belasting' verhindert echter niet dat die bijdragen rechtstreeks ten behoeve van andere instanties dan het gewest kunnen opgelegd worden. De bevestiging van de mogelijkheid dat ook andere instanties dan de in artikel 170 van de Grondwet bedoelde overheden belastingen kunnen heffen, vinden we terug in de rechtspraak van de afdeling administratie van de Raad van State . In een arrest van 20 september 1963 sprak de Raad zich uit over heffingen die door de Nationale zuiveldienst werden geïnd ten laste van de zuivelproducenten,- verdelers en – verkopers, om de uitgaven en kosten te financieren van propaganda die hij op wettige wijze voerde ter verbetering van de zuivelmarkt. Als voorgaande toepassing kan tevens uitdrukkelijk gewezen worden naar de reglementering van collectieve centra voor toegepast sectorieel onderzoek die bij besluitwet van 30 januari 1947 zijn opgericht en nog steeds werken met jaarlijkse verplichte bijdragen die per sector worden geheven. Deze machtiging tot het heffen van verplichte sectoriële bijdragen wordt gecreëerd op basis van het representatief karakter van de privaatrechtelijke instelling. Deze representativiteit van het promotiecentrum zal vastgesteld worden door de Vlaamse regering.

Daarenboven worden de verplichte bijdragen per sector bij besluit van de Vlaamse regering algemeen verbindend verklaard. Deze bij besluit algemeen verbindend verklaring van sectorieel voorgestelde bepalingen wordt evenzeer toegepast bij sectorieel afgesloten collectieve arbeidsovereenkomsten, en dit in toepassing van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comité's.

De manier waarop, wanneer en hoe geïnd zal worden, de overtredingen en wanbetalingen en eventuele andere uitvoeringsbepalingen zullen bij besluit(en) van de Vlaamse regering geregeld worden, waarbij vertrokken zal worden van de huidige regeling terzake die uitgevoerd zal worden door het op te richten promotiecentrum in plaats van de administratie.

De aanvraag tot erkenning van het promotiecentrum zal pas ten vroegste op 1.1.1997 kunnen ingediend worden, zodat tot zolang het centrum niet erkend is de huidige Vlam zal moeten kunnen blijven werken.

Artikel 22

Jaarlijks kan vanuit de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een dotatie toegekend worden aan het promotiecentrum teneinde deze toegewezen opdracht te kunnen uitvoeren.

Deze dotatie die momenteel evenzeer voorzien is in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, zal verder op de eerste plaats aangewend worden om de personeels- en werkingskosten, met inbegrip van het niet-sectorieel promotieprogramma, te financieren.

Artikel 23

Voor het opzetten van specifieke promotiecampagnes in de verschillende subsectoren kan het promotiecentrum een beroep doen op de diensten van beroepsorganisaties, gespecialiseerde bedrijven, instellingen en personen, zoals dit op heden reeds gebeurt.

Hiertoe worden samenwerkingsverbanden afgesloten met door het promotiecentrum erkende personen en instellingen waardoor een vergoeding kan verleend worden.

Voor de buitenlandse promotie wordt specifiek samengewerkt met Export Vlaanderen.

Het huidige protocol dient geactualiseerd te worden gezien zowel de recente decretale wijzigingen t.a.v. van Export Vlaanderen en de VLAM.

Artikel 24

Gezien het promotiecentrum een opdracht krijgt vanuit het Vlaamse Gewest is een verantwoording en goedkeuring aan de hand van een jaarverslag van de voorbije werking en een jaarprogrammatie met de nieuwe beleidsaccenten voor het volgende jaar voorzien.

Artikel 25

De goederen, rechten en verplichtingen van het huidige promotiefonds, een pararegionale A zonder eigen personeel en werkingsmiddelen, worden overgedragen naar het promotiecentrum als rechtsopvolger. Daar de logistieke ondersteuning van het Fonds deels gebeurt door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (afdeling Vlaamse Dienst Agro-Marketing – VLAM – van de administratie Land- en Tuinbouw) en deels door de daartoe opgerichte v.z.w., teneinde de Vlaamse personeelsleden van de bij de regionalisering opgesplitste federale vzw voor de afzet te kunnen opvangen, dienen ook de personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van de v.z.w. overgedragen te worden naar het promotiecentrum.

Voor de statutaire ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zal dit gebeuren bij ter beschikkingstelling volgens nadere regelen die door de Vlaamse regering zullen bepaald worden.

Artikel 26

De bepalingen inzake het promotiefonds worden opgeheven.

AFDELING 2

Het Fonds Vlaanderen-Azië

Artikel 27

Het fonds Vlaanderen-Azië wil Vlaamse bedrijven de kans bieden om marktaandeel te veroveren in de Aziatische groeilanden. Door het steunen van investeringen in eigen vestigingen of gezamenlijke dochterondernemingen (joint-ventures) in de betrokken gebieden, kan de uitvoer vanuit Vlaanderen en de werkgelegenheid worden bevorderd. Uitdrukkelijke voorwaarde is dat de investering moet passen in de internationale expansie van het bedrijf, en geen verschuiven van de produktie c.q. tewerkstelling naar andere landen mag betekenen.

Het belang van de export voor de economie en voor de tewerkstelling in Vlaanderen kan niet overschat worden. De Vlaamse economie wordt gekenmerkt door een sterke exportgerichtheid van het bedrijfsleven.

De overheid moet hen de mogelijkheid bieden zich op de meest adekwate manier op de groeimarkten te concentreren. Twee derde van onze uitvoer gaat naar landen binnen de Europese Unie. Recente studies wijzen erop dat onze bedrijven hun aandacht meer moeten richten op nieuwe geografische afzetgebieden.

Azië wordt op middellange termijn 's werelds belangrijkste afzetmarkt : dit continent biedt tal van kansen voor ons bedrijfsleven op het vlak van uitvoer en van levering van goederen en diensten in diverse sectoren. Het bedrijfsleven is de eerst aangewezene om deze kansen te benutten. De overheid moet hierbij echter ondersteunend optreden.

Het aandeel van Azië in onze totale uitvoer is toegenomen van 7,3 % in 1986 tot 10 % in 1994, vooral dankzij de handel in diamant. De tien belangrijkste Aziatische klanten van de BLEU zijn India, Japan, Hongkong, China, Taiwan, Thailand, Singapore, Zuid-Korea, Australië en Maleisië. Het aandeel van Azië in de totale uitvoer blijft echter onder dan van onze Europese concurrenten zoals het Verenigd Koninkrijk (17,3%), Duitsland (15,8%) of Frankrijk (12,4%).

Vlaamse directe investeringen in Azië zijn tot op heden eerder zwak. Een van de mogelijke verklaringen hiervoor is het groot aandeel van KMO's in ons industrieel weefsel.

Onderzoek door de EU heeft uitgewezen dat de behoefte aan financiële ondersteuning van de investering bestaat. De Vlaamse KMO stuit meestal op het probleem van kapitaalinbreng, die de draagkracht van de onderneming in kwestie ver overstijgt.

Deze investeringen kunnen niet zomaar beschouwd worden als een delokalisatie van de produktie naar de lageloonlanden van Azië, maar zijn veeleer onmisbaar voor de marktexpansie van de onderneming in kwestie. Een lokale vestiging is dikwijls een conditio sine qua non voor een succesvolle marktpenetratie. In vele gevallen bleek dat een Vlaamse investering uitvoer vanuit de Vlaamse vestiging creëerde, met een positief effect op de werkgelegenheid hier. Dit "spin-off"effect leidde in de bepaalde gevallen tot een aanzienlijke toename van bestellingen in Vlaanderen.

Een niet te verwaarlozen neveneffect is dat de ondersteuning door een overheid voor de Vlaamse partner in een joint-venture een extra-steun betekent in de Aziatische economische situatie met zijn nauwe samenwerking tussen privé en overheid.

De bijdrage van de overheid tot de financieringsbehoefte van een rechtstreekse investering in een locale onderneming, via het Fonds Vlaanderen-Azië gebeurt door het verstrekken van risicokapitaal. Aan de financiering is een maximumlooptijd (bv tien jaar) en een maximumbedrag (bv 30 à 50 miljoen en 20% van het totaal van de behoeften aan eigen middelen) verbonden. In plaats van het verlenen van risicokapitaal, wordt ook voorzien in het verlenen van een waarborg voor kredieten verstrekt door een (lokale) bankinstelling. De waarborg wordt beperkt tot maximaal 35 % van het investerings-bedrag.

Het is niet de bedoeling dat het fonds dekking zou verlenen van een deel van de kosten van de haalbaarheidsstudie en de selectie van een eventuele lokale partner.

Iedere Vlaamse onderneming die voornemens is ofwel een (gezamenlijke) dochteronderneming op te richten in de weerhouden Aziatische landen, ofwel een reeds bestaande onderneming uit te breiden, komt in aanmerking.

Voorrang zal worden verleend aan de kleine en middelgrote ondernemingen :

a) die minder dan 250 werknemers in dienst hebben ;

b) waarvan de jaaromzet 900 miljoen niet overschrijdt.

Om in aanmerking te komen moet de onderneming in de voorafgaande jaren reeds naar de beoogde markt(en) uitvoeren. Bovendien zal de invloed van het investeringsproject op de uitvoer vanuit en de tewerkstelling in Vlaanderen moeten worden aangetoond.

In antwoord op de opmerkingen van de Raad van State kan gesteld worden dat de nadere regeling inzake de vormen van de steunverlening, de begunstigde ondernemingen, de geografische oriëntering, de aanvraagprocedures, het administratief beheer zullen door de Vlaamse regering in een besluit worden vastgelegd. Daartoe voorziet artikel 27, §6 in een delegatie. De subdelegatie aan de leidend ambtenaar die daarin is voorzien, zal niet worden gehanteerd voor de investeringsbeslissingen voorbehouden aan de regering en de terzake bevoegde ministers, doch voor administratief beheer van de rekeningen.

HOOFDSTUK VII

Stedelijk Beleid

Artikel 28

Aangezien het Sociaal Impulsfonds geen begrotingsfonds in de ware zin van het woord is en via gesplitste kredieten werkt, kunnen hierop niet de noodzakelijke bewerkingen uitgevoerd worden. Dit kan enkel via een variabel krediet. Daarom wordt dit Leegstandsfonds opgericht om de inningen, verminderd met de kosten, te kunnen toewijzen aan het Sociaal Impulsfonds opgericht bij decreet van 14 mei 1996.

Dit Sociaal Impulsfonds heeft als opdracht om het gemeentelijke beleid inzake het herstel van

de leef- en omgevingskwaliteit van de achtergestelde buurten en de steden en het gemeentelijke beleid inzake de bestrijding van de kansarmoede en de bevordering van het welzijn te ondersteunen.

Artikel 29

Rechtzetting materiële fout : de aanslagvoet van de onroerende voorheffing wordt uitgedrukt in opcentiemen in plaats van in procenten. Daarnaast wordt een technische tekstverbetering doorgevoerd die overeenstemt met de bedoeling van de decreetgever rekening te houden met de gemiddelde opbrengst van de gemeenten in het Vlaams Gewest en niet met de gemiddelde opbrengst in het Vlaams Gewest zonder meer.

De zinsnede 1% personenbelasting is ingegeven om voor de gemeenten die geen aanvullende personenbelasting heffen de rijksbelasting als basis vast te stellen. Het is op het bedrag van deze rijksbelasting dat de gemeenten een procentuele aanvullende belasting kunnen vestigen.

HOOFDSTUK VIII

Binnenlandse Aangelegenheden

Artikel 30

Op het bedrag ingeschreven in de begroting 1996 wordt de nulgroei toegepast.

HOOFDSTUK IX

Huisvesting

Artikel 31

De huidige subsidiepercentages zijn vastgesteld in het besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 1994 en bedragen 69%, respectievelijk 28% van het totaal bedrag van de leningen die de VHM aan de sociale huisvestingsmaatschappijen toekent voor de huursector, resp. de eigendomssector. De niet-gesubsidieerde gedeelten van de versterkte leningen mag de VHM financieren via leningen. dit besluit houdt geen rekening met de fluctuaties van de rentevoeten op de kapitaalmarkt, waartegen de VHM die leningen aangaat, zodat de subsidie niet wordt berekend op de reële financiële inspanningen van de VHM. De voorgestelde bepaling koppelt het subsidiepercentage aan de evoluties van de rentevoet.

Om te vermijden dat de voorgestelde berekeningswijze van het subsidiepercentage nadelige gevolgen zou hebben op de investeringsprogramma's, wordt het minimale investeringsvolume decretaal vastgesteld.

Het subsidiepercentage wordt tweemaal per begrotingsjaar berekend volgens een vaste formule die gebaseerd is op het voortschrijdend gemiddelde van de OLO 10 jaar berekend over een periode van 6 maanden voorafgaand aan de inschrijving op de begroting, resp. voorafgaand aan de begrotingscontrole. De evolutie wordt berekend over een

periode van 1 jaar om de schommelingen van de rentevoet enigszins uit te vlakken, hetgeen niet mogelijk is bij berekeningen over kortere termijnen. De vaststelling gebeurt een tweede maal in maart om de eventuele rente-evolutie, zowel positief als negatief, nog in de loop van het begrotingsjaar te kunnen opvangen, zodat de financieringsmogelijkheden van de VHM niet in het gedrang komen.

HOOFDSTUK X

Tewerkstelling

Artikelen 32 tot 34

Het bepalen van een onderzoekskost of een dossierkost werd initieel niet voorzien in de drie onderscheiden decreten. De te wijzigen bepalingen werden via het programmadecreet in 1995 ingevoerd met als doel een alternatieve financiering (eigen inkomsten) te voorzien voor de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.

Met het invoeren van een dossierkost in het kader van een erkenning of hernieuwing van een bestaande erkenning voor een uitzendkantoor of een werving-, een selectie of een outplacementkantoor ontstaat een ongelijkheid in behandeling. De regelgeving m.b.t. de uitzendkantoren bestaat sinds 1991, deze m.b.t. werving-, selectie- en outplacementkantoren sinds 1993. De meeste van de erkende bureaus hebben momenteel een erkenning voor onbepaalde duur. Dat nieuwe bureaus die een aanvraag indienen een dossierkost zouden moeten betalen creëert een ongelijke situatie t.a.v. de collega's die reeds erkend zijn en nooit dossierkosten betaalden.

Het decreet tot regeling van de private, commerciële bemiddeling is nog niet in uitvoering. Daar het een geëigende erkenningsregeling betreft m.b.t. specifieke activiteiten, waarbinnen nog geen enkel bureau werd erkend, kan de Vlaamse regering overwegen van bij de aanvang een dossierkost aan te rekenen.

HOOFDSTUK XI

Leefmilieu

AFDELING 1

Watervoorziening

Artikel 35

Huishoudelijk waterverbruik en lozing van dito afvalwater zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Zowel ter bevordering van rationeel waterverbruik als ter beperking van de hoeveelheid afvalwaters is het wenselijk de waterheffing te bepalen in functie van het debiet. Een sociale correctie kan bijgevolg zowel langs de zijde van het waterverbruik als langs de zijde van het geloosde afvalwater.

Overeenkomstig artikel 23 van de grondwet heeft iedereen het recht een menswaardig leven te leiden alsook het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu. Een minimale hoeveelheid water is levensnoodzakelijk voor elke persoon zodat een minimale watervoorziening per persoon als een recht moet aangezien worden.

In de Agenda 21 die door de Conferentie van de Verenigde Naties inzake Milieu en Ontwikkeling van 3 tot en met 14 juni 1992 te Rio de Janeiro werd goedgekeurd, wordt onder het hoofdstuk 18 "Bescherming van de kwaliteit en kwantiteit van zoetwaterreserves : toepassing van geïntegreerde benaderingen voor de ontwikkeling, het beheer en het gebruik van waterreserves" o.m. de volgende doelstelling m.b.t. de watervoorziening in stedelijke gebieden vooropgesteld :

"uiterlijk in het jaar 2000 ervoor hebben gezorgd dat alle bewoners per persoon en per dag ten minste 40 liter veilig water tot hun beschikking hebben".

De Verenigde Naties achten een watervoorziening van 14,6 m^3 per persoon en per jaar aldus strikt noodzakelijk.

Met het artikel 36 wordt beoogd de gemeenten, gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening, er toe te verplichten aan elk van de op haar waterleidingnet aangesloten huishoudelijke abonnees met ingang van 1 januari 1997 jaarlijks een hoeveelheid leidingwater gratis te leveren gelijk aan 15 m^3 per persoon die op 1 januari van het beschouwde jaar gedomicilieerd is op het adres van de aansluiting op het openbare waterleidingnet.

Door deze verplichting wordt tegelijkertijd in alle omstandigheden een minimale drinkwatervoorziening gewaarborgd en ook een sociale correctie in de watersector bewerkstelligd. Logischerwijze moet immers aangenomen worden dat de prijs voor het supplementair geleverde leidingwater substantieel zal stijgen ingevolge de voormelde verplichting tot gratis levering van minimum hoeveelheden leidingwater. De gratis levering van de eerste 15 m^3 per persoon gecombineerd met een verhoogd watertarief heeft tot effect dat de lagere waterverbruikers in de feiten minder zullen moeten betalen voor hun leidingwater. Vermits eerder reeds is uitgemaakt dat het waterverbruik stijgt in functie van het gezinsinkomen kan gesteld worden dat het effect van bedoelde gratis levering de beoogde sociale correctie inhoudt.

Voormelde verplichting wordt ingevoegd in de wet van 14 augustus 1933 betreffende de bescherming van drinkwaters. Om te vermijden dat personen met een tweede verblijfplaats in het Vlaamse gewest zowel op hun hoofdverblijfplaats als op hun tweede verblijfplaats zouden genieten van bedoelde gratis levering, is in het nieuwe artikel 1bis, § 3 gestipuleerd dat enkel de personen gedomicilieerd op het adres van de aansluiting op het openbare waterleidingnet in aanmerking komen.

De gemeenten, gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening, kunnen in eerste instantie zelf de wijze en modaliteiten bepalen waarop zij bedoelde gratise levering organiseren. De eerste gratis levering heeft betrekking op het kalenderjaar 1997 en zal in principe verrekend worden bij de eerste facturatie van het supplementaire waterverbruik in het jaar 1998. Opdat de gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening over de vereiste gegevens zouden beschikken inzake het aantal personen dat op 1 januari van het beschouwde jaar was gedomicilieerd op het adres van de aansluiting op het openbare waterleidingnet, wordt in § 4 van het nieuwe artikel 1bis in de eerste plaats voorzien dat de gemeenten deze gegevens moeten ter beschikking stellen. Dit kan desgevallend op geïnformatiseerde wijze. Daarnaast wordt echter ook de mogelijkheid opengelaten dat bedoelde gegevens ook door de abonnee worden verstrekt.

In § 5 van het nieuwe artikel 1bis wordt ten slotte de mogelijkheid voorzien dat de kosten die door de watervoorzieningsmaatschappijen dienen gemaakt ter naleving van de bepalingen van het nieuwe artikel 1bis geheel of gedeeltelijk kunnen worden vergoed. Daarbij wordt er evenwel van uit gegaan dat ter verwezenlijking van de beoogde sociale correctie en ter bevordering van een spaarzaam waterverbruik, het wenselijk is dat deze kosten volledig worden verrekend in de prijs van het gefactureerde water en bijgevolg worden betaald door de grotere waterverbruikers.

AFDELING 2

Oppervlaktewateren

Artikelen 36 tot 39

Op basis van een evaluatie van de huidige regeling deed de Vlaamse Milieumaatschappij enkele voorstellen tot aanpassing van de regeling inzake afvalwaterheffingen :

1° afschaffing van de KS-factor (de zogenaamde "sociale correctie") ;

2° aanpassing van de omzettingscoëfficiënten, zowel voor de kleinwaterverbruikers als voor de bedrijfssectoren ;

3° aftrek van de vuilvracht voor het gedeelte lager dan de vooropgestelde oppervlaktewaterkwaliteitsdoelstellingen ;

4° aanpassing berekeningswijze van de koelwaterheffing.

Op 7 februari 1996 werd advies gevraagd aan de SERV en de MINA-raad omtrent deze VMM-voorstellen tot aanpassing van de afvalwaterheffingsgrondslagen.

De MINA-raad bracht zijn advies uit op 4 april 1996. In dit advies wordt inzonderheid gesteld :

– de MINA-raad beschouwt de VMM-nota als een eerste nuttige denkoefening over de financiering van de collectieve waterzuivering ;

– de MINA-raad acht een pragmatische overgangsregeling in de huidige omstandigheden wenselijk ; een overgangsregeling is nodig omdat momenteel niet alle gegevens, feiten en structuren voor een definitieve regeling voorhanden zijn en bijgevolg verder beleidsvoorbereidend werk nodig is ; er worden twee voorwaarden gesteld aan de overgangsregeling :

– het VMM-document moet grondig worden bijgesteld aan de geformuleerde opmerkingen ;

– inmiddels wordt constructief gewerkt aan de invoering op afzienbare tijd van een beter systeem ; dit systeem dient gekoppeld te zijn aan het ontwikkelen van een visie op een integraal waterbeleid en op de financiering van de collectieve waterzuiveringsinfrastructuur ;

– verder beleidsvoorbereidend onderzoek moet de invulling van de financierende heffingen verbeteren en invoering van regulerende heffingen voorbereiden ;

– wat de omzettingscoëfficiënten betreft wordt vastgesteld dat de gegevens die noodzakelijk zijn voor de berekening van deze coëfficiënten niet op een statistisch verantwoorde manier zijn verzameld ; de MINA-raad tekent voorbehoud aan bij de herberekening van de omzettingscoëfficiënten ; de recente in opdracht van de VMM uitgevoerde EPAS-studie ter bepaling van de omzettingscoëfficiënt voor huishoudelijk afvalwater is teveel een literatuurstudie en is onvoldoende gebaseerd op recente meetgegevens.

De SERV bracht advies uit op 10 april 1996. In dit advies wordt inzonderheid gesteld :

– de SERV stelt vast dat een wetenschappelijk verantwoorde en betrouwbare inschatting van de vuilvrachten nog steeds niet voorhanden is, noch voor de kleinverbruikers, noch voor de grootverbruikers ;

– de uiteindelijke vuilvrachtgegevens die in de in opdracht van de VMM uitgevoerde EPAS-studie worden voorgesteld zijn gebaseerd op een beperkt aantal en relatief oude buitenlandse studies en op betwistbare berekeningsmethoden ; dit is onaanvaardbaar voor de SERV ;

– voor de bepaling van de gemiddelde samenstelling van het afvalwater in de verschillende bedrijfssectoren heeft de VMM eigen gegevens gebruikt, maar ook hier ontbreekt het aan een minimale statistische representativiteit van de gebruikte cijfers ;

– de SERV heeft fundamentele bezwaren bij de gehanteerde methodologie voor de berekening van de omzettingscoëfficiënten voor zowel kleinverbruikers als grootverbruikers.

Rekening houdend met de adviezen van MINA-raad en SERV wordt geopteerd vooralsnog geen wijzigingen aan te brengen aan de gehanteerde heffingsgrondslagen en dus ook niet aan de verschillende omzettingscoëfficiënten. In afwachting van de resultaten van het noodzakelijk geachte verder doorgedreven onderzoek, resultaten die ten vroegste midden 1997 kunnen worden verwacht, worden nu toch reeds de volgende aanpassingen voorgesteld die kaderen in het gevoerde MINA-beleid.

1° Invoering van een nieuwe sociale correctie

Met de nieuwe regeling wordt voorzien in een algehele vrijstelling van de heffing voor bestaansminimumtrekkers alsook voor begunstigden van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden : zie de nieuwe § 5 van artikel 35ter van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. Bedoeld worden hier de BM-trekkers en begunstigden met toepassing van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum respectievelijk de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden. Om reden van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer wordt daarbij voorzien dat de bedoelde BM-trekkers en begunstigden de vrijstelling moeten aanvragen. Aangenomen kan worden dat de O.C.M.W.'s binnen hun wettelijke opdrachten deze mensen daarbij behulpzaam zullen zijn.

2° Heffingenreductie voor kleinschalige zelfzuiveraars

Met de nieuwe regeling onder de nieuw toegevoegde sub 4° van § 1 van artikel 35quater wordt een eenvoudiger systeem voorzien voor de bepaling van de heffingsplichtige vuilvracht voor de particulieren en andere kleinwaterverbuikers die lozen in een oppervlaktewater of een rioolgedeelte dat niet binnen een redelijke termijn op een zuiveringsstation wordt aangesloten en die overgaan tot zelfzuiveren. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat het voorzien van een deskundig geconcipiëerde en goed

geëxploiteerde particuliere zuiveringsinstallatie de huishoudelijke vuilvracht met 50 % kan verminderen.

In die omstandigheden wordt het verschuldigde heffingsbedrag tot de helft teruggebracht.

Onder artikel 38 wordt voor de duidelijkheid de huidige § 1 van het artikel 35quater volledig hernomen met enkel de weglating van de bepalingen die betrekking hebben op de KS-factor en de toevoeging van een nieuwe sub 4° inzake de kleinschalige zelfzuiveraars. Tevens wordt in de bepaling van het in aanmerking te nemen leidingwaterverbruik QW voorzien dat hierin ook het desgevallend gratis geleverde leidingwater is begrepen.

Met het artikel 39 wordt beoogd de koelwaterheffing op hetzelfde niveau als dit van 1996 te handhaven.

AFDELING 3

Afvalheffingen

Artikelen 40 tot 44

De voorgestelde wijzigingen beogen enkele tariefaanpassingen die het regulerende karakter van de afvalheffingen in het licht van de beleidsdoelstellingen moeten ondersteunen :

1° een verhoging van 150 tot 500 frank voor het storten van reststoffen van bedrijven vergund voor het immobiliseren van bedrijfsafvalstoffen (onder sub 8° van artikel 47, § 2 van het afvalstoffendecreet) ; met ingang van 1 januari 1997 moeten de afvalstoffen die op een stortplaats van categorie 1 worden gestort voldoen aan de in artikel 5.2.4.1.3. van titel II van het VLAREM gestelde aanvaardingscriteria ; in het licht van deze VLAREM-bepalingen is de immobilisatie van bepaalde afvalstoffen voorafgaand aan het storten noodzakelijk en hoeft hiervoor geen stimulans meer gegeven via een verlaagd gunsttarief ; voor andere afvalstoffen is dergelijke immobilisatie vanuit milieu-oogpunt echter niet vereist ; het grote verschil in heffingstarief leidt er evenwel toe dat bepaalde afvalstoffen onnodig worden gemobiliseerd louter met de bedoeling van het lagere heffingstarief te kunnen genieten ; vandaar dat een eerste stap wordt gezet tot verhoging van de stortheffing voor bedoelde reststoffen ;

2° de beoogde afbouw van het storten van huisvuil wordt verder gestimuleerd door de K-factor in de bepaling van de heffing voor het storten van huisvuil te verhogen van 0,75 tot 1 (onder sub 10° en 15° van artikel 47, § 2 van het afvalstoffendecreet) ;

3° volgens de ladder van Lansink opgenomen in de VLAREM-reglementering verdient verbranden van afval voorkeur op het storten van afval ; in die geest worden nieuwe heffingstarieven toegevoegd voor het verbranden van afvalstoffen afkomstig van bodemsaneringsoperaties alsook van recyclageresidu's (onder sub 26° en 29° van artikel 47, § 2 van het afvalstoffendecreet) ;

volgens dezelfde benadering heeft de afvalverbranding met recuperatie van energie en/of grondstoffen voorkeur op afvalverbranding zonder deze recuperatie ; daarom worden de tarieven voor deze laatste met 100 frank verhoogd (onder sub 27° en 30° tot en met 35° van artikel 47, § 2 van het afvalstoffendecreet) ;

4° ten slotte een herformulering van de heffingstariefregeling voor de in Vlaanderen geproduceerde afvalstoffen die buiten Vlaanderen worden verwerkt ; de huidige regeling voorziet slechts één tarief en dan nog uitsluitend voor verwerking in een ander gewest ; deze regeling had vooral als doelstelling het EU-"nabijheidsprincipe" binnen Vlaanderen te stimuleren en tegelijk een structurele oplossing te helpen versnellen voor de verwerking van het huisvuil uit Vlaams-Brabant waarvan voorheen een belangrijk gedeelte in het Waalse gewest werd gestort ; volgens het EU-"nabijheidsbeginsel" dient elke lidstaat immers maximaal binnen zijn eigen grenzen een oplossing beschikbaar te hebben voor de verwerking van de geproduceerde afval ; ondanks dit EU-beginsel blijken er nog steeds afvalstromen buiten Vlaanderen te worden verwerkt ; om discriminatie in dat geval te vermijden, wordt met de nieuwe bepaling van sub 38° van artikel 47, § 2 van het afvalstoffendecreet eenzelfde heffingstarief vastgesteld ongeacht of de afval binnen of buiten Vlaanderen wordt verwerkt.

AFDELING 4

Grondwater

Artikelen 45 tot 48

De bepalingen van deze afdeling beogen een meer spaarzaam gebruik van grondwater en het stimuleren van duurzame alternatieven. De definitie

"grondwaterwinningseenheid" wordt toegevoegd naar analogie met het begrip "milieutechnische eenheid" als gedefinieerd in het artikel 1.1.2. van titel II van het VLAREM. In het licht van duurzaam beleid is het immers noodzakelijk dat de waterbalans per milieutechnische eenheid wordt beoordeeld en dat bijgevolg de schijfsgewijze verhoging van het heffingstarief betrekking moet hebben op de som van al het grondwater dat ten behoeve van de milieutechnische eenheid wordt opgepompt. Aldus wordt overigens ook vermeden dat exploitanten van eenzelfde milieutechnische eenheid als gedefinieerd in het artikel 1.1.2. van titel II van het VLAREM aan een lagere heffingsvoet zouden worden onderworpen louter en alleen door een opsplitsing van de opgepompte hoeveelheden grondwater over meerdere grondwaterwinningen.

In sub 1° van bedoeld artikel 9 wordt naar analogie met de VLAREM-reglementering naast de vergunningsplicht ook de mogelijkheid van een meldingsplicht voorzien. Op basis van de aldus gewijzigde decretale basis zal een nieuwe meldings- en vergunningsprocedure worden uitgewerkt. Daarbij zal voor de exploitanten van grondwaterwinningen een overgangsregeling van 6 maanden worden voorzien om zich in regel te stellen. Verder zullen de toepassing van de beste technieken voor spaarzaam waterverbruik (BBTSW) en het risico voor verdroging belangrijk beoordelingscriteria vormen. Tevens wordt een bijzondere actie vooropgezet om de bestaande vergunningen te actualiseren inzonderheid met de bedoeling de vergunde jaarcapaciteiten en/of dagcapaciteiten hierin duidelijk te bepalen.

Het nieuwe artikel 28ter dat in het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer wordt ingevoegd, beoogt het oppompen van grondwater aan een heffing te onderwerpen. Met deze heffing op de winning van grondwater, ook ten aanzien van de openbare drinkwatervoorzieningsector, wordt beoogd zowel meer spaarzaam waterverbruik te stimuleren als meer duurzame alternatieve oplossingen tot stand te brengen.

Het nieuwe artikel 28quater stelt het bedrag van de heffing vast. Daarbij wordt een apparte regeling voorzien voor de grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening enerzijds en deze voor industriële winningen anderzijds. Het betreft hier in het licht van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel immers twee totaal verschillende categorieën die ieder een geëigende heffingenregeling vergen :

– de grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening zijn dienstig voor de bevoorrading van de openbare waterdistributienetten en moeten als dusdanig helpen waarborgen dat elke op het net aangesloten gebruiker ten allen tijde voldoende leidingwater toegeleverd krijgt ; deze grondwaterwinningen zijn als dusdanig van openbaar belang ; de exploitanten van dergelijke grondwaterwinningen kunnen derhalve geen directe maatregelen treffen om de hoeveelheden opgepompt grondwater in te perken ; de heffing heeft in dit geval dan ook in eerste instantie tot doel de watervoorzieningsmaatschappijen te stimuleren voor de waterbevoorrading van hun netten zoveel als mogelijk over te schakelen op oppervlaktewaterwinningen die een meer duurzaam alternatief vormen ; verder zal de verrekening van de heffing aan de watergebruikers het water voor deze laatste duurder maken en hen daardoor enigszins aansporen tot meer spaarzaam watergebruik ;

– de industriële grondwaterwinningen daarentegen zijn niet van openbaar belang ; de exploitanten van dergelijke grondwaterwinningen moeten vanuit milieu-oogpunt en een duurzame benadering maximale inspanningen leveren om hun watergebruik zoveel mogelijk in te perken ; in dat licht schrijft titel II van het VLAREM trouwens voor dat het gezuiverde bedrijfsafvalwater maximaal moet worden hergebruikt ; naast deze technische maatregel kunnen de industrieën overigens nog andere directe maatregelen treffen om de hoeveelheden opgepompt grondwater in te perken ; de heffing heeft in dit geval dan ook in eerste instantie tot doel de industrieën te stimuleren minder water op te nemen ; in de mate dat deze meest duurzame oplossing niet volledig haalbaar is, wordt met de heffing een maximale overschakeling naar hemelwater en/of oppervlaktewaterwinningen beoogd.

Voormelde verschillende benadering is ook gevolgd in het Waalse decreet van 7 maart 1996 houdende wijziging van het decreet van 30 april 1990 op de bescherming en de exploitatie van tot drinkwater verwerkbaar water.

In tegenstelling tot de tariefregeling voorzien in het voormelde Waalse decreet van 7 maart 1996, wordt in artikel 28quater voor de industriële winningen grotendeels een hoger eenheidstarief voorzien. Dit is gesteund op het voormelde gegeven dat de industriële grondwatergebruikers een direct impact hebben op hun waterverbuik. In het besef dat de beschikbare reserves aan grondwater van goede kwaliteit beperkt en eindig zijn, is het verder wenselijk dat deze reserves, behalve voor de openbare drinkwatervoorziening, in de eerste plaats

voorbehouden blijven voor de industriële sectoren die kwaliteitsvol water behoeven.

In het kader van behoorlijk bestuur is het wenselijk – zoals dit destijds ook is gebeurd bij de invoering van de afvalwaterheffing – voor de industrie een overgangsperiode te voorzien om de exploitanten de gelegenheid te geven naar betere alternatieven te zoeken inzonderheid met toepassing van de BBTSW. Mede vanuit deze overweging en ook vanuit sociaal-economisch oogpunt is het verantwoord dat de progressieve eenheidstarieven slechts fazegewijze in voege worden gebracht en dit pas met ingang van 1 januari 1998. Een diversificatie naar bedrijfssectoren toe kan daarbij zinvol zijn. Om die redenen wordt voor de exploitatie van grondwaterwinningen niet bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening een sociaal-economische correctiefactor CSE ingevoerd. Ten indicatieven titel kan volgende mogelijke fasering worden vooropgesteld :

– bedrijfssectoriëel (1997 = 0 en vanaf 1998) :

– voor de sector dranken : 0,10 ;

– voor de sector textiel : 0,10 ;

– voor de sector voedingsnijverheid en -handel : 0,10 ;

– voor de sector land-, tuinbouw en veeteelt : 0,10 ;

– voor de overige bedrijfssectoren :

– in 1997 : 0 ;
– in 1998 : 0,40 ;
– in 199 9 : 0,60 ;
– in 2000 : 0,80.

Voor wat de grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorzieningen betreft, kan daarentegen onmiddellijk tot de invoering van bedoelde grondwaterheffingen worden overgegaan. In de sector van de invoering van de openbare watervoorziening bestaat dergelijke heffing immers reeds voor de maatschappijen die zich bevoorraden met grondwater afkomstig van in het Waalse Gewest gelegen winningen. De invoering van een gelijkaardige heffing voor het in het Vlaamse gewest gelegen grondwaterwinningen zal aldus op dit vlak een meer gelijke behandeling tot stand brengen.

Het nieuwe artikel 28quinquies legt de verplichting van een debietsmeting en registratie op.

De nieuwe artikelen 28sexies tot en met 28quaterdecies regelen de vestiging en invordering van de heffing op een wijze analoog aan deze voorzien in de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

HOOFDSTUK XII

Cultuur

AFDELING 1

Openbaar Bibliotheekswerk

Momenteel wordt gewerkt aan een herziening van de regelgeving inzake het openbaar bibliotheekwezen.

De bedoeling is om het nieuwe bibliotheekdecreet in werking te laten treden per 1 januari 1998. Hiervoor is het noodzakelijk om, anticiperend op de nieuwe regelgeving, voor 1997 reeds een aantal maatregelen te nemen die een wijziging van het bestaande decreet noodzakelijk maken.

Op de opmerking van de Raad van State waarin de Raad stelt dat mogelijk het rechtzekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel zou worden geschonden, kan als volgt geantwoord worden.

De achtergrond van de voorgestelde maatregel is de volgende.

Voor de volledige uitvoering van het bibliotheekdecreet binnen de bestaande reglementering zou nog een extra krediet noodzakelijk zijn van ongeveer 105 miljoen frank.

Dit benodigd krediet valt uiteen in twee delen :

– 45 miljoen voor nieuwe erkenningen van gemeenten die nog niet beschikken over een erkende decreetbibliotheek ;

– 60 miljoen voor de uitbreiding van de subsidieerbare personeelsformatie van een aantal gemeenten binnen de bestaande reglementering.

Enkel voor nieuwe erkenningen werden voor de begroting 1997 nog extra middelen toegezegd.

Hiermee rekening houdend kunnen 2 opties worden aangehouden :

– bevriezing van de bestaande situatie waardoor in 1997 dus geen uitbreidingen van bestaande formaties meer zouden worden toegestaan (wat ook een decreetswijziging zou noodzakelijk maken) ;

– elke gemeente toch nog de kans geven een uitbreiding van de personeelsformatie te realiseren.

Het is deze laatste optie die in het ontwerp van programmadecreet wordt weerhouden. Uiteindelijk wordt hierdoor aan elke gemeente dezelfde kansen geboden en wordt elk bestuur op dezelfde wijze gehonoreerd. De extra lasten zijn ook voor iedereen gelijk.

Het bedrag van 60 miljoen vertegenwoordigt 4 % van de beschikbare middelen. In 1997 zal dus elke begunstigde 4 % minder subsidie ontvangen, maar zullen die gemeenten die pas in 1997 een uitbreiding kunnen realiseren toch nog 96 % ontvangen van het bedrag waar zij vroeger aanspraak konden op maken, hetgeen voor de betrokken gemeente uiteraard zeer belangrijk blijft.

Wij menen dat op deze wijze iedereen dezelfde kansen wordt gegeven en dat dit voorstel binnen de bestaande mogelijkheden de best mogelijk ingreep is. Er werd een gedegen afweging gemaakt tussen het algemeen belang nl. een zo groot mogelijk spreding en het particulier belang van de gemeenten die reeds een subsidie ontvangen.

Artikel 49

In afwijking van de algemene verplichting tot oprichting van een plaatselijke openbare bibliotheek (POB) wordt de gemeente Herstappe hiervan vrijgesteld. Het opleggen van deze verplichting aan een gemeente met minder dan 100 inwoners is zowel vanuit functioneel als vanuit financieel oogpunt, niet te verantwoorden.

Artikel 50

Momenteel is bepaald dat elke gemeente zich uiterlijk per 01.01.97 moet in regel gesteld hebben met de wetgeving inzake het openbaar bibliotheekwezen. Aangezien het nieuwe decreet zal in werking treden op 01.01.98, lijkt het logisch om ook de einddatum voor oprichting van een POB vast te stellen op 1 januari 1998.

Artikel 51

Hierdoor wordt het mogelijk dat gemeenten met minder dan 8.000 inwoners zich verenigen met een aangrenzende gemeente voor het oprichten en organiseren van een erkende POB. Voorheen was dit enkel mogelijk voor gemeenten met minder dan 5.000 inwoners.

Artikel 52

Aangezien door de Vlaamse Gemeenschap niet langer de benodigde extra kredieten kunnen worden voorzien voor de verdere uitvoering van het bestaande bibliotheekdecreet inzake de weddesubsidies voor het leidinggevend en technisch personeel van de openbare bibliotheken, wordt voor 1997 bepaald dat de weddesubsidies zullen worden toegekend binnen de perken van de kredieten.

Artikel 53

In 1997 worden geen uitrustingssubsidies meer toegekend. Anticiperend op het nieuwe decreet zullen de hiervoor voorziene kredieten aangewend worden voor de financiële ondersteuning van nieuwe initiatieven voor het openbaar bibliotheekwezen.

AFDELING 2

Vereniging voor volksontwikkelingswerk

Artikel 54

De verenigingen die in 1997 nog recht hebben op een structurele uitbreiding van het personeelsbestand (artikel 38) worden uitgesloten van de mogelijkheid tot de aanvullende subsidiëring voorzien voor projectwerking en programma's (artikel 7, § 2 of 3) tenzij zij expliciet afzien van deze structurele uitbreiding.

De verenigingen die recht hebben op de aanvullende subsidie kunnen per jaar telkens een halve personeelsfunctie met bijhorende (halve) werkingssubsidie bekomen (voor een nieuw project of de verlenging of de uitbreiding van een bestaand project).

Teneinde de beginsituatie voor iedere vereniging gelijk te schakelen worden de reeds goedgekeurde

projecten en programma's als niet-bestaande beschouwd.

Artikel 55

De huidige decretale regeling voorziet, ingeval van ontoereikend krediet, in o.m. een voorafname van de subsidies aan lokale migrantenverenigingen.

Gelet op het globaal ontoereikend krediet en de maatregelen die genomen zijn i.v.m. de projecten en programma's voor Vlaamse verenigingen is ook hier een ingrijpen gerechtvaardigd.

De maatregel bestaan erin

1. het voorziene krediet 97 gelijk te stellen met de bestede middelen 96 ;

2. de uitbetaling te laten gebeuren binnen dit "voorbehouden" krediet.

Artikel 56

Ingevolge de nieuwe decreten en de erin gehanteerde uitgangspunten nam de gegevensstroom tussen administratie en werkveld zeer sterk toe.

Waar deze stroom betrekking heeft op begeleidings-, stimulerings- en kaderopleidingsactiviteiten blijkt het zinvol te proberen een vernieuwde basis te leggen voor een meer kwaliteitsvolle controle. Dit houdt in dat de controle en het toezicht op de werking verlegd wordt van de aankondigingen vooraf naar het werkingsverslag achteraf, waarbij de ingeschreven regeling efficiënte tussentijdse controle mogelijk maakt.

Artikel 57

De wijziging vervat in dit artikel is het gevolg van deze gewijzigde controle.

AFDELING 3

Instellingen voor volksontwikkelingswerk

Artikel 58

Instellingen die erkend zijn op 1 januari 1997 worden in 1997 gesubsidieerd op basis van het aantal uren waarvan zij erkend en gesubsidieerd werden op voorwaarde dat deze uren voldoen aan het decreet en de instellingen een gelijke werking ontplooien.

Instellingen die op 1/1/97 nog niet erkend zijn worden gesubsidieerd op basis van de uren die zij in 1996 presteerden en waarvoor zij in 1996 gesubsidieerd werden.

In de feiten komt dit, gelet op het programmadecreet van 22 december 1995, neer op de uren 1993 of 1994, waarvoor zij personeelsfuncties gesubsidieerd kregen.

V3/43/4r het einde van de overgangsperiode (31 december 1997) moeten zij onderling in een samenwerkingsverband treden (met als uitgangspunt de uren zoals vermeld in vorige alinea) dan wel toetreden tot een reeds erkende instelling of samenwerkingsverband. Dit met het oog op een tijdige erkenning als volwaardige instelling.

De subsidiëring wordt in dit geval geregeld volgens § 3, die als algemene regel stelt dat iedere instelling minstens de subsidie 1995 gewaarborgd krijgt en dat, na deze voorafname op het globale krediet, het resterende krediet procentueel verdeeld wordt in verhouding tot de werking van de instelling en rekening houdend met de maximale subsidie waarop de respectieve instellingen recht hadden.

Artikel 59

Dit artikel verschuift de mogelijkheid van erkenning van nieuwe initiatieven op het instellingendecreet naar 1998.

AFDELING 4

Diensten voor Sociaal-Cultureel werk

Artikel 60

Dit artikel wenst de werkingssubsidie te beperken tot het aantal basisfuncties verbonden aan het aantal gesubsidieerde personeelsleden.

In 1997 betreft dit het aantal basisfuncties verplicht hetzij voor erkenning, hetzij voor het behoud van de voorheen gesubsidieerde personeelsfunctie (voor de diensten die op het ogenblik van de

inwerkingtreding van het dienstendecreet reeds gesubsidieerd werden).

AFDELING 5

Culturele Centra

Aangezien het de intentie is van de minister bevoegd voor cultuur, een nieuw decreet voor de culturele centra in werking te laten treden op 1 januari 1998, is het noodzakelijk om, anticiperend op de nieuwe regelgeving, voor 1997 reeds een aantal maatregelen te nemen die een wijziging van het bestaande decreet impliceren.

Het huidige decreet subsidieert de culturele centra op basis van de infrastructuur en het inwonersaantal. Het is de bedoeling de alsmaar groeiende structurele subsidies te laten stagneren ten voordele van een subsidie voor cultuurspreiding en voor regionale samenwerkingsverbanden m.b.t. de cultuurspreiding.

Artikel 61

Om de budgettaire uitgaven te beperken wordt voorgesteld geen nieuwe erkenningen van dorps- of wijkhuizen meer te verlenen.

Artikelen 62 en 63

Het aantal gesubsidieerde cultuurfunctionarissen wordt voor de nieuw te erkennen culturele centra in de plus-categorie I en II verminderd. Voor de erkende culturele centra en dorps- of wijkhuizen wordt een overgangsmaatregel voorzien. (zie verder). Deze maatregel is noodzakelijk om het decreet volledig te kunnen blijven uitvoeren.

Artikel 64

Aangezien geen nieuwe erkenningen van dorps- of wijkhuizen meer mogelijk zijn, worden de bepalingen die betrekking hebben op de dorps- of wijkhuizen beperkt tot deze erkend v3/43/4r 31 december 1996.

Artikelen 65 en 66

De basis- en werkingstoelagen worden voor de culturele centra verminderd en voor de v3/43/4r 31 december 1996 erkende wijkhuizen afgeschaft. De door deze maatregel vrijgekomen kredieten zullen worden gebruikt voor de subsidiëring van cultuurspreidende activiteiten en voor de honorering van culturele centra met een dynamische werking.

Artikelen 67 en 68

Om de budgettaire uitgaven te beperken wordt in deze artikelen het automatisch indexeren van de basis- en werkingstoelage en van de provinciale toelage vervangen door een mogelijkheid tot indexering.

Artikel 69

Aangezien geen nieuwe erkenningen van dorps- of wijkhuizen meer mogelijk zijn, worden de bepalingen die betrekking hebben op de dorps- of wijkhuizen beperkt tot deze erkend v3/43/4r 31 december 1996.

Artikel 70

Om de budgettaire uitgaven te beperken wordt in dit artikel het automatisch indexeren van de toelage voor de culturele centra in Brussel vervangen door een mogelijkheid tot indexering.

Artikel 71

Om de budgettaire uitgaven te beperken wordt voor de dorps- en wijkhuizen een erkenningsstop ingevoerd.

Artikel 72

Dit artikel schaft de budgettaire meeruitgaven af waartoe het decreet aanleiding gaf en voorziet een overgangsmaatregel voor de gesubsidieerde cultuurfunctionarissen in de culturele centra erkend in de plus-categorie I en II en in de dorps- of wijkhuizen. De op 31 december 1996 in dienst zijnde gesubsidieerde cultuurfunctionarissen behouden

de subsidie waarop ze in 1996 recht hadden. Gaan deze personen echter uit dienst, dan loopt de subsidiëring voor deze functie af.

Een cultuurfunctionaris die verlof zonder wedde neemt, wordt gelijkgeschakeld met een uitdiensttredende.

De culturele centra erkend in de plus-categorie I en II, die aan de hand van hun financieel verslag kunnen aantonen dat het budget voor het betalen van uitkoopsommen, honoraria, reis-, verblijfs- en productiekosten gemaakt bij het organiseren van eigen culturele activiteiten, ruim overschreden wordt, kunnen de gesubsidieerde cultuurfunctionaris die niet langer voor het centrum werkt, vervangen.

Duidelijkheidshalve wordt bepaald dat cultuurfunctionarissen enkel gesubsidieerd kunnen worden, indien deze voldoen aan de voorwaarden bepaald in artikel 10, §1.

Artikel 73

Om enerzijds de budgettaire uitgaven te beperken en anderzijds de groei van de culturele centra als cultuurspreiders bij uitstek, niet te beknotten, zullen de aanvragen om erkenning die in de loop van 1997 en 1998 worden ingediend, ten hoogste een erkenning in de basiscategorie kunnen bekomen.

AFDELING 6

Jeugdwerking

Artikelen 74 tot 78

Bij de opmaak van de begrotingsvoorstellen 1997 werd voorgesteld de verenigingen"vorming werkende jongeren" met een landelijke werking verder te subsidiëren op basisallocatie 33.01. Deze werkingen worden tot 1996 gesubsidieerd op basisallocaties 43.01 en 33.41. Van bij de aanvang van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid werd gesteld dat een oplossing zou moeten worden gezocht voor dergelijke bovenlokale initiatieven. Hierbij werd toen reeds een aanpassing van het decreet van 22 januari 1975 vooropgesteld.

Hiervoor dienen evenwel een aantal wijzigingen te worden doorgevoerd in het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid en moet een artikel 16bis worden ingevoegd in het decreet van 22 januari 1975 tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk.

Volgende aanpassingen van de desbetreffende decreten worden voorgesteld :

1. Aan het decreet van 22 januari 1975 tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk wordt een artikel 16,bis toegevoegd dat ertoe strekt om de organisaties die een landelijke werking ontplooien en die in 1996 gesubsidieerd worden op basis van artikel 9 van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, en die hoofdzakelijk vormingscursussen organiseren voor laaggeschoolde werkende en werkloze jongeren, worden beschouwd als hebbende voldaan aan de erkenningscriteria voor het landelijk georganiseerd jeugdwerk, indien zij uiterlijk op 31 december 1996 een erkenningsaanvraag hebben ingediend. Zij zouden dan worden erkend als landelijk georganiseerd jeugdwerk vanaf 1 januari 1997.

Bovendien wordt voorgesteld dat organisaties die op 1 januari 1997 erkend zijn als landelijk georganiseerd jeugdwerk en die in 1994 werden gesubsidieerd voor hun activiteiten als "vorming werkende jongeren", voor het jaar 1997 een aanvullende subsidie (aanvullend op de subsidie die zij ontvangen als landelijk georganiseerde jeugdwerk) zouden ontvangen, die gelijk is aan de subsidie die zij in 1994 ontvingen als "vorming werkende jongeren" en als "initiatief kansarme jeugd", op voorwaarde dat hun werking op minstens hetzelfde peil als in 1994 behouden blijft. Hierbij denken wij aan Arktos, De Kei, Centrum Grootstedelijk Jeugdwerk en Lejo. KAJ organiseerde in 1994 eveneens dergelijke vormingscursussen, maar heeft zijn activiteiten op dit terrein gestopt.

Voor organisaties die op 1 januari 1997 erkend zijn als landelijk georganiseerd jeugdwerk en waarvan de aangesloten centra in 1994 werden gesubsidieerd als "vorming werkende jongeren", wordt voorgesteld voor het jaar 1997 een subsidie toe te kennen die gelijk is aan de som van de subsidies die deze organisaties en de bij deze organisaties aangesloten centra in 1994 ontvingen, op voorwaarde dat hun werking op minstens hetzelfde peil

als in 1994 behouden blijft. Hierbij wordt in concreto gedacht aan de Federatie van Centra voor Levensvorming..

2. De overheveling van een groot deel van de voormalige sector "vorming werkende jongeren" heeft voor gevolg dat de middelen beschikbaar voor de uitvoering van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid verminderen met 48 miljoen frank. De afdeling Jeugdwerk meent dat de interne verdeling van het hiervoor beschikbare begrotingskrediet aldus moet worden aangepast, dat deze operatie voor de gemeentebesturen zo veel mogelijk een neutrale operatie zou blijven. Hiertoe moeten de verdeelsleutels worden gewijzigd. Het gaat hierbij om aanpassingen van artikel 6, artikel 10, 3° en 5°.

3. Ten slotte wordt nog een aanpassing voorgesteld van artikel 9 van het decreet van 9 juni 1993. Deze aanpassing wordt voorgesteld om het mogelijk te maken dat aan organisaties waarvan het volume van werking vermindert, een subsidie zou kunnen worden toegekend naar rato van de gepresteerde werking.

HOOFDSTUK XIII

Economie

Artikel 79

De expansiewetten van 30 december 1970 (artikel 6) en 4 augustus 1978 (artikel 3) vermelden de subsidiëring van investeringen via leasing niet omdat leasing op dat moment niet of niet frequent voorkwam. Sedert enkele jaren wordt deze financieringsvorm wel veel gebruikt, zodat ze in de praktijk wel in aanmerking wordt genomen voor subsidiëring. Het Rekenhof heeft, rekening houdende met de economische realiteit, deze subsidiëring steeds aanvaard. Om deze toestand te regulariseren, wordt voorgesteld om leasing op te nemen in de vermelde expansiewetten. Daarnaast worden eveneens 'andere door de Vlaamse regering goedgekeurde financieringsvormen' aanvaard om te anticiperen op eventuele andere toekomstige financieringswijzen.

Het betreft hier niet een uitbreiding van de steunverlening maar het in aanmerking nemen van een specifieke financieringswijze voor een investeringsprogramma. De Europese Commissie spreekt zich enkel uit over steunniveau's, niet over de financieringswijze (eigen middelen, vreemde middelen, leasing, ...). Maatregelen op het vlak van de financieringswijze zijn dan ook niet onderhevig aan de goedkeuring van de Europese Commissie.

Uiteraard zal de Vlaamse regering bij de toepassing van deze bepalingen geen afbreuk doen aan de bevoegdheden welke aan de federale overheid toekomen op het vlak van het contractenrecht.

Artikel 80

Tot nu toe werd de definitie voor kleine en middelgrote ondernemingen gehanteerd die vermeld staan in de Europese kaderregeling ten gunste van het Midden en Klein Bedrijf (MKB) van mei 1992.

Op 7 februari 1996 vaardigde de Europese Commissie aangepaste definities uit met betrekking tot het Klein en Middenbedrijf.

De Vlaamse regering heeft bij haar beslissing van 19 maart 1996 beslist om de definities van kleine en middelgrote ondernemingen af te stemmen op deze definities. Deze wijziging dient decretaal te worden geregeld.

Definities worden opgenomen in de richtlijnen voor de toepassing van de expansiewetgeving. Deze richtlijnen worden gepubliceerd in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad.

De richtlijnen worden samengevat in vulgariserende brochures die voor iedere geïnteresseerde beschikbaar zijn.

Op die manier is de toegankelijkheid en kenbaarheid van de regels verzekerd.

Een algemene formulering is noodzakelijk om te vermijden dat op geregelde tijdstippen decretaal moet worden ingegrepen om omschrijvingen te wijzigen.

Artikel 81

Er zal tot een gedeeltelijke beursintroductie van de GIMV worden overgegaan. Dit zal gebeuren via de verkoop van 15% van de aandelen die het Vlaamse Gewest in haar bezit heeft.

De opbrengst van deze beursintroductie zal worden ingeschreven op een variabel krediet.

Na de afronding van de beursintroductie en de ontvangst van de opbrengst, zal de Vlaamse regering definitief de impulsprogramma's vastleggen die met deze opbrengst zullen worden gefinancierd.

De Vlaamse regering heeft er zich reeds principieel mee akkoord verklaard volgende impulsprogramma's aan te rekenen op dit variabel krediet :

– Fonds voor commerciële centra (1 miljard BEF) ;

– Wegenwerken gericht op de ondersteuning van het economisch draagvlak (1 miljard BEF) ;

– Impulsprogramma voor de verdere ontwikkeling van de binnenvaart (600 miljoen BEF) ;

– Impulsprogramma voor de uitrusting van industrieterreinen (500 miljoen BEF).

Artikel 82

Er zal tot een gedeeltelijke beursintroductie van de GIMV worden overgegaan. Dit zal gebeuren via de verkoop van 15% van de aandelen van het Vlaamse Gewest alsmede door de beursnotering van de aandelen in de handen van de institutionele aandeelhouders en privé-beleggers.

De aandelen die het Vlaamse Gewest in de GIMV aanhoudt zullen worden ondergebracht in een nieuwe vennootschap, de Vlaamse Participatiemaatschappij (VPM). De gespecialiseerde dochtermaatschappij van de GIMV die participaties beheert in opdracht en voor rekening van het Vlaamse Gewest, de n.v. Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV), zal eveneens worden ondergebracht in de VPM.

Deze nieuwe organisatiestructuur voor het economisch overheidsinitiatief vereist een aantal aanpassingen aan het decreet van 13 juli 1994.

De nieuwe holdingvennootschap valt onder de toepassing van het decreet van 13 juli 1994 (§1 en 2)

Door de geplande verkoop zal het aandeel van het Vlaamse Gewest in de GIMV terugvallen tot ongeveer 70%. Met deze aandeelhoudersverhouding kan niet langer worden aangehouden dat de GIMV iedere bijzondere opdracht moet uitvoeren die haar bij beslissing van de Vlaamse regering of bij decreet wordt opgedragen. Voor de uitvoering van deze bijzondere opdrachten zal de VPM kunnen beroep doen op haar gespecialiseerde dochteronderneming PMV. Aangezien alle aandeelhouders van een beursgenoteerde onderneming op gelijke voet behandeld moeten worden, ook op het vlak van de informatieverstrekking, zal niet langer een regeringscommissaris bij de GIMV worden aangesteld. De controlemogelijkheden van het Rekenhof worden om dezelfde reden eveneens opgeheven. Beide instellingen zullen worden vervangen door de controle en het toezicht van de Commissie voor Bank -en Financiewezen en door de Beurscommissie. Het Rekenhof zal wel alle nodige controles kunnen uitvoeren bij de VPM. De Vlaamse regering zal bij de VPM eveneens een regeringscommissaris aanduiden (§ 3).

Voor zover de voogdijminister hiermee zijn/haar akkoord betuigd, kan VPM aandelen verkopen die zij aanhoudt in één of meer investeringsmaatschappijen. Deze verkoop kan gebeuren via een publiek beroep op het spaarwezen (§ 4).

Op de inbreng van de aandelen in de VPM is geen registratierecht verschuldigd (§ 5).

In antwoord op de opmerkingen van de Raad van State kan het volgende gesteld worden. Paragraaf 2 heeft dezelfde draagwijdte als artikel 9 van het decreet. Enkel de nominatim opsomming van de investeringsmaatschappijen wordt vervangen door een verwijzing naar een artikel waarin de investeringsmaatschappijen worden genoemd.

Paragraaf 3 wijkt enkel af van de huidige bepaling van het decreet, door de formele opheffing van de wet van 2/4/1962 voor de investeringsmaatschappijen. Op die manier wordt een heersende onduidelijkheid weggewerkt. Het decreet van 13 juli 1994 is volledig in de plaats getreden van de wet van 2/4/1962. Hier bestaat dus ook geen gevaar voor een bevoegdheidsoverschrijding.

Artikel 83

De Vlaamse land-en tuinbouw bestaat hoofdzakelijk uit kleine en middelgrote ondernemingen.

De Vlaamse overheid wil in de landbouw zo gunstig mogelijke voorwaarden creëren die leiden tot een voldoende rendabiliteit van de bedrijven en een volwaardig inkomen voor de bedrijfsleiders. Daartoe ondersteunt zij de start van de bedrijven via naschoolse vorming van jonge bedrijfsleiders

en de betoelaging van de investeringen verbonden aan de eerste installatie van jonge land- en tuinbouwers. Zij ondersteunt ook de bestaande bedrijven, eveneens via de permanente vorming van de bedrijfsleiders en de betoelaging van de investeringen die nodig zijn voor de instandhouding of de verbetering van de bedrijfsstructuur.

Het is duidelijk dat voor de overheid ook een taak is weggelegd voor de ondersteuning van de bedrijven die, ondanks de eerder genoemde inspanningen, in moeilijkheden komen of zelfs aan bedrijfsbeëindiging toe zijn. De Vlaamse overheid is overigens betrokken partij bij de gedwongen bedrijfsbeëindiging omwille van haar waarborgstelling voor investeringskredieten via het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds.

De Vlaamse overheid wil daarom een stimulans geven tot bedrijfsbegeleiding : enerzijds een technische en economische begeleiding van bedrijven waar de kansen nog ten goede kunnen keren en anderzijds een sociale begeleiding van bedrijven die niet meer te redden vallen.

Bedrijven die worden erkend als bedrijf in moeilijkheden zullen na een analyse door een bedrijfsbegeleidingsteam kunnen beroep doen op bedrijfsadvisering of- begeleiding door erkende bedrijfsadvisering- of bedrijfsbegeleidingsdiensten die hiervoor een tegemoetkoming kunnen krijgen.

Het uitvoeringsbesluit zal worden aangemeld bij de Europese Commissie. Het uitvoeringsbesluit zal tevens worden besproken met de betrokken regeringen en de federale overheid in het kader van de Interministeriële Conferentie Landbouw.

HOOFDSTUK XIV

Ruimtelijke ordening

Artikel 84

De definities worden herwerkt teneinde duidelijker te zijn en aldus het decreet te verduidelijken en de werkbaarheid te verhogen. Niet alle definities werden gewijzigd, de definitie van Inventaris, Eigenaar en Kadastraal Inkomen is niet gewijzigd. maar teneinde de leesbaarheid te verhogen werd het volledig artikel aangepast.

De definitie van bedrijfsruimte wordt aangepast. In tegenstelling tot de vorige bepaling wordt nu enkel rekening gehouden met de goederen die effectief deel uitmaken van de bedrijfsruimte. Onroerende goederen die tot dezelfde eigenaar behoren, doch essentieel geen deel uitmaken van het eigenlijke bedrijf komen niet meer in aanmerking voor opname in de Inventaris.

Het is immers onrechtvaardig om een onroerend goed, zoals bijvoorbeeld een stuk landbouwgrond dat nooit effectief heeft deel uitgemaakt van een bedrijf, bij een leegstaand of verwaar-loosd bedrijf op te nemen en over te gaan tot opname in de Inventaris. Het kan enkel maar de bedoeling zijn om verwaarloosde en/of verlaten bedrijfsruimten die men kan beschouwen als één geheel en waar de economische activiteit heeft plaatsgevonden of nog plaatsvinden op te nemen in de Inventaris.

Tevens worden de verduidelijkingen die in het decreet tussen haakjes werden vermeld weggelaten. Schoorstenen, buitenschrijn-werk, kroonlijsten en dakgoten hebben immers bezwaarlijk invloed op de structuur van een gebouw.

Bij de definitie van de vernieuwing wordt een kleine nuance aangebracht. Daar waar in het decreet sprake is van het feit dat de vernieuwing ook de infrastructuurwerkzaamheden omvat die noodzakelijk zijn om aan de ruimte de gepaste ontsluiting te geven, wordt nu voorgesteld om enkel te stellen dat de vernieuwing infrastructuurwerken kan omvatten. De verplichting valt derhalve weg, zodat infrastructuurwerken eventueel onder het stelsel van andere subsidiekanalen kunnen worden gerealiseerd of zelfs zonder subsidie kan worden uitgevoerd.

Een bijkomend uitvoeringsbesluit wordt voorzien bij de definitie van sanering. In plaats van een onbepaalde opsomming te voorzien in het decreet is het aangewezen om deze limitatief vast te leggen in een uitvoeringsbesluit.

De titulatuur van de Administratie wordt aangepast aan de juiste benaming van de bevoegde Administratie : nl. Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Voor het begrip "basisstudie" werd een aangepast voorstel geformuleerd, uitgaande van de definitie van wat een basisstudie feitelijk is en welke elementen zeker moeten vervat zijn in deze studie.

Vermits in tegenstelling tot het decreet, waar geen verwerving was voorzien, er nu toch een tegemoetkoming voor de verwerving van onroerende goederen wordt voorzien, is het evident dat een definitie van deze term wordt ingevoegd.

Artikel 85

1° In artikel 3, § 1 wordt de tweede zin die in feite een herhaling was van het laatste deel van de eerste zin, geschrapt. De laatste zin wordt aangepast ingevolge de definitie van Administratie.

2° Aan § 2 een tweede lid toegevoegd die voorziet dat de Administratie ambtshalve kan overgaan tot registratie, indien zij tot de vaststelling komt dat de gemeentelijke lijst hetzij laattijdig, hetzij onvolledig wordt ingediend.

Vermits de Administratie tot op heden over die mogelijkheid niet beschikt, dient deze als controle- en interventiemogelijkheid, te worden gecreëerd. Het is evident dat de kosten, die voorspruiten uit deze mogelijke opdrachten, op de gemeente kunnen worden verhaald.

3°.Een § 4 toegevoegd dat voorziet dat de Vlaamse regering kan bepalen welke categoriën van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten niet op de gemeentelijke lijsten en in de Inventaris dienen opgenomen te worden. Rekening houdend met de huidige economische activiteiten is het aangewezen dat de bepalingen in artikel 4 eventueel kunnen worden aangevuld.

4°. Er wordt een § 5 toegevoegd die voorziet dat het College van Burgemeester en Schepenen, onder bepaalde voorwaarden zoals voorzien in deze paragraaf, machtiging kan verlenen aan gemeentelijke ambtenaren om de nodige vaststellingen te doen voor het opmaken van de inventaris en aldus toegang te verkrijgen tot alle op het grondgebied van de gemeente gelegen bedrijfsruimten en bedrijfsgebouwen.

Artikel 86

Bij artikel 4 wordt eveneens voorzien dat de Vlaamse regering, onder bepaalde voorwaarden, ambtenaren van de Administratie kan machtigen om toegang te nemen tot alle bedrijfsruimten en bedrijfsgebouwen om de nodige vaststelling te verrichten. Net als voor de vorige bepaling is het evident dat zowel gemeentelijke als ambtenaren van het Vlaamse Gewest toegang moeten kunnen krijgen tot de verwaarloosde en/of verlaten bedrijfsruimten indien de eigenaars onwil vertonen tot medewerking.

Artikel 87

Vermits een Dienst met Afzonderlijk Beheer (DAB), als werkingsmiddel binnen de Administratie, niet de aangewezen methode is om het Vernieuwingsfonds te beheren, wordt deze bepaling geschrapt in artikel 17. De essentie is dat het Vernieuwingsfonds wordt opgericht en dat dit Vernieuwingsfonds zal worden beheerd door de Vlaamse regering. Vermits binnen het Vernieuwingsfonds zal worden gewerkt met een variabel krediet is het evident dat in dit artikel wordt gepreciseerd dat het Vernieuwingsfonds zal vallen onder de toepassing van artikel 45 van de geco÷rdineerde wetten van de rijkscomptabiliteit. Aansluitend daarbij dienen eveneens binnen artikel 17 de bepalingen in § 5 en § 6, die betrekking hebben op de werking van de DAB, te worden geschrapt.

Artikel 88

Om dezelfde reden betreffende de DAB wordt artikel 18 opgeheven.

Artikelen 89 tot 94

In deze artikelen wordt de term Administratie vervangen door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Deze artikelen gaan over de inning van de heffing en het de bedoeling is om deze taak niet alleen te laten uitvoeren door de Administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting maar dit eerder door het departement Algemene Zaken en Financiën, Centrale Invorderingscel, van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap te laten gebeuren. Deze Centrale Invorderingscel heeft immers specifieke kennis van deze zaken en staat reeds in voor de inning van de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen. Het is trouwens niet de bedoeling dat voor de toepassing van dit decreet enkel een beroep gedaan wordt op de Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen maar dat gespecialiseerde afdelingen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap eveneens optreden. Dit kan alvast voor de inning van de heffingen waarvoor de Centrale

Invorderingscel kan ingeschakeld worden alsook voor het controleren van de dossiers betreffende de saneringswerken waarvoor een beroep kan gedaan worden op de Administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur.

Artikel 95

Vermits in dit ontwerp-decreet ook de verwerving van onroerende goederen voor een subsidie in aanmerking komt is het evident dat de titel van Hoofdstuk IV in die zin wordt aangepast. De verwerving is reeds opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 1993 zoals in het volgend artikel beschreven.

Artikel 96

De bedoeling van de opsplitsing van artikel 42 van het decreet in 2 verschillende delen schuilt in het feit dat in dit ontwerp-decreet een subsidie voor de verwerving van onroerende goederen voor bepaalde initiatiefnemers wordt opgenomen. Zoals in het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 1993 kan de verwerving door bepaalde instanties gesubsidiëerd worden. Het gaat meer bepaald om de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn, gemeenten, verenigingen van gemeenten, de door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij erkende lokale sociale bouwmaatschappijen, Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen en het Vlaams Woningfonds voor de Grote Gezinnen. De initiatiefnemers moeten binnen de zes maanden na de betekening van de financiële steun voor de verwerving de basisstudie hebben ingeleid. De financiële tussenkomst in de verwerving bedraagt 30 %, terwijl de tussenkomst in de saneringswerken wordt vastgelegd op 90 %, inclusief de BTW.

Voor de overige initiatiefnemers, m.n. elke natuurlijke persoon, privaatrechtelijk rechtspersoon en de niet in § 1 vermelde publiekrechtelijke rechtspersonen is enkel financiële tussen-komst voorzien in de saneringskost. Het percentage bedraagt ook hier 90 %, met dien verstande dat de BTW geen deel mag uitmaken van de in te brengen saneringskost.

In antwoord op de opmerkingen van de Raad van State over de mogelijkheid dat de financiële steun kan aanzien worden als een steunmaatregel volgens artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag kan gesteld worden dat het hier niet gaat om een steunmaatregel in het kader van artikel 92 ev. EG-verdrag vermits deze financiële steun alleen mogelijk is voor saneringswerken van verlaten bedrijfsruimten en deze bijdrage bijgevolg een ander karakter heeft dan economische steun. Deze financiële steun heeft bijgevolg geen invloed op de mededinging.

Artikel 97

Vermits in het voorgaand artikel wordt bepaald voor welke verwervingen en saneringswerkzaamheden de financiële steun wordt verleend wordt binnen artikel 44 van het decreet § 1 en § 2 opgeheven. Het oud § 1 wordt vervangen door een nieuwe tekst die de dubbele subsidiëring voor verwerving verbied.

§ 3 wordt daardoor § 2.

§ 4 wordt § 3 en de woorden werkzaamheden worden vervangen door saneringswerkzaamheden. Deze paragraaf betreft het verbod op dubbele subsidiëring voor saneringswerken.

§ 5 dient te worden opgeheven vermits de percentage inzake financiële tussenkomst definitief zijn vastgelegd in het vorige artikel.

Artikel 98

Artikel 46 wordt opgeheven omdat de financiële tussenkomst in de verwerving en de saneringswerkzaamheden reeds duidelijk werden geregeld en gespecifieerd in andere artikels en derhalve overbodig is.

Artikel 99

Rekening houdend met de opheffing van artikel 46 en de aanpassing van het decreet dient binnen artikel 47 een aanpassing te worden doorgevoerd en moet verwezen worden naar artikel 42.

HOOFDSTUK XV

Vervoer

Artikel 100

Dit artikel moet het mogelijk maken om gespreid het kapitaal van de VVM te verhogen.

HOOFDSTUK XVI

Openbare werken

AFDELING 1

Financiering

Artikelen 101 en 102

Teneinde belangrijke investeringen in de vervoersector, met name de bebakening en beloodsing van de toegangswegen aan de Vlaamse haven toe te laten via het Vlaams Infrastructuurfonds dient artikel 57 en 58 te worden gewijzigd zodat punt 9°van artikel 6, § 1, X van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Het gaat hier dan bijvoorbeeld om :

– de investeringen ten behoeve van het Walradarketen langs de Belgische kust en de Schelde ;

– de investeringen ten behoeve van de bebakening van de waterwegen en de bouw van specifieke uitrusting van schepen.

AFDELING 2

Watervang

Artikel 103

Er wordt een wijziging aangebracht in de regelgeving van de watervang met dien verstande dat captatie van minder dan 500 m^3 per jaar alleen nog meldingsplichtig is.

Artikel 104

Wanneer er door een te lage waterstand gevaar onstaat voor de stabiliteit van de oevers of de scheepvaart kan een tijdelijk verbod of een tijdelijke beperking van captatie opgelegd worden.

Artikel 105

Het verschil in tarief voor captatie uit kanalen en havens enerzijds en bevaarbare waterlopen anderzijds wordt ongedaan gemaakt zodat er enkel nog een verschil is in tarief naargelang de hoeveelheid water die gecapteerd wordt.

Ingevolge het invoeren van de meldingsplicht voor captatie van minder van 500 m^3 wordt dit ook vrijgesteld van heffing.

2° Het minimum bedrag wordt op 5 000 gebracht zodat het gelijk is met het minimum bedrag voor de grondwaterheffing.

3° § 6 wordt geschrapt omdat deze forfaitaire vergoeding voor de kleine watergebruiker, – 500 m^3, nu wegvalt

HOOFDSTUK XVII

Inwerkingtreding

Artikel 106

Dit artikel behoeft geen commentaar.

De minister-president van de Vlaamse regering , Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie,

Luc VAN DEN BRANDE

De minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

Luc VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid,

Anne VAN ASBROECK

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling,

Theo KELCHTERMANS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid,

Wivina DEMEESTER – DE MEYER

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening,

Eddy BALDEWIJNS

De Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media,

Eric VAN ROMPUY

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,

Leo PEETERS

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Luc MARTENS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding
van de begroting 1997

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering, na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister bevoegd voor begroting te gelasten het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 in te dienen bij het Vlaamse Parlement waarvan de tekst luidt als volgt :

HOOFDSTUK I

Ambtenarenzaken

Artikel 1

Bij de wetenschappelijke instellingen die door de Vlaamse regering worden opgericht, kan het onderwijzend of wetenschappelijk personeel van een Belgische universiteit of van een wettelijk daarmee gelijkgestelde inrichting tot instellingshoofd worden benoemd.

Artikel 2

Artikel 1 heeft uitwerking met ingang van 17 juli 1985.

Artikel 3

De Vlaamse regering wordt gemachtigd de opheffingsdatum van artikel 1 te bepalen."

HOOFDSTUK II

Onderwijs

Artikel 4

In artikel 20 van het decreet van 21 december 1990 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 worden §2 en §3 vervangen door wat volgt :

"§2. Aan het Fonds voor het leerlingenvervoer worden alle ontvangsten toegewezen die voortvloeien uit de bijdragen van de leerlingen in de kostprijs van het leerlingenvervoer georganiseerd of gesubsidieerd door het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 3. De middelen van het Fonds voor het leerlingenvervoer dienen aangewend te worden om de kosten te betalen voor het vervoer van de leerlingen, in toepassing van hetzij het koninklijk besluit van 7 februari 1974 betreffende de wijze waarop de reiskosten van leerlingen uit het buitengewoon onderwijs ten laste worden genomen door de staat, hetzij de wet van 15 juli 1983 houdende oprichting van de Nationale Dienst voor leerlingenvervoer."

Artikel 5

Artikel 167 van het decreet van 21 december 1994 betreffende het onderwijs VI, gewijzigd bij het decreet van 8 juli 1996, wordt vervangen door wat volgt :

"Vanaf het begrotingsjaar 1997 worden de bedragen zoals bedoeld in artikel 166 aangepast met de aanpassingsfactor voor investeringssubsidies, die door de Vlaamse regering wordt gehanteerd voor de opmaak van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap."

Artikel 6

Voor het begrotingsjaar 1997 worden de vastleggingsmachtigingen, bedoeld in artikel 166 van het decreet betreffende het Onderwijs VI van 21 december 1994 zoals gewijzigd, verhoogd met 800.000.000 frank bestemd voor de hogescholen.

Deze bijkomende vastleggingsmachtiging wordt als volgt verdeeld :

IVAH :. 262.476.370 frank

DIGO – gesubsidieerde officiële hogescholen : 74.047.166 frank

DIGO – gesubsidieerde vrije hogescholen : 463.476.464 frank

HOOFDSTUK III

Gezondheidsbeleid

Artikel 7

Artikel 19 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid wordt opgeheven.

Artikel 8

§1. De wet van 27 juni 1956 betreffende het speciaal onderstandsfonds, gewijzigd bij de wet van 3 april 1965 en het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967, wordt opgeheven met ingang van 1 januari 1997.

§2. De in §1 genoemde wetgeving inzake het speciaal onderstandsfonds blijft van toepassing voor de kosten van onderhoud en behandeling van voor 1 januari 1997 van de behoeftigen die lijden aan een kwaal van tuberculose of kankerachtige oorsprong. Dit voorzover de voorstellen van de adviserende commissies en de facturen respectievelijk v3/43/4r 1 januari 1998 en 1 januari 1999 in het bezit zijn van de bevoegde administratie.

§3. De artikelen 11, 12 en 13 van de wet van 27 juni 1956 betreffende het speciaal onderstandsfonds, gewijzigd bij de wet van 3 april 1965, blijven van toepassing op de tegemoetkomingen die werden en worden verleend door het speciaal onderstandsfonds.

Artikel 9

In artikel 2 van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden worden 8° en 9° vervangen door wat volgt :

"8°. subsidiebelofte : verbintenis, die op het lopende begrotingsjaar wordt vastgelegd, om voor een investering een investeringssubsidie toe te kennen ;

9°. subsidiebeslissing : de beslissing die het gedeelte bepaalt van de subsidiebelofte dat voor een bepaalde projectfase wordt voorbehouden ;".

Artikel 10

In artikel 11 van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden wordt § 1 vervangen door wat volgt :

'§ 1. De Regering kan het masterplan enkel goedkeuren en een subsidiebelofte verlenen als de geplande investeringen passen in de programmatie. De totale som van alle subsidiebeloften mag per sector niet meer bedragen dan het bedrag bestemd voor investeringen dat in de begroting per sector is ingeschreven, verminderd met de te verwachten vastleggingskredieten van de dossiers bedoeld in artikel 20, § 1 van dit decreet'.

Elke goedgekeurde subsidiebelofte wordt vooraleer de betekening geschiedt, aangerekend als vastlegging op de vastleggingskredieten van de betrokken sector van de uitgavenbegroting van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden.

HOOFDSTUK IV

Financiën en Begroting

AFDELING 1

Vlaamse Openbare Instellingen

Artikel 11

§1. De publiekrechtelijke rechtspersonen opgericht bij of krachtens een wet of een decreet en die ressorteren onder de bevoegheid van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap en de diensten met afzonderlijk beheer (DAB's) van de Vlaamse Gemeenschap kunnen verplicht worden vanaf 1 januari 1998 al hun verzekeringen aan te gaan bij één of meerdere door de Vlaamse regering aan te wijzen instellingen.

§2. Op gemotiveerd voorstel van de in §1 bedoelde publiekrechtelijke rechtspersonen of DAB's, kan de Vlaamse regering afwijkingen omwille van de bijzondere aard van het te verzekeren risico toestaan op de in §1 opgelegde verplichting.

§3. De Vlaamse regering wordt ertoe gemachtigd de modaliteiten vast te leggen die de uitvoering van het in §1 bepaalde mogelijk te maken.

AFDELING 2

Met inkomstenbelasting gelijkgestelde belasting

Artikel 12

Artikel 81, 1° van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen wordt voor wat het Vlaams Gewest betreft als volgt gewijzigd :

De belasting wordt verminderd tot 1/10 van haar bedrag van het hele jaar van de toestellen die eigendom zijn van foorreizigers en opgesteld zijn in mobiele installaties op foren, jaarmarkten, handelsforen, wijkkermissen en feestelijkheden met een maximale duur van 10 weken waar tevens andere foorkramen aanwezig zijn. De aldus verminderde belasting mag niet minder dan 500 F bedragen.

Artikel 13

Artikel 81, 2° van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen wordt, voor wat het Vlaams Gewest betreft, opgeheven.

HOOFDSTUK V

Successierechten

AFDELING 1

Vereenvoudiging van de tarieven

Artikel 14

Voor wat betreft het Vlaams Gewest wordt artikel 48 van het wetboek der successierechten als volgt gewijzigd :

"Artikel 48

De rechten van successie en van overgang bij overlijden worden geheven volgens het tarief in onderstaande tabellen aangeduid.

In Tabel I bevattende het tarief in rechte lijn en tussen echtgenoten wordt vermeld :

– het gedeelte van het netto-aandeel van elk der rechtverkrijgenden

– onder a : het percentage dat toepasselijk is op het overeenstemmende gedeelte ;

– onder b : het totale bedrag van de belasting over de voorgaande gedeelten.

Dit tarief wordt toegepast op het netto-aandeel in de onroerende goederen enerzijds, en op het netto-aandeel in de roerende goederen anderzijds. De schulden worden bij voorrang aangerekend op de roerende goederen en op de goederen bedoeld bij art. 60bis, tenzij die welke specifiek werden aangegaan om andere goederen te verwerven of te behouden.

Tabel II bevat het tarief tussen andere personen dan in rechte lijn en tussen echtgenoten en wordt toegepast op de netto-erfdelen.

Tabel I. Tarief in rechte lijn en tussen echtgenoten.

Gedeelte van het netto-aandeel	a	b
van 0 tot 2.000.000 F	3	
van 2.000.000 tot 10.000.000 F	9	60.000 F
boven de 10.000.000 F	27	780.000 F

Tabel II. Tarief tussen andere personen dan in rechte lijn en tussen echtgenoten :

Tarief tussen broers en zusters :	30%
Tarief tussen andere personen :	40%

Artikel 14 bis

Voor wat betreft het Vlaamse Gewest wordt in hetzelfde wetboek het artikel 50 vervangen als volgt :

"Het percentage van het recht tussen echtgenoten is niet van toepassing wanneer de echtgenoten uit de echt of van tafel en bed gescheiden zijn tenzij zij gemene kinderen of afstammelingen hebben.

Dit zelfde percentage van het recht is eveneens van toepassing op verkrijgingen door de kinderen van de langstlevende echtgenoot van de overleden echtgenoot".

Artikel 15

§1. Voor wat betreft het Vlaamse Gewest wordt in hetzelfde wetboek artikel 54,1° vervangen als volgt :

"1° hetgeen wordt verkregen door alle descendenten en door de echtgenoot samen, ten belope van 750.000 frank, te verhogen met 250.000 F per kind boven het tweede. Een vooroverleden kind dat afstammelingen nalaat, wordt meegerekend.

Het bedrag van de vrijstelling wordt evenredig verdeeld over alle erfgenamen en wordt in eerste instantie toegerekend op de laagste schijf.

De vrijstelling wordt, ten gunste van de kinderen van de overledene die de leeftijd van 21 jaar niet hebben bereikt, vermeerderd met 100.000 frank voor elk vol jaar dat nog moet verlopen tot zij de leeftijd van 21 jaar bereiken en, ten gunste van de overlevende echtgenoot, met de helft van de bijkomende vrijstellingen die de gemeenschappelijke kinderen samen genieten ;

§2. Voor wat het Vlaamse Gewest betreft wordt in hetzelfde wetboek een artikel 54, 3° ingevoegd dat luidt als volgt : "

Hetgeen verkregen wordt door de door de wet tot de erfenis geroepen erfgenamen in rechte lijn of tussen echtgenoten wanneer de som van de rechten van de erfgenamen berekend aan de hand van tabel I van artikel 48 gedeeld door het aantal tot de erfenis geroepen erfgenamen, minder dan 3000 BEF bedraagt."

Artikel 16

Voor wat betreft het Vlaamse Gewest wordt in hetzelfde wetboek artikel 55 vervangen als volgt :

"Artikel 55

Worden van de rechten van successie en van overgang bij overlijden vrijgesteld, de legaten gedaan aan het Vlaamse Gewest en aan de Vlaamse Gemeenschap en aan de openbare instellingen van het Vlaamse Gewest en van de Vlaamse Gemeenschap."

Artikel 17

In hetzelfde wetboek wordt, wat betreft het Vlaamse Gewest, artikel 56 opgeheven.

Artikel 18

In hetzelfde wetboek wordt, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, artikel 59, 1° vervangen door hetgeen, wat volgt :

"tot 6,60 % voor de legaten aan provincies, gemeenten en Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn, gelegen in het Vlaamse Gewest."

AFDELING 2

Verlaagd tarief voor familiale ondernemingen
en familiale vennootschappen

Artikel 19

In het Wetboek der Successierechten wordt, voor wat het Vlaams Gewest betreft, een artikel 60bis ingevoegd, luidend als volgt :

"art. 60bis.

§ 1. In afwijking van art. 48 en 48^2 wordt het recht van successierecht geheven tegen 3 % op de netto-waarde van :

a. de activa die door de erflater of zijn echtgenoot beroepsmatig zijn geïnvesteerd in een familiale onderneming
en
b. de aandelen in een familiale vennootschap of vorderingen op een dergelijke vennootschap, op voorwaarde dat de onderneming of de aandelen van de vennootschap in de vijf jaar voorafgaand aan het overlijden ononderbroken voor ten minste 50 procent toebehoorden aan de overledene en/of zijn echtgenoot, en dat deze spontaan in de aangifte van nalatenschap worden vermeld.

Voor de berekening van de 50 procent wordt tevens rekening gehouden met de activa of de aandelen die reeds in het bezit zijn van de descendenten, ingevolge erfopvolging bij overlijden van de echtgenoot van de overledene, of van de zijverwanten tot en met de tweede graad.

§ 2. Onder familiale onderneming wordt verstaan : een nijverheids-, handels-, ambachts- of landbouwbedrijf of een vrij beroep, dat door de erflater en/of zijn echtgenoot, al dan niet samen met anderen, persoonlijk wordt geëxploiteerd of uitgeoefend.

§ 3. Onder familiale vennootschap wordt verstaan : de vennootschap met zetel van werkelijke leiding in een van de lidstaten van de Europese Gemeenschap, die :

– ofwel zelf beantwoordt aan de voorwaarden van §§ 1 en 5

– ofwel, die aandelen en vorderingen houdt van dochtervennootschappen die aan deze voorwaarden beantwoorden.

In dit laatste geval wordt de participatievoorwaarde op geconsolideerde basis berekend ; de tewerkstellingsvoorwaarde, zoals bedoeld in §5, wordt echter per vennootschap berekend.

§ 4. Onder aandelen worden tevens begrepen :

– maatschappelijke rechten in vennootschappen ;

– de certificaten van aandelen, uitgereikt door verenigingen zonder winstoogmerk of andere rechtspersonen met zetel in een van de lidstaten van de Europese gemeenschap, ter vertegenwoordiging van aandelen van familiale vennootschappen die aan de gestelde voorwaarden voldoen, op voorwaarde dat :

– aan elk aandeel één certificaat beantwoordt ;

– de rechtspersoon de verplichting heeft om de dividenden en andere vermogensvoordelen onmiddellijk en ten laatste binnen de maand door te storten aan de certificaathouder ;

– de rechtspersoon de aandelen niet kan vervreemden zonder toestemming van de certificaathouder.

§ 5. De vermindering wordt slechts toegestaan op voorwaarde dat de onderneming of de vennootschap in de drie jaar voorafgaand aan het overlijden minstens 5 in het Vlaamse Gewest tewerkgestelde werknemers telt, uitgedrukt in voltijdse eenheden.

In afwijking van het eerste lid, wordt, indien de onderneming of de vennootschap in de 3 jaren voorafgaand aan het overlijden 1, 2, 3 of 4 in het Vlaamse Gewest tewerkgestelde werknemers telt, uitgedrukt in voltijdse eenheden de vermindering toegepast op respectievelijk 20%, 40%, 60%, of 80% van de netto-waarde bepaald in §9. Deze vermindering wordt slecht toegekend en behouden voor zover gedurende 5 jaar na het overlijden de aandelen of de vorderingen toebehoren aan de erfgenamen die de vermindering genoten. Wanneer een erfgenaam in de periode van 5 jaar komt te overlijden, blijft de vermindering slechts behouden voorzover diens aandeel in rechte lijn wordt vererfd.

Het aantal tewerkgestelde werknemers wordt beoordeeld op basis van de aangiften vereist voor de sociale wetgeving. Komen niet in aanmerking de werknemers bedoeld in artikel 5 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

De tariefvermindering wordt slechts behouden indien het aantal in het Vlaamse Gewest tewerkgestelde personeelsleden, uitgedrukt in voltijdse eenheden, de eerste vijf jaar na het overlijden jaar na jaar behouden blijft.

Indien en in de mate dat de tewerkstelling, uitgedrukt in voltijdse eenheden in een van de vijf jaren na het overlijden lager zou zijn, is de belasting tegen het normale tarief evenredig verschuldigd, verhoogd met de wettelijke interest sinds het overlijden.

§ 6. De activa die bijkomend belegd werden in de onderneming in de laatste drie jaar v3/43/4r het overlijden, komen voor de vermindering niet in aanmerking, tenzij de bijkomende belegging van deze activa beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften.

Kapitaalverhogingen of bijkomende leningen, die in de laatste drie jaar v3/43/4r het overlijden werden volgestort of toegestaan, komen voor het verlaagd tarief niet in aanmerking, tenzij deze beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften.

§7. Indien het belegd vermogen of het kapitaal en de vorderingen bedoeld in §1 dalen door uitkeringen of terugbetalingen in de 5 jaar na het overlijden wordt het normaal tarief evenredig verschuldigd verhoogd met de wettelijke intresten.

§8. De onderneming of de vennootschap komt slechts voor de vermindering in aanmerking voor zover de onderneming of de vennootschap een jaarrekening opmaakt overeenkomstig het K.B. van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekening van ondernemingen, welke tevens aangewend werd ter verantwoording van de aangifte in de inkomstenbelasting, gedurende een periode van 5 jaar voor en na het overlijden.

Ondernemingen of vennootschappen waarvan de maatschappelijke zetel gelegen is buiten het Vlaamse Gewest moeten een jaarrekening opmaken overeenkomstig de geldende wetgeving van de plaats waar de maatschappelijke zetel gevestigd is.

§ 9. Onder netto-waarde wordt verstaan de waarde van de activa of aandelen verminderd met de schulden, behalve die welke specifiek werden aangegaan om andere goederen te verwerven of te behouden.

§10. De vrijstelling, bedoeld in art. 54, 1° van het Wetboek, wordt proportioneel aangerekend op de waarde van de goederen, bedoeld in dit artikel.

Artikel 19bis

In het wetboek der successierechten wordt, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, een artikel 37bis ingevoegd luidend als volgt : "

§1. Een nieuwe aangifte moet in de periode van 5 jaar na het overlijden worden ingeleverd elke keer de voorwaarden waaronder een vermindering werd bekomen wijzigen.

De erfgenamen welke genoten hebben van de vermindering bepaald in artikel 60bis, dienen bij het einde van de periode van 5 jaar na het overlijden, een bijkomende aangifte in te leveren waaruit blijkt dat gedurende de periode van 5 jaar de voorwaarden waaronder de vermindering werd toegestaan, behouden zijn gebleven.

§2. Deze aangiften dienen ingeleverd te worden in het kantoor van de eerste aangifte.

HOOFDSTUK VI

Promotie- en uitvoerbeleid

AFDELING 1

Vlaams promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing

Artikel 20

§ 1. De representatieve vertegenwoordigers van de sectoren Landbouw, Tuinbouw en Visserij kunnen één Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing oprichten, dat erkend wordt door de Vlaamse regering. De Vlaamse regering stelt de voorwaarden op om erkend te worden.

§ 2. Het promotiecentrum heeft tot taak in het binnenland en in het buitenland de promotie van de producten van de Landbouw, Tuinbouw en Visserij te verzorgen en op die manier de afzet ervan te bevorderen.

Artikel 21

§ 1. De Vlaamse regering geeft het erkende promotiecentrum het recht verplichte bijdragen te innen van de bedrijven uit de sectoren Landbouw, Tuinbouw en Visserij.

§ 2. De Vlaamse regering stelt op voorstel van het promotiecentrum het bedrag van de verplichte bijdragen, de wijze van inning, de bijdrageplichten, de tijdsduur en eventuele andere uitvoeringsbepalingen van de bijdragen vast.

Artikel 22

Jaarlijks kan een dotatie lastens de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap toegekend worden aan het promotiecentrum.

Artikel 23

Om de in artikel 20,§2 gestelde taak te verwezenlijken kan het promotiecentrum :

– samenwerkingsverbanden sluiten met natuurlijke personen en privaat- of publiekrechtelijke rechtspersonen die het promotiecentrum heeft erkend ;

– voor de buitenlandse promotie samenwerken met de Export Vlaanderen op basis van een samenwerkingsprotocol ;

– ter uitvoering van die samenwerkingsverbanden en het samenwerkings-protocol subsidies, premies en andere financiële tegemoetkomingen verlenen .

Artikel 24

Het promotiecentrum legt jaarlijks een verslag over de werking en besteding van de middelen van het afgelopen jaar en een programmatie van de geplande activiteiten en besteding van de middelen van het daaropvolgende jaar voor aan het lid van de Vlaamse regering bevoegd voor het promotiebeleid inzake landbouw.

Artikel 25

§1. Het promotiefonds neemt vanaf de datum van de inwerkingtreding van de bepalingen van dit decreet de goederen, rechten, verplichtingen en de reservemiddelen over van het Vlaams Fonds voor de Promotie van de producten van de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij, opgericht in uitvoering van artikel 13 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 22 december 1993 houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, alsook de goederen, rechten, verplichtingen en personeelsleden van de op 22 september 1994 opgerichte vereniging zonder winstoogmerk voor de promotie van Vlaamse Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserijproducten.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regelen voor de ter beschikking stelling van personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse gemeenschap naar het promotiecentrum.

Artikel 26

De artikelen 13 tot en met 25 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 worden opgeheven.

AFDELING 2

Het Fonds Vlaanderen-Azië

Artikel 27

§1. Er wordt een fonds Vlaanderen-Azië opgericht, hierna te noemen het Fonds. Het Fonds heeft rechtspersoonlijkheid. De bepalingen van de wet van 16 maart 1954 in verband met de begroting, de rekeningen, het comptabiliteitsstelsel, het gezag en de controle op de instellingen van categorie A zijn op het Fonds van toepassing voor zover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§2. Het Fonds heeft als doelstelling Vlaamse exporterende bedrijven de mogelijkheid te bieden om een dochteronderneming, al dan niet gezamenlijk met een locale partner, op te zetten in de Aziatische groeimarkten. Deze investering moet passen in de internationale expansie van het bedrijf en moet de uitvoer vanuit Vlaanderen stimuleren.

§3. Het Fonds zal voor de realisatie van deze doelstellingen middelen ter beschikking stellen en kan minderheidsparticipaties voor een beperkte duur nemen. Het Fonds kan ook middelen ter beschikking stellen voor het verlenen van de waarborg van het Vlaamse Gewest die gedeeltelijk de verliezen dekt die deze onderneming oploopt door de economische mislukking van de investering.

§4. De middelen van het Fonds bestaan uit :

1° een dotatie lastens de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap ;

2° de terugbetalingen van sommen, die voortkomen uit de uitvoering van de taken van het Fonds ;

3° het saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds.

§5. De Vlaamse regering stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan het Vlaams parlement meegedeeld v3/43/4r 30 juni van het daaropvolgende jaar.

§6. De Vlaamse regering regelt de werking en het beheer van het Fonds. Zij stelt de nodige diensten, uitrusting, installatie en personeelsleden van haar diensten ter beschikking van het Fonds en kan, overeenkomstig de ter zake geldende algemene beginselen, sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidende ambtenaar die zij daartoe aanwijst.

HOOFDSTUK VII

Stedelijk Beleid

Artikel 28

§1. Er wordt een Fonds voor de heffing op leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen opgericht, hierna genoemd "Leegstandsfonds".

§2. Aan het Leegstandsfonds worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend uit de inning van de heffingen, zoals bedoeld in Hoofdstuk VIII, Afdeling 2 van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996.

§3.De Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting en de Vlaamse minister bevoegd voor Huisvesting worden gemachtigd om de kosten verbonden aan de inning van de in §2 bedoelde heffingen te vereffenen.

§4. De middelen van het Leegstandsfonds worden, overeenkomstig artikel 3 §3 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds aan het Sociaal Impulsfonds toegewezen.

Artikel 29

In artikel 9 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regeling inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds worden de woorden "1% aanvullende personenbelasting respectievelijk 1% opcentiemen op de onroerende voorheffing hoger is dan de gemiddelde opbrengst ervan in het Vlaamse Gewest" vervangen door de woorden "1% personenbelasting respectievelijk 100 opcentiemen op de onroerende voorheffing hoger is dan de gemiddelde opbrengst van de gemeenten in het Vlaamse Gewest".

HOOFDSTUK VIII

Binnenlandse Aangelegenheden

Artikel 30

In afwijking van artikel 3 van het decreet van 29 april 1991 betreffende het Vlaams Provinciefonds wordt voor het jaar 1997 de dotatie van het Vlaams Provinciefonds vastgesteld op 3.686.400.000 frank.

HOOFDSTUK IX

Huisvesting

Artikel 31

§1. De Vlaamse regering kan aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij subsidie verlenen om de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de door haar erkende soiale huisvestingsmaatschappijen in staat te stellen de volgende investeringsprogramma's te financieren :

1° een door de Vlaamse regering goedgekeurd investeringsprogramma voor de verrichtingen bedoeld om de sociale huurwoningen beschikbaar te stellen, waarvan het investeringsvolume in 1997 2341,1 miljoen frank bedraagt ;

2° een door de Vlaamse regering goedgekeurd investeringsprogramma voor de verrichtingen voor kredietverlening of verkoop te financieren, waarvan het investeringsvolume in 1997 2341,1 miljoen frank bedraagt.

De in het eerste lid, 1° en 2° vermelde bedragen worden de daaropvolgende begrotingsjaren aangepast met de aanpassingsfactor voor investeringssubsidies, die door de Vlaamse regering wordt gehanteerd voor de opmaak van de begroting van het Vlaamse Gewest.

De Vlaamse regering stelt de voorwaarden vast waaronder deze subsidie wordt verleend, waarbij ze een onderscheid maakt tussen enerzijds de verrichtingen bedoeld om sociale huurwoningen beschikbaar te stellen en anderzijds verrichtingen voor kredietverlening of verkoop.

Het subsidiepercentage voor de investeringsprogramma's wordt vastgesteld in functie van de evolutie van de marktrentevoet, die wordt gemeten op basis van het voortschrijdend gemiddelde van de rentevoet OLO met een resterende looptijd van 10 jaar voor de periode van zes maanden die het tijdstip van de vaststelling van het subsidiepercentage voorafgaat. Het subsidiepercentage wordt een eerste maal vastgesteld op 1 juli van het jaar dat het begrotingsjaar voorafgaat en een tweede maal op 1 maart van het betreffende begrotingsjaar.

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij boekt de subsidie in twee interne financieringsfondsen, één ten behoeve van de verrichtingen voor sociale huurwoningen en één ten behoeve van de verrichtingen voor kredietverlening en verkoop. De middelen van die fondsen zijn bestemd voor de financiering van de investeringsverrichtingen van de sociale huisvestingsmaatschappijen en van de VHM zelf. De Vlaamse regering regelt het gebruik van eventuele saldi op de financieringsfondsen.

§2. De subsidie vermeld in §1 kan de vorm aannemen van een kapitaalsinbreng van het Vlaamse Gewest in de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

HOOFDSTUK X

Tewerkstelling

Artikel 32

Artikel 10bis van het decreet van 19 april 1995 tot regeling van de arbeidsbemiddeling tegen betaling in het Vlaamse Gewest wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 10bis

De Vlaamse regering kan een bedrag bepalen voor de onderzoekskosten die ten laste komen van het bureau bij de aanvraag van de erkenning".

Artikel 33

Artikel 8bis van het decreet van 3 maart 1993 houdende regeling tot erkenning van de outplacement, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest wordt opgeheven.

Artikel 34

Artikel 7bis van het decreet van 6 maart 1991 houdende regeling tot erkenning van uitzendbureaus in het Vlaamse Gewest wordt opgeheven.

HOOFDSTUK XI

Leefmilieu

AFDELING 1

Watervoorziening

Artikel 35

In de wet van 14 augustus 1933 betreffende de bescherming van drinkwaters wordt een artikel 1bis ingevoegd dat luidt als volgt :

"Art. 1bis. Bijzondere bepalingen voor het Vlaamse gewest inzake de openbare watervoorziening

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel 1bis wordt onder "water dat bestemd is voor menselijke consumptie" verstaan, al het water, hetzij onbehandeld, hetzij na een behandeling, dat voor dat doel wordt gebruikt, ongeacht de herkomst en ongeacht of het gaat om water :

– dat aan de verbruiker wordt geleverd, hierna leidingwater genoemd ;
– dat in een levensmiddelenbedrijf wordt gebruikt voor de vervaardiging, de behandeling, de conservering of het in de handel brengen van voor menselijke consumptie bestemde producten of stoffen ;
– dat van invloed is op de goede hoedanigheid van de levensmiddelen als eindproduct.

Vallen niet onder de voormelde definitie :

– het drinkwater dat verpakt in flessen, bussen, blikken of andere recipiënten in de handel wordt gebracht ;
– het natuurlijk mineraalwater dat als dusdanig is erkend en/of omschreven ;
– medicinaal water dat als dusdanig is erkend.

§ 2. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de waterproductie en watervoorziening, met inbegrip van de technische reglementering inzake de kwaliteit van het drinkwater.

§ 3. De gemeenten, gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening, zijn er toe gehouden aan elk van de op hun openbaar waterleidingnet aangesloten huishoudelijke abonnees met ingang van 1 januari 1997 jaarlijks een hoeveelheid leidingwater gratis te leveren gelijk aan 15 m^3 per persoon die op 1 januari van het beschouwde jaar gedomicilieerd is op het adres van de aansluiting op het openbare waterleidingnet.

De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de voormelde gratise levering van leidingwater aan huishoudelijke abonnees.

§ 4. De gemeenten verlenen hun medewerking aan de gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening, voor de uitvoering van de in § 3 voorziene gratise levering van leidingwater. Zij zullen aldus inzonderheid uiterlijk op 1 maart van het beschouwde jaar de gegevens verstrekken aangaande het aantal personen dat op 1 januari van het beschouwde jaar gedomicilieerd was op elk van de verschillende domicilies die zich op hun grondgebied bevinden.

Met het oog op het verkrijgen van de in § 3 bedoelde gratise levering, kunnen de huishoudelijke abonnees hetzij uit zichzelf, hetzij op eenvoudige vraag van de betrokken gemeentelijke regie, intercommunale of andere maatschappij die instaat voor een openbare watervoorziening, de nodige gegevens verstrekken aangaande het aantal personen dat op 1 januari van het beschouwde jaar gedomicilieerd was op het adres van de aansluiting op het openbare waterleidingnet. In voorkomend geval kan de betrokken gemeentelijke regie, intercommunale of andere maatschappij die instaat voor een openbare watervoorziening, eisen dat deze gegevens dienen geattesteerd door de burgemeester van de gemeente waarin de aansluiting op het openbare waterleidingnet is gelegen.

§ 5. De regering kan binnen de perken van de begroting regels vaststellen voor de vaststelling en de betaling van een vergoeding die geheel of ten dele de kosten dekt die voor de gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening voortvloeien uit de naleving van de bepalingen van onderhavig artikel.".

AFDELING 2

Oppervlaktewateren

Artikel 36

In artikel 35ter van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en 22 december 1993 worden een § 5 en §6 toegevoegd die luiden als volgt :

"§ 5. In afwijking van de bepalingen van de voormelde §§ 1 tot en met 4 kan elke heffingsplichtige die geniet :

– ofwel, van een bestaansminimum toegekend door een O.C.M.W. ;
– ofwel, van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden toegekend door de Rijksdienst voor Pensioenen ;

met ingang van het heffingsjaar 1997 volledige vrijstelling verkrijgen van de verplichting tot betaling van de in § 1 bedoelde heffing .

Om deze vrijstelling te bekomen dient bedoelde heffingsplichtige, uiterlijk binnen de op het desbetreffende heffingsbiljet vermelde betalingstermijn, bij ter post aangetekende zending een aanvraag tot vrijstelling bij de Maatschappij in te dienen. Deze aanvraag dient vergezeld te zijn van :

– ofwel, een attest afgeleverd door het betrokken O.C.M.W. waarin dit laatste bevestigt dat de op het heffingsbiljet vermelde heffingsplichtige op dat ogenblik geniet van een door het O.C.M.W. toegekend bestaansminimum ;

ofwel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door de Rijksdienst voor Pensioenen gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden ;

– een kopie van het overeenkomstige aanslagbiljet.

Mits voldaan is aan de in het voorgaande lid vermelde voorwaarden is bedoelde vrijstelling van rechtswege verworven.".

§6. Elke fysische persoon die niet de heffingsplichtige is maar wel de werkelijke verbruiker van het water, kan de terugbetaling van zijn aandeel in de in §1 bedoelde heffing voor de plaats van het waterverbruik die tevens zijn wettelijke domicilie is verkrijgen van de Maatschappij, mits per aangetekend schrijven binnen de 12 maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet een aanvraag daartoe wordt ingediend waarin het aantal wooneenheden waarop het heffingsbiljet betrekkeing heeft, is vermeld en waaraan de volgende bijlagen zijn toegevoegd :

– ofwel een attest afgeleverd door het betrokken O.C.M.W. waarin dit laatste bevestigt dat de op het heffingsbiljet vermelde heffingsplichtige op datum van de uitvoerbaarverklaring van het cohier geniet van een door het O.C.M.W. toegekend bestaansminimum ;

ofwel een voor eensluidend verklaard afschrift van de door de Rijksdienst voor Pensioenen gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden ;

– een kopie van het overeenkomstige heffingsbiljet

Artikel 37

In artikel 35quater van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en 22 december 1993 wordt § 1 vervangen door de volgende bepaling die luidt als volgt :

"§ 1. De vuilvracht wordt als volgt berekend :

1° voor elke heffingsplichtige die uitsluitend water heeft afgenomen van een openbaar waterdistributienet op enig tijdstip gedurende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar en waarbij het waterverbruik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar, op basis van de facturatie door de openbare watervoorzieningsmaatschappij, minder dan 500 m^3 bedraagt :

$$N = 0{,}025 \times Qw$$

waarin :

N = de vuilvracht uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

Qw = het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totaal gefactureerd waterverbruik uitgedrukt in m^3 en in voorkomend geval verhoogd met de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd ; in geval de facturen het waterverbruik niet vermelden wordt door de Maatschappij aangenomen dat Qw gelijk is aan het quotiënt van de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, gedeeld door 40 en in voorkomend geval verhoogd met de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd ;

2° voor elke heffingsplichtige die gedurende het gehele jaar voorafgaand aan het heffingsjaar uitsluitend beschikte over een eigen waterwinning met een getotaliseerd nominaal pompvermogen van minder dan 5 m^3 per uur :

$$N = 0{,}025 \times Qp$$

waarin :

N = de vuilvracht uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

Qp = – voor natuurlijke personen : 30 x M, waarin M het aantal personen is dat op 1 januari van het heffingsjaar deel uitmaakt van eenzelfde gezin of gemeenschap ;

– voor rechtspersonen : 500 m^3 ;

3° voor elke heffingsplichtige die op enig tijdstip gedurende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar water heeft afgenomen van een openbaar waterdistributienet en waarbij het waterverbruik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar, op basis van de facturatie door de openbare watervoorzieningsmaatschappij, minder dan 500 m^3 bedraagt en die tevens op enig tijdstip gedurende dat jaar beschikte over een eigen waterwinning met een getotaliseerd nominaal pompvermogen van minder dan 5 m^3 per uur :

$$N = 0{,}025 \times (Qw + Qg)$$

waarin :

N = de vuilvracht uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

Qw = het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totaal gefactureerd waterverbruik uitgedrukt in m^3 en in voorkomend geval verhoogd met de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd ; in geval de facturen het waterverbruik niet vermelden wordt door de Maatschappij aangenomen dat Qw gelijk is aan het quotiënt van de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, gedeeld door 40 en in voorkomend geval verhoogd met de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd ;

Qg = – voor natuurlijke personen : 10 x M, waarin M het aantal personen is dat op 1 januari van het heffingsjaar deel uitmaakt van eenzelfde gezin of gemeenschap ;

– voor rechtspersonen : 500 m^3 ;

4° voor elke heffingsplichtige als bedoeld sub 1° tot en met 3° :

– wiens woongelegenheid en/of inrichting niet is gelegen in een zuiveringszone A of B zoals gedefinieerd in artikel 1.1.2. van titel II van het VLAREM ;

– die gedurende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar het huishoudelijk afvalwater afkomstig van zijn woongelegenheid en/of inrichting heeft gezuiverd of laten zuiveren in een particuliere zuiveringsinstallatie :

  – waarvan, inzoverre het gaat om een overeenkomstig titel I van het VLAREM als hinderlijk ingedeelde inrichting, de exploitatie is gemeld en/of vergund overeenkomstig de voorschriften van titel I van het VLAREM ;

  – die gebouwd is en gexploiteerd wordt volgens een code van goede praktijk overeenkomstig de voorschriften van titel II van het VLAREM ;

– waarbij het effluentwater van bedoelde particuliere zuiveringsinstallatie gedurende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar in een oppervlaktewater werd geloosd ;

wordt de overeenkomstig sub 1°, sub 2° of sub 3° berekende vuilvracht met 50 % verminderd ; elke heffingsplichtige die van bovenstaande vermindering wenst te genieten, dient daartoe voor 15 maart van elk heffingsjaar een aangifte bij de Maatschappij in te dienen met de volgende gegevens :

– inzoverre het gaat om een overeenkomstig titel I van het VLAREM als hinderlijk ingedeelde inrichting, een voor eensluidend verklaard afschrift van de melding of lopende vergunning voor de exploitatie van de particuliere afvalwaterzuiveringsinstallatie ;

– een attest afgeleverd hetzij door de burgemeester, hetzij door een met toepassing van titel II van het VLAREM in de discipline water erkende milieudeskundige, waaruit blijkt dat de particuliere zuiveringsinstallatie is gebouwd en wordt geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk overeenkomstig de voorschriften van titel II van het VLAREM.".

Artikel 38

In de artikelen 35quinquies, § 1 in fine en 35septies in fine van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 6 juli 1994, 21 december 1994 en 22 december 1995, wordt de zinsnede "a : deze term is gelijk aan 0,825 voor de heffingsjaren 1992, 1993, 1994, 1995 en 0,550 voor het heffingsjaar 1996" vervangen door de zinsnede "a : deze term is gelijk aan 0,825 voor de heffingsjaren 1992, 1993, 1994, 1995 en 0,550 voor de heffingsjaren 1996 en 1997".

Artikel 39

In artikel 35octies van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990, wordt de § 2 aangevuld met een derde lid luidend als volgt :

"De heffingsplichtige die een grondwaterwinning exploiteert als gedefiniëerd in het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer en de in gebruikname van deze grondwaterwinning tot dusver nog niet aan de Maatschappij heeft gemeld, dient uiterlijk voor 1 juli 1998 de exploitatie van deze grondwaterwinning te melden aan de Maatschappij. De Maatschappij bezorgt een kopie van deze melding aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waarin de grondwaterwinning is gelegen alsook aan de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde.".

AFDELING 3

Afvalheffingen

Artikel 40

De bepaling van artikel 47, § 1 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1989 en 22 december 1995, wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§ 1. Aan een milieuheffing zijn onderworpen de uitbaters van de in § 2, 1° tot en met 37° bedoelde vergunningsplichtige inrichtingen alsook de ophalers van de in § 2, 38° bedoelde afvalstoffen.".

Artikel 41

Artikel 47, § 2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 21 december 1994 en 22 december 1995, wordt als volgt gewijzigd :

1° de bepaling van sub 8° wordt vervangen door de volgende bepaling :

"8° a) 150 frank per ton, voor het storten op voormelde stortplaats van :

– afvalstoffen afkomstig van de bewerking van natuursteen ;

– geperst marmer- en slijpslib ;

– recyclageresidu's van bedrijven die hoofdzakelijk afvalstoffen afkomstig van selectieve inzamelingen gebruiken of voorsorteren als grondstof voor de aanmaak van nieuwe produkten ;

b) 500 frank per ton, voor het storten op voormelde stortplaats van :

– reststoffen van bedrijven vergund voor het immobiliseren van bedrijfsafvalstoffen ;" ;

2° de bepaling van sub 10° wordt vervangen door de volgende bepaling :

"10° a) 2.000 x K frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor huishoudelijke afvalstoffen, waarbij :

– K = 0,75 voor het heffingsjaar 1996 en K = 1 voor het heffingsjaar 1997 voor het storten van huishoudelijke afvalstoffen ;

– K = 1 voor het storten van afvalstoffen andere dan huishoudelijke afvalstoffen ;" ;

b) 1.900 x K frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor huishoudelijke afvalstoffen met actieve stortgasonttrekking en met recuperatie van de energieinhoud van het stortgas, waarbij :

– K = 0,75 voor het heffingsjaar 1996 en K = 1 voor het heffingsjaar 1997 voor het storten van huishoudelijke afvalstoffen ;

– K = 1 voor het storten van afvalstoffen andere dan huishoudelijke afvalstoffen ;" ;

3° de bepaling van sub 15° wordt vervangen door de volgende bepaling :

"15° a) 2.000 x K frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor verkleinde huishoudelijke afvalstoffen, waarbij :

– K = 0,75 voor het heffingsjaar 1996 en K = 1 voor het heffingsjaar 1997 voor het storten van verkleinde huishoudelijke afvalstoffen ;

– K = 1 voor het storten van afvalstoffen andere dan verkleinde huishoudelijke afvalstoffen ;" ;

b) 1.900 x K frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor verkleinde huishoudelijke afvalstoffen met actieve stortgasonttrekking en met recuperatie van de energieinhoud van het stortgas, waarbij :

– K = 0,75 voor het heffingsjaar 1996 en K = 1 voor het heffingsjaar 1997 voor het storten van verkleinde huishoudelijke afvalstoffen ;

– K = 1 voor het storten van afvalstoffen andere dan verkleinde huishoudelijke afvalstoffen ;" ;

4° een sub 26° wordt ingevoegd luidend als volgt :

"26° a) 50 frank per ton, voor het verbranden van afvalstoffen afkomstig van bodemsaneringsoperaties goedgekeurd door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest in een oven vergund voor het verbranden van de voornoemde afvalstoffen, zonder recuperatie van energie of grondstoffen ;" ;

b) 30 frank per ton, voor het verbranden van afvalstoffen afkomstig van bodemsaneringsoperaties goedgekeurd door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest in een oven vergund voor het verbranden van de voornoemde afvalstoffen, met recuperatie van energie en/of grondstoffen." ;

5° in sub 27° wordt "725 frank per ton" vervangen door "825 frank per ton" ;

6° de bepaling van sub 28° wordt vervangen door de volgende bepaling :

"28° 290 frank per ton, voor het verbranden van afvalstoffen in een oven vergund voor bedrijfsafvalstoffen, met recuperatie van energie en/of grondstoffen ;

voor het verbranden van onbehandelde houtafval, van daarmee vergelijkbare houtafval en van niet gevaarlijke behandelde houtafval in een daartoe vergunde oven is geen heffing verschuldigd ;" ;

7° de bepaling van sub 29° wordt vervangen door de volgende bepaling :

"29° a) 80 frank per ton, voor het verbranden van recyclageresidu's van bedrijven die hoofdzakelijk afvalstoffen afkomstig van selectieve inzamelingen gebruiken of voorsorteren als grondstof voor de aanmaak van nieuwe produkten, in een oven vergund voor het verbranden van recyclageresidu's zonder recuperatie van energie en/of grondstoffen ;" ;

b) 50 frank per ton, voor het verbranden van recyclageresidu's van bedrijven die hoofdzakelijk afvalstoffen afkomstig van selectieve inzamelingen gebruiken of voorsorteren als grondstof voor de aanmaak van nieuwe produkten, in een oven vergund voor het verbranden van recyclageresidu's met recuperatie van energie en/of grondstoffen ;" ;

8° in sub 30° wordt "435 frank per ton" vervangen door "535 frank per ton" ;

9° in sub 31° wordt "365 frank per ton" vervangen door "465 frank per ton" ;

10° in sub 34° wordt "435 frank per ton" vervangen door "535 frank per ton" ;

11° in sub 35° wordt "365 frank per ton" vervangen door "465 frank per ton" ;

12° de bepaling van sub 38° worden vervangen door de volgende bepaling :

"38° de bedragen vermeld sub 1° tot en met sub 37° overeenkomstig de toegepaste verwerkingswijze voor de afvalstoffen geproduceerd in het Vlaamse gewest die worden opgehaald met het oog op het verwerken ervan buiten het Vlaamse gewest ; in geval een gelijksoortige milieuheffing van toepasssing is in het gewest of land waar bedoelde afvalstoffen worden verwerkt, wordt het bedrag van de heffing verminderd met het bedrag van voormelde gelijksoortige milieuheffing zonder dat dit evenwel tot lager dan nul kan worden herleid.".

Artikel 42

De bepaling van artikel 47, § 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993 en 21 december 1994, wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§ 3. De milieuheffing bedoeld in § 1 is verschuldigd :

1° voor wat de bedragen bedoeld § 2, sub 1° tot en met 37° betreft : op het tijdstip dat de afvalstoffen worden verwerkt in de in § 2, sub 1° tot en met sub 37° bedoelde inrichtingen ;

2° voor wat de bedragen § 2, sub 38° betreft : op het tijdstip dat de afvalstoffen worden opgehaald met het oog op het verwerken ervan buiten het Vlaamse gewest.".

Artikel 43

In artikel 47, § 4 van hetzelfde decreet, worden de woorden "verwijderingswijzen" en "verwijderingswijze" respectievelijk vervangen door "verwerkingswijzen" en "verwerkingswijze".

Artikel 44

In artikel 47ter, § 3 van hetzelfde decreet, wordt het woord "verwijdering" vervangen door "verwerking".

AFDELING 4

Grondwater

Artikel 45

§ 1. In artikel 80 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd bij decreet van 22 december 1995, wordt het derde lid luidend als volgt opgeheven :

"Grondwaterwinningen die op grond van artikel 9 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer vergunningsplichtig zijn, en die rechtstreeks of onrechtstreeks het waterpeil van de voornoemde waterwegen beïnvloeden, worden beschouwd als captaties van oppervlaktewater en vallen onder toepassing van dit hoofdstuk."

§ 2. Het artikel 85bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 22 december 1995, wordt opgeheven.

Artikel 46

Het artikel 2 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer wordt aangevuld met de volgende definitie :

"– grondwaterwinningseenheid : de verschillende grondwater-winningen, uitgezonderd deze die bestemd zijn voor de openbare drinkwatervoorziening, waarvan het gewonnen water is bestemd voor eenzelfde milieutechnische eenheid als gedefinieerd in het artikel 1.1.2. van titel II van het VLAREM ;

het feit dat verschillende grondwaterwinningen een verschillend eigendomsstatuut hebben, belet niet dat zij een grondwaterwinningseenheid kunnen vormen ;".

Artikel 47

Het artikel 9 van hetzelfde decreet wordt gewijzigd en aangevuld als volgt :

1° in sub 1° wordt de zinsnede "aan een vergunning onderwerpen" vervangen door de zinsnede "aan een vergunning of melding onderwerpen" ;

2° een sub 3° wordt toegevoegd luidend als volgt :

"3° bepalen dat het aanleggen, wijzigen of verbouwen van een constructie die gebruikt kan worden als grondwaterwinning enkel mag gebeuren door een daartoe erkende persoon ongeacht of dit gebeurt voor eigen rekening dan wel voor rekening van derden ;

zij kan daarbij nadere regels vaststellen met betrekking tot de procedure en voorwaarden tot verlenen en intrekken van bedoelde erkenning ;

zij kan tevens aan de erkende personen verplichtingen opleggen, met inbegrip van de verplichting tot aanleggen, bijhouden en jaarlijks indienen bij de bevoegde overheid van een register van de door hem aangelegde, gewijzigde en/of verbouwde constructies die gebruikt kunnen worden als grondwaterwinningen ; zij kan de gegevens bepalen die voormeld register dient te bevatten.".

Artikel 48

In hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 12 december 1990, wordt een hoofdstuk IVbis ingevoegd luidend als volgt :

"HOOFDSTUK IVbis

Heffingen op de winning van grondwater

AFDELING 1

Algemene bepalingen

Artikel 28ter

§ 1. Aan een heffing op de winning van grondwater zijn onderworpen elke natuurlijke of rechtspersoon die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar op het grondgebied van het Vlaamse gewest één of meer van de volgende grondwaterwinningen heeft geëxploiteerd :

1° grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening ;

2° grondwaterwinningen van ten minste 30.000 m^3 per jaar ;

3° grondwaterwinningen van 500 tot minder dan 30.000 m^3 per jaar.

§ 2. In afwijking van § 1 is geen heffing op de winning van grondwater verschuldigd voor de exploitatie van de volgende grondwaterwinningen :

1° een grondwaterwinning waaruit het water uitsluitend met een handpomp wordt opgepompt ;

2° een grondwaterwinning waarvan het water uitsluitend voor huishoudelijke doeleinden wordt gebruikt ;

3° een grondwaterwinning voor het uitvoeren van proefpompingen die minder dan drie maanden in gebruik is ;

4° een grondwaterwinning voor het uitvoeren van bronbemalingen op voorwaarde dat :

– ofwel, al het opgepompte water terug in dezelfde watervoerende laag wordt ingebracht, de zogenaamde retourbemaling ;

– ofwel, het gaat om een bronbemaling die minder dan 12 maanden in gebruik is en die noodzakelijk is voor de verwezenlijking van een uitgraving in openlucht met een oppervlakte van minder dan 500 m^3 gemeten ter hoogte van het maaiveld en met een maximale diepte van 4 m onder het maaiveld ;

– ofwel, het gaat om een bronbemaling die noodzakelijk is voor de exploitatie van tunnels voor openbare wegen en/of openbaar vervoer of voor de waterbeheersing van mijnverzakkingsgebieden.

§ 3. Voor de toepassing van dit decreet wordt de vergunninghouder van een vergunde grondwaterwinning onweerlegbaar vermoed de heffingsplichtige te zijn ter zake de in het eerste lid bedoelde exploitatie.

§ 4. Het heffingsjaar is het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin de in § 1 bedoelde exploitatie heeft plaatsgehad.

AFDELING 2

Vaststelling heffing

Artikel 28quater

§ 1. Het bedrag van de heffing bedoeld in artikel 28ter wordt vastgesteld als volgt :

1° voor de exploitatie van grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening :

3 frank per m^3 grondwater die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt en die tot drinkbaar water voor de openbare drinkwatervoorziening verwerkt kan worden, ongeacht de wijze van winning of het gebruik ;

2° voor de exploitatie van grondwaterwinningen niet bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening :

– voor de schijf van 500 tot en met 30.000 m^3 van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 2 x CSE frank per m^3 opgepompt grondwater ;

– voor de schijf van 30.001 tot en met 100.000 m^3 van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 3 x CSE frank per m^3 opgepompt grondwater ;

– voor de schijf van 100.001 tot en met 250.000 m^3 van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 3,5 x CSE frank per m^3 opgepompt grondwater ;

– voor de schijf van 250.001 tot en met 500.000 m^3 van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 4 x CSE frank per m^3 opgepompt grondwater ;

– voor de schijf van 500.001 tot en met 1.000.000 m^3 van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 4,5 x CSE frank per m^3 opgepompt grondwater ;

– voor de schijf van meer dan 1.000.000 m^3 van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 5 x CSE frank per m^3 opgepompt grondwater ;

hierbij is CSE een sociaal-economische correctiefactor die voor het heffingsjaar 1997 gelijk is aan nul.

§ 2. Wanneer de hoeveelheid grondwater die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt niet is gekend, wordt onweerlegbaar vermoed dat deze hoeveelheid gelijk is aan :

1° wanneer de grondwaterwinning met toepassing van onderhavig decreet is vergund met vermelding van de toegelaten capaciteit :

de met toepassing van onderhavig decreet vergunde hoeveelheid grondwater ; de in aanmerking te nemen opgepompte hoeveelheid grondwater is in dat geval gelijk aan :

– wanneer deze in de vergunning is vermeld, de op jaarbasis vergunde hoeveelheid ;

– wanneer de vergunning geen hoeveelheid op jaarbasis vermeldt, de in de vergunning vermelde hoeveelheid op dagbasis vermenigvuldigd :

– voor seizoengebonden activiteiten of activiteiten van beperkte duur, met het reële aantal dagen dat de grondwaterwinning in gebruik is geweest ;

– in de andere gevallen, met 220 ;

2° wanneer de grondwaterwinning niet met toepassing van onderhavig decreet is vergund of in de vergunning geen toegelaten capaciteit is vermeld :

de in het desbetreffende jaar geloosde hoeveelheid afvalwater, in voorkomend geval verminderd met de in dat jaar uit oppervlaktewater gewonnen hoeveelheid water alsook de in dat jaar via het openbare watervoorzieningsnet opgenomen hoeveelheid water.

§ 3. De heffing ten laste van elke van de in artikel 28ter bedoelde heffingsplichtige kan in geen geval lager zijn dan het minimumbedrag van 5.000 frank ; voor het heffingsjaar 1997 wordt dit minimumbedrag, gelet op de bepalingen van paragraaf 1, 2° herleid tot 0 frank.

Artikel 28quinquies

§ 1. Elke grondwaterwinning en/of grondwaterwinningseenheid waarvan de exploitatie overeenkomstig het artikel 28ter aan een heffing is onderworpen moet uiterlijk op 1 juli 1997 zijn uitgerust met een debietsmeting en registratie van de opgepompte hoeveelheid grondwater.

Deze debietsmeting en registratie dienen te gebeuren overeenkomstig een code van goede praktijk. De regering kan nadere voorwaarden bepalen waaraan bedoelde debietsmeting en registratie moeten voldoen.

§ 2. Wanneer de in § 1 bedoelde registratie technisch niet uitvoerbaar is, kan de regering de heffingsplichtige vrijstellen van voormelde registratieverplichting. In dat geval bepaalt zij de alternatieve wijze waarop de hoeveelheden worden bepaald.

AFDELING 3

Vestiging en invordering van de heffing

Artikel 28sexies

§ 1. De in artikel 28ter bedoelde heffingsplichtige is verplicht voor 15 maart van elk heffingsjaar een aangifte bij de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde in te dienen met de nodige gegevens voor de vaststelling van de heffing op de winning van grondwater.

Wanneer de heffingsplichtige overleden is of failliet verklaard na 1 januari van het heffingsjaar, rust de verplichting tot aangifte in het eerste geval op zijn erfgenamen of legatarissen en in het tweede geval op zijn curator.

§ 2. De aangifte wordt gedaan volgens de modaliteiten vastgesteld door de regering.

§ 3. De stukken, opgaven en inlichtingen die samen met de aangifte worden ingediend, vormen een integrerend deel ervan.

De bij de aangifte gevoegde stukken moeten worden genummerd, gedagtekend en ondertekend. Afschriften moeten éénsluidend met het oorspronkelijk stuk worden verklaard.

§ 4. De gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening, verlenen hun medewerking en verstrekken aan de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde, uiterlijk op 1 maart van het heffingsjaar, alle gegevens en inlichtingen die nodig zijn voor de vestiging en de inning van de heffing.

Artikel 28septies

§ 1. De ambtenaren van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer belast met een controle of een onderzoek in verband met de toepassing van de heffing zijn van rechtswege gemachtigd zowel bij de heffingsplichtige als bij derden :

1° alle inlichtingen te nemen, op te zoeken en in te zamelen die kunnen leiden tot de juiste heffing ten laste van de heffingsplichtige ;

de heffingsplichtige alsmede elke derde die over de gevraagde inlichtingen beschikt, is verplicht deze inlichtingen te verstrekken op ieder verzoek van deze ambtenaren ;

2° alle boeken, stukken en registers op te vragen die kunnen leiden tot de juiste heffing van de heffingsplichtige ;

de heffingsplichtige alsmede elke derde die over de gevraagde boeken, stukken of registers beschikt, is verplicht deze voor te leggen op ieder verzoek van deze ambtenaren ; de ambtenaren kunnen de boeken, stukken en registers meenemen tegen afgifte van een ontvangstbewijs.

§ 2. Elke inlichting, stuk, proces-verbaal of akte, ontdekt of bekomen door de in § 1 bedoelde ambtenaar in het uitoefenen van zijn functie, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van een bestuursdienst van de Staat, met inbegrip van de parketten en griffies van de hoven en rechtbanken, de administraties van de Gemeenschappen en Gewesten, de provincies en de gemeenten, alsmede de organismen en de openbare instellingen, kan door het Vlaamse gewest worden ingeroepen voor het opsporen van elke ingevolge dit decreet verschuldigde heffing.

§ 3. Heffingsplichtigen zijn gehouden aan de ambtenaren van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, voorzien van een legitimatiebewijs getekend door de directeur-generaal van voormelde administratie en belast met een controle of een onderzoek in verband met de toepassing van de heffing, tijdens de uren dat er een werkzaamheid wordt uitgeoefend vrije toegang te verlenen tot hun bedrijfslokalen, zoals fabrieken, werkhuizen en magazijnen, bergplaatsen, garages en grondwaterwinningen, alsmede de als fabriek, werkplaats of opslagplaats gebruikte terreinen en ruimtes, ten einde aan de ambtenaren de mogelijkheid te verschaffen inlichtingen en bescheiden te verzamelen en vaststellingen te doen die kunnen leiden tot een juiste heffing.

Artikel 28octies

§ 1. Wanneer de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde meent de aangifte te moeten rechtzetten die door de heffingsplichtige is ingediend binnen de in artikel 28sexies bepaalde termijn en die voldoet aan de vormvereisten, brengt hij hem de rechtzetting die hij voorstelt per aangetekend schrijven ter kennis, met vermelding van de redenen die dit naar hun oordeel rechtvaardigen. Het bericht van rechtzetting vermeldt de modaliteiten die dit naar zijn oordeel rechtvaardigen. Het bericht van rechtzetting vermeldt de modaliteiten die de heffingsplichtige moet eerbiedigen om het te beantwoorden.

§ 2. De heffingsplichtige kan zijn eventuele opmerkingen schriftelijk inbrengen binnen een termijn van één maand vanaf de verzending van het bericht van rechtzetting. Deze termijn kan wegens wettige redenen worden verlengd.

De heffing mag niet voor het verstrijken van die, eventueel verlengde, termijn worden gevestigd, behalve indien de rechten van de gewestelijke thesaurie wegens een andere oorzaak dan het verstrijken van de heffingstermijn in gevaar verkeren of indien de heffingsplichtige schriftelijk zijn akkoord heeft gegeven met het bericht van de rechtzetting.

Artikel 28novies

§ 1. De directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde kan overgaan tot een heffing van ambtswege op grond van de gegevens waarover hij beschikt, in de gevallen waarin de heffingsplichtige nagelaten heeft :

1° ofwel de aangifte in te dienen binnen de in artikel 28sexies bepaalde termijn ;

2° ofwel de vormgebreken waarmee de aangifte is aangetast, te verhelpen binnen de termijn die de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde hem hiervoor toekent ;

3° ofwel in overeenstemming met artikel 28septies van het decreet de gevraagde inlichtingen te verstrekken of de bescheiden voor te leggen binnen de vastgestelde termijn ;

4° ofwel zich te schikken naar de wettelijk voorgeschreven verplichtingen inzake het houden, het uitreiken, het bewaren of het ter inzage voorleggen van boeken, stukken of registers ; de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde kan inzonderheid ook tot een heffing van ambtswege overgaan wanneer de berekeningselementen van de heffing niet of onjuist werden ingeschreven in de boeken, stukken of registers.

§ 2. Voor de heffing van ambtswege wordt gevestigd, brengt de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde een bericht van heffing van amtswege per aangetekend schrijven ter kennis aan de heffingsplichtige. Dit bericht vermeldt de redenen waarom de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde van die procedure gebruik maakt, de periode waarop de heffing van rechtswege zal slaan, de gegevens waarop de

heffing van ambtswege zal steunen, en de wijze waarop deze gegevens zijn vastgesteld. Het bericht van heffing van ambtswege vermeldt de modaliteiten die de heffingsplichtige moet eerbiedigen om het te beantwoorden.

§ 3. Aan de heffingsplichtige wordt een termijn van één maand vanaf de verzending van het bericht van heffing van ambtswege toegestaan om zijn eventuele opmerkingen schriftelijk in te brengen.

De heffing van ambtswege mag niet voor het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde termijn worden gevestigd, behalve indien de rechten van de gewestelijke thesaurie wegens een andere oorzaak dan het verstrijken van de heffingstermijn in gevaar verkeren of indien de heffingsplichtige schriftelijk zijn akkoord heeft gegeven met het bericht van heffing van ambtswege.

§ 4. Indien een heffing van ambtswege is gevestigd, behoort het aan de heffingsplichtige het bewijs te leveren van het juiste bedrag van de verschuldigde heffing.

Artikel 28decies

§ 1. De heffing, vastgesteld overeenkomstig artikel 28quater, wordt gevestigd uiterlijk op 30 juni van het jaar dat volgt op het heffingsjaar.

§ 2. In afwijking van de vorige paragraaf, kan een heffing of een aanvullende heffing worden gevestigd gedurende drie jaar vanaf 1 januari van het heffingsjaar in de gevallen waarin de heffingsplichtige nagelaten heeft tijdig een geldige aangifte in te dienen waartoe hij verplicht is overeenkomstig artikel 28sexies of wanneer de verschuldigde heffing hoger is dan de heffing die gesteund is op de gegevens vermeld in de aangifte.

§ 3. Meerdere heffingen betreffende eenzelfde heffingsjaar kunnen lastens eenzelfde heffingsplichtige worden gevestigd.

§ 4. De heffingen, evenals de administratieve geldboeten, verschuldigd overeenkomstig dit hoofdstuk worden opgenomen in cohieren die worden medegedeeld aan de met de inning en invordering belaste ambtenaren.

§ 5. De cohieren worden uitvoerbaar verklaard door de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde.

Zij worden op straffe van verval binnen de in §§ 1 en 2 bepaalde termijn uitvoerbaar verklaard.

§ 6. De cohieren vermelden op straffe van nietigheid :

1° voor de heffingsplichtigen de naam en het adres ;

2° de verwijzing naar dit decreet ;

3° het bedrag van de heffing en het heffingsjaar waarop zij betrekking heeft ;

4° het artikelnummer ;

5° de datum van uitvoerbaarverklaring ;

6° de handtekening van de in § 5 bedoelde ambtenaar.

§ 7. De heffingsplichtige op wiens naam de heffing is ingecohierd ontvangt zonder kosten een heffingsbiljet. De verzending van het heffingsbiljet geschiedt op straffe van verval per post binnen twee maanden te rekenen van de datum van de uitvoerbaarverklaring van het cohier.

Het heffingsbiljet bevat op straffe van nietigheid :

1° de datum van verzending van het heffingsbiljet ;

2° de gegevens bedoeld in § 6, 1° tot en met 5° ;

3° de betalingstermijn ;

4° de termijn waarbinnen een bezwaarschrift kan worden ingediend, de benaming en het juiste adres van de instantie die bevoegd is om ze te ontvangen.

Artikel 28undecies

Een administratieve geldboete kan worden opgelegd voor iedere overtreding van dit hoofdstuk, evenals van het ter uitvoering ervan genomen besluiten, door de ambtenaren aangewezen door de regering. Bij niet-aangifte of in geval van onvolledige of onjuiste aangifte bedoeld in artikel 28sexies, bedraagt de administratieve geldboete maximaal 200 % van de heffing die verschuldigd is op het niet aangegeven gedeelte. Bij elke andere overtreding bedraagt de administratieve geldboete maximaal 50.000 fr.

Artikel 28duodecies

§ 1. De persoon op wiens naam de heffing is ingecohierd kan tegen deze heffing evenals tegen de eventueel opgelegde administratieve geldboete, een bezwaarschrift indienen bij de ambtenaar aangewezen door de regering. In dit bezwaarschrift kan tevens om uitstel of spreiding van betaling van de heffing en vrijstelling of vermindering van de eventueel opgelegde administratieve geldboete worden verzocht.

Het bezwaarschrift moet schriftelijk worden gedaan, met redenen omkleed zijn en moet binnen twee maanden na de datum van verzending van het heffingsbiljet worden verzonden naar of overhandigd aan de in het eerste lid bedoelde ambtenaar.

§ 2. De ambtenaar bedoeld in § 1 neemt een beslissing binnen één jaar vanaf de datum van verzending van het bezwaarschrift. Bij een met redenen omkleed aangetekend schrijven, gericht aan de indiener van het bezwaarschrift, kan de ambtenaar deze termijn éénmalig verlengen met een periode van zes maanden.

De ambtenaar kan de betwiste heffing noch de opgelegde administratieve boete vermeerderen.

De beslissing van de ambtenaar wordt met redenen omkleed en aan de indiener van het bezwaarschrift ter kennis gegeven per aangetekend schrijven. De beslissing vermeldt de wijze waarop tegen deze beslissing in rechte kan worden opgekomen.

Bij gebreke aan kennisgeving van een beslissing door de ambtenaar binnen de in deze paragraaf gestelde termijn, wordt het bezwaarschrift als ingewilligd beschouwd.

Artikel 28 terdecies

De in artikel 28duodecies. § 1 bedoelde ambtenaar is tevens bevoegd om, in bijzondere gevallen onder door hem bepaalde voorwaarden, vrijstelling te verlenen voor al de nalatigheidsintresten of voor een deel ervan.

Artikel 28 quaterdecies

§ 1. Inzoverre dit hoofdstuk en de besluiten genomen ter uitvoering ervan er niet van afwijken zijn de regels betreffende de invordering, de verwijl- en moratoire intresten, de vervolgingen, de voorrechten, de wettelijke hypotheek, de verjaring alsmede de vestiging inzake rijksinkomstenbelastingen mutatis mutandis van toepassing op de in dit hoofdstuk bedoelde heffingen en administratieve geldboeten.

§ 2. Onder voorbehoud van het bepaalde in het artikel 28duodecies, schort het indienen van een bezwaarschrift de verplichting tot betaling van de heffing en de eventueel verschuldigde administratieve geldboete niet op. Het indienen van een bezwaarschrift schort evenmin het lopen van de nalatigheidsintresten op.

§ 3. De wettelijke hypotheek kan gevestigd worden op al de in het Vlaamse gewest gelegen en daarvoor vatbare goederen die toebehoren aan de persoon op wiens naam de aanslag is ingecohierd. De wettelijke hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van de door de regering aangewezen ambtenaar.".

HOOFDSTUK XII

Cultuur

AFDELING 1

Openbaar Bibliotheekwerk

Artikel 49

Aan artikel 5, §1, 1° van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalig openbare bibliotheekswerk wordt de volgende zin toegevoegd :

'De gemeente Herstappe wordt hiervan vrijgesteld.'

Artikel 50

In artikel 5,§1, 2° van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalig openbare bibliotheekswerk, zoals gewijzigd bij de decreten van 21 december 1990 en 21 november 1995, wordt het woord "1997" vervangen door het woord "1998".

Artikel 51

In artikel 5,§1, 3° van hetzelfde decreet wordt het woord "5000" vervangen door het woord "8000".

Artikel 52

In 1997 worden de weddesubsidies voor het leidinggevend en technisch personeel van de erkende Nederlandstalige bibliotheken, zoals bedoeld in artikel 7, §1,1° van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalig openbare bibliotheekwerk, toegekend binnen de perken van de kredieten.

Artikel 53

In 1997 wordt artikel 7,§1, 3° van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalig openbare bibliotheekswerk zoals gewijzigd bij artikel 22,§2 van het decreet van 22 november 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1995 en artikel 17 van het decreet van 3 mei 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1996, opgeschort.

AFDELING 2

Vereniging voor volksontwikkelingswerk

Artikel 54

§ 1. Met ingang van 1 januari 1997 komen erkende verenigingen slechts in aanmerking voor de aanvullende subsidie, voorzien voor de activiteiten vermeld in artikel 7, §2 en §3 van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk, op voorwaarde dat zij niet vallen onder de toepassing van artikel 38 van vermeld decreet, of hierop geen beroep wensen te doen.

§ 2. De aanvullende subsidiëring bestaat ieder jaar uit een halve personeelsfunctie en een halve werkingssubsidie.

§ 3. Voor de toepassing van § 1 en § 2 van dit artikel geldt dat de ten laste van de kredieten van het begrotingsjaar 1996 goedgekeurde projecten en programma's, bedoeld in artikel 7, § 2 en § 3 van het decreet, als onbestaande worden beschouwd.

Artikel 55

§ 1. Het voor de uitvoering van artikel 35 § 1 van het decreet beschikbare krediet is in 1997 gelijk aan het hiertoe bestede krediet ten laste van de begroting 1996.

§ 2. De uitbetaling van de subsidies in toepassing van artikel 35, § 1 van het decreet gebeurt binnen de grenzen van de overeenkomstig § 1 vastgestelde beschikbare begrotingskredieten.

Artikel 56

In artikel 8, § 1 van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk wordt de tweede zin vervangen door wat volgt :

'Per gesubsidieerd educatief personeelslid wordt op het landelijk secretariaat of op een beperkt aantal op voorhand aan te duiden regionale secretariaten een werkmap bijgehouden met enerzijds de werkplanning van het betrokken personeelslid en anderzijds de verslaggeving over de door het educatief personeelslid gerealiseerde begeleidings,- stimulerings-, en kaderopleidingsactiviteiten"

Artikel 57

In artikel 8, § 6 van hetzelfde decreet worden de woorden "mits vooraf hiervan bij de mededeling aan de administratie melding is gemaakt" geschrapt.

AFDELING 3

Instellingen voor volksontwikkelingswerk

Artikel 58

§ 1. Instellingen, erkend op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, worden in 1997, bij een minimale gelijke werking, gesubsidieerd op basis van het aantal uren programma's waarvoor zij krachtens het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk erkend werden.

§ 2. Instellingen, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, niet erkend zijn, worden in 1997 gesubsidieerd op basis van het aantal, overeenkomstig de bepalingen van het decreet gepresteerde en gesubsidieerde uren in 1996.

Indien zij een samenwerkingsverband aangaan of toetreden tot een erkende instelling wordt de subsidiëring geregeld overeenkomstig §3.

§ 3. De subsidies van de instellingen bedoeld in § 1 en § 2 van dit artikel zijn in 1997 minstens gelijk aan de subsidie die zij in 1995 ontvingen.

Na deze voorafname wordt een procentuele verdeling van het resterende krediet toegepast in functie van de maximale subsidie waarop de respectieve instellingen op basis van de decretale prestaties recht hadden.

Artikel 59

De eerste toepassing van artikel 30 van hetzelfde decreet wordt verschoven naar het werkingsjaar 1998.

AFDELING 4

Diensten voor Sociaal-Cultureel werk

Artikel 60

Artikel 17 van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor diensten voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen en houdende een wijziging van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen, wordt vervangen door wat volgt : :

"§ 1. De werkingssubsidie bedraagt tweeënzestig duizend vijfhonderd frank per volledige gerealiseerde basisfunctie zoals bedoeld in artikel 8.

§ 2. Het aantal basisfuncties dat op jaarbasis via werkingssubsidies gehonoreerd kan worden is bepaald door het aantal subsidiabele personeelsfuncties, zijnde voor de nieuwe diensten maximaal vier en voor de diensten, die reeds voorheen gesubsidieerd werden, een aantal dat overeenstemt met het aantal gesubsidieerde personeelsfuncties."

AFDELING 5

Culturele Centra

Artikel 61

In artikel 7, § 1 van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen, worden de woorden "of als bijkomend dorps- of wijkhuis" geschrapt.

Artikel 62

In artikel 9, § 2, b) en c) van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreten van 18 december 1992 en 22 december 1993 , worden de woorden "4,2" en "7,0" vervangen door de woorden "2,8" en "4,2" en wordt d) opgeheven.

Artikel 63

In artikel 10, §1, 1°, b) en c) van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992 en 8 juli 1996 worden de woorden "3" en "5" vervangen door de woorden "2" en "3" en wordt d) opgeheven.

Artikel 64

In artikel 10, § 1, 5° van hetzelfde decreet worden de woorden " 250.000 fr per bijkomend erkend dorps- of wijkhuis" vervangen door de woorden"250.000 fr. per bijkomend v3/43/4r 31 december 1996 erkend dorps- of wijkhuis met gesubsidieerd personeel".

Artikel 65

Artikel 10, § 2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

'§ 2. Een cultureel centrum, erkend in de basiscategorie, krijgt een forfaitaire basis-en werkingstoelage van 50.000 fr.

Een cultureel centrum, erkend in de plus-categorie I, krijgt een forfaitaire basis-en werkingstoelage van 200.000 fr.

Deze toelage moet worden aangewend voor de algemene werkingskosten van het cultureel centrum.'

Artikel 66

Artikel 10, § 3 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Onverminderd de toelagen vermeld in § 2, in artikel 9, § 2, in artikel 12, § 1 en in artikel 14, § 1 zal de Vlaamse regering maatregelen uitwerken die tot doel hebben de cultuurspreiding te bevorderen en te vernieuwen en de samenwerking tussen de culturele centra met betrekking tot de cultuurspreiding te stimuleren.'

Artikel 67

In artikel 10, § 4 van hetzelfde decreet wordt het woord "zal" vervangen door het woord "kan".

Artikel 68

In artikel 12, § 2 van hetzelfde decreet wordt het woord "zal" vervangen door het woord "kan".

Artikel 69

In artikel 14, §1 van hetzelfde decreet worden de woorden "125.000 fr per bijkomend erkend dorps- of wijkhuis" vervangen door de woorden "125.000 fr. per bijkomend v3/43/4r 31 december 1996 erkend dorps- of wijkhuis met gesubsidieerd personeel".

Artikel 70

Artikel 14, § 2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"De Vlaamse regering kan de bedragen vermeld in § 1 aanpassen aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen."

Artikel 71

Artikel 16 § 3 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 72

Artikel 17 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. De op 31 december 1996 krachtens dit decreet gesubsidieerde cultuurfunctionarissen, bovenop het in artikel 10 § 1, 1° bepaalde aantal, kunnen na hun uitdiensttreding niet meer vervangen worden door een gesubsidieerde cultuurfunctionaris.

§ 2. In afwijking van § 1, mag het cultureel centrum :

– erkend in de plus-categorie II met vijf gesubsidieerde cultuurfunctionarissen, een gesubsidieerde cultuurfunctionaris vervangen op voorwaarde dat het budget, bepaald in artikel 10, § 1, 5°, tien maal hoger ligt.

– erkend in de plus-categorie II met vier gesubsidieerde cultuurfunctionnarissen, een gesubsidieerde cultuurfunctionaris vervangen op voorwaarde dat het budget, bepaald in artikel 10, §1, 5° vijf maal hoger ligt ;

– erkend in de plus-categorie I met drie gesubsidieerde cultuurfunctionnarissen, een gesubsidieerde cultuurfunctionaris vervangen op voorwaarde dat het budget, bepaald in artikel 10, §1, 5°, vijf maal hoger ligt."

Artikel 73

In hetzelfde decreet wordt een artikel 17 bis ingevoegd luidend als volgt :

"Artikel 17bis

Nieuwe aanvragen tot erkenning zoals bedoeld in artikel 7, die v3/43/4r 1 mei 1998 worden ingediend, kunnen ten hoogste in de basiscategorie worden erkend."

AFDELING 6

Jeugdwerking

Artikel 74

In het decreet van 22 januari 1975 tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, zoals gewijzigd bij de decreten van 8 april 1987, 1 juli 1992 en 21 december 1994, wordt een artikel 16bis ingevoegd dat luidt als volgt :

"Artikel 16bis

Organisaties die een landelijke werking ontplooien in de zin van artikel 2, § 1, 1 van dit decreet en die in 1996 gesubsidieerd worden op basis van artikel 9 van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschaps-commissie inzake het voeren van jeugdwerkbeleid, en die hoofdzakelijk vormingscursussen organiseren voor laaggeschoolde werkende en werkloze jongere, indien zij uiterlijk op 31 december 1996 een erkenningsaanvraag hebben ingediend. Zij worden erkend als landelijk georganiseerd jeugdwerk vanaf 1 januari 1997.

Organisaties die op 1 januari 1997 erkend zijn als landelijk georganiseerd jeugdwerk en die in 1994 werden gesubsidieerd voor hun activiteiten als "vorming werkende jongeren", ontvangen voor het jaar 1997 een aanvullende subsidie die gelijk is aan de subsidie die zij in 1994 ontvingen als "vorming werkende jongeren", op voorwaarde dat hun werking op minstens hetzelfde peil als in 1994 behouden blijft.

Organisaties die op 1 januari 1997 erkend zijn als landelijk georganiseerd jeugdwerk en waarvan de aangesloten centra in 1994 werden gesubsidieerd als "vorming werkende jongeren", ontvangen voor het jaar 1997 een subsidie die gelijk is aan de som van de subsidies die deze organisaties en de bij deze organisaties aangesloten centra in 1994 ontvingen, op voorwaarde dat hun werking op minstens hetzelfde peil als in 1994 behouden blijft."

Artikel 75

Artikel 6 van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 6

§1. Het krediet dat op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor de uitvoering van dit decreet wordt uitgetrokken, wordt bepaald op minimum vijfhonderdentien miljoen frank. Het wordt jaarlijks aangepast aan de stijging van de index der kleinhandelsprijzen en moet mee evolueren met de kwalitatieve en kwantitatieve groei van het plaatselijk jeugdwerk.

§2. Het krediet wordt volgens de volgende criteria verdeeld :

1° 5 procent van het krediet wordt vast toegekend aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie ter uitvoering van het jeugdwerkbeleidsplan in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, voor zover dit plan voldoet aan de criteria gesteld in dit decreet.

2° het saldo van het krediet wordt verdeeld over de in aanmerking komende gemeentebesturen van het Vlaamse Gewest die aan de voorwaarden gesteld in dit decreet voldoen, en de Vlaamse Gemeenschapscommissie, met dien verstande dat :

a) 80 procent van dit saldo evenredig wordt verdeeld onder die gemeentebesturen, op basis van het aantal inwoners jonger dan vijfentwintig jaar. Van de subsidies die de gemeentebesturen ontvangen vanuit de verdeling van deze 80 procent, moet minimum 5 procent voorzien worden voor de ondersteuning van de kadervorming, georganiseerd door erkende jeugdorganisaties ;

b) 20 procent van dit saldo verdeeld wordt over de gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie waarvan het jeugdwerkbeleidsplan voldoet aan één of meer prioriteiten die voor een periode van minstens drie jaar worden vastgesteld door de Vlaamse regering. De Vlaamse regering stelt deze prioriteiten vast ten laatste in de maand januari v3/43/4r het eerste jaar van elke jeugdwerkbeleidsplanperiode. de Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de verdeling van dit gedeelte van het krediet."

Artikel 76

In artikel 10 van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid wordt 3° vervangen door wat volgt :

"3° voor het jeugdwerkbeleidsplan voor 1995 en het eerste driejarige jeugdwerkbeleidsplan geldig voor de jaren 1996 tot 1998 wordt de verdeling van het krediet vermeld in artikel 6 §2, 2°, b gekoppeld aan de prioriteit jeugdwerk voor maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren".

Artikel 77

In artikel 10, 5° van het decreet van 9 juni 1993 houdende situering van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, gewijzigd bij decreet van 22 november 1995, wordt de woorden "550 miljoen frank" vervangen door de woorden "510 miljoen frank".

Artikel 78

Artikel 9 van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid wordt het vijfde lid vervangen door wat volgt :

"De jeugdverenigingen zijn de volgende" :

1° Verenigingen met een landelijke werking die voor het geheel van hun werking gesubsidieerd worden. Voor zover hun werking minstens op hetzelfde peil blijft, krijgen die verenigingen, gedurende een overgangsperiode van maximum drie jaar, jaarlijks een zelfde subsidiebedrag als ze krijgen ten laste van de betreffende basisallocatie in de begroting van het eerste jaar volgend op de inwerkingtreding van dit decreet. Indien het volume van hun werking vermindert dan krijgen zij tijdens deze overgangsperiode een subsidie naar rato van de gepresteerde werking. Tijdens die overgangsperiode hebben ze de kans om zich te richten naar de vereisten gesteld in het decreet van 22 januari 1975 tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk. Zodra ze hieraan beantwoorden, kunnen ze als dusdanig erkend worden ;

2° verenigingen met een landelijke werking die voor een onderdeel van hun werking gesubsidieerd worden. Voor zover het gaat om een werking die niet plaatselijk is en voor zover hun werking minstens op hetzelfde peil blijft, krijgen die verenigingen, gedurende een overgangsperiode van maximum drie jaar, jaarlijks een zelfde subsidiebedrag als ze krijgen ten laste van de betreffende basisallocatie in de begroting van het eerste jaar volgend op de inwerkingtreding van dit decreet. Indien het volume van hun werking vermindert, dan krijgen zij tijdens deze overgangsperiode een subsidie naar rato van de gepresteerde werking. Het niveau van dit onderdeel van hun werking wordt bepaald zoals dit gebeurt voor de subsidiëring in de begroting van het eerste jaar na de inwerkingtreding van dit decreet ;

3° verenigingen met een regionale werking. Voor zover hun werking minstens op hetzelfde peil blijft, krijgen die verenigingen, gedurende een overgangsperiode van maximum drie jaar, jaarlijks een zelfde subsidiebedrag als ze krijgen ten laste van de betreffende basisallocatie in de begroting van het eerste jaar na de inwerkingtreding van dit decreet. Indien het volume van hun werking vermindert, dan krijgen zij tijdens deze overgangsperiode een subsidie naar rato van de gepresteerde werking. Tijdens die overgangsperiode hebben ze de kans om zich te richten naar de vereisten gesteld in de reglementering betreffende de erkenning van het regionale jeugdwerk en als ze daaraan beantwoorden, kunnen ze als dusdanig erkend worden."

HOOFDSTUK XIII

Economie

Artikel 79

§ 1. Aan artikel 6 van de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie wordt de volgende bepaling toegevoegd :

'3. voor leasing en andere door de Vlaamse regering goedgekeurde financieringswijzen, waarvan de modaliteiten worden bepaald door deze laatste.'

§ 2. Aan artikel 3 van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering wordt de volgende bepaling toegevoegd :

'De bovenvermelde rentetoelagen worden eveneens verleend voor leasing en andere door de Vlaamse regering goedgekeurde financieringswijzen, waarvan de modaliteiten worden bepaald door deze laatste.'

Artikel 80

§ 1. Artikel 2, 2°, 3°, 4°, van het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest wordt vervangen als volgt :

'Voor de definitie van de kleine, middelgrote en grote ondernemingen richt de Vlaamse regering zich naar de op EG-niveau vastgestelde definitie'.

§ 2. § 1 van dit artikel is eveneens van toepassing op de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie voor wat betreft de middelgrote en grote ondernemingen en de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering voor wat betreft de kleine ondernemingen.

Artikel 81

§ 1. Er wordt een Fonds voor economische impulsprogramma's opgericht.

Aan het Fonds voor economische impulsprogramma's worden rechtstreeks de inkomsten toegewezen voortvloeiend uit de beursgang van openbare investeringsmaatschappijen, zoals bedoeld in artikel 10, §1 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en Lim en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg.

§ 2. De Vlaamse regering beschikt over de kredieten van het Fonds voor economische impulsprogramma's voor al wat dienen kan in het raam van de versteviging van het economisch ondersteuningsbeleid.

Artikel 82

§ 1. Artikel 2 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en Lim en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg, zoals gewijzigd met artikel 2 van het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 worden de woorden "Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen" (hierna GIMV) vervangen door het woord "GIMV".

Aan artikel 2 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

'Het Vlaamse Gewest mag zijn aandelen in de GIMV, alsmede de aandelen die het Vlaamse Gewest nog zal verwerven in de gespecialiseerde dochteronderneming PMV van de GIMV waartoe het Vlaamse Gewest thans gemachtigd wordt inbrengen in een nieuw op te richten vennootschap, de n.v. Vlaamse Participatiemaatschappij genoemd, in het kort VPM, waarvan zij 100 % aandeelhouder dient te zijn. In dat geval zijn de artikelen 9, 10 §1, §3 en §4, 11 tot en met 16 en 18 bis van dit decreet van toepassing op deze vennootschap'

§ 2. Artikel 9 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

'Het Vlaamse Gewest mag, in afwijking van artikel 104 bis van de geco÷rdineerde wetten op de handelsvennootschappen, alle aandelen bezitten in de investeringsmaatschappijen in de zin van artikel 10 §1, zonder beperking van duur en zonder geacht te worden hoofdelijk borg te staan voor de verbintenissen van deze vennootschappen.

§ 3. Artikel 10, §1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

'GIMV, Gimvindus, VMH, LRM en VPM zijn investeringsmaatschappijen met de rechtsvorm van naamloze vennootschap (hierna de "investeringsmaatschappijen"). Voor al wat niet anders wordt geregeld door of krachtens dit decreet, zijn de regels betreffende handelsvennootschappen van toepassing op de investeringsmaatschappijen, met uitsluiting van toepassing van de wet van 2/4/1962 betreffende de federale investeringsmaatschappij en de gewestelijke investeringsmaatschappijen. De handelingen van de investeringsmaatschappijen worden geacht daden van koophandel te zijn. De artikelen 10, §3, §4, 11, 12 en 13 van dit decreet zijn niet meer van toepassing op een investeringsmaatschappij van zodra haar aandelen beursgenoteerd worden.'

§ 4. Aan artikel 10, § 2 van het decreet wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

'De VPM heeft tot doel het aanhouden van participaties met het oog op de realisatie van het economisch overheidsinitiatief zoals dit beschreven is in dit decreet. Mits voorafgaandelijk akkoord van de Vlaamse regering is de VPM gemachtigd de aandelen te verkopen die zij bezit, zonder dat zij daardoor de controle, zoals gedefinieerd in art. 2 van het KB van 6 maart 1990 op de geconsolideerde jaarrekening van de ondernemingen, mag prijsgeven'

§ 5. Artikel 18bis van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

'De Directeur-generaal van het Bestuur van de BTW, Registratie en Domeinen of zijn gemachtigde is bevoegd om de akten te verlijden betreffende de organisatie en het intern bestuur van de investeringsmaatschappijen, met toepassingen van artikel 161, 3° van het Wetboek van Registratierechten.'

Artikel 83

§ 1. De Vlaamse regering kan de bedrijfsadvisering of bedrijfsbegeleiding van land- en tuinbouwbedrijven die in financiël moeilijkheden verkeren, ondersteunen.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden en de modaliteiten waaronder de ondersteuning kan worden toegekend en uitgekeerd.

HOOFDSTUK XIV

Ruimtelijke Ordening

Artikel 84

Artikel 2 van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten wordt vervangen door wat volgt :

"Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder :

1° Bedrijfsruimte : de verzameling van alle percelen waarop zich minstens één bedrijfsgebouw bevindt, als één geheel te beschouwen en waar een economische activiteit heeft plaatsgevonden of plaatsvindt. Deze verzameling heeft een minimale oppervlakte van 5 are. Uitgesloten is de bedrijfsruimte waarin de woning van de eigenaar een niet-afsplitsbaar onderdeel uitmaakt van het bedrijfsgebouw en dat nog effectief wordt benut als verblijfplaats. De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden een woning als afsplitsbaar van een bedrijfsgebouw kan worden beschouwd.

2° Economische activiteit : iedere industriële, ambachtelijke, handels-, diensten-, landbouw- of tuinbouw-, opslag- of administratieve activiteit, uitgeoefend door bedrijven of ondernemingen ;

3° Geheel of gedeeltelijk leegstaande bedrijfsruimte : vanaf het ogenblik dat meer dan 50 % van de totale vloeroppervlakte van de bedrijfsgebouwen niet effectief wordt benut ;

4° Gehele of gedeeltelijke verwaarlozing : het vertonen van uitgesproken gebreken van algemene of beperkte omvang aan het bedrijfsgebouw. De Vlaamse regering bepaalt de gebreken van algemene en beperkte omvang, alsook de criteria voor de beoordeling van de gebreken en de minimumnorm van de te vertonen gebreken om een bedrijfsruimte al dan niet als geheel of gedeeltelijk verwaarloosd te beschouwen ;

5° Inventaris : het instrument dat alle leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten bevat die aan een heffing kunnen worden onderworpen en/of voor een financiële steun voor vernieuwing in aanmerking komen. Dit instrument wordt door de Administratie beheerd ;

6° Vernieuwing : het geco÷rdineerd geheel van maatregelen voor de sanering en/of herbestemming van een leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimte om ze opnieuw te laten voldoen aan de eisen van een goede plaatselijke ruimtelijke ordening en/of geschikt te maken voor herbestemming. Vernieuwing kan dus

ook infrastructuurwerken omvatten die nodig zijn om aan de bedrijfsruimte de gepaste ontsluiting te geven ;

7° Sanering :

a) de volledige afbraak van alle constructies tot aan het maaiveld of, indien nodig, onder de grond ;

b) de gedeeltelijke sloping van interne en externe constructies en het gebouw in een zodanige staat brengen om de eigenlijke herbestemmingsbouwwerkzaamheden te kunnen beginnen. De Vlaamse regering bepaalt welke saneringswerkzaamheden hiervoor in aanmerking komen.

Saneringen in de milieutechnische zin kunnen hierin evenwel nooit zijn begrepen ;

8° Administratie : de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ;

9° Eigenaar : diegene die een geheel dan wel gedeeltelijk naakte eigendomsrecht kan laten gelden op het betrokken onroerend goed ;

10° Vernieuwingsfonds : fonds voor vernieuwing van de leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten ;

11° Basisstudie : de studie die een gedetailleerd voorstel van de uit te voeren saneringswerkzaamheden, de te realiseren herbestemming, een kostprijsraming en een tijdtabel voor de uitvoering bevat. De basisstudie vormt een wezenlijk onderdeel van de eigenlijke aanvraag om financiële ondersteuning, zoals bedoeld in art. 43 van dit decreet ;

12° Verwerving : de inbezitneming als eigenaar of als titularis van een zakelijk recht ;

13° Kadastraal inkomen : het kadastraal inkomen aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen, zoals bedoeld in artikel 518 van het Wetboek op de inkomstenbelasting ;

Artikel 85

Artikel 3 van hetzelfde decreet wordt gewijzigd als volgt :

1°. § 1 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. Elke gemeente stelt een lijst op van de leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten, gelegen op haar grondgebied, die als basis zal dienen voor de Inventaris.

Deze lijst wordt elk jaar met de geactualiseerde gegevens aan de Administratie opgestuurd onder de voorwaarden bepaald door de Vlaamse Regering."

2° Aan § 2 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Als de gemeentelijke lijst te laat wordt ingediend, of als de Administratie vaststelt dat de gemeentelijke lijst onvolledig is, kan de Administratie, op kosten van de gemeente, ambtshalve overgaan tot registratie."

3° Een § 4 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 4. De Vlaamse regering kan bepalen welke categorieën van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten niet op de gemeentelijke lijsten en in de Inventaris dienen te worden opgenomen."

4° Een § 5 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 5. De gemeentelijke ambtenaren, door het college van burgemeester en schepenen belast met de opmaak van de gemeentelijke lijst en gemachtigd om de nodige vaststellingen te doen, hebben toegang tot alle op het grondgebied van de gemeente gelegen bedrijfsruimten en bedrijfsgebouwen. De betrokken eigenaar dient hen binnen zeven dagen nadat ze zich ter plaatse hebben aangeboden, of nadat ze hierom bij aangetekende zending hebben verzocht, toegang tot de bedrijfsruimten en bedrijfsgebouwen te verschaffen.

Tot particuliere woningen of bewoonde lokalen hebben ze slechts toegang tussen 5 uur 's morgens en negen uur 's avonds en uitsluitend met de machtiging van de politierechter."

Artikel 86

In artikel 4 van hetzelfde decreet wordt tussen het eerste en tweede lid het volgende lid ingevoegd :

"De Vlaamse regering machtigt ambtenaren van de Administratie om de nodige vaststellingen te doen, ze hebben daarvoor toegang tot alle bedrijfsruimten en bedrijfsgebouwen. De betrokken eigenaar dient hen binnen zeven dagen nadat ze zich ter plaatse hebben aangeboden, of nadat ze hierom bij aangetekende zending hebben verzocht, toegang tot de bedrijfsruimten of bedrijfsgebouwen te verschaffen. Als de eigenaar niet op dit verzoek ingaat, kan de Administratie en/of de Vlaamse regering dit beschouwen als een weerlegbaar vermoeden van leegstand en/of verwaarlozing.

Tot particuliere woningen of bewoonde lokalen hebben ze slechts toegang tussen 5 uur 's morgens en negen uur 's avonds en uitsluitend met de machtiging van de politierechter."

Artikel 87

Artikel 17 van hetzelfde decreet wordt gewijzigd als volgt :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. Er wordt een Vernieuwingsfonds opgericht. De Vlaamse regering beheert het Vernieuwingsfonds. Dit Verniewingsfonds neemt de vorm aan van een fonds zoals bedoeld in artikel 45 van de geco÷rdineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

2° § 5 wordt opgeheven ;

3° § 6 wordt opgeheven.

Artikel 88

Artikel 18 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 89

In artikel 24 van hetzelfde decreet worden de woorden "van de Administratie" vervangen door de woorden " van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap".

Artikel 90

In artikel 26, §§1, 4 en 6 van hetzelfde decreet worden de woorden "van de Administratie" vervangen door de woorden " van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap".

Artikel 91

In artikel 29 van hetzelfde decreet worden de woorden "van de Administratie" vervangen door de woorden " van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap".

Artikel 92

In artikel 30 van hetzelfde decreet worden de woorden "van de Administratie" vervangen door de woorden " van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap".

Artikel 93

In artikel 31, §2 van hetzelfde decreet wordt de laatste zin geschrapt.

Artikel 94

In artikel 32, §1 van hetzelfde decreet worden de woorden "van de Administratie" vervangen door de woorden " van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap".

Artikel 95

In hetzelfde decreet wordt het opschrift van hoofdstuk IV vervangen door wat volgt :

"HOOFDSTUK IV.

Financiële ondersteuning van de verwerving en
de saneringswerkzaamheden in het kader van
de vernieuwing"

Artikel 96

Artikel 42 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 42

§ 1 Binnen de perken van de beschikbare kredieten kan voor de verwerving en sanering van een onroerend goed dat in de Inventaris is vermeld, aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gemeenten, vereniging van gemeenten, de door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij erkende lokale sociale bouwmaatschappijen, gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen en het Vlaams Woningfonds voor de Grote Gezinnen een financiële steun worden toegekend van :

– 30 % voor de verwerving van de onroerende goederen ;

– 90 % voor de saneringswerkzaamheden. Hierbij wordt echter rekening gehouden met de werkelijk gedragen saneringskosten, na aftrek van de eventuele opbrengst van de sanering. De verleende financiële steun is van toepassing op de kosten, inclusief de BTW. De financiële steun voor de saneringswerkzaamheden wordt slechts toegekend voor zover bij het bestek van de werkzaamheden een postgewijze verantwoording gevoegd is. Als de werkelijk gedragen saneringskosten, na aftrek van de eventuele opbrengst van de sanering, lager zijn dan de in de basisstudie geraamde kosten, wordt de subsidie berekend op de werkelijke kosten, zoals blijkt uit de vorderingsstaten van de aannemer.

§ 2. Met toepassing van § 1 moet de initiatiefnemer, wanneer deze een financiële steun voor de verwerving van een onroerend goed heeft verkregen, binnen 6 maanden na de betekening van deze financiële steun, de basisstudie hebben ingeleid.

§ 3. Binnen de perken van de beschikbare kredieten kan voor de saneringswerkzaam-heden aan elke natuurlijke persoon, privaat- rechtelijke rechtspersoon en niet in § 1 vermelde publiekrechtelijke rechtspersoon die hoogstens 2 jaar eigenaar is van een onroerend goed dat in de Inventaris is vermeld, te rekenen vanaf de datum van het verlijden van de authentieke akte, een financiële steun worden toegekend van :

– 90 % voor de saneringswerkzaamheden. Hierbij wordt echter rekening gehouden met de werkelijk gedragen saneringskosten, na aftrek van de eventuele opbrengst van de sanering. Het bedrag van de werkelijk gedragen kosten dient minstens 1.000.000 fr. te bedragen. De verleende financiële steun is van toepassing op de kosten, exclusief de BTW. De financiële steun voor de saneringswerkzaamheden wordt slechts toegekend voor zover bij het bestek van de werkzaamheden een postgewijze verantwoording gevoegd is. Als de werkelijk gedragen saneringskosten, na aftrek van de eventuele opbrengst van de sanering, lager zijn dan de in de basisstudie geraamde kosten wordt de subsidie berekend op de werkelijke kosten, zoals blijkt uit de vorderingsstaten van de aannemer.

§ 4 Als eigenaar, zoals bedoeld in § 3, worden evenwel niet beschouwd :

1° de vennootschappen waarin de vroegere eigenaar(s) van het onroerend goed participeert of participeren, rechtstreeks of onrechtstreeks, voor meer dan 10 % van het aandeelhouderschap ;

2° bloed- en aanverwanten tot en met de derde graad."

Artikel 97

Artikel 44 van hetzelfde decreet wordt als volgt gewijzigd :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt ;

"§ 1. Dezelfde verwerving kan voor dezelfde leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimte slechts eenmaal voor financiële steunverlening in het kader van dit decreet in aanmerking komen."

2° § 2 wordt opgeheven ;

3° §3 wordt § 2 ;

4° § 4 wordt § 3 en de woorden "werkzaamheden" worden vervangen door "saneringswerkzaamheden" ;

5° § 5 wordt opgeheven.

Artikel 98

Artikel 46 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 99

Artikel 47 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 47

De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden voor uitbetaling van de financiële steun, bedoeld in artikel 42."

HOOFDSTUK XV

Vervoer

Artikel 100

Artikel 7 van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoersmaatschappij (VVM) wordt aangevuld met het volgende lid :

"Het Vlaamse Gewest is evenwel vrijgesteld van de verplichting tot onmiddelijke volstorting."

HOOFDSTUK XVI

Openbare Werken

AFDELING 1

Financiering

Artikel 101

In artikel 57, § 2 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen van de begroting 1992 wordt de eerste zin vervangen door de volgende bepaling :

"§ 2. Het Vlaams Infrastructuurfonds heeft tot doel bij te dragen in de verwezenlijking en inzonderheid in de financiering, tot al wat dienen kan ter uitvoering van het beleid van het Vlaams Gewest op het vlak van de openbare werken en het vervoer, zoals bedoeld in artikel 6, § 1, X, 1° tot 5° en 9° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988 en de bijzondere wet van 16 juli 1993, en dit ongeacht de aard van de ten laste te nemen uitgaven. "

Artikel 102

Artikel 58, 1. van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen van de begroting 1992 wordt vervangen door de volgende bepaling :

"1. wat betreft de inkomsten met betrekking tot de bevoegdheden vermeld in artikel 6, § 1, X, 1° tot 5° en 9° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988 en de bijzondere wet van 16 juli 1993 : "

AFDELING 2

Watervang

Artikel 103

In artikel 80 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, zoals gewijzigd door het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 wordt het eerste lid vervangen door de volgende bepaling :

"Met uitzondering van de onbevaarbare waterlopen, wordt voor alle in het Vlaamse Gewest gelegen waterwegen en hun aanhorigheden en de havens en hun aanhorigheden, hierna genoemd waterwegen,

– melding gemaakt voor het capteren van minder dan 500 m^3 per jaar ; en

– wordt een vergunning afgegeven voor het capteren van 500 m^3 en meer per jaar, hierna genoemd vergunning voor een watervang."

Artikel 104

Artikel 81 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Bij uitzonderlijk lage waterstanden, waarbij captatie van water gevaar kan opleveren voor de scheepvaart, voor de waterwegen en hun aanhorigheden of voor de havens en hun aanhorigheden kan een tijdelijk verbod of een tijdelijk beperking van captatie worden opgelegd.

De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten hiervan."

Artikel 105

In artikel 83 van hetzelfde decreet, zoals gewijzigd door het decreet van 18 december 1993 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 en het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 worden de volgende wijziging aangebracht :

1° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

"het bedrag verschuldigd voor het capteren van water wordt vastgesteld als volgt :

Waterafname in m^3/jaar

1. voor de schijf van minder dan 1 000 000 m^3 1,750 F/m^3

2. voor de schijf van 1 000 000 m^3 tot 9 999 999 m^3 1,015 F/m^3

3. voor de schijf van 10 000 000 m^3 tot 99 999 999 m^3 0,510 F/m^3

4. voor de schijf boven 99 999 999 m^3 0,096 F/m^3

De captatie van minder dan 500 m^3 per jaar is gratis.

2° § 5 wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§5. Onverminderd de bepalingen van §§ 2 en 4 wordt het minimum verschuldigd bedrag vastgesteld op 5 000 frank per jaar."

3° §6 wordt geschrapt

HOOFDSTUK XVII

Inwerkingtreding

Artikel 106

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1997.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap en
Technologie

Luc VAN DEN BRANDE

De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Onderwijs
en Ambtenarenzaken

Luc VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Leefmilieu
en Tewerkstelling

Theo KELCHTERMANS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting
en Gezondheidsbeleid

Wivina DEMEESTER-DE MEYER

De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Eddy BALDEWIJNS

De Vlaamse minister van Economie,
KMO, Landbouw en Media

Eric VAN ROMPUY

De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

Leo PEETERS

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

Luc MARTENS

De Vlaamse minister van Brusselse
Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

Anne VAN ASBROECK

ADVIES VAN DE HOGE RAAD VOOR DE VOLKSONTWIKKELING

18 september 1996

Hoge Raad voor de Volksontwikkeling

Advies d.d. 18 september 1996 van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling inzake het ontwerp van programmadecreet 1997 (afdeling 2, 3 en 4 van het programma 43.2 Volksontwikkeling en Openbaar Bibliotheekwerk)

De HRVO,

Gelet op de adviesvraag van de minister van Cultuur, Gezin en Welzijn met betrekking tot het in hoofding vermelde ontwerp van decreet;

Stelt vast:

1. dat de decreten van 19 april 1995 op verenigingen, instellingen en diensten het resultaat zijn van de beleidsbrief Sociaal-Cultureel Werk voor Volwassenen van de vorige Cultuurminister en van de motie van aanbeveling van het Vlaams parlement met betrekking tot deze beleidsbrief;

2. dat deze decreten zijn tot stand gekomen op initiatief van het Vlaams parlement, na overleg met de sector en na diverse hoorzittingen met representatieve vertegenwoordigers van de sector;

3. dat de regeringsverklaring van de Vlaamse regering, d.d. 21 juni 1995, uitdrukkelijk stelt dat de recentelijke vernieuwing die werd doorgevoerd in de sector van het volksontwikkelingswerk in de komende jaren alle kansen moet krijgen;

4. dat het Vlaams parlement, niettegenstaande een unaniem negatief advies van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling, zijn goedkeuring hechtte aan het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, waardoor de decreten voor de instellingen voor volksontwikkelingswerk en voor de diensten voor sociaal-cultureel werk van 19 april 1995 ingrijpend werden gewijzigd;

5. dat het Vlaams parlement de invoering van een enveloppefinanciering voor de instellingen en de verenigingen, zoals opgenomen in het programmadecreet 1996, afwees en de overige artikels met betrekking tot de wijziging van de decreten goedkeurde. Deze goedkeuring gebeurde mede op basis van de motivering bij het ontwerp van decreet waarin de Vlaamse regering stelde dat "men met deze aanpassingen aan de nieuwe decreten het budget van de Volksontwikkeling in evenwicht zal kunnen houden zonder de fundamentele doelstelling tot herordening van de sector aan te tasten";

6. dat de Vlaamse regering in het ontwerp van programmadecreet 1997 opnieuw drastische wijzigingen aan de decreten voor de verenigingen, instellingen en diensten voorstelt;

7. dat de sector van het volksontwikkelingswerk, na vele jaren van intense discussie en overleg, grote verwachtingen had gesteld in de nieuwe decreten, zich in deze decreten intussen ten volle heeft geëngageerd, en nu eerder behoefte heeft aan een aanmoediging van de overheid dan aan een tweede afstraffing;

Betreurt:

1. dat de Vlaamse regering het decreetgevend werk van het Vlaams parlement op essentiële punten uitholt en weigert de nodige kredieten te voorzien om de decreten volledig uit te voeren;

2. dat door het voorzien van een ontoereikend krediet in het ontwerp van decreet voor de begroting 1997, niet enkel de behoorlijke uitvoering van de decreten wordt onmogelijk gemaakt, maar dat bovendien de toekomst van de hele sector van het volksontwikkelingswerk op een onduldbare wijze wordt gehypothekeerd;

3. dat door de wijziging aan de decreten via het programmadecreet 1996 en door de voorgestelde wijzigingen via het programmadecreet 1997 de sector onder zeer grote druk komt te staan waardoor de onzekerheid over het behalen van de normen en/of over de toekomst nog is toegenomen;

4. dat de adviesvraag van de Minister dermate de uitholling en de afslanking van de pas in 1995 goedgekeurde en intussen reeds eenmaal gewijzigde decreten inhoudt, dat de voorgestelde maatregelen niet rechtvaardig en niet relevant zijn met als gevolg dat hij op de voorliggende adviesvraag van de minister niet kan ingaan;

5. dat de wetgever zijn geloofwaardigheid verliest door nu terug te komen op toezeggingen, nog voor zij in praktijk zijn gebracht en nog voor de voorziene overgangsperiode van drie jaren is afgelopen, waardoor de sector iedere rechtszekerheid verliest;

6. dat, hoewel wordt ingestemd met het voorstel om de administratieve formaliteiten bij de verenigingen te vereenvoudigen, de artikels 8 en 9 van het ontwerp van programmadecreet 1996 in feite een wijziging inhouden van de organieke regels van het decreet voor de verenigingen, wat een oneigenlijk gebruik betekent van de techniek van een programmadecreet;

Adviseert:

1. de nodige kredieten te voorzien voor een 100 % uitvoering van de decreten in en vanaf 1997 en derhalve niet opnieuw wijzigingen aan te brengen aan de slechts één jaar oude decreten voor het volksontwikkelingswerk, waardoor de desbetreffende artikels in het ontwerp van programmadecreet kunnen worden geschrapt;

2. meteen, en op een reguliere manier, het decreet voor de verenigingen te wijzigen voor wat betreft de vooraankondigingen van begeleidings-, stimulerings- en kadervormingsactiviteiten (de HRVO heeft hierover d.d. 18 september 1996 een separaat advies uitgebracht);

3. in 1997, het laatste jaar van de overgangsfase bij de invoering van de nieuwe decreten het nodige overleg te organiseren met de sector ten einde meer rust en duidelijkheid te verkrijgen omtrent de uitvoering van de decreten en bij de uitvoering van de decreten ook beter rekening te houden met de realiteit en de wetmatigheden van het volksontwikkelingswerk;

4. bij het maken van eventuele nieuwe beleidsopties rekening te houden met de aanbevelingen van de Vlaamse Raad, met de inzichten van het project 'Nieuwe Uitdagingen' van het VCVO, met de beleidsadviezen van de HRVO en met de noden en behoeften van de sector;

Tenslotte:

De HRVO vraagt uitdrukkelijk de tekst van dit advies op te nemen in de documenten van het Vlaams Parlement, zoals dit het geval is voor de verplichte adviezen van de Raad van State, de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen en de Vlaamse Onderwijsraad.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste en achtste kamer, op 27 september 1996 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997", heeft op 1 oktober 1996 (eerste kamer) en op 2 oktober 1996 (achtste kamer) het volgend advies gegeven :

Volgens artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals die bepaling luidde op het ogenblik van het indienen van de adviesaanvraag, moeten in die aanvraag de redenen worden aangegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering als volgt :

> "De dringende noodzakelijkheid wordt gemotiveerd door het feit dat dit voorontwerp van decreet samen met de ontwerp-begroting 1997 in het Parlement moet worden ingediend omwille van de directe relatie tot de ontwerp-begroting 1997. Omwille van het grondwettelijk annaliteitsbeginsel van de begroting moet het Vlaamse Parlement de begroting en het programmadecreet behandelen vóór het jaareinde".

*

* *

Met toepassing van het bepaalde in artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1996, beperkt de afdeling wetgeving zich tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen, welke in hoofdzaak betrekking hebben op "het onderzoek van de rechtsgrond, van de bevoegdheid van de steller van de handeling alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan".

*

* *

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Uit het bij de adviesaanvraag gevoegde uittreksel uit de notulen van de vergadering van de Vlaamse regering van 24 september 1996 blijkt dat het voorontwerp van decreet gelijktijdig voor advies is toegestuurd aan de Raad van State, aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad) en aan de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR).

Principieel kunnen voorontwerpen van wet, decreet of ordonnantie en ontwerpen van reglementaire besluiten slechts met toepassing van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd nadat ze alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding hebben doorgemaakt - nadat met andere woorden omtrent de ontwerp-teksten de voorgeschreven raadplegingen werden gehouden, de vereiste adviezen werden ingewonnen en de eventueel opgelegde akkoorden werden verkregen en nadat de stellers van de ontwerpen de gelegenheid hebben gehad, aan de hand van die consultaties, adviezen, enz. ..., eventueel hun teksten aan te passen, en nadat de bevoegde overheid zich over de definitieve ontwerp-teksten heeft uitgesproken.

Er kan evenwel worden aanvaard dat met betrekking tot ontwerpen als het onderhavige, in geval van verantwoorde spoed als bedoeld in artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, van de hiervoren vermelde regel wordt afgeweken, onder het uitdrukkelijk

voorbehoud evenwel dat, indien de raadpleging van de SERV, de MINA-raad of de VLOR aanleiding zou geven tot wijziging van de voorgelegde tekst, de gewijzigde bepalingen van het ontwerp voor een nieuw onderzoek aan de Raad van State behoren te worden voorgelegd.

Het is onder dat voorbehoud dat de Raad van State omtrent het voorliggende voorontwerp van decreet advies uitbrengt.

2. De in het ontwerp opgenomen bepalingen hebben betrekking op zowel gewest- als gemeenschapsaangelegenheden. De juridische bezwaren omtrent het regelen in eenzelfde decreet van gemeenschaps- en gewestaangelegenheden zijn het Vlaams Parlement genoegzaam bekend, zodat het overbodig is daarover verder uit te weiden.

3. Wellicht mede wegens de moeilijkheid die hiervoren sub 2 is gesignaleerd, is in het ontwerp niet voldaan aan het vereiste van artikel 19, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, krachtens welke bepaling de decreten van het Vlaams Parlement moeten vermelden of ze gewest- dan wel gemeenschapsaangelegenheden regelen.

BIJZONDERE OPMERKINGEN.

HOOFDSTUK III. - Gezondheidsbeleid.

Artikel 8.

Paragraaf 3 bepaalt dat de artikelen 11, 12 en 13 van de wet van 27 juni 1956 betreffende het speciaal onderstandsfonds van toepassing blijven op de tegemoetkomingen die werden en worden verleend door het speciaal onderstandsfonds.

Er moet opgemerkt worden dat de toepassing van voornoemd artikel 13 het bestaan van het speciaal onderstandsfonds veronderstelt, terwijl dit fonds, door de opheffing van de wet van 27 juni 1956 (artikel 8, § 1, van het ontwerp), wordt afgeschaft.

In zoverre artikel 8, § 3, van het ontwerp verwijst naar voornoemd artikel 13, dient het dus anders geredigeerd te worden.

HOOFDSTUK IV. - Financiën en begroting.

Afdeling 1. - Vlaamse openbare instellingen.

Artikel 11.

1. Het bepaalde in paragraaf 1 vermag bezwaarlijk te worden toegepast op de diensten met afzonderlijk beheer die opgericht zijn met toepassing van artikel 140 van de

gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit. Omdat deze diensten geen eigen rechtspersoonlijkheid hebben en rechtstreeks ressorteren onder het gezag van de bevoegde minister, is het noodzakelijk noch wenselijk dat de decreetgever hen de in paragraaf 1 bedoelde "verplichting" (1) zou opleggen. Immers zo zou de indruk kunnen ontstaan dat deze diensten thans wel een eigen beslissingsbevoegdheid hebben op het stuk van het aangaan van verzekeringen.

2. De in paragraaf 3 van dit artikel verleende delegatie aan de Vlaamse regering is in zeer ruime bewoordingen gesteld. De Vlaamse regering zal er in elk geval moeten over waken dat bij de uitoefening van de haar aldus toegekende bevoegdheden niet op het domein wordt getreden van de algemene regelgeving inzake overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten, welke krachtens artikel 6, § 1, VI, vierde lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, behoort tot de bevoegdheid van de federale overheid.

---

(1) Hieromtrent moet de Raad van State vaststellen dat het de bepaling van artikel 11 van het ontwerp in haar geheel aan coherentie ontbreekt, omdat in paragraaf 1 van dit artikel gesuggereerd wordt dat het om een mogelijkheid zou gaan, terwijl paragraaf 2 van hetzelfde artikel laat uitschijnen dat het toch om een verplichting zou gaan.

HOOFDSTUK V. - Successierechten.

Artikel 18.

Dit artikel vervangt, voor het Vlaamse Gewest, artikel 59, 1., van het Wetboek der successierechten, waarin een opsomming wordt gegeven van de besturen en openbare instellingen die het verlaagde successierecht van 6,60 pct. genieten. Behalve dat in de nieuwe tekst een aantal besturen en organismen zijn weggelaten welke intussen zijn opgeheven of welke vrijgesteld zijn van successierechten, valt op dat de provinciën in de opsomming niet meer voorkomen, zonder dat zulks in de memorie van toelichting wordt verantwoord.

Volgens de rechtspraak van het Arbitragehof (1) kunnen ook publiekrechtelijke rechtspersonen zich op het gelijkheidsbeginsel beroepen, voor zover het recht op gelijke behandeling wordt ingeroepen in hun verhouding tot andere publiekrechtelijke rechtspersonen van dezelfde aard en met dezelfde samenstelling.

Zoals men weet sluiten de grondwettelijke regels van de gelijkheid voor de wet en van de niet-discriminatie niet uit dat een verschil in behandeling wordt tot stand gebracht, voor zover echter voor het gehanteerde criterium van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen

---

(1) Zie inzonderheid de arresten nrs. 13/91, van 28 mei 1991 en 31/91, van 7 november 1991.

van de ter beoordeling staande norm. Het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat de aangewende middelen niet redelijkerwijze evenredig zijn met het beoogde doel (1).

HOOFDSTUK VI. - Promotie- en uitvoerbeleid.

Afdeling 1. - Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (artikelen 20 tot 26).

1. Het in deze afdeling bedoelde Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (hierna : het Promotiecentrum) is een privaatrechtelijke instelling die zal worden opgericht door de "representatieve vertegenwoordigers van de sectoren Landbouw, Tuinbouw en Visserij" en die "erkend (zal worden) door de Vlaamse regering" (artikel 20 van het ontwerp).

Het Promotiecentrum zal de taken, goederen, rechten en verplichtingen en reservemiddelen overnemen van de Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing (VLAM), bedoeld in de artikelen 13 tot 25 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1995 (artikel 25 van het ontwerp).

---

(1) Zie o.m. Arbitragehof, arrest nr. 23/89 van 13 oktober 1989, overweging B.1.3; arrest nr. 18/90 van 23 mei 1990, overweging B.8; arrest nr. 42/90 van 21 december 1990, overweging B.2; arrest nr. 8/91 van 18 april 1991, overweging B.6; arrest nr. 34/93 van 6 mei 1993, overweging B.2.; arrest nr. 64/94 van 14 juli 1994, overweging B.4.

Luidens artikel 21, § 1, van het ontwerp geeft de Vlaamse regering aan het erkende Promotiecentrum het recht verplichte bijdragen te innen van de bedrijven uit de sectoren Landbouw, Tuinbouw en Visserij. Paragraaf 2 van dat artikel 21 draagt aan de Vlaamse regering de bevoegdheid op om, "op voorstel van het Promotiecentrum, het bedrag van de verplichte bijdragen, de wijze van inning, de bijdrageplicht(ig)en, de tijdsduur en eventuele andere uitvoeringsbepalingen van de bijdragen vast (te stellen)".

Het aangehaalde artikel 21, § 2, herneemt zo goed als woordelijk het bepaalde in artikel 20 van het voornoemde decreet van 22 december 1993.

2. In het advies L. 22.820/8 van 12 oktober 1993 over de bepaling die geleid heeft tot het voornoemde artikel 20, heeft de Raad van State erop gewezen dat "de bedoelde verplichte bijdrage moet ... worden aangemerkt als een (krachtens artikel 170, § 2, eerste lid, van de Grondwet ten behoeve van het gewest ingevoerde) belasting en niet als een retributie (in de zin van artikel 173 van de Grondwet)".

De Raad van State concludeerde daaruit "dat ... de decreetgever zelf in de wezenlijke regelingen van de in te voeren belasting moet voorzien, wat betekent dat de decreetgever zelf - en niet de ... (regering) bij delegatie - alle elementen moet vaststellen aan de hand waarvan de belastingschuld van iedere belastingplichtige kan worden bepaald, dit wel zeggen de grondslag, de aanslagvoet en de eventuele vrijstellingen" (1).

---

(1) Parl. St., Vl. R., 1993-94, nr. 415/1, pp. 133-134.

Diezelfde opmerking geldt onverkort voor artikel 21, § 2, van het ontwerp.

3. Volgens de toelichting verstrekt door de gemachtigde van de regering zouden de verplichte bijdragen niet alleen worden geïnd door het Promotiecentrum (artikel 21, § 1, van het ontwerp), maar zouden ze ook rechtstreeks ten goede komen aan die (privaatrechtelijke) instelling en dan ook niet op de middelenbegroting van het Vlaams Gewest worden ingeschreven.

Een dergelijke regeling is onverenigbaar met de inzake belasting, begroting en boekhouding van de gemeenschappen en gewesten geldende grondwettelijke en wettelijke regelen.

Luidens artikel 171 van de Grondwet wordt immers over de belastingen ten behoeve van o.m. het gewest jaarlijks gestemd en zijn de regelen die ze invoeren slechts voor een jaar van kracht indien ze niet worden vernieuwd. Die jaarlijkse machtiging voor het invorderen van de belastingen wordt, overeenkomstig artikel 11 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, verleend in de middelenbegroting (1). Voorts worden,

(1) De wetten op de rijkscomptabiliteit zijn krachtens artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten van overeenkomstige toepassing op de Gemeenschappen en Gewesten.

overeenkomstig artikel 50, § 1, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, "alle ontvangsten ... ingeschreven in de begroting" (1). In zoverre de ontworpen regeling de bedoelde ontvangsten bestemt voor de werkingsuitgaven van het Promotiecentrum, is ze bovendien strijdig met het in artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit gevestigde beginsel van de nietaffectatie van ontvangsten (2).

De ontworpen regeling behoort derhalve in die zin te worden omgewerkt dat het Promotiecentrum alleen belast wordt met de inning van de bedoelde verplichte bijdragen, dat die bijdragen als (fiscale) ontvangsten worden ingeschreven in de middelenbegroting en dat de aan het centrum te verlenen subsidies voorkomen op de uitgavenbegroting.

---

(1) Vergelijk met de voor de federale Staat geldende bepaling van artikel 174, tweede lid, van de Grondwet.

(2) Luidens artikel 45 van de meergenoemde gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit kan van dat nietaffectatiebeginsel slechts worden afgeweken door bij "organieke" wet een begrotingsfonds op te richten en in die wet sommige op de (rijks)middelenbegroting aangerekende ontvangsten te bestemmen voor uitgaven waarvan zij het voorwerp vaststelt.

Afdeling 2. - Het Fonds Vlaanderen-Azië.

Artikel 27.

Over de werking en het beheer van het in dit artikel bedoelde fonds wordt een in algemene bewoordingen gestelde delegatie aan de Vlaamse regering gegeven. Bovendien wordt in paragraaf 6 van dit artikel aan de Vlaamse regering de mogelijkheid verleend "overeenkomstig de terzake geldende algemene beginselen, sommige van haar bevoegdheden (te) delegeren aan de leidend ambtenaar die zij daartoe aanwijst".

Mede gelet op de omstandigheid dat in de memorie van toelichting bij deze bepaling geen enkele verduidelijking wordt gegeven omtrent de draagwijdte van de zoëven geschetste delegatie en subdelegatie, zal het ontwerp op dat punt nader moeten worden gepreciseerd, derwijze dat ofwel de delegatie wordt aangevuld met criteria ofwel de essentiële bestanddelen van de beoogde maatregelen in de delegatiebepalingen zelf worden opgenomen.

HOOFDSTUK VII. - Stedelijk beleid.

Artikel 28.

Met betrekking tot het bepaalde in paragraaf 3 kan de Raad van State alleen maar herhalen dat de decreetgever zich niet mag inlaten met de interne bevoegheidsverdeling van de Vlaamse regering.

Artikel 29.

Allicht moet in de vervangende zinsnede gelezen worden "1 % aanvullende personenbelasting" in plaats van "1 % personenbelasting".

HOOFDSTUK X. - Tewerkstelling.

De artikelen 32 tot 34 van het voorontwerp beogen de afschaffing van de vergoeding voor dossierkosten of onderzoekskosten ten aanzien van de uitzendbureaus en de outplacement-, wervings- en selectiebureaus, en dit, luidens de memorie van toelichting, op grond van het gelijkheidsbeginsel. Nochtans wordt ten aanzien van de bureaus voor arbeidsbemiddeling de mogelijkheid om een vergoeding te eisen behouden. De vraag rijst of hierdoor geen nieuwe discriminatie in het leven wordt geroepen en het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden.

HOOFDSTUK XI. - Leefmilieu.

Artikel 35.

Luidens het ontworpen artikel 1bis, § 2, van de wet van 14 augustus 1933 betreffende de bescherming van de drinkwaters kan de Vlaamse regering nadere regels vaststellen met betrekking tot "de waterproductie en watervoorziening, met inbegrip van de technische reglementering inzake de kwaliteit van het drinkwater".

Dè ontworpen bepaling herhaalt woordelijk het bepaalde in artikel 6, § 1, II, eerste lid, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, luidens hetwelk als een gewestelijke aangelegenheid moet worden aangemerkt : "de waterproductie en watervoorziening, met inbegrip van de technische reglementering inzake de kwaliteit van het drinkwater, ...".

Zoals de ontworpen bepaling is geredigeerd, draagt ze m.a.w. het geheel van de inzake waterproductie en watervoorziening aan het Vlaams Gewest verleende bevoegdheden aan de regering op.

In dat verband moet erop worden gewezen dat, om verenigbaar te zijn met de beginselen inzake de bevoegdheidsverdeling tussen de decreetgever en de regering (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), de essentiële elementen van de beoogde regeling in het decreet zelf dienen te worden opgenomen en dat aan de regering alleen het vaststellen van "nadere" uitvoeringsbepalingen mag worden opgedragen. Bij het verlenen van delegatie aan de regering moeten bovendien zo nauwkeurig mogelijk de grenzen van de delegatie worden aangegeven en moeten derhalve o.m. voldoende duidelijk de te regelen onderwerpen en de doeleinden worden aangeduid waarvoor de gedelegeerde bevoegdheid mag worden gebruikt.

De ontworpen bepaling voldoet niet aan die vereisten.

Artikel 47.

Luidens het ontworpen artikel 9, 3°, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer kan de Vlaamse regering bepalen dat het aanleggen, wijzigen of verbouwen van een constructie die gebruikt kan worden als grondwaterwinning enkel mag gebeuren door een "daartoe erkende persoon" ongeacht of dit gebeurt voor eigen rekening dan wel voor rekening van derden.

Het voorbehouden van bepaalde economische activiteiten aan personen die erkend zijn door de overheid, vormt een beperking van de vrijheid van handel en nijverheid, welk principe door de gewesten bij de uitoefening van hun bevoegdheden (niet alleen bevoegdheden op het vlak van economie (1)) moet worden geëerbiedigd. De vrijheid van handel en nijverheid wordt geschonden wanneer deze vrijheid zou worden beperkt "zonder dat daartoe enige noodzaak bestaat of indien die beperking totaal onevenredig zou zijn met het nagestreefde doel of aan dat beginsel op zodanige wijze afbreuk zou doen dat de economische unie erdoor in het gedrang komt" (2).

---

(1) Over de (Belgische) economische en monetaire unie als algemeen bevoegdheidsbeperkend beginsel, zie A. ALEN, Handboek van het Belgisch Staatsrecht, Deurne, Kluwer Rechtswetenschappen, 1995, pp. 360-362.

(2) Zie o.m. Arbitragehof, 25 april 1995, nr. 35/95, overw. B.6.6, en 15 mei 1996, nr. 29/96, overw. B.8.3.

Volgens de gemachtigde van de regering is het de bedoeling het boren van de putten voor grondwaterwinningen voor te behouden aan aannemers die daartoe door het Vlaams Gewest zijn erkend, omdat er waarborgen nodig worden geacht om te vermijden dat door ondeskundige aanleg van de putten zuiver grondwater vermengd geraakt met verontreinigd grondwater.

De aldus aangevoerde verantwoording lijkt, in het licht van de vermelde rechtspraak van het Arbitragehof, afdoende te zijn.

Artikel 48.

Het ontworpen artikel 28quater van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer voert, inzake de berekening van het bedrag van de heffing op de winning van grondwater, een dubbel onderscheid in tussen de exploitatie van grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening en de exploitatie van grondwaterwinningen met een andere (industriële) bestemming.

Vooreerst dient, voor het heffingsjaar 1997, voor het winnen van grondwater bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening een heffing van 3 frank per m^3 te worden betaald (artikel 28quater, § 1, 1°), terwijl geen heffing verschuldigd is voor de andere grondwaterwinningen (artikel 28quater, § 1, 2°, in fine).

Vervolgens zal, overeenkomstig het ontworpen artikel 28quater, § 1, 2°, de heffing voor grondwaterwinning met een andere bestemming dan openbare drinkwatervoorziening (vanaf het heffingsjaar 1998) progressief stijgen naar gelang van de hoeveelheid gewonnen grondwater, terwijl krachtens paragraaf 1, 1°, voor de grondwaterwinning bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening, een vast bedrag van 3 frank per m³ gewonnen grondwater wordt opgelegd.

De grondwettelijke regels van de gelijkheid en de niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de terzake geldende beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel (1).

In de toelichting bij het ontworpen artikel 28quater worden, met betrekking tot de verschillende behandeling van de natuurlijke of rechtspersonen naar gelang ze grondwaterwinningen exploiteren al dan niet bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening, onvoldoende gegevens aangereikt om te kunnen oordelen over het pertinent karakter van het gehanteerde criterium van onderscheid en over het

---

(1) Zie de vaste rechtspraak van het Arbitragehof, voor het laatst bevestigd in het arrest van 12 juli 1996, nr. 49/96, overw. B.3.6.

rechtens vereiste evenredigheidsverband tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

De memorie van toelichting lijkt integendeel als algemeen beginsel voorop te stellen dat "(om een rationeel watergebruik te bevorderen) ... in functie van de stijging van de opgepompte hoeveelheden grondwater schijfsgewijze ook een hoger heffingstarief (wordt) toegepast" (algemene toelichting bij de artikelen 45 tot 48).

In de toelichting bij het ontworpen artikel 28quater wordt weliswaar gesteld dat, wat het bedrag van de heffing betreft, in "een aparte regeling (wordt) voorzien voor de grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening", doch ter verantwoording van die verschillende regeling wordt, enerzijds, verwezen naar de analoge regeling van het Waalse decreet van 7 maart 1996 en wordt, anderzijds, gesteld dat "dergelijke verschillende benadering zich opdringt in het kader van een beleid tot duurzame ontwikkeling en spaarzaam watergebruik". Voorts wordt gesteld dat het "in het kader van behoorlijk bestuur ... wenselijk (is) voor de industrie (in) een overgangsperiode te voorzien" en de heffing derhalve slechts met ingang van 1 januari 1998 toe te passen. De redenen waarom diezelfde overwegingen niet gelden voor de waterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening, worden evenwel niet opgegeven.

De memorie van toelichting zal derhalve moeten worden aangevuld om de verenigbaarheid van de ontworpen regeling met het gelijkheidsbeginsel te verantwoorden.

HOOFDSTUK XII. - Cultuur.

Afdeling 1. - Openbaar bibliotheekwerk.

Artikel 52.

Met dit artikel wordt beoogd de weddesubsidies voor het leidinggevend en technisch personeel van de erkende Nederlandstalige bibliotheken in 1997 slechts toe te kennen "binnen de perken van de kredieten".

Zoals de Raad van State reeds heeft opgemerkt (1), zijn de voorspelbaarheid en de rechtszekerheid inherent aan het begrip zelf van een democratische samenleving (2). Het grondbeginsel van de rechtszekerheid houdt in dat de inhoud van het recht, onder meer door de wijze waarop het geformuleerd is, voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien, op het ogenblik dat die handeling wordt gesteld (3).

---

(1) Zie, o.m., advies L. 24.676/1/8 van 16-17 oktober 1995 over het ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, Parl. St., Vl. R., 1995-96, nr. 147-1, (73), 133-134.

(2) R.v.St., 24 november 1992, Lejeune, nr. 41.140.

(3) Zie, o.m., Arbitragehof, 5 juli 1990, nr. 25/90, overw. 8.B.7.2; Arbitragehof, 22 november 1990, nr. 36/90, overw. 2.

Toegepast op het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk, betekent dit dat de erkende openbare bibliotheken - die moeten beschikken over leidend en technisch personeel (artikel 4, § 1, 1) - er normaal moeten kunnen van uitgaan dat, als zij zich richten naar de bepalingen van het decreet, zij daarvoor ook op de weddetoelagen voor dat personeel aanspraak kunnen maken (artikel 7, § 1, 1).

Wat de voorwaarden van een subsidiestelsel betreft, kunnen de gegadigden weliswaar het vertrouwensbeginsel niet inroepen om de handhaving ervan te eisen, en kan de decreetgever, in de uitoefening van zijn discretionaire bevoegdheid, dat stelsel voor de toekomst wijzigen (1).

Dit neemt niet weg dat in casu de bedoelde bibliotheken, rekening houdend met de te verwachten subsidie voor 1997, bepaalde verbintenissen op zich genomen kunnen hebben, bijvoorbeeld personeelsleden aangeworven of in dienst gehouden hebben. Door het subsidiestelsel te wijzigen, zou de ontworpen regeling patrimoniale rechten van die bibliotheken in het gedrang kunnen brengen en aldus een aantasting kunnen inhouden, niet enkel van het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel, doch ook van het eigendomsrecht (2).

---

(1) Rdpl. H.J., 7 mei 1992, Pesquerias de Bermeo en Naviera Laida, Jur., 1992, I, (2901), p. 2944, overw. 34-35.

(2) Zie, wat het eigendomsrecht betreft, Europees Hof voor de Rechten van de Mens, 20 november 1995, Pressos Compania Naviera, Publ. Cour, reeks A, vol. 332, §§ 28-44.

Binnen het korte tijdsbestek waarover de Raad van State beschikt, heeft hij deze kwestie niet nader kunnen onderzoeken. Het staat aan de regering om het Vlaams Parlement de nodige gegevens te bezorgen met betrekking tot de concrete weerslag van de ontworpen regeling op de rechtmatige verwachtingen van de betrokken bibliotheken. De decreetgever zal dan, in het licht van die gegevens, moeten overgaan tot een afweging tussen het algemeen (budgettair) belang en de belangen van de betrokkenen. Indien verkregen rechten of rechtmatige verwachtingen worden aangetast, mag die aantasting niet onevenredig zijn met het doel dat met de ontworpen regeling wordt nagestreefd (1).

Afdeling 5. - Culturele centra.

Artikel 61.

Dit artikel strekt ertoe in artikel 7, § 1, van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen, de woorden "of als bijkomend dorps- of wijkhuis" te schrappen.

Deze wijziging impliceert dat er geen erkende dorps- of wijkhuizen meer zijn. Zulks lijkt echter niet te stroken met de memorie van toelichting, naar luid waarvan het enkel de bedoeling is geen nieuwe erkenningen meer te verlenen.

---

(1) Zie de hiervóór vermelde arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en het Arbitragehof.

Artikel 61 dient dan ook anders geredigeerd te worden, of aangevuld te worden met een overgangsregeling ten aanzien van de bestaande erkende dorps- of wijkhuizen.

Artikel 72.

Dit artikel strekt ertoe artikel 17 van het voornoemde decreet van 24 juli 1991 te vervangen door een nieuwe bepaling. Zoals de vigerende bepaling, heeft de ontworpen bepaling betrekking op de toekenning van weddetoelagen aan cultuurfunctionarissen.

Volgens het ontworpen artikel 17, § 1, kunnen de op 31 december 1996 gesubsidieerde cultuurfunctionarissen, bovenop het (gereduceerde) aantal dat bepaald is in het ontworpen artikel 10, § 1, 1, na hun uitdiensttreding niet meer vervangen worden door een gesubsidieerde cultuurfunctionaris. Paragraaf 2 voorziet in afwijkingen op dat verbod van vervanging.

Het komt de Raad van State voor dat de in het ontworpen artikel 17 vervatte overgangsregeling onvoldoende is.

Ten gevolge van het ontworpen artikel 9, § 2, b en c, krijgen culturele centra erkend in de plus-categorie I of in de plus-categorie II een geringere personeelstoelage. Ten gevolge van de ontworpen opheffing van artikel 9, § 2, d, kunnen erkende dorps- of wijkhuizen helemaal geen personeelstoelage meer krijgen.

Nochtans waren de erkende culturele centra verplicht om een minimum aantal cultuurfunctionarissen in dienst te hebben (artikel 10, § 1, 1, van het decreet).

Met verwijzing naar de opmerking bij artikel 52, lijkt het onontbeerlijk dat in een overgangsmaatregel wordt voorzien ten gunste van de thans erkende culturele centra die na de inwerkingtreding van het ontworpen decreet een aantal niet-subsidieerbare cultuurfunctionarissen in dienst zullen hebben. Zo het ontworpen artikel 17, § 1, er impliciet van uitgaat dat de in dienst zijnde cultuurfunctionarissen verder voor subsidiëring in aanmerking komen, dan zou zulks uitdrukkelijk bepaald moeten worden. Tevens zou bepaald moeten worden welke de subsidiëringsvoorwaarden zijn.

HOOFDSTUK XIII. - Economie.

Artikel 79.

1. Artikel 93, lid 3, van het verdrag van 25 maart 1957 tot oprichting van de Europese Gemeenschap bepaalt dat de Commissie van elk voornemen tot invoering of wijziging van steunmaatregelen tijdig op de hoogte wordt gebracht, om haar opmerkingen te kunnen maken. Indien zij meent dat zulk een voornemen onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, vangt zij een procedure aan leidende tot opheffing of wijziging van de steunmaatregel. De betrokken lidstaat kan de voorgenomen maatregelen niet tot uitvoer brengen vooraleer die procedure tot een eindbeslissing heeft geleid.

Luidens artikel 94 van hetzelfde verdrag stelt de Raad van Ministers - onder meer - de voorwaarden vast betreffende de toepassing van artikel 93, lid 3.

Artikel 79 van het voorontwerp van decreet, doordat het een bestaande vorm van steunverlening - namelijk verminderde rentevoet en rentetoelagen - uitbreidt tot leasing en andere door de Vlaamse regering goed te keuren financieringswijzen, houdt een invoering of wijziging van steunmaatregelen in welke overeenkomstig voormeld artikel 93, lid 3, van het EG-verdrag aan de Commissie moest worden aangemeld. Er blijkt niet dat aan die substantiële verplichting werd voldaan. De hierna volgende opmerking moet dan ook onder dat voorbehoud worden gelezen.

2. In de ontworpen bepalingen wordt telkens melding gemaakt van "leasing en andere door de Vlaamse regering goedgekeurde financieringswijzen, waarvan de modaliteiten worden bepaald door deze laatste". Afgezien van de vaststelling dat niet duidelijk is waarop de "modaliteiten" precies betrekking zullen hebben, moet worden opgemerkt dat de Vlaamse regering met toepassing van die bepalingen uiteraard geen afbreuk zal kunnen doen aan de bevoegdheden welke aan de federale overheid op het vlak van het contractenrecht toekomen.

In voorkomend geval zal weliswaar de decreetgever zelf terzake regelend kunnen optreden, doch enkel voor zover hij zich kan beroepen op de toepassing van artikel 10 juncto artikel 19, § 1, eerste lid, van de bijzondere wet van

8 augustus 1980. De decreetgever zal derhalve enkel regelend kunnen optreden indien zulks "noodzakelijk" is voor de uitoefening van de bevoegdheden van het Gewest of de Gemeenschap, eensdeels, en indien voldaan is aan de door de rechtspraak van het Arbitragehof gestelde dubbele voorwaarde dat de tot de gereserveerde bevoegdheid van de federale wetgever behorende aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en dat de weerslag op de betrokken aangelegenheid slechts marginaal is, anderdeels (1).

Artikel 80.

Als gevolg van de wijziging welke artikel 80, § 1, van het ontwerp beoogt aan te brengen in artikel 2 van het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest, worden de in het laatstgenoemde artikel vervatte omschrijvingen van de begrippen "kleine ondernemingen", "middelgrote ondernemingen" en "grote ondernemingen" vervangen door een verwijzing naar "de op EG-niveau vastgestelde definitie".

Een dergelijke verwijzing is te algemeen en voldoet niet aan de eisen van de rechtszekerheid. Daarenboven beantwoordt een dergelijk procédé van verwijzing niet aan wat voor een behoorlijke regelgeving noodzakelijk is op het vlak van de toegankelijkheid en de kenbaarheid van de regels waaraan wordt gerefereerd.

---

(1) Zie o.m. de arresten nrs. 32/92 van 23 april 1992, overweging B.3.6 en 4/93 van 21 januari 1993, overweging B.4.b.

De memorie van toelichting doet ervan blijken dat het de bedoeling is om een aantal van de in het decreet van 15 december 1993 gehanteerde definities af te stemmen op de definities welke door de Europese Commissie op 7 februari 1996 werden uitgevaardigd. Het verdient dan ook aanbeveling om, in plaats van te opteren voor een vage verwijzing naar "de op EG-niveau vastgestelde definitie", de desbetreffende definities in de tekst van het ontwerp op te nemen.

Artikel 82.

In de mate dat in de paragrafen 2 en 3 van dit artikel wordt afgeweken van het vennootschapsrecht of dat wordt ingegrepen in het toepassingsgebied van de regels betreffende de handelsvennootschappen, moet worden opgemerkt dat de decreetgever een tot de federale wetgever behorend bevoegdheidsdomein betreedt en dat hij daartoe enkel bevoegd kan worden geacht mits hij zich kan beroepen op de toepassing van artikel 10 juncto artikel 19, § 1, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. In dat verband mag trouwens worden gerefereerd aan de opmerking welke is gemaakt bij artikel 79 van het ontwerp.

Het is de Raad van State, afdeling wetgeving, niet mogelijk geweest om, binnen het hem toegemeten tijdsbestek en op basis van de hem ter beschikking staande gegevens, na te gaan of met betrekking tot de paragrafen 2 en 3 van artikel 82 van het ontwerp is voldaan aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 10 juncto artikel 19, § 1, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Artikel 83.

1. De door dit artikel in het vooruitzicht gestelde ondersteuning van de bedrijfsadvisering of bedrijfsbegeleiding van land- en tuinbouwbedrijven in financiële moeilijkheden, zou kunnen worden gecatalogeerd als "aanvullende of suppletieve hulp" aan landbouwbedrijven, zoals bedoeld in artikel 6, § 1, V, 3° van de bijzondere wet van 8 augustus 1998. In zoverre die maatregel een weerslag heeft op het landbouwbeleid, wat op het eerste gezicht niet uitgesloten lijkt, moet daarover vooraf overleg worden gepleegd met de betrokken regeringen en de federale overheid. Dat blijkt niet te zijn gebeurd.

2. Ook ten aanzien van deze bepaling van het ontwerp geldt de opmerking 1 gemaakt bij artikel 79. Ook hier immers gaat het om de invoering van een steunmaatregel vallende onder de toepassing van artikel 93, lid 3, van het EG-verdrag.

HOOFDSTUK XIV. - Ruimtelijke ordening.

Artikelen 85 en 86.

Luidens het tweede lid van het ontworpen artikel 3, § 5, van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, hebben gemeentelijke ambtenaren toegang tot particuliere woningen of bewoonde lokalen tussen

vijf uur 's morgens en negen uur 's avonds en zulks uitsluitend met de machtiging van de politierechter (artikel 85 van het ontwerp). Een gelijkaardige bevoegdheid wordt in het nieuwe artikel 4, derde lid, van hetzelfde decreet van 19 april 1995 verleend aan sommige ambtenaren van de Administratie (artikel 86 van het ontwerp).

Luidens artikel 11, derde lid, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, kan de decreetgever evenwel enkel de gevallen bepalen waarin een huiszoeking kan plaatsvinden en doen de parlementaire voorbereidende werken van die bepaling ervan blijken dat die bevoegdheid niet inhoudt dat de decreetgever eveneens zou kunnen regelen hoe en onder welke voorwaarden deze huiszoeking kan plaatsvinden (1).

Uit de memorie van toelichting bij het voorliggend ontwerp van decreet valt niet af te leiden dat de decreetgever zich op dat punt wenst te beroepen op de toepassing van artikel 10 juncto artikel 19, § 1, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en wordt derhalve niet aangetoond dat is voldaan aan de terzake door de rechtspraak van het Arbitragehof gestelde voorwaarden welke zouden kunnen rechtvaardigen dat de decreetgever het federale bevoegdheidsdomein inzake huiszoekingen betreedt (zie in dat verband de opmerking bij artikel 79 van het ontwerp).

---

(1) Gedr. St., Kamer, 1992-1993, nr. 1063/7, blz. 67.

De ontworpen artikelen 3, § 5, tweede lid, en 4, derde lid, van het decreet van 19 april 1995, zullen derhalve moeten worden weggelaten.

Artikel 96.

Aangezien het hier eveneens om een steunmaatregel kan gaan als bedoeld in artikel 93, lid 3, van het EG-verdrag - in zoverre meer bepaald de financiële steun ten belope van 90 % voor de sanering van bedrijfsruimten aan economische actoren ten goede kan komen - geldt dezelfde opmerking als die, welke respectievelijk onder de nrs. 1 en 2, werd gemaakt bij de artikelen 79 en 83.

Het advies betreffende de hoofdstukken II, IV, V, VI, afdeling 2, VII, X, XIII en XIV werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heren : J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,

M. VAN DAMME, staatsraden,
D. ALBRECHT,

Mevrouw : A. BECKERS, griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH en G. VAN HAEGENDOREN, auditeurs. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door Mevr. M.-C. CEULE, eerste referendaris, en door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS. J. DE BRABANDERE.

Het advies betreffende de hoofdstukken I, III, VI, afdeling 1, hoofdstukken VIII, IX, XI, XII, XV, XVI en XVII werd gegeven door de achtste kamer, samengesteld uit

de Heren :	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	L. HELLIN,	
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH, G. VAN HAEGENDOREN en R. THIELEMANS, auditeurs. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris, en door de H. L. VERMEIRE, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS. W. DEROOVER.

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

Aan mevr. W. Demeester
Vlaams minister van financiën, begroting en gezondheidsbeleid
Koolstraat 35
1000 Brussel

datum 04 OKT. 1996

betreft Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997

Mevrouw de minister,

Op 27 september 1996 vroeg u de Vlaamse Onderwijsraad om vóór 4 oktober 1996 advies uit te brengen over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997. Het vast bureau nam op 2 oktober 1996 kennis van uw vraag en oordeelde dat het onmogelijk was binnen de gestelde termijn de algemene raad bijeen te roepen om een advies te formuleren. Gezien de krappe timing ziet de Onderwijsraad er daarom van af om advies uit te brengen.

Het vast bureau is evenwel tevreden met de vaststelling dat er een eerste stap gezet wordt naar een investeringsprogramma ten behoeve van de hogescholen. Aangezien een investeringsprogramma om de infrastructuur van de hogescholen te moderniseren echt noodzakelijk is, dringt het vast bureau erop aan dat de Vlaamse regering de inspanningen de komende jaren verderzet.

Het vast bureau wil er ook de aandacht van de regering op vestigen dat er ook op andere onderwijsniveaus grote nood bestaat een betere infrastructuur voor de scholen. Daarom vraagt het vast bureau ook om de mogelijkheden na te gaan om een investeringsprogramma op te richten voor alle onderwijsniveaus en -sectoren.

In de hoop u hiermee van dienst te zijn, tekenen wij met de meeste achting,

Leuvenseplein 4
1000 Brussel
Tel. 02/219.42.99
Fax: 02/219.81.18

J. Perquy
administrateur-generaal

J Heene
voorzitter

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Aan Mevr. W. DEMEESTER - DE MEYER
Vlaams minister van Financiën, Begroting
en Gezondheidsbeleid
Koolstraat 35, 3de en 4de verd.

1000 BRUSSEL

Mevrouw de Minister,

Op 27 september 1996 heeft U de Raad om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997.

De samenstellende organisaties van de Raad hebben over het vermeld voorontwerp geen consensus kunnen bereiken.
Derhalve kan de Raad geen advies verstrekken.

Hierna vindt U de standpunten van de samenstellende organisaties :

I. STANDPUNT VAN HET VEV, NCMV en BB

Vooraf

VEV, NCMV en BB hebben naar aanleiding van advisering van eerdere programmadecreten reeds gesteld dat het niet aangewezen is in een begeleidingsdecreet bij de begroting maatregelen vast te leggen die dit kader overstijgen. Het voorgelegde voorontwerp van decreet komt hier deels aan tegemoet.

De coherentie van het beleid is erbij gebaat dat aangelegenheden die geen rechtstreekse band met de begroting vertonen afzonderlijk geregeld worden. Tevens laat de termijn waarbinnen het advies dient verstrekt te worden niet toe dat deze bepalingen met de nodige grondigheid worden onderzocht.

Algemene bedenkingen

VEV, NCMV en BB wensen enkele algemene bedenkingen te formuleren rond volgende hoofdstukken :

- Successierechten (hoofdstuk V)
- Promotie- en uitvoerbeleid-Fonds Vlaanderen-Azië (hoofdstuk VI)
- Tewerkstelling (hoofdstuk X)
- Leefmilieu (hoofdstuk XI)
- Economie (hoofdstuk XIII)
- Ruimtelijke Ordening (hoofdstuk XIV)
- Openbare Werken (hoofdstuk XVI)

1. SUCCESSIERECHTEN (ART. 14-19BIS)

Doelstelling 3 van het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord d.d. 14 december 1995 bepaalde dat het vermogensdraagvlak van de ondernemingen moet versterkt worden en dat de Vlaamse regering o.a. maatregelen zal nemen om de successierechten te verminderen of een gespreide betaling ervan te voorzien om te garanderen dat bij de overdracht van een bedrijf door erfopvolging de exploitatie wordt verdergezet.

VEV, NCMV en BB beoordelen dan ook positief de initiatieven die genomen worden in voormeld voorontwerp van decreet m.b.t. de vereenvoudiging van tarieven inzake successierechten. M.b.t. het verlaagd tarief voor familiale ondernemingen en familiale vennootschappen wensen VEV, NCMV en BB echter volgende opmerkingen te maken :

1. VEV, NCMV en BB gaan niet akkoord met het behoud van tewerkstelling de eerste vijf jaar na het overlijden als continuïteitsvoorwaarde. Volgende redenen kunnen hiervoor aangehaald worden :

   - Successierechten slaan op het geïnvesteerd kapitaal van de aandeelhouder-eigenaar, terwijl tewerkstelling het gevolg is van de globale ondernemingsactiviteit. De logica stelt nu dat inzake successierechten ervoor moet gezorgd worden dat het aandelenkapitaal / bedrijfsactiva - d.i. het voorwerp van de successieregeling - als basis voor de continuïteit van de onderneming in dat bedrijf blijft. De eigenaar-erfopvolger heeft dit zelf en handen, en wordt aldus direct geresponsabiliseerd.
   - Tewerkstelling is een zaak van de onderneming (aandeelhouders-management-medewerkers) en van het ondernemingsklimaat. De band tussen tewerkstelling en geërfd aandelenkapitaal / bedrijfsactiva is dus duidelijk minder aanwezig. Zo zijn de tewerkstellingsprestaties van een onderneming mede afhankelijk van tal van andere factoren, zoals bv.

conjunturele evoluties, de loonkost of de arbeidsorganisatie, welke buiten de directe beslissingssfeer van de ondernemer-erfopvolger vallen.

2. VEV, NCMV en BB wensen de tewerkstellingsvoorwaarde te vervangen door het principe van de ***juridisch-economische continuïteit***, nl. de erfgenamen moeten de onderneming verder zetten. Uit een internationale vergelijking blijkt dat ook in Duitsland en Nederland de erfopvolging van familiale ondernemingen volgens dit principe geregeld wordt.

3. VEV, NCMV en BB zijn van oordeel dat dezelfde maatregel moet gelden voor ***alle*** ondernemingen, en niet enkel voor de ondernemingen die in de 3 jaar voorafgaand aan het overlijden minstens 5 in het Vlaams gewest tewerkgestelde werknemers telt, uitgedrukt in voltijdse eenheden.

4 VEV, NCMV en BB stellen dat de voorwaarde tot het opmaken van de jaarrekening niet coherent is met de definitie van familiale onderneming, nl. een nijverheids-, handels-, ambachts- of landbouwbedrijf of een vrij beroep dat door de erflater en/of zijn echtgenoot, al dan niet samen met anderen, persoonlijk worden geëxploiteerd of uitgeoefend. Niet alle opgesomde familiale ondernemingen vallen onder de verplichting een jaarrekening op te stellen. Art. 19, dat art. 60 bis §8 in het Wetboek der Successierechten invoert, dient dan ook geschrapt.

2. PROMOTIE- EN UITVOERBELEID - FONDS VLAANDEREN-AZIË (ART. 27)

VEV, NCMV en BB steunen het principe om Vlaamse bedrijven de kans te bieden marktaandelen te veroveren in Aziatische groeilanden. Nochtans wensen VEV, NCMV en BB volgende opmerkingen te maken over het instrument, nl. het Fonds Vlaanderen-Azië, om dit doel te bereiken :

- Overeenkomstig de opmerkingen die gemaakt worden bij het hoofdstuk Economie (cfr. infra) menen VEV, NCMV en BB dat bij de oprichting van overheidsfondsen voor beleidsondersteunende initiatieven de concurrentie moet spelen. Onderzocht moet worden hoe de andere risicokapitaalverschaffers hierbij kunnen betrokken worden.
- Daarnaast stellen VEV, NCMV en BB de vraag waarom de juridische vorm (nl. pararegionale A) afwijkt van deze van het Fonds Nieuw Europa.

3. TEWERKSTELLING (ART. 32-34)

Artikel 32 bepaalt dat de Vlaamse regering onderzoekskosten kan aanrekenen aan privé-arbeidsbemiddelingskantoren voor de behandeling van hun erkenningsaanvraag. VEV, NCMV en BB kunnen hiermee niet akkoord gaan.

In de Memorie van Toelichting worden door de Vlaamse overheid zelf een aantal belangrijke argumenten aangegeven waarom **de aanrekening van kosten als principe niet aangewezen is** in het kader van erkenningsreglementeringen :

- De aanrekening van dossierkost of onderzoekskost werd initieel in geen van de drie decreten voorzien.
- In het kader van de SERV-adviezen m.b.t. de 3 decreten en n.a.v. de begrotingsthematiek van de SERV hebben de sociale partners zich nooit uitgesproken voor de aanrekening van dergelijke kosten.
- De bepalingen m.b.t. de invoering van dergelijke kosten, tijdelijk ingeschreven in het programmadecreet 1995, werden de facto door de Vlaamse overheid niet geoperationaliseerd.
- De beslissing van de Vlaamse regering om deze tijdelijke maatregel een jaar later definitief in te trekken, was uitdrukkelijk ingegeven vanuit de bekommernis dat "het immers weinig klantvriendelijk overkomt dat een administratie moet vergoed worden voor de uitoefening van een wettelijke opdracht waaraan op zich geen meerkosten zijn verbonden".
- De Memorie van Toelichting stelt eveneens dat deze vaststelling evenzeer geldt voor de SERV die voor de kosten m.b.t. het functioneren van de Erkenningscommissies reeds wordt vergoed.

Specifiek wat de **bureau's voor privé arbeidsbemiddeling tegen betaling** betreft en de mogelijkheid die wordt opengelaten om ten aanzien van hen wel administratie- en onderzoekskosten aan te rekenen, dient naast de algemene argumentatie, gewezen te worden op de directe schending van de algemene rechtsbeginselen aan gelijkberechtiging en billijkheid :

- Gelijkberechtiging : het Decreet, noch de Memorie van Toelichting, geven objectieve redenen aan waarom privé arbeidsbemiddelingskantoren wel zouden dienen te betalen, terwijl de overige kantoren (uitzendkantoren, wervings- en selectiekantoren en outplacementbureaus) wel definitief worden vrijgesteld van betaling.
- Billijkheid en non-discriminatie : zowel de billijkheid als het non-discriminatiebeginsel worden geschonden door privé-arbeidsbemiddelingskantoren voor een gelijkaardige administratieve regelgeving, procedure en tijdsinspanning van de overheid, desalniettemin anders te behandelen dan de overige intermediaire operatoren op de arbeidsmarkt en aldus een hogere kost/belasting op te leggen.

4. MILIEU (ART. 35-48)

Hoofdstuk VII - Leefmilieu

Afdeling 1 - Watervoorziening

Het VEV, NCMV en BB hebben vragen bij het voornemen om voor alle huishoudelijke abonnees van het openbaar waterleidingnet in een gratis levering van 15 m^3 leidingwater per persoon te voorzien. Het recht op een minimale watervoorziening, zoals vastgelegd in art. 23 van de Grondwet en in Agenda 21 van de Rio-Conferentie drukt de noodzakelijkheid uit te voorzien in de levering van veilig, kwaliteitsvol water, maar stelt geenszins dat deze levering gratis zou moeten zijn.

Leidingwater is een schaars goed, waaraan kosten voor onttrekking, bereiding, levering, enz. zijn verbonden. De gratis levering aan alle huishoudens, zonder enige vorm van selectiviteit, van een hoeveelheid leidingwater die zowat de helft van het doorsnee verbruik vertegenwoordigt, zal geheel in tegenstelling tot de tendens tot internalisering van externe kosten de indruk doen ontstaan dat zuiver water een "product zonder waarde" is, en verspilling aanmoedigen. De tegenstelling tussen enerzijds "gratis" en anderzijds "substantieel duurder" leidingwater (zie verder), heeft bovendien als neveneffect dat het (voor gezinnen) bijzonder lonend zal worden om naast de gratis hoeveelheid leidingwater, waar mogelijk gebruik te maken van grondwater om zo de waterfactuur "op nul" te houden.

Wanneer het inkomensverlies voor de gemeentelijke regies, intercommunales en/of waterdistributiebedrijven, zoals in de Memorie van Toelichting wordt verhoopt, zou worden gecompenseerd door een verhoging van het tarief van het wel gefactureerde water, dat moet deze compensatieregeling worden uitgevoerd binnen een aparte tariefstructuur voor de doelgroep gezinnen. Mocht deze tariefverhoging worden doorgevoerd voor alle afnemers van leidingwater, inclusief bedrijven, dan heeft deze maatregel voor gevolg dat een significant deel van de waterfactuur van gezinnen zal worden doorgeschoven naar bedrijven. Nu eindelijk een begin wordt gemaakt aan de afbouw van analoge discriminaties in het domein van de afvalwaterheffing (zie verder), lijkt het erop dat de Vlaamse overheid nieuwe scheeftrekkingen in de toepassing van het principe "de vervuiler/gebruiker betaalt" wil gaan inbouwen.

Afdeling 2 - Oppervlaktewateren

De afschaffing van de Ks-factor is positief. Deze "sociale" correctiefactor in de afvalwaterheffing voor gezinnen was immers niet effectief in het corrigeren van de negatieve horizontale en verticale verdelingseffecten.

De afschaffing van de KS-factor, is een eerste stap in de richting van een correcte toerekening van zuiveringskosten op basis van de reële vuilvracht. Het VEV, NCMV en BB zijn echter ontgoocheld dat het daarbij blijft, en dat de overige voorstellen van

de VMM-nota "Evaluatie en voorstellen afvalwaterheffing" op de lange baan worden geschoven. Daarbij dient aangestipt, dat deze VMM-voorstellen nog grondig moeten bijgesteld worden en ook slechts een eerste stap vormen in de richting van een definitieve herziening van de huidige afvalwaterheffing.

In art. 37 §1, 2° en 3° worden Q_w en Q_g voor rechtspersonen arbitrair gelijkgesteld aan 500 m^3 per jaar. Dit is onrechtvaardig t.o.v. particuliere gebruikers. Er zou de mogelijkheid moeten geboden worden (via een aangifte) om de werkelijk verbruikte hoeveelheid water in te brengen (bij grondwaterwinningen met debietmeter).

Afdeling 3 - Afvalheffingen

Afdeling 3 omvat een reeks vrij uiteenlopende wijzigingen, die vrij summier (of soms geheel niet) worden toegelicht. Het VEV, NCMV en BB hebben o.m. vragen bij volgende voorstellen :

- de verhoging van 150 naar 500 frank voor het storten van reststoffen van immobilisatietechnieken : deze technieken, die onvermijdelijk gepaard gaan met gewichtstoename, zijn gericht op risicoreductie. De verhoging lijkt dan ook niet in eerste orde vanuit milieu-oogpunt ingegeven.
- in de tariefregeling voor Vlaamse afvalstoffen die "buiten Vlaanderen" (nu: "in een ander gewest") worden verwerkt, lijkt de huidige discriminatie weggewerkt. Toch blijft de vraag, of het juridisch mogelijk is Vlaamse afvalheffingen op te leggen voor behandelingen buiten Vlaanderen.

Afdeling 4 - Grondwater

Ten gronde stellen het VEV, NCMV en BB vast dat de nieuwe grondwaterheffing zowel voor de openbare drinkwatervoorziening als voor het bedrijfsleven niet kadert in een globaal, geïntegreerd waterbeleid en evenmin voldoet aan de criteria van een weloverwogen "regulerende" milieumaatregel. Hiermee wordt andermaal ingegaan tegen de basisprincipes van het milieubeleid : aan de keuze van een bepaald instrument moet steeds een grondige en globale afweging van de mogelijkheden en de randvoorwaarden van de verschillende instrumenten (vergunningen, normen, ...) voorafgegaan, en dit in functie van de te bereiken milieudoelstellingen.

Het (korte) uitstel en de vooropgestelde gefaseerde verhoging van deze nieuwe heffing voor de industrie, belet ook niet dat dit voorstel vooruitloopt op specifieke acties van het ontwerp-Milieubeleidsplan 1997-2001. Als actie 56 wordt immers vooropgesteld : *"heffingen voorbereiden en instellen op het gebruik van ruwwaterbronnen. Onderzoek zal aan het instellen van de heffing voorafgaan en op basis van de resultaten worden gepaste stappen gezet".* De timing voor deze actie is 1998-1999. Belangrijk is evenwel dat hieraan actie 55 voorafgaat : *"een sluitende aanpak voorbereiden en uitwerken om illegale grondwaterwinningen op te sporen"*, met als timing 1997-1998.

Mocht na grondig onderzoek, inclusief sociaal-economische impactstudies, een grondwaterheffing als effectief en efficiënt instrument naar voor komen, dan dient eveneens in lijn met het ontwerp-Milieubeleidsplan, de geplande grondwaterheffing voor het bedrijfsleven, voor er sprake kan zijn van enige implementatie, het voorwerp uit te maken van diepgaand doelgroepenoverleg. De verregaande mate waarin nu reeds bepalingen, tarieven en tariefstructuren worden vastgelegd, legt een zware hypotheek op deze aanpak. De maatregel moet bovendien kaderen in een globaal beleid, inclusief een beleidskader voor de eventuele opbrengsten van de heffing.

5. ECONOMIE (ART. 79-83)

De beursintroductie van de GIMV was reeds voorzien in de beheersovereenkomst die de Vlaamse regering begin vorig jaar afsloot met de GIMV en werd bevestigd in het regeerakkoord van Van den Brande II. Het VEV, NCMV en BB steunen de verruiming van het aandeel van de privésector in de GIMV. Het Vlaamse gewest moet hierin principieel zelfs verder dan 30 procent kunnen gaan.

Zij ondersteunen de optie van de Vlaamse regering om de éénmalige opbrengsten van de beursintroductie van de GIMV aan te wenden voor nieuwe investeringen, gericht op de versterking van de Vlaamse economie.

Het voorontwerp van decreet stelt dat bijzondere opdrachten van de Vlaamse regering door de nv Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) zullen uitgevoerd worden, die als dochtermaatschappij zal ondergebracht worden in de Vlaamse Participatiemaatschappij (VPM). Het VEV, NCMV en BB menen dat bij de oprichting van overheidsfondsen voor beleidsondersteunende initiatieven de concurrentie moet spelen. Onderzocht moet worden hoe de andere risiscokapitaalverschaffers hierbij een eerlijke kans kunnen krijgen.

6. RUIMTELIJKE ORDENING (ART. 84-99)

In dit hoofdstuk worden aan het decreet van 19 april 1995, houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, wijzigingen aangebracht.

Bij een aantal wijzigingen in de definities kunnen vragen gesteld worden. Zo kan de vraag gesteld worden of de omschrijving van bedrijfsruimten (1°) werkelijk de bedoelingen, zoals die in de memorie van toelichting omschreven staan, zullen realiseren.

Wat de economische activiteit betreft, wordt in tegenstelling tot de huidige definitie niet meer verwezen naar de laatste hoofdactiviteit. Dit impliceert dat een leegstaand gebouw, waar ooit een economische activiteit plaatsvond, maar nadien (een) andere

activiteit(en) herbergde(n) (school, bibliotheek, enz.) ook onder de regeling zou vallen in dit decreet. De vraag is of dit de bedoeling kan zijn.

Ten aanzien van sanering (7°) moet de vraag worden gesteld of milieutechnische saneringen in alle gevallen moet uitgesloten zijn van een tussenkomst via deze decretale regeling.

Vastgesteld wordt dat het maximale subsidiepercentage voor sanering wordt verlaagd van 100 % naar 90 % (Art. 96). De vraag stelt zich op basis van welke gronden dit gebeurde.

7. OPENBARE WERKEN (ART. 101-105)

Krachtens art. 105 wordt met betrekking tot watervang, het tarief voor captatie uit kanalen en havens enerzijds en bevaarbare waterlopen anderzijds ongedaan gemaakt zodat er enkel nog een verschil is in tarief naargelang de hoeveelheid water die gecapteerd wordt. Captatie van minder dan 500 m^3 wordt voortaan meldingsplichtig en vrijgesteld van heffing.

Het tarief voor bedrijven die vroeger capteerden uit bevaarbare waterlopen wordt nu gelijkgeschakeld met het vroeger tarief voor de captatie uit kanalen en havens. Dit komt neer op een verdubbeling.

Zoals de SERV reeds in zijn advies van 14 oktober 1992 inzake het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 heeft gesteld, ontbreekt een motivatie voor de heffing inzake watervang, vnl. in relatie tot afvalwaterheffing. Dit geldt nog meer voor de vooropgezette stijging, die wordt doorgevoerd onder het mom van een "vereenvoudiging" van tarieven. Elke motivatie voor de stijging ontbreekt.

Indien de doelstelling van deze heffing erin bestaat om recyclage te stimuleren door zowel de gebruikte als geloosde wateren te belasten, dient als uitgangspunt te gelden dat geen dubbele heffing wordt gevestigd. Dit is nu echter wel het geval, aangezien er ook een heffing op het geloosde afvalwater geldt.

II. STANDPUNT VAN DE ACLVB

1. SUCCESSIERECHTEN

a) Vereenvoudiging van de tarieven :

De ACLVB kan de voorgestelde regeling niet ondersteunen gezien het averechts herverdelend effect, het twijfelachtig terugdieneffect en de ondersteuning binnen de inkomens van de vermogenscomponent.

b) Verlaagd tarief voor familiale ondernemingen en familiale vennootschappen

De ACLVB is tevens voorstander dat - gezien het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord - de modaliteiten die nu reeds in het programmadecreet worden vastgelegd, zouden besproken worden in VESOC.

2. TEWERKSTELLING

Wat betreft de voorziene regeling van de private bemiddelingskantoren m.b.t. de aanrekening van de onderzoekskosten bij de aanvraag van de erkenning ondersteunt de ACLVB de regeling voorzien in het programmadecreet.

3. ECONOMIE

Wat betreft de voorziene privatisering van de GIMV kan de ACLVB zich niet terugvinden in de regeling gezien de GIMV hierdoor niet versterkt wordt en zijn geëigende benadering van optreden in de dossiers in gevaar komt.

III. STANDPUNT VAN HET ACV en ABVV

1. SUCCESSIERECHTEN

a) Algemene vereenvoudiging van de successierechten (hoofdstuk 5, afdeling 1)

Het ACV en ABVV stellen het terugverdieneffect van de tariefverlaging in vraag. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat de verlaging van de tarieven op zich de fraude- en ontwijkingsmechanismen op het gebied van successierechten zal tegengaan en de verwachte minderopbrengsten van 500 miljoen BF zal gecompenseerd worden door een juistere aangifte. Dit dreigt te leiden tot een financiële kost voor de overheid en dit op een ogenblik dat op andere terreinen zware inspanningen gebeuren om de strenge begrotingsnorm te halen.

Dit is des te minder aanvaardbaar gezien het sociaal-economische nut van deze maatregel op geen enkele wijze wordt gestaafd.

De vereenvoudiging van de tarieven van de successierechten heeft tot gevolg dat het financiële voordeel veel sterker geconcentreerd is bij de hogere vermogens, welke tot nog toe nauwelijks hebben bijgedragen tot de sanering van de openbare financiën.

b) Verlaagd tarief voor familiale ondernemingen (hoofdstuk 5, afdeling 2)

M.b.t. het verlaagd tarief voor familiale ondernemingen en familiale vennootschappen stellen het Vlaams ABVV en ACV dat de proportionele vermindering van vrijstelling van successierechten bij afbouw van de tewerkstelling binnen de 5 jaar na het overlijden een onvoldoende garantie biedt voor het behoud van werkgelegenheid. Het Vlaams ABVV en ACV zijn dan ook voorstander van een strengere sanctionering. Indien de onderneming in de 5 jaar na overlijden de tewerkstelling afbouwt, dient ze elk belastingsvoordeel inzake successierechten te verliezen.

2. FONDS VLAANDEREN-AZIË (Hoofdstuk 6)

Het Vlaams ACV en ABVV verwerpen de oprichting van het Fonds Vlaanderen-Azië. De Vlaamse overheid beschikt hiervoor reeds over een prima instrument : de GIMV. De GIMV beschikt over de nodige technische know-how m.b.t. het verstrekken van risicokapitaal en is vandaag in Azië reeds actief op verschillende fronten (participatie-samenwerkingsovereenkomst met de venture capital maatschappij Pacven Walden Ventures III uit Singapore, samenwerkingsovereenkomst met SSTIC (Shangai Science and Technology Investment Corporation, een investeringsfonds uit China), een participatie van 25 % in Victor Buyk Far East NV, ...).

Bovendien kan de vergelijking worden gemaakt met het Fonds Nieuw Europa, opgericht in 1991 als 100 %-dochter van de GIMV. Deze maatschappij heeft in Midden- en Oost-Europa dezelfde opdrachten als het Fonds Vlaanderen-Azië.

Tenslotte stellen wij ons vragen over het statuut van het Fonds als instelling van categorie A. Wij vrezen voor de grote rechtstreekse impact van het beleid op het Fonds Vlaanderen-Azië. Dit wordt o.i. versterkt door het geheel ontbreken van toekenningscriteria.

3. BIJDRAGE VAN PRIVE-BUREAUS VOOR ARBEIDSBEMIDDELING TEGEN BETALING (hoofdstuk 10)

Het Vlaams ABVV en ACV kunnen instemmen :

- met het creëren van een decretale mogelijkheid om particuliere bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling te laten bijdragen in de onderzoekskosten bij de erkenningsprocedure;
- met de intrekking van die mogelijkheid voor de bureaus voor werving, selectie, outplacement en uitzendarbeid, gezien de ongelijke behandeling met reeds erkende bureaus.

Zij menen echter dat voor het geheel van particuliere tussenpersonen op de arbeidsmarkt, zowel erkende als te erkennen, moet nagegaan worden hoe deze kunnen bijdragen in de financiering van de overheidsactiviteiten op dit terrein, naar analogie van de technieken die worden toegepast om de universele dienstverlening op het terrein van de telecommunicatie te garanderen. Terzake verwijzen het Vlaams ACV en ABVV naar de afspraak in VESOC om, in het verlengde van het experiment inzake outplacement na faillissement, besprekingen te starten over de oprichting van een Herplaatsingsfonds en hoe dit kan gespijsd worden door andere dan overheidsmiddelen.

4. MILIEUHEFFINGEN (hoofdstuk II)

Algemene vaststellingen

a) Via het programmadecreet '97 worden nogmaals heffingen voor het jaar '97 op een ad hoc basis, vanuit de doelstellingen van de begroting, gewijzigd. Voor het ACV en ABVV is het probleem hierbij driedubbel :

   - de financiering van het milieubeleid, die in de komende jaren steeds zwaarder zal wegen, wordt niet planmatig onderbouwd en riskeert dus keer op keer problematisch te worden bij de begrotingsbesprekingen;

   - de band met de doelstellingen van het milieubeleid is zwak; dit is niet wenselijk;

   - het gebrek aan een duidelijke lijn en aan voorspelbaarheid ondergraven het draagvlak voor de heffingen.

   Een planmatige aanpak - die nochtans voor dit jaar beloofd was - moet dus hoogst dringend uitgewerkt worden.

b) Via dit programmadecreet worden wijzigingen aangebracht aan de relatieve kostprijs voor het gebruik van leidingwater, grondwater en oppervlaktewater. Ook hierbij is er geen algemeen en duidelijk verband met milieudoelstellingen.

De afvalwaterheffing s.s.

a) De sociale correctie

De Ks-factor wordt afgeschaft.
Dat betekent dat in één klap de heffing voor gezinnen sterk stijgt. Gezien de vroeger getrapte structuur van de Ks, situeert deze stijging zich vooral bij de kleine verbruikers (dit zijn, - zoals blijkt uit statistieken -, de kleine gezinnen, maar ook de lagere inkomenscategorieën).

Er wordt een nieuwe sociale correctie ingevoerd, die erin bestaat dat een beperkt aantal categorieën wordt vrijgesteld van heffing :

- de OCMW-bestaansminima;
- de bejaarden met een gewaarborgd inkomen.

De aanvraag voor vrijstelling moet wel door de persoon in kwestie bij aangetekend schrijven aangevraagd worden (wat op zich al een sociale drempel betekent).

Het ACV en ABVV betreuren sterk de vervanging van de Ks-factor door deze zeer beperkte nieuwe sociale correctie.

Ten eerste vanwege de onzekerheid over de sociale consequenties van deze regeling. Reeds eerder werden door de SERV simulaties verricht over de sociale effecten van heffingsstructuren en -tarieven. Het valt te betreuren dat er bij de voorliggende aanpassing geen onderbouwing is gebeurd van de te verwachten sociale effecten, noch voor de afschaffing van de Ks-factor, noch voor de impact van de nieuwe maatregelen.
Het ABVV en ACV vermoeden nochtans dat de voorgestelde nieuwe maatregel slechts een zeer beperkte sociale correctie zal resulteren, gezien het beperkt aantal personen dat er kan beroep op doen.
Daarom is het voor het ABVV en ACV uitermate belangrijk dat het principe van de gratis minimale waterlevering gelijktijdig wordt ingevoerd en dat de eventuele aanpassing van de prijsstructuur van het drinkwater de sociale voordelen van die gratis levering niet teniet doet (cf. verder).

b) Industriële lozingen

Het ACV en ABVV stellen vast dat aan de heffingsformule voor de industriële lozingen geen wijzigingen worden aangebracht.
Wél wordt voor de factor koelwater, in de heffingsformule de a-factor, die in '96 op 0.550 werd gebracht, ook voor '97 op 0.550 voorzien. Gezien reeds in '96 deze verlaging voor de vakbonden niet duidelijk onderbouwd - want niet gestoeld op ecologische overwegingen - was, blijven de vakbonden ook nu vragen hebben bij de waarde van deze a-factor.

Het ABVV en ACV betreuren verder dat geen verdere aanpassingen in de heffingsformule voor de industriële lozingen zijn uitgevoerd; dit in sterk contrast met de toch wel aanzienlijke gevolgen van de wél uitgevoerde aanpassingen aan de formule voor huishoudelijke lozingen.

Watervoorziening

De Vlaamse regering schrijft in het programmadecreet in dat de maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening hun prijzenstructuur zullen moeten aanpassen vanaf 1 januari '97 : ze zullen jaarlijks een gratis hoeveelheid water moeten leveren gelijk aan 15m^3 per persoon.
Deze constructie wordt in samenhang met de verhoging van de heffing gelezen, en beargumenteerd als een tweeluik dat de uiteindelijke sociale effecten van de heffingsverhoging sterk zal afzwakken.

Het ACV en ABVV verwelkomen het principe van een gratis minimale waterlevering. De kans bestaat evenwel dat de prijsstructuur van het drinkwater dusdanig zal aangepast worden dat de sociale voordelen van deze gratis levering verdwijnen : meer bepaald door het verhogen van het vast recht in de prijzenstructuur. Er is trouwens ook geen duidelijkheid over de wijze waarop de watermaatschappijen de drinkwaterprijs in de andere verbruiksschijven zullen aanpassen, en welke hiervan de bijkomende sociale gevolgen kunnen zijn.

Mede gezien de aanpassingen in de afvalwaterheffing vragen het ABVV en ACV dat samen met het programmadecreet door de Vlaamse regering een sluitende regeling wordt uitgewerkt die dit luik van de drinkwatervoorziening kan garanderen. Zoniet dreigt het sociale effect van de afvalwaterheffing onaanvaardbaar hoog te zijn.

De afvalstoffenheffing

a) De tariefstijging voor het storten van reststoffen van bedrijven vergund voor het immobiliseren van bedrijfsafvalstoffen, en de nieuwe tarieven voor verbranden van afvalstoffen afkomstig van bodemsaneringsoperaties en van

recyclageresidu's zijn merkwaardig te noemen binnen de algemene politiek van het afvalstoffenbeleid.
Er is weinig of geen coherentie met ecologische doelstellingen - er kan integendeel een tegenstelling optreden ! Deze tarieven moeten in de context van ecologische doelstellingen heroverwogen worden.

b) Het tarief voor het storten van huisvuil wordt verhoogd door het schrappen van de overgangsmaatregel. Hierdoor zijn de tarieven voor het storten van huisvuil dezelfde als voor het storten van bedrijfsafval en hoger dan voor het storten van bepaald risicovol afval. Een betere algemene afstemming en ordening van tarieven is bijgevolg aangewezen.

Een nieuwe grondwaterheffing

Het ACV en ABVV verwelkomen de invoering van het principe van grondwaterheffingen, binnen een algemeen beleid ter bescherming van de grondwaterreserves.
Dergelijk beleid dient gestoeld te zijn op het bevoordelen van hoogwaardige toepassingen van grondwater en het ontmoedigen van laagwaardige toepassingen.

Het ABVV en ACV stellen vast dat het voorliggende programmadecreet geenszins aan deze voorwaarden beantwoordt : de zeer hoogwaardige toepassing voor drinkwater wordt gestraft, alle andere toepassingen worden vrijgesteld. Verder worden grondwaterwinningen voor huishoudelijk gebruik weliswaar van heffing vrijgesteld, maar de vrijstelling geldt niet voor het leidingwater dat via een heffing aan de drinkwatermaatschappijen wél aan een heffing wordt onderworpen.
Ook in de denkrichtingen voor 1998 die in de memorie van toelichting zijn opgesomd, is de logica zoek : de laagwaardige toepassing voor bevloeiing in de landbouw wordt bevoordeeld ; bepaalde hoogwaardige toepassingen komen in het lijstje niet voor.
Het ACV en ABVV verwelkomen een sociaal-economische fasering voor de invoering van deze heffing, maar ze mag de milieudoelstellingen niet doorkruisen.

Daarom wensen het ABVV en ACV dat een meer vanuit milieukundige doelstellingen gemoduleerd systeem ook dit jaar reeds wordt ingevoerd.

5. SOCIAAL-CULTUREEL WERK (hoofdstuk 12)

Op 19 april 1995 werden de nieuwe decreten betreffende het volksontwikkelingswerk goedgekeurd. De Vlaamse regering stelde echter onvoldoende middelen ter beschikking zodat reeds in het programmadecreet 1996 de mogelijkheden van het decreet werden teruggeschroefd.

Het voorgelegd programmadecreet zet deze beperkingen verder en versterkt ze nog, inzonder wat het deelluik instellingen betreft. De verdere uitholling van de pas in april

1995 goedgekeurde decreten gebeurt op diverse manieren, o.m. bevriezing of afbouw van subsidies (art. 55, art. 60), uitstel erkenningen (art. 59).

Omwille van het maatschappelijk belang van het sociaal-cultureel werk dringen Vlaams ACV en ABVV ten stelligste aan op de volledige uitvoering van de decreten van 1995. De onvolledige uitvoering dreigt heel wat werkingen voor onoverkomelijke financiële problemen te stellen.

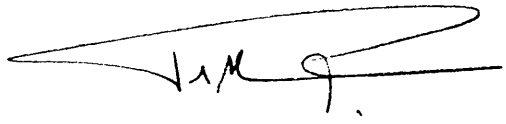
Vlaams ABVV en ACV eisen in elk geval de volledige uitvoering voor deze initiatieven die zich richten op de zwakste groepen in de samenleving, zoals de werklozen en de minder-validen.

6 GIMV (Hoofdstuk 13)

Het programmadecreet voorziet een aanpassing van de GIMV-structuur in functie van de beursgang die de Vlaamse regering voor de GIMV in het vooruitzicht stelt. Het Vlaams ACV en ABVV verzetten zich tegen een verdere privatisering van de GIMV. Het betreft een pure kapitaalsoverdracht i.f.v. budgettaire noden (in casu de zogenaamde impulsprogramma's) en geen kapitaalsverhoging i.f.v. een versterkt draagvlak voor de GIMV. De nood aan bijkomend durfkapitaal blijft dus onbevredigend. Deze bijkomende privatisering zal het karakter van de GIMV als openbare investeringsmaatschappij fundamenteel aantasten.

Ik hoop, Mevrouw de Minister, U hiermee van dienst te zijn geweest.

Met bijzondere hoogachting,

Philippe Muyters,
Administrateur-generaal.

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

I. Inleiding

De MiNa-Raad ontving de adviesvraag over het voorontwerp van Decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 op datum van 27 september 1996. Als antwoordtermijn werd vrijdag 4 oktober vooropgesteld. De Raad wijst er in dit verband op dat de adviesvraag niet voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden in het oprichtingsdecreet van de MiNa-Raad [1]. Dit stelt dat de MiNa-Raad moet kunnen beschikken over een minimale termijn van 10 werkdagen voor het uitbrengen van een advies. De adviesvraag voorziet slechts de helft van deze termijn.

Door het korte tijdsbestek dat hem werd toegemeten gaat de MiNa-Raad in dit advies enkel in op hoofdstukken die voor milieu relevant lijken. De MiNa-Raad heeft het Voorontwerp-programmadecreet 1997 geëvalueerd met milieu en natuur als uitgangspunt.
De Raad verstrekt zijn advies op dinsdag 8 oktober 1996 waardoor hij ruimschoots voldoet aan de minimale adviestermijn die decretaal is vastgelegd.

Met de hierna geformuleerde opmerkingen heeft de MiNa-Raad zich gehouden aan de lijn van het Programmadecreet en doet hij dus geen definitieve uitspraken over het algemeen begrotingsbeleid inzake milieu en natuur.

---

(1) Decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.

II. Algemene bespreking

1. **Een verbetering in vergelijking met vroegere programmadecreten.** De MiNa-Raad stelt vast dat het Voorontwerp-Programmadecreet heel wat voorstellen omvat die aansluiten bij suggesties die hij eerder geformuleerd heeft. De Raad verwijst daarbij naar voorstellen inzake gedeeltelijke vrijstelling van afvalwaterheffing voor kleinschalige waterzuiveringsinstallaties, de differentiatie tussen verbranding met en zonder energierecuperatie, diverse voorstellen inzake grondwaterbeheer, ...
De Raad vindt in de hoofdstukken die hij van het Voorontwerp-programmadecreet bekeken heeft nog steeds voorstellen terug die manifest geen verband houden met de uitvoering van de begroting 1997. Toch is er wat dit betreft een verbetering in vergelijking met vroegere programmadecreten.

2. **Regulerende milieuheffingen koppelen aan milieudoelstellingen.** Vanzelfsprekend is de MiNa-Raad zich bewust van het vraagstuk van de financiering van het milieu- en natuurbeleid en de mogelijkheid om deze via financierende heffingen op te lossen. Alhoewel dit niet expliciet vermeld wordt, vermoedt de MiNa-Raad dat de verhogingen van de tarieven en invoering van nieuwe heffingen ook tegen de achtergrond van het financieringsvraagstuk plaatsvinden. De Raad leidt dit vermoeden af uit de gebrekkige argumentatie voor de verhogingen of de invoering van de heffingen. De MiNa-Raad dringt dan ook nogmaals met klem aan op een beleidsvisie in verband met deze financieringskwestie.

   De voorgestelde wijzigingen zijn gebrekkig onderbouwd in de memorie van toelichting. Er is ook geen enkele verwijzing naar andere documenten terug te vinden. Het is in die omstandigheden en rekening houdend met de korte adviestermijn uiterst moeilijk om de relevantie van alle voorstellen voor het milieu in te schatten. Door de gebrekkige onderbouwing is het ook zeer moeilijk een visie te ontwikkelen op de verdeling van de lasten.
   De Raad vraagt nogmaals dat de overheid haar termijnvisie op de milieuheffingen zou geven en zou afstappen van een ogenschijnlijk ad hoc-beleid. Enkel voor de heffing op de verontreiniging van oppervlaktewater wordt via beleidsvoorbereidend onderzoek, dat momenteel door de VMM wordt verder gezet, een stap gezet om van dit ad hoc-beleid af te stappen. Beleidsvoorbereidend onderzoek dient echter ook te gebeuren voor alle overige milieuheffingen. Ook daar dient het ad hoc-beleid plaats te ruimen voor een onderbouwde termijnvisie.
   In dit verband verwijst de Raad ook naar zijn advies over het Ontwerp-milieubeleidsplan (Hoofdstuk 5.3 - advies punt 210) waarin hij zijn visie geeft over gedragsbijsturing via economische instrumenten.

   Door het ontbreken van een algemene termijnvisie op milieuheffingen, is het nog steeds niet mogelijk de voorspelbaarheid van de heffingen naar de toekomst te doen toenemen. Toch is 'voorspelbaarheid' een essentiële voorwaarde voor een aanvaardbare milieuheffing. De MiNa-Raad zal in dit advies nogmaals opmerkingen formuleren bij het klaarblijkelijke ad hoc karakter van een aantal verhogingen van heffingen.

   Ondanks het feit dat wordt ingegaan op een aantal van zijn vroegere standpunten blijft de MiNa-Raad hameren op een aantal onopgeloste problemen. Zo mist de Raad nog steeds het wezenlijke onderscheid qua doelstellingen tussen heffingen

met regulerend karakter en heffingen met financierend karakter (en retributies). Zoals hij ook reeds eerder heeft opgemerkt in verband met ontwerp-programmadecreten waarin de heffingstarieven bijgesteld werden [2], moeten de milieudoelstellingen de basis vormen voor regulerende heffingen.

3. **Een algemene beleidsvisie op 'water' is hoogstnodig.** De Raad merkt op dat het programmadecreet voorstellen doet inzake leidingwater (Watervoorziening - Artikel 35), afvalwaterheffingen (Artikelen 36 tot 39), grondwater (Artikel 45 tot 48) en captatie van oppervlaktewater (Watervang - Artikelen 103 tot 105). Ondanks deze ruime aandacht voor 'water' ziet de Raad geen samenhang tussen de verschillende voorstellen. Dit is nochtans noodzakelijk. Daarom dringt de Raad aan op een algemene beleidsvisie op 'water'.
Een element van die algemene visie is het aanrekenen van een correcte prijs voor alle ruwwaterbronnen. Naast de financiële kunnen hierbij ook andere milieubeleidsinstrumenten ingezet worden. Ondermeer in zijn advies over het Ontwerp-milieubeleidsplan (actie 56) pleitte de Raad reeds voor het aanrekenen van een correcte prijs voor ruwwaterbronnen. Dit zal een stimulans zijn voor het gebruik van (gratis) regenwater.

---

[2] Advies van 20 oktober 1994 over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995.
Advies van 26 oktober 1995 over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996.

III. Artikelsgewijze opmerkingen

Hoofdstuk V - Successierechten

De MiNa-Raad stelt vast dat het Voorontwerp-programmadecreet voorstellen bevat aangaande de successierechten. De Raad vraagt te onderzoeken of een aanpassing van de successierechten ook niet voor andere doelstellingen (in het kader van milieu- en natuurbeleid) kan gebruikt worden.

> **Standpunt Boerenbond**
> De Boerenbond voegt toe: "Voor zover dit strookt met de regelgeving inzake natuurbeleid en ruimtelijke ordening".
>
> Het **VEV** onthoudt zich bij deze passage uit het advies.

Hoofdstuk VII - Stedelijk Beleid

Artikel 28

Het oprichten van een leegstandsfonds is een goede zaak omdat het een positieve verbreding is van het instrumentarium (cf. leegstandsheffing, ...) en een ondersteuning vormt voor het gewenste ruimtelijk beleid om bewoning te concentreren in de kernen en het verder verstedelijken van de open ruimte tegengaat.

Hoofdstuk IX - Huisvesting

Artikel 31

Bij het toekennen van subsidies voor sociale woningbouw dient onderzocht of een modulering ingebouwd ter stimulering van extra-legale inspanningen inzake milieuvriendelijk bouwen (b.v. voorzien van regenwaterputten, het gebruiken van milieu-vriendelijke materialen, een efficiënte isolatie om energieverspilling tegen te gaan, e.d.m.) nuttig is.

Hoofdstuk XI - Leefmilieu

Afdeling 1 - Watervoorziening

Artikel 35

Wijziging van de wet van 14 augustus 1933 betreffende de bescherming van drinkwaters.

a. De MiNa-Raad gaat akkoord met de basisdoelstelling om 15 m^3 leidingwater per persoon gratis te leveren aan abonnees. Dit is een sociale doelstelling afgeleid uit

de conferentie van Rio. Maar de Raad meent dat de vrijstelling moet aangevuld worden met een aantal randvoorwaarden om een regulerend effect te hebben in het kader van rationeel watergebruik:

- De kosten dienen integraal verrekend te worden via de hogere verbruiksschijven van het aan deze huishoudelijke abonnees geleverde leidingwater dat getarifeerd wordt, en dus niet via het vast recht.

- Om regulerend op te treden in het huishoudelijk leidingwaterverbruik dient de tarifering aan volgende twee principes te voldoen:
  - voor huishoudelijk leidingwaterverbruik is een progressief tarief in functie van het verbruik wenselijk. Een gratis levering van 15 m^3 leidingwater per persoon dient gezien te worden als een onderdeel van deze progressieve tarifering;
  - en daarbij moet rekening gehouden worden met het aantal personen dat op een bepaald domicilie woonachtig is. De gegevens die door de gemeenten verstrekt worden via § 4 van het nieuwe Artikel 1bis kunnen gebruikt worden om dit principe toe te passen.

- Een andere voorwaarde om regulerend te kunnen optreden in het huishoudelijk leidingwaterverbruik, en bovendien een noodzakelijke maatregel in het kader van rationeel watergebruik, is de algehele invoering in Vlaanderen van een verplichte debietmeting per domicilie op de afname van leidingwater. In dat verband dient een sluitende oplossing gezocht te worden voor collectieve watermeters.

Mits voldaan is aan die randvoorwaarden ziet de Raad ook geen milieukundige bezwaren tegen de gratis levering van 15 m^3 leidingwater per persoon aan huishoudelijke abonnees met ingang van 1 januari 1997.

Standpunt VEV

Het VEV heeft vragen bij het voornemen om voor alle huishoudelijke abonnees van het openbaar waterleidingnet in een gratis levering van 15 m^3 leidingwater per persoon te voorzien. Het recht op een minimale watervoorziening, zoals vastgelegd in Artikel 23 van de Grondwet en in Agenda 21 van de Rio-Conferentie drukt de noodzakelijkheid uit te voorzien in de levering van veilig, kwaliteitsvol water, maar stelt geenszins dat deze levering gratis zou moeten zijn.
Leidingwater is een schaars goed, waaraan kosten voor onttrekking, bereiding, levering, enz. zijn verbonden. De gratis levering aan alle huishoudens, zonder enige vorm van selectiviteit, van een hoeveelheid leidingwater die zowat de helft van het doorsnee verbruik vertegenwoordigt, zal geheel in tegenstelling tot de tendens tot internalisering van externe kosten de indruk doen ontstaan dat zuiver water een "produkt zonder waarde" is, en verspilling aanmoedigen. De tegenstelling tussen enerzijds "gratis" en anderzijds "substantieel duurder" leidingwater (zie verder), heeft bovendien als neveneffect dat het (voor gezinnen) bijzonder lonend zal worden om naast de gratis hoeveelheid leidingwater, waar mogelijk gebruik te maken van grondwater om zo de waterfactuur "op nul" te houden.

b. Een aangepaste prijzenpolitiek is een van de instrumenten die inzetbaar zijn voor rationeel watergebruik. Een globale visie op het flankerend beleid voor deze maatregel is wenselijk. In zijn advies over het Ontwerp-milieubeleidsplan 1997-2001 doet de MiNa-Raad terzake enkele suggesties (3).

c. De Raad vraagt dat ook zou worden onderzocht in hoeverre de gratis levering van leidingwater een effect zou hebben op het gebruik van grondwater en op de ontwijking van de heffingen.

Afdeling 2 - Oppervlaktewateren

Artikelen 36 tot 39

Wijziging van de Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

a. De MiNa-Raad spreekt zich niet uit over de sociale correcties die worden voorgesteld in Artikel 36 gezien hij de mogelijke effecten voor het milieu en het milieubeleid van deze maatregel niet kan inschatten.

Wel vraagt de Raad dat de efficiëntie van de procedure voor de sociale correcties zowel voor de gebruiker als voor de overheid zouden onderzocht worden.

b. Het is wenselijk dat nu reeds in de definitie van Q_p en Q_g de mogelijkheid geboden wordt om de aanslag via debietmetingen te berekenen in afwachting van een algemene verplichting op debietmeting op grondwaterwinning (zie verder grondwater).

c. De Raad vindt het positief dat de inspanningen van de zelfzuiveraars/kleingebruikers wiens woongelegenheid niet in de zuiveringszones A of B gelegen is, beloond worden met een gedeeltelijke vrijstelling van afvalwaterheffing.

Hij stelt echter vast dat de openbare waterzuivering, de grootschalige en de kleinschalige private waterzuivering inzake heffingen aan verschillende regels onderworpen zijn. Een gelijkschakeling van de regelgeving inzake heffingen in functie van het type van waterzuivering of het concreet zuiveringsresultaat, en niet in functie van de exploitant zoals nu het geval is, is wenselijk.

Ook voor de kleinschalige waterzuivering verwacht de Raad een differentiatie tussen de verschillende systemen. Er is immers een wezenlijk verschil is tussen septische putten en andere systemen. De verschillende systemen die vermeld zijn in de bijlage bij de omzendbrief van 16 juli 1996 (4), kunnen als inspiratie dienen om een differentiatie van omzettingscoëfficiënten voor kleinschalige waterzuivering uit te werken.

---

(3) Advies van 8 juli 1996 over het Ontwerp-milieubeleidsplan 1997-2001. MINA-RAAD, nog niet gepubliceerd.

(4) Omzendbrief met betrekking tot de vaststelling van de code van goede praktijk voor de aanleg van openbare riolen en individuele voorbehandelingsinstallaties.
Krachtlijnen voor een geïntegreerd rioleringsbeleid in Vlaanderen, VMM, Depotnr. D-1996-6871-15, pp. 71-86.

In dat verband verwijst de Raad ook expliciet naar zijn eerdere standpunten om omzettingscoëfficiënten in te voeren op een statistisch verantwoorde manier en om geen vrijstelling van heffingen te verlenen aan collectieve waterzuiveringsinfrastructuur[5] [6].

d. Bij Artikel 38 over koelwaterheffingen, herhaalt de Raad zijn opmerking over de ontbrekende motivatie in de memorie van toelichting uit zijn advies omtrent het Voorontwerp-programmadecreet 1996 [7]. De Raad kan bijgevolg terug geen inhoudelijk oordeel vellen over de aanpassing. De Raad verwijst hier ook naar zijn uitspraken over de koelwaterheffing in zijn advies over de nota 'Evaluatie en voorstellen afvalwaterheffing van de VMM' [8].

e. De MiNa-Raad gaat ervan uit dat het onderzoek dat aan de basis moet liggen van de bijstelling van de heffingsgrondslag en de herziening van de omzettingscoëfficienten in de loop van 1997 voltooid is, zodat het bij de begroting van 1998 reeds kan gebruikt worden.

f. In Artikel 39 van het Programmadecreet is sprake van een amnestie-periode tot midden 1998. Een amnestie-periode van anderhalf jaar is volgens de MiNa-Raad ongeloofwaardig, een beperking tot 6 maanden is meer dan voldoende (zie verder grondwater).

Afdeling 3 - Afvalheffingen

Artikel 40 tot 44

Wijziging van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen.

a. Wat de wijziging van artikel 47 (m.b.t. de milieuheffingen) van het Afvalstoffendecreet betreft, erkent de MiNa-Raad dat de verhoging van bepaalde tarieven en de invoering van een differentiatie tussen verbranden met en zonder energierecuperatie een bijkomende stimulans kan vormen voor afvalverwijdering volgens een methode die hoger op de hiërarchische lijst staat. De Raad merkt eens te meer op dat het regulerend karakter (tariefhoogte en differentiatie) niet onderbouwd is.

De Raad herhaalt zijn standpunt aangaande de koppeling tussen milieuheffingen en milieudoelstellingen: "Milieuheffingen moeten voor de MiNa-Raad principieel gekoppeld worden aan en beoordeeld worden op basis van de te bereiken milieudoelstellingen. In toepassing van het algemeen uitgangspunt dat bij regulerende heffingen de milieudoelstellingen centraal moeten staan, heeft de Raad de afvaldoelstellingen

---

[5] Advies van 4 april 1996 over de nota 'Evaluatie en voorstellen afvalwaterheffing' van de VMM. MINA-Raad, 1996/6, p.5-12.

[6] Bespreking van het hoofdstuk 2.8 van het Ontwerp-milieubeleidsplan 1997-2001 van het advies van 8 juli 1996 over het Ontwerp-milieubeleidsplan 1997-2001. MINA-RAAD, nog niet gepubliceerd.

[7] Advies van 26 oktober 1995 over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996.

[8] Advies van 4 april 1996 over de nota 'Evaluatie en voorstellen afvalwaterheffing' van de VMM. MINA-Raad, 1996/6, p.5-12.

samengevat als volgt: "de graad van preventie, respectievelijk recuperatie, verhogen ten nadele van (wat meer afwenteling met zich meebrengt) verbranden en storten." Deze doelstellingen worden verder gekwantificeerd in de Afvalstoffenplanning. De Raad heeft vastgesteld dat deze doelstellingen momenteel niet gehaald worden, dat daar niet naar verwezen wordt bij het aanpassen van de heffingen, en dat evenmin verwezen wordt naar de prijselasticiteit van het bij te stellen minder wenselijke gedrag waarop de heffing slaat. De Raad doet ook ditmaal deze vaststellingen en mist dus een adequate onderbouwing van de nu voorgestelde tarieven [9]."

De Raad meent dat een algemene evaluatie en/of herziening van de afvalheffingen (heffingsplichtige, tarieven, indelingsklassen, aard versus herkomst, ...) in functie van de gehele hiërarchie van de afvalverwijdering net zo wenselijk is als de evaluatie van de heffing op afvalwaterlozingen.

Een knelpunt dat bij de evaluatie aan bod moet komen is dat een te laag heffingstarief voor recyclageresidu's een onvoldoende incentive kan zijn voor produktontwikkeling met het oog op maximale recyclage in de afvalfase en voor de verbetering van de recyclagetechnieken. Anderzijds zouden te hoge heffingstarieven de recyclage van afvalstoffen hypothekeren. Binnen een algemene beleidsvisie over de afstemming tussen heffingen enerzijds en het afvalstoffenbeleid anderzijds moet het bepalen van dit evenwicht een van de aandachtspunten zijn.

Eenzelfde opmerking geldt t.o.v. het immobiliseren van bedrijfsafvalstoffen. Vanuit milieu-oogpunt is het soms nodig en nuttig te immobiliseren en een verhoogde heffing kan hier een ontradend effect op hebben. Anderzijds moet onnodige immobilisatie vermeden worden. Deze ontwijkingsmogelijkheid (cf. memorie van toelichting) houdt in dat bepaalde afvalstoffen onnodig worden geïmmobiliseerd louter met de bedoeling om van het lagere heffingstarief te kunnen genieten. Ook hier moet een onderbouwd evenwicht gevonden worden.

b. De MiNa-Raad merkt op dat de indelingslijst van VLAREM I onlangs is aangepast. De Raad dringt er dan ook op aan dat de vermelde toegepaste verwerkingswijzen voor afvalstoffen die opgesomd zijn in art 47, §2, sub 1° tot en met sub 37° van het Afvalstoffendecreet afgestemd worden op de vernieuwde indelingslijst van VLAREM I.

c. De MiNa-Raad vraagt zich af of de omschrijving 'reststoffen van bedrijven vergund voor het immobiliseren van bedrijfsafvalstoffen' niet te veel interpretatieruimte toelaat. De Raad stelt volgende passage voor: 'reststoffen van het immobilisatieproces van bedrijven vergund voor het immobiliseren van bedrijfsafvalstoffen.'.

d. De MiNa-Raad stelde in zijn advies naar aanleiding van het Voorontwerp-programmadecreet 1996 de vraag naar de wenselijkheid van een overgangsregeling voor het storten van huishoudelijk afval (de invoering van een factor K die gelijk was aan 0.75). De Raad merkt op dat het huidig voorstel niet langer voorziet in een overgangsperiode. Niet de herkomst maar wel de aard (en de daarmee samenhangende verwerkingswijze) dient bepalend te zijn voor de grootte van de heffing.

---

[9] Advies van 26 oktober 1995 over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996.

e. De gelijkschakeling van de tarieven voor identieke verwerkingswijzen in en buiten het Vlaamse Gewest voorkomt een aantal discriminaties en het daarmee samenhangend verschijnsel van afvaltoerisme. De Raad steunt in principe dan ook dit voorstel maar vraagt dat alle juridische consequenties (op alle niveaus) eerst zouden onderzocht worden.

Afdeling 4 - Grondwater

Artikelen 45 tot 48

Wijziging van het Decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991.

a. De optie om via Artikel 45 het derde lid van Artikel 80 van het decreet van 21 december 1990 te schrappen is evident gezien er geen verband was tussen de finaliteit van deze heffing en de grondwaterproblematiek. Het komt ook tegemoet aan de opmerking van de MiNa-Raad in zijn advies van 26 oktober 1995 over het Voorontwerp-programmadecreet 1996, waarin hij wees op de onduidelijke formulering 'grondwater dat rechtstreeks of onrechtstreeks het waterpeil van het hydrografisch net beïnvloedt'.

Wijziging van het Decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer.

a. Zoals terecht wordt aangegeven in ondermeer het Ontwerp-milieubeleidsplan 1997-2001 (Hoofdstuk 9 - Verdroging) heeft Vlaanderen te kampen met een afname van de grondwaterreserves. Om deze negatieve evolutie te keren, pleitte de Raad in zijn advies over het ontwerp-milieubeleidsplan voor een samenhangend en geloofwaardig voorraadbeheer voor grondwater [10]. Uitgaande van de beschikbare hoeveelheden, van het principe dat hoogwaardig water voor hoogwaardige toepassingen nodig is, moeten een sluitend vergunningen- en monitoringsstelsel wordt opgezet, moeten de illegale winningen worden aangepakt en moet eventueel een aanvullend beleid met retributies en/of regulerende heffingen worden uitgewerkt.
De Raad stelt vast dat in het Voorontwerp-programmadecreet het instrument "grondwaterheffingen" ten gronde wordt uitgewerkt en daarmee anticipeert op de voorstellen terzake van het Ontwerp-Milieubeleidsplan (Actie 54-57).
Over de opportuniteit om dit instrument nu reeds uit te werken zijn de meningen binnen de Raad verdeeld. De meerderheid stelt dat de invoering van een grondwaterheffing positief is omdat hierdoor vorm gegeven wordt aan een instrument dat noodzakelijk is om het principe "de vervuiler betaalt" toe te passen.
De modaliteiten voor de concrete inzet van dit instrument dienen nog onderzocht, overlegd en geadviseerd te worden.

Standpunt van Boerenbond, NCMV en VEV

---

[10] Advies van 8 juli 1996 over het Ontwerp-milieubeleidsplan 1997-2001. MINA-RAAD, nog niet gepubliceerd.
Zie ook het Advies van 1 juni 1995 over de verhouding tussen de openbare drinkwaterwinning en de groene hoofdstructuur, MINA-RAAD, 1995/6.

Boerenbond, NCMV en VEV verwerpen het gehele artikel 48 van het Voorontwerp-programmadecreet. Met de invoering van deze "grondwaterheffing" wordt immers nog maar eens ingegaan tegen de basisprincipes van het milieubeleid: aan de keuze van een bepaald instrument moet steeds een grondige en globale afweging van de mogelijkheden (vergunningen, normen, ...) voorafgaan, en dit in functie van te bereiken milieudoelstellingen.
Het (korte) uitstel en de vooropgestelde gefaseerde verhoging van de nieuwe heffing, belet ook niet dat dit voorstel vooruitloopt op specifieke acties van het Ontwerp-milieubeleidsplan 1997-2001. Als actie 56 wordt immers voorgesteld: "heffingen voorbereiden en instellen op het gebruik van ruwwaterbronnen. Onderzoek zal aan het instellen van de heffing voorafgaan en op basis van de resultaten worden gepaste stappen gezet.". De timing voor deze actie is 1998-1999. Belangrijk is evenwel dat hieraan actie 55 voorafgaat: "een sluitende aanpak voorbereiden en uitwerken om illegale grondwaterwinningen op te sporen", met als timing 1997-1998. Dit is op dit ogenblik de enige geloofwaardige aanpak. Ondanks de (decretaal vastgelegde !) planmatige aanpak van het milieubeleid, blijft de onvoorspelbaarheid van de Vlaamse milieuheffingen echter pal overeind.

Los van de opportuniteit om 'grondwaterheffingen' nu reeds uit te werken, is de Raad het er over eens dat de invoering van een grondwaterheffing dient te kaderen in een algemene visie, dat de heffing voorspelbaar moet zijn, in relatie moet staan met de aard van het watergebruik (hoog- of laagwaardig), controleerbaar moet zijn en de sociaal-economische effecten, inclusief eventuele correcties gekend moeten zijn.
De Raad merkt ook op dat bijkomend onderzoek naar de meest geschikte instrumentenmix om de doelstellingen te bereiken noodzakelijk blijft.

b. Net zoals de MiNa-Raad principieel positief stond t.o.v. het concept 'milieutechnische eenheid' en het hiermee nagestreefde ruimere beoordelingskader bij de vergunningsaanvraag [11], staat hij nu t.o.v. de invoering van het begrip "grondwaterwinningseenheid".

c. De Raad gaat principieel akkoord met de inhoud van het Artikel 47. Het tekstvoorstel inzake de verplichting om het aanleggen, wijzigen of verbouwen van een grondwaterwinning door of onder toezicht van een erkend persoon te laten uitvoeren, sluit volledig aan bij het voorstel dat de Raad formuleerde bij de actie 54 van zijn advies over het Ontwerp-milieubeleidsplan. De Raad dringt er wel op aan dat de procedure voor de erkenning van putboorders snel wordt uitgewerkt.
De Raad gaat ook akkoord met de verplichting tot aanleggen, bijhouden en jaarlijks indienen van een register door de putboorder met gegevens over de door hem aangelegde, gewijzigde of verbouwde grondwaterwinningen.
De Raad merkt op dat deze verplichtingen ook moeten uitgebreid worden tot 'het buiten gebruik stellen'.

---

(11) MiNa-Raad, Advies van 10 november en 19 december 1994 over het ontwerp-besluit van de Vlaamse regering houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I), MINA-RAAD, 1994/12.

d. In de memorie van toelichting bij Artikel 48 m.b.t. Artikel 28ter wordt het reserveren van grondwater voor bepaalde sectoren als wenselijk gesteld. Het is aangewezen het benaderen van de bekommernis om zuinig om te springen met kwaliteitsvol water te herbekijken in de zin dit niet te doen op een louter sectoriële basis maar veeleer in functie van al of niet hoogwaardige toepassing ervan.

e. De initiatieven voor het opsporen van illegale grondwaterwinningen zijn voor de Raad cruciaal in het kader van een grondwaterbeleid. In zijn advies over het Ontwerp-milieubeleidsplan sprak de Raad zich ook reeds uit voor grondig onderzoek om illegale grondwaterwinningen op te sporen.
Een dergelijk onderzoek vanwege de administratie kan slechts van toepassing zijn na een overgangsregeling om zich in regel te stellen met de meldings- of vergunningsplicht. Een soortgelijke amnestie-periode werd trouwens door de Raad reeds in zijn advies over het Ontwerp-milieubeleidsplan gesuggereerd.
In dat verband verwijst de Raad ook naar een incoherentie tussen de Memorie van Toelichting over Artikel 45 tot 48, waarin naar een overgangsregeling van zes maanden wordt verwezen. In het Voorontwerp-Programmadecreet is echter over deze regeling onder de betroffen Artikelen niets terug te vinden.
Anderzijds is onder Artikel 39 sprake van een periode voor melding van tot dusver niet-gemelde grondwaterwinningen tot midden 1998 in het kader van de afvalwaterheffing.

f. Indien het de bedoeling is voor de aangifte van een grondwaterwinning twee verschillende amnestie-periodes in te voeren naargelang zij gebeurt in het kader van de vergunningsprocedure of in het kader van de afvalwaterheffing, dan vindt de Raad dat verwarrend. Aangezien het in de eerste plaats over een regularisatie van een grondwatervergunning of melding gaat, meent de Raad dat de inhoud van Artikel 39 ten gronde beter in het grondwaterdecreet kan vermeld worden. Artikel 39 zou dan enkel een kruisverwijzing in de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging moeten bevatten. De amnestie-periode blijft dan beperkt tot 6 maanden.

Het is wenselijk dat verduidelijkt wordt wat precies met "overgangsregeling" bedoeld wordt en welke consequenties het heeft voor degenen die een niet-vergunde of niet-gemelde grondwaterwinning laten regulariseren en voor degenen die in de illegaliteit verder blijven werken.

Indien een amnestie-periode wordt afgekondigd dat zal daaraan voldoende publiciteit moeten gegeven worden via een uitgebreide sensibiliserings- en informatiecampagne.

g. Een debietmeting dient verplicht te worden voor alle grondwaterwinningen (met uitzondering voor handpompen, weidepompen, proefboringen, retourbemalingen, ...). De gegevens dienen niet enkel gebruikt te worden voor het toezicht op rationeel watergebruik, voor onderzoek naar verdroging en voor een eventuele grondwaterheffing, maar zijn bovendien ook van wezenlijk belang voor de vaststelling van de afvalwaterheffing op basis van waterverbruik.

Standpunt Boerenbond
Het onderzoek naar de meest aangewezen instrumentenmix om de grondwaterproblematiek aan te vatten in aangekondigd in het Ontwerp-milieubeleidsplan 1997-2001.

Het is daarom voorbarig om een debietmeting verplicht te stellen: in casu de verplichting voor grondwaterwinningen boven 500 m^3/jaar. A fortiori is het niet aangewezen de voorgestelde debietmeting uit te breiden beneden dit voorgestelde niveau van 500 m^3/jaar.

Daarbij vraagt de Raad ook dat duidelijk zou omschreven worden wat precies bedoeld wordt met "debietregistratie".

h. De Raad herkent in het nieuwe Artikel 28septies een tegemoetkoming aan zijn opmerking n.a.v. zijn advies over het Ontwerp-milieubeleidsplan (bij actie 54). Naast de suggestie om het toezicht op de debietmetingen toe te vertrouwen aan ambtenaren, wees de Raad erop dat deze gegevens moeten ingebracht worden bij de berekening van de heffing op verontreiniging van oppervlaktewater wanneer de aangifte daarvan gebeurt op basis van het waterverbruik.

i. De Raad wenst ook te wijzen op de grote waarde van het instrument "waterbalans" in het licht van rationeel watergebruik. Onder het ontwerp van nieuw Artikel 28quater gebeurt de berekening bij grondwatergebruikers waarvan de hoeveelheid grondwater die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt niet is gekend op basis van de geloosde hoeveelheid afvalwater verminderd met het verbruikte oppervlaktewater en leidingwater. Een deel van het gewonnen water kan echter als produkt de vestiging verlaten en zodoende niet verrekend worden.
Hetzelfde instrument kan echter ook nuttig zijn voor de correcte berekening van de afvalwaterheffing op basis van het waterverbruik. Op water dat het bedrijf als produkt verlaat dient geen afvalwaterheffing betaald te worden omdat het (nog) geen afvalwater is.

j. In geval een grondwaterheffing deel zou uitmaken van de meest geschikte policymix voor de bescherming van het grondwater, dan heeft de Raad op basis van de voorstellen van het Voorontwerp-programmadecreet toch reeds een aantal suggesties:

- Er is vanuit milieu-oogpunt geen enkele objectieve reden om kleinschalige (< 500 m^3) grondwaterwinning principieel uit te sluiten van een heffing. Door kleinverbruikers via de afvalwaterheffing en via de heffing op openbare drinkwaterwinning uit grondwater te belasten voor het verbruik van leidingwater, zonder terzelfdertijd een regulerende heffing op grondwaterwinning in te voeren, ontstaat er een reëel risico dat grondwaterwinning aangemoedigd wordt. Het inbouwen van een ondergrens in een eventuele grondwaterheffing bevordert grondwaterwinning, en bovendien is een ondergrens geen stimulans voor rationeel grondwatergebruik.

- Het tarief dient gekoppeld te worden aan de milieudoelstellingen. In zijn advies over het Ontwerp-milieubeleidsplan (actie 56) pleitte de Raad voor het aanrekenen van een correcte prijs voor ruwwaterbronnen. Dit zal een stimulans zijn voor het gebruik van (gratis) regenwater. De Raad vraagt derhalve dat onderzoek naar deze correcte prijs voor grondwater zou gebeuren.

- Een progressief tarief kan niet ingevoerd worden op basis van die ene parameter 'verbruik', maar moet gelieerd zijn aan andere parameters zoals gebruikte hoe

veelheid per eenheid produkt, ... [12]. Binnen een bepaalde gebruikstoepassing (zoals huishoudelijke toepassing) kan een progressief tarief wel zinvol zijn.

- De Raad vraagt ook dat de overheid zich zou bezinnen over een harmonisatie tussen de verschillende milieuheffingen naar procedure, inning, ... toe. Ter illustratie kan hierbij verwezen worden naar de voorliggende voorstellen voor een grondwaterheffing, welke gedeeltelijk op basis van dezelfde gegevens als de afvalwaterheffing moet vastgesteld worden.

Hoofdstuk XIV - Ruimtelijke Ordening

Wijzigen het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten.

Artikelen 84 tot 99

a. In Artikel 84 worden nieuwe definities in het decreet ingevoerd om een vernieuwing en sanering van verlaten bedrijfsterreinen te stimuleren door subsidies aan te reiken.
   - 'Definitie 1: Bedrijfsruimten': De vraag moet gesteld worden of de omschrijving werkelijk de bedoelingen, zoals die in de memorie van toelichting omschreven staan, zullen realiseren.
     Wat de economische activiteit betreft, wordt in tegenstelling tot de huidige definitie niet meer verwezen naar de laatste hoofdactiviteit. Dit impliceert dat een leegstaand gebouw, waar ooit een economische activiteit plaatsvond, maar nadien (een) andere activiteit(en) herbergde (school, bibliotheek, enz.) ook onder de regeling zouden vallen van dit decreet. De vraag is of dit de bedoeling kan zijn.
   - 'Definitie 5: Inventaris' is onvolledig en komt niet overeen met de intenties van het decreet om zowel vernieuwing als sanering van verlaten bedrijfsterreinen in functie van de bestemming te subsidiëren. Hiertoe wordt een inventaris van in aanmerking komende terreinen opgesteld. De huidige definitie spreekt echter alleen van terreinen die in aanmerking komen voor vernieuwing. Vervalt hierdoor de mogelijkheid om via Artikel 42 van het decreet ook sanering in functie van de bestemming te subsidiëren?
   - 'Definitie 7: Sanering'. Ten aanzien van sanering moet de vraag worden gesteld of milieutechnische saneringen van constructies in alle gevallen moet uitgesloten zijn van een tussenkomst via deze decretale regeling.

b. Het is positief dat in Artikel 85 voorzien wordt in een mogelijke ambtshalve registratie van leegstand als een gemeente haar taak niet goed verricht (gelet op de ervaringen met de inventaris van onbebouwde percelen die bij K.B. voorzien werd in 1980).

---

[12] Het waterverbruik is niet illustratief voor rationeel watergebruik. Eén groot bedrijf kan aan rationeel watergebruik doen en relatief veel minder water gebruiken dan diverse kleinere bedrijven uit dezelfde bedrijfssector. Volgens de voorgestelde regeling dient dit ene grote bedrijf een hoger tarief te betalen dan de kleinere bedrijven.

c. Zoals de oprichting van een leegstandsfonds is ook de oprichting van een vernieuwingsfonds in Artikel 87 een goede maatregel die een zuinig ruimtegebruik kan stimuleren.

d. De titel van Artikel 95 dient net als in Artikel 84 als volgt gewijzigd te worden: 'HOOFDSTUK IV. - Financiële ondersteuning van de verwerving en saneringswerkzaamheden in het kader van de vernieuwing of sanering in functie van de bestemming'.

e. De Raad stelt ook vast dat het maximale subsidiepercentage voor sanering wordt verlaagd van 100 % naar 90 % (Artikel 96). De Raad vraagt zich af op welke gronden dit gebeurde.

Hoofdstuk XVI - Openbare Werken

Afdeling 2 - Watervang

Artikelen 103 tot 105

Een motivatie voor de heffing inzake watervang ontbreekt nog steeds. Ook voor de vooropgezette stijging van de heffingstarieven ontbreekt een motivatie.

De Raad merkt op dat ook het beleid inzake watercaptaties dient te kaderen in de algemene beleidsvisie op water. In die context stelt de Raad vast dat de heffing inzake watervang op diverse punten niet voldoet.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK I

Ambtenarenzaken

Artikel 1

Bij de wetenschappelijke instellingen die door de Vlaamse regering worden opgericht, kan het onderwijzend of wetenschappelijk personeel van een Belgische universiteit of van een wettelijk daarmee gelijkgestelde inrichting tot instellingshoofd worden benoemd.

Artikel 2

Artikel 1 heeft uitwerking met ingang van 17 juli 1985.

Artikel 3

De Vlaamse regering wordt gemachtigd de opheffingsdatum van artikel 1 te bepalen.

HOOFDSTUK II

Onderwijs

Artikel 4

In artikel 20 van het decreet van 21 december 1990 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 worden § 2 en § 3 vervangen door wat volgt :

"§ 2. Aan het Fonds voor het leerlingenvervoer worden alle ontvangsten toegewezen die voortvloeien uit de bijdragen van de leerlingen in de kostprijs van het leerlingenvervoer georganiseerd of gesubsidieerd door het departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

§ 3. De middelen van het Fonds voor het leerlingenvervoer dienen aangewend te worden om de kosten te betalen voor het vervoer van de leerlingen, in toepassing van hetzij het koninklijk besluit van 7 februari 1974 betreffende de wijze waarop de reiskosten van leerlingen uit het buitengewoon onderwijs ten laste worden genomen door de staat, hetzij de wet van 15 juli 1983 houdende oprichting van de Nationale Dienst voor leerlingenvervoer.".

Artikel 5

Artikel 167 van het decreet van 21 december 1994 betreffende het onderwijs VI, gewijzigd bij het decreet van 8 juli 1996, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 167

Vanaf het begrotingsjaar 1997 worden de bedragen zoals bedoeld in artikel 166 aangepast met de aanpassingsfactor voor investeringssubsidies, die door de Vlaamse regering wordt gehanteerd voor de opmaak van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.".

Artikel 6

Voor het begrotingsjaar 1997 worden de vastleggingsmachtigingen, bedoeld in artikel 166 van het decreet betreffende het Onderwijs VI van 21 december 1994 zoals gewijzigd, verhoogd met 800.000.000 frank bestemd voor de hogescholen.

Deze bijkomende vastleggingsmachtiging wordt als volgt verdeeld :

IVAH : 262.476.370 frank ;

DIGO – gesubsidieerde officiële hogescholen : 74.047.166 frank ;

DIGO – gesubsidieerde vrije hogescholen : 463.476.464 frank.

HOOFDSTUK III

Gezondheidsbeleid

Artikel 7

Artikel 19 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid wordt opgeheven.

Artikel 8

§ 1. De wet van 27 juni 1956 betreffende het speciaal onderstandsfonds, gewijzigd bij de wet van 3 april 1965 en het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967, wordt opgeheven met ingang van 1 januari 1997.

§ 2. De in § 1 genoemde wetgeving inzake het speciaal onderstandsfonds blijft van toepassing voor de kosten van onderhoud en behandeling van voor 1 januari 1997 van de behoeftigen die lijden aan een kwaal van tuberculose of kankerachtige oorsprong, voorzover de voorstellen van de adviserende commissies en de facturen respectievelijk v3/43/4r 1 januari 1998 en 1 januari 1999 in het bezit zijn van de bevoegde administratie.

§ 3. De artikelen 11, 12 en 13 van de wet van 27 juni 1956 betreffende het speciaal onderstandsfonds, gewijzigd bij de wet van 3 april 1965, blijven van toepassing op de tegemoetkomingen die werden en worden verleend door het speciaal onderstandsfonds. In voornoemd artikel 13 worden evenwel de woorden "ten bate van het Speciaal Onderstandsfonds" geschrapt.

Artikel 9

In artikel 2 van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden

aangelegenheden worden 8° en 9° vervangen door wat volgt :

"8° subsidiebelofte : verbintenis, die op het lopende begrotingsjaar wordt vastgelegd, om voor een investering een investeringssubsidie toe te kennen ;

9° subsidiebeslissing : de beslissing die het gedeelte bepaalt van de subsidiebelofte dat voor een bepaalde projectfase wordt voorbehouden ;".

Artikel 10

In artikel 11 van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden wordt § 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. De regering kan het masterplan enkel goedkeuren en een subsidiebelofte verlenen als de geplande investeringen passen in de programmatie. De totale som van alle subsidiebeloften mag per sector niet meer bedragen dan het bedrag bestemd voor investeringen dat in de begroting per sector is ingeschreven, verminderd met de te verwachten vastleggingskredieten van de dossiers bedoeld in artikel 20, § 1 van dit decreet.".

Elke goedgekeurde subsidiebelofte wordt vooraleer de betekening geschiedt, aangerekend als vastlegging op de vastleggingskredieten van de betrokken sector van de uitgavenbegroting van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden.

HOOFDSTUK IV

Financiën en Begroting

AFDELING 1

Vlaamse Openbare Instellingen

Artikel 11

§1. De publiekrechtelijke rechtspersonen opgericht bij of krachtens een wet of een decreet en die ressorteren onder de bevoegheid van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap kunnen verplicht worden vanaf 1 januari 1998 al hun verzekeringen aan te gaan bij één of meerdere door de Vlaamse regering aan te wijzen instellingen.

§ 2. Op gemotiveerd voorstel van de in §1 bedoelde publiekrechtelijke rechtspersonen, kan de Vlaamse regering afwijkingen omwille van de bijzondere aard van het te verzekeren risico toestaan op de in §1 opgelegde verplichting.

§ 3. De Vlaamse regering wordt ertoe gemachtigd de modaliteiten vast te leggen die de uitvoering van het in §1 bepaalde mogelijk te maken.

AFDELING 2

Met inkomstenbelasting gelijkgestelde belasting

Artikel 12

Artikel 81, 1° van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen wordt voor wat het Vlaams Gewest betreft als volgt gewijzigd :

"De belasting wordt verminderd tot 1/10 van haar bedrag van het hele jaar van de toestellen die eigendom zijn van foorreizigers en opgesteld zijn in mobiele installaties op foren, jaarmarkten, handelsforen, wijkkermissen en feestelijkheden met een maximale duur van 10 weken waar tevens andere foorkramen aanwezig zijn. De aldus verminderde belasting mag niet minder dan 500 F bedragen.".

Artikel 13

Artikel 81, 2° van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen wordt, voor wat het Vlaams Gewest betreft, opgeheven.

HOOFDSTUK V

Successierechten

AFDELING 1

Vereenvoudiging van de tarieven

Artikel 14

Voor wat betreft het Vlaams Gewest wordt artikel 48 van het Wetboek der Successierechten als volgt gewijzigd :

"Artikel 48

De rechten van successie en van overgang bij overlijden worden geheven volgens het tarief in onderstaande tabellen aangeduid.

In Tabel I bevattende het tarief in rechte lijn en tussen echtgenoten wordt vermeld :

– het gedeelte van het netto-aandeel van elk der rechtverkrijgenden ;

– onder a : het percentage dat toepasselijk is op het overeenstemmende gedeelte ;

– onder b : het totale bedrag van de belasting over de voorgaande gedeelten.

Dit tarief wordt toegepast op het netto-aandeel in de onroerende goederen enerzijds, en op het netto-aandeel in de roerende goederen anderzijds. De schulden worden bij voorrang aangerekend op de roerende goederen en op de goederen bedoeld bij artikel 60bis, tenzij die welke specifiek werden aangegaan om andere goederen te verwerven of te behouden.

Tabel II bevat het tarief tussen andere personen dan in rechte lijn en tussen echtgenoten en wordt toegepast op de netto-erfdelen.

Tabel I. Tarief in rechte lijn en tussen echtgenoten :

Gedeelte van het netto-aandeel	a	b
van 0 tot 2.000.000 F	3	
van 2.000.000 tot 10.000.000 F	9	60.000 F
boven de 10.000.000 F	27	780.000 F

Tabel II. Tarief tussen andere personen dan in rechte lijn en tussen echtgenoten :

Tarief tussen broers en zusters :	30%
Tarief tussen andere personen :	40%

Artikel 14 bis

Voor wat betreft het Vlaamse Gewest wordt in hetzelfde wetboek het artikel 50 vervangen als volgt :

"Artikel 50

Het percentage van het recht tussen echtgenoten is niet van toepassing wanneer de echtgenoten uit de echt of van tafel en bed gescheiden zijn tenzij zij gemeenschappelijke kinderen of afstammelingen hebben.

Dit zelfde percentage van het recht is eveneens van toepassing op verkrijgingen door de kinderen van de langstlevende echtgenoot van de overleden echtgenoot.".

Artikel 15

§ 1. Voor wat betreft het Vlaamse Gewest wordt in hetzelfde wetboek artikel 54,1° vervangen als volgt :

"1° hetgeen wordt verkregen door alle descendenten en door de echtgenoot samen, ten belope van 750.000 F, te verhogen met 250.000 F per kind boven het tweede. Een vooroverleden kind dat afstammelingen nalaat, wordt meegerekend.

Het bedrag van de vrijstelling wordt evenredig verdeeld over alle erfgenamen en wordt in eerste instantie toegerekend op de laagste schijf.

De vrijstelling wordt, ten gunste van de kinderen van de overledene die de leeftijd van 21 jaar niet hebben bereikt, vermeerderd met 100.000 F voor elk vol jaar dat nog moet verlopen tot zij de leeftijd van 21 jaar bereiken en, ten gunste van de overlevende echtgenoot, met de helft van de bijkomende vrijstellingen die de gemeenschappelijke kinderen samen genieten ;".

§ 2. Voor wat het Vlaamse Gewest betreft wordt in hetzelfde wetboek een artikel 54, 3° ingevoegd dat luidt als volgt :

"3° Hetgeen verkregen wordt door de door de wet tot de erfenis geroepen erfgenamen in rechte lijn of tussen echtgenoten wanneer de som van de rechten van de erfgenamen berekend aan de hand van tabel I van artikel 48 gedeeld door het aantal tot de erfenis geroepen erfgenamen, minder dan 3000 F bedraagt.".

Artikel 16

Voor wat betreft het Vlaamse Gewest wordt in hetzelfde wetboek artikel 55 vervangen als volgt :

"Artikel 55

Worden van de rechten van successie en van overgang bij overlijden vrijgesteld, de legaten gedaan aan het Vlaamse Gewest en aan de Vlaamse Gemeenschap en aan de openbare instellingen van het Vlaamse Gewest en van de Vlaamse Gemeenschap.".

Artikel 17

In hetzelfde wetboek wordt, wat betreft het Vlaamse Gewest, artikel 56 opgeheven.

Artikel 18

In hetzelfde wetboek wordt, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, artikel 59, 1° vervangen door hetgeen, wat volgt :

"1° tot 6,60 % voor de legaten aan provincies, gemeenten en Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn, gelegen in het Vlaamse Gewest ;".

AFDELING 2

Verlaagd tarief voor familiale ondernemingen en familiale vennootschappen

Artikel 19

In het Wetboek der Successierechten wordt, voor wat het Vlaams Gewest betreft, een artikel 60bis ingevoegd, luidend als volgt :

"Artikel 60bis

§ 1. In afwijking van artikelen 48 en 48^2 wordt het recht van successierecht geheven tegen 3 % op de netto-waarde van :

a. de activa die door de erflater of zijn echtgenoot beroepsmatig zijn geïnvesteerd in een familiale onderneming
en
b. de aandelen in een familiale vennootschap of vorderingen op een dergelijke vennootschap, op voorwaarde dat de onderneming of de aandelen van de vennootschap in de vijf jaar voorafgaand aan het overlijden ononderbroken voor ten minste 50 procent toebehoorden aan de overledene en/of zijn echtgenoot, en dat deze spontaan in de aangifte van nalatenschap worden vermeld.

Voor de berekening van de 50 procent wordt tevens rekening gehouden met de activa of de aandelen die reeds in het bezit zijn van de descendenten, ingevolge erfopvolging bij overlijden van de echtgenoot van de overledene, of van de zijverwanten tot en met de tweede graad.

§ 2. Onder familiale onderneming wordt verstaan : een nijverheids-, handels-, ambachts- of landbouwbedrijf of een vrij beroep, dat door de erflater en/of zijn echtgenoot, al dan niet samen met anderen, persoonlijk wordt geëxploiteerd of uitgeoefend.

§ 3. Onder familiale vennootschap wordt verstaan : de vennootschap met zetel van werkelijke leiding in een van de lidstaten van de Europese Unie, die :

– ofwel zelf beantwoordt aan de voorwaarden van §§ 1 en 5

– ofwel, die aandelen en vorderingen houdt van dochtervennootschappen die aan deze voorwaarden beantwoorden.

In dit laatste geval wordt de participatievoorwaarde op geconsolideerde basis berekend ; de tewerk-

stellingsvoorwaarde, zoals bedoeld in §5, wordt echter per vennootschap berekend.

§ 4. Onder aandelen worden tevens begrepen :

– maatschappelijke rechten in vennootschappen ;

– de certificaten van aandelen, uitgereikt door verenigingen zonder winstoogmerk of andere rechtspersonen met zetel in een van de lidstaten van de Europese Unie, ter vertegenwoordiging van aandelen van familiale vennootschappen die aan de gestelde voorwaarden voldoen, op voorwaarde dat :

– aan elk aandeel één certificaat beantwoordt ;

– de rechtspersoon de verplichting heeft om de dividenden en andere vermogensvoordelen onmiddellijk en ten laatste binnen de maand door te storten aan de certificaathouder ;

– de rechtspersoon de aandelen niet kan vervreemden zonder toestemming van de certificaathouder.

§ 5. De vermindering wordt slechts toegestaan op voorwaarde dat de onderneming of de vennootschap in de drie jaar voorafgaand aan het overlijden minstens 5 in het Vlaamse Gewest tewerkgestelde werknemers telt, uitgedrukt in voltijdse eenheden.

In afwijking van het eerste lid, wordt, indien de onderneming of de vennootschap in de 3 jaren voorafgaand aan het overlijden 1, 2, 3 of 4 in het Vlaamse Gewest tewerkgestelde werknemers telt, uitgedrukt in voltijdse eenheden de vermindering toegepast op respectievelijk 20%, 40%, 60%, of 80% van de netto-waarde bepaald in § 9. Deze vermindering wordt slecht toegekend en behouden voor zover gedurende 5 jaar na het overlijden de aandelen of de vorderingen toebehoren aan de erfgenamen die de vermindering genoten. Wanneer een erfgenaam in de periode van 5 jaar komt te overlijden, blijft de vermindering slechts behouden voorzover diens aandeel in rechte lijn of tussen echtgenoten wordt vererfd.

Het aantal tewerkgestelde werknemers wordt beoordeeld op basis van de aangiften vereist voor de sociale wetgeving. Komen niet in aanmerking de werknemers bedoeld in artikel 5 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

De tariefvermindering wordt slechts behouden indien het aantal in het Vlaamse Gewest tewerkgestelde personeelsleden, uitgedrukt in voltijdse eenheden, de eerste vijf jaar na het overlijden jaar na jaar behouden blijft.

Indien en in de mate dat de tewerkstelling, uitgedrukt in voltijdse eenheden in een van de vijf jaren na het overlijden lager zou zijn, is de belasting tegen het normale tarief evenredig verschuldigd, verhoogd met de wettelijke interest sinds het overlijden.

§ 6. De activa die bijkomend belegd werden in de onderneming in de laatste drie jaar v3/43/4r het overlijden, komen voor de vermindering niet in aanmerking, tenzij de bijkomende belegging van deze activa beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften.

Kapitaalverhogingen of bijkomende leningen, die in de laatste drie jaar v3/43/4r het overlijden werden volgestort of toegestaan, komen voor het verlaagd tarief niet in aanmerking, tenzij deze beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften.

§ 7. Indien het belegd vermogen of het kapitaal en de vorderingen bedoeld in § 1 dalen door uitkeringen of terugbetalingen in de 5 jaar na het overlijden wordt het normaal tarief evenredig verschuldigd verhoogd met de wettelijke intresten.

§ 8. De onderneming of de vennootschap komt slechts voor de vermindering in aanmerking voor zover de onderneming of de vennootschap een jaarrekening opmaakt overeenkomstig het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekening van ondernemingen, welke tevens aangewend werd ter verantwoording van de aangifte in de inkomstenbelasting, gedurende een periode van 5 jaar voor en na het overlijden.

Ondernemingen of vennootschappen waarvan de maatschappelijke zetel gelegen is buiten het Vlaamse Gewest moeten een jaarrekening opmaken overeenkomstig de geldende wetgeving van de plaats waar de maatschappelijke zetel gevestigd is.

§ 9. Onder netto-waarde wordt verstaan de waarde van de activa of aandelen verminderd met de schulden, behalve die welke specifiek werden aangegaan om andere goederen te verwerven of te behouden.

§ 10. De vrijstelling, bedoeld in artikel 54, 1° van het Wetboek, wordt proportioneel aangerekend op de waarde van de goederen, bedoeld in dit artikel.".

Artikel 19bis

In het Wetboek der Successierechten wordt, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, een artikel 37bis ingevoegd luidend als volgt :

"Artikel 37bis

§ 1. Een nieuwe aangifte moet in de periode van 5 jaar na het overlijden worden ingeleverd elke keer de voorwaarden waaronder een vermindering werd bekomen wijzigen.

De erfgenamen welke genoten hebben van de vermindering bepaald in artikel 60bis, dienen bij het einde van de periode van 5 jaar na het overlijden, een bijkomende aangifte in te leveren waaruit blijkt dat gedurende de periode van 5 jaar de voorwaarden waaronder de vermindering werd toegestaan, behouden zijn gebleven.

§ 2. Deze aangiften dienen ingeleverd te worden in het kantoor van de eerste aangifte.".

HOOFDSTUK VI

Promotie- en uitvoerbeleid

AFDELING 1

Vlaams promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing

Artikel 20

§ 1. De representatieve vertegenwoordigers van de sectoren Landbouw, Tuinbouw en Visserij kunnen één Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing oprichten, dat erkend wordt door de Vlaamse regering.

§ 2. De Vlaamse regering stelt de voorwaarden inzake representativiteit op om erkend te worden.

§ 3. Het promotiecentrum heeft tot taak in het binnenland en in het buitenland de promotie van de producten van de Landbouw, Tuinbouw, Visserij en Agro-alimentaire sector te verzorgen en op die manier de afzet ervan te bevorderen.

Artikel 21

§ 1. De Vlaamse regering geeft het erkende promotiecentrum het recht verplichte bijdragen te innen van de bedrijven uit de sectoren Landbouw, Tuinbouw en Visserij.

De verplichte bijdragen, alsook de wijzigingen ervan, worden bij besluit van de Vlaamse regering algemeen verbindend verklaard.

§ 2. De Vlaamse regering stelt op voorstel van het promotiecentrum de wijze van aangifte en inning, de bijdrageplichten met inbegrip van de ingebrekestelling en uitstel van betaling, de wijze van invordering, de tijdsduur en eventuele andere uitvoeringsbepalingen van de bijdragen vast.

Artikel 22

Jaarlijks kan een dotatie lastens de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap toegekend worden aan het promotiecentrum.

Artikel 23

Om de in artikel 20,§ 2 gestelde taak te verwezenlijken kan het promotiecentrum :

– samenwerkingsverbanden sluiten met natuurlijke personen en privaat- of publiekrechtelijke rechtspersonen die het promotiecentrum heeft erkend ;

– voor de buitenlandse promotie samenwerken met Export Vlaanderen op basis van een samenwerkingsprotocol ;

– ter uitvoering van die samenwerkingsverbanden en het samenwerkings-protocol subsidies, premies en andere financiële tegemoetkomingen verlenen.

Artikel 24

Het promotiecentrum legt jaarlijks een verslag over de werking en besteding van de middelen van het afgelopen jaar en een programmatie van de geplande activiteiten en besteding van de middelen van het daaropvolgende jaar voor aan het lid van de Vlaamse regering bevoegd voor het promotiebeleid inzake landbouw.

Artikel 25

§ 1. Het promotiefonds neemt vanaf de datum van de inwerkingtreding van de bepalingen van dit decreet de goederen, rechten, verplichtingen en de reservemiddelen over van het Vlaams Fonds voor de Promotie van de producten van de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij, opgericht in uitvoering van artikel 13 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 22 december 1993 houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994, alsook de goederen, rechten, verplichtingen en personeelsleden van de op 22 september 1994 opgerichte vereniging zonder winstoogmerk voor de promotie van Vlaamse Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserijproducten.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regelen voor de ter beschikking stelling van personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap naar het promotiecentrum.

Artikel 26

De artikelen 13 tot en met 25 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 worden opgeheven op de datum door de Vlaamse regering vast te stellen.

AFDELING 2

Het Fonds Vlaanderen-Azië

Artikel 27

§ 1. Er wordt een fonds Vlaanderen-Azië opgericht, hierna te noemen het Fonds. Het Fonds heeft rechtspersoonlijkheid. De bepalingen van de wet van 16 maart 1954 in verband met de begroting, de rekeningen, het comptabiliteitsstelsel, het gezag en de controle op de instellingen van categorie A zijn op het Fonds van toepassing voor zover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§ 2. Het Fonds heeft als doelstelling Vlaamse exporterende bedrijven de mogelijkheid te bieden om een dochteronderneming, al dan niet gezamenlijk met een locale partner, op te zetten in de Aziatische groeimarkten. Deze investering moet passen in de internationale expansie van het bedrijf en moet de uitvoer vanuit Vlaanderen stimuleren.

§ 3. Het Fonds zal voor de realisatie van deze doelstellingen middelen ter beschikking stellen en kan minderheidsparticipaties voor een beperkte duur nemen. Het Fonds kan ook middelen ter beschikking stellen voor het verlenen van de waarborg van het Vlaamse Gewest die gedeeltelijk de verliezen dekt die deze onderneming oploopt door de economische mislukking van de investering.

§ 4. De middelen van het Fonds bestaan uit :

1° een dotatie lastens de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap ;

2° de terugbetalingen van sommen, die voortkomen uit de uitvoering van de taken van het Fonds ;

3° het saldo op het einde van het voorgaande begrotingsjaar op het Fonds.

§ 5. De Vlaamse regering stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het Fonds. Het verslag wordt aan het Vlaams parlement meegedeeld v3/43/4r 30 juni van het daaropvolgende jaar.

§ 6. De Vlaamse regering regelt de werking en het beheer van het Fonds. Zij stelt de nodige diensten, uitrusting, installatie en personeelsleden van haar diensten ter beschikking van het Fonds en kan, overeenkomstig de ter zake geldende algemene beginselen, sommige van haar bevoegdheden delegeren aan de leidende ambtenaar die zij daartoe aanwijst.

HOOFDSTUK VII

Stedelijk Beleid

Artikel 28

§ 1. Er wordt een Fonds voor de heffing op leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen opgericht, hierna genoemd "Leegstandsfonds".

§ 2. Aan het Leegstandsfonds worden toegewezen alle ontvangsten voortvloeiend uit de inning van de heffingen, zoals bedoeld in Hoofdstuk VIII, Afdeling 2 van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996.

§ 3.De Vlaamse regering wordt gemachtigd om de kosten verbonden aan de inning van de in § 2 bedoelde heffingen te vereffenen.

§ 4. Onverminderd de toepassing van § 3, worden de middelen overeenkomstig artikel 3, § 3 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds aan het Sociaal Impulsfonds toegewezen.

Artikel 29

In artikel 9 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regeling inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds worden de woorden "1% aanvullende personenbelasting respectievelijk 1% opcentiemen op de onroerende voorheffing hoger is dan de gemiddelde opbrengst ervan in het Vlaamse Gewest" vervangen door de woorden "1% personenbelasting respectievelijk 100 opcentiemen op de onroerende voorheffing hoger is dan de gemiddelde opbrengst van de gemeenten in het Vlaamse Gewest".

HOOFDSTUK VIII

Binnenlandse Aangelegenheden

Artikel 30

In afwijking van artikel 3 van het decreet van 29 april 1991 betreffende het Vlaams Provinciefonds wordt voor het jaar 1997 de dotatie van het Vlaams Provinciefonds vastgesteld op 3.686.400.000 frank.

HOOFDSTUK IX

Huisvesting

Artikel 31

§ 1. De Vlaamse regering kan aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij subsidie verlenen om de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de door haar erkende soiale huisvestingsmaatschappijen in staat te stellen de volgende investeringsprogramma's te financieren :

1° een door de Vlaamse regering goedgekeurd investeringsprogramma voor de verrichtingen bedoeld om de sociale huurwoningen beschikbaar te stellen, waarvan het investeringsvolume in 1997 2341,1 miljoen frank bedraagt ;

2° een door de Vlaamse regering goedgekeurd investeringsprogramma voor de verrichtingen voor kredietverlening of verkoop te financieren, waarvan het investeringsvolume in 1997 2341,1 miljoen frank bedraagt.

De in het eerste lid, 1° en 2° vermelde bedragen worden de daaropvolgende begrotingsjaren aangepast met de aanpassingsfactor voor investeringssubsidies, die door de Vlaamse regering wordt gehanteerd voor de opmaak van de begroting van het Vlaamse Gewest.

De Vlaamse regering stelt de voorwaarden vast waaronder deze subsidie wordt verleend, waarbij ze een onderscheid maakt tussen enerzijds de verrichtingen bedoeld om sociale huurwoningen beschikbaar te stellen en anderzijds verrichtingen voor kredietverlening of verkoop.

Het subsidiepercentage voor de investeringsprogramma's wordt vastgesteld in functie van de evolutie van de marktrentevoet, die wordt gemeten op basis van het voortschrijdend gemiddelde van de rentevoet OLO met een resterende looptijd van 10 jaar voor de periode van zes maanden die het tijdstip van de vaststelling van het subsidiepercentage voorafgaat. Het subsidiepercentage wordt een eerste maal vastgesteld op 1 juli van het jaar dat het begrotingsjaar voorafgaat en een tweede maal op 1 maart van het betreffende begrotingsjaar.

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij boekt de subsidie in twee interne financieringsfondsen, één ten behoeve van de verrichtingen voor sociale huurwoningen en één ten behoeve van de verrichtingen voor kredietverlening en verkoop. De middelen van die fondsen zijn bestemd voor de financiering van de investeringsverrichtingen van de sociale huisvestingsmaatschappijen en van de VHM zelf. De Vlaamse regering regelt het gebruik van eventuele saldi op de financieringsfondsen.

§ 2. De subsidie vermeld in §1 kan de vorm aannemen van een kapitaalsinbreng van het Vlaamse Gewest in de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

HOOFDSTUK X

Tewerkstelling

Artikel 32

Artikel 10bis van het decreet van 19 april 1995 tot regeling van de arbeidsbemiddeling tegen betaling in het Vlaamse Gewest wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 10bis

De Vlaamse regering kan een bedrag bepalen voor de onderzoekskosten die ten laste komen van het bureau bij de aanvraag van de erkenning.".

Artikel 33

Artikel 8bis van het decreet van 3 maart 1993 houdende regeling tot erkenning van de outplacement, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest wordt opgeheven.

Artikel 34

Artikel 7bis van het decreet van 6 maart 1991 houdende regeling tot erkenning van uitzendbureaus in het Vlaamse Gewest wordt opgeheven.

HOOFDSTUK XI

Leefmilieu

AFDELING 1

Watervoorziening

Artikel 35

In de wet van 14 augustus 1933 betreffende de bescherming van drinkwaters wordt een artikel 1bis ingevoegd dat luidt als volgt :

"Artikel 1bis

Bijzondere bepalingen voor het Vlaamse Gewest inzake de openbare watervoorziening

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel 1bis wordt onder "water dat bestemd is voor menselijke consumptie" verstaan, al het water, hetzij onbehandeld, hetzij na een behandeling, dat voor dat doel wordt gebruikt, ongeacht de herkomst en ongeacht of het gaat om water :

– dat aan de verbruiker wordt geleverd, hierna leidingwater genoemd ;
– dat in een levensmiddelenbedrijf wordt gebruikt voor de vervaardiging, de behandeling, de conservering of het in de handel brengen van voor menselijke consumptie bestemde producten of stoffen ;
– dat van invloed is op de goede hoedanigheid van de levensmiddelen als eindproduct.

Vallen niet onder de voormelde definitie :

– het drinkwater dat verpakt in flessen, bussen, blikken of andere recipiënten in de handel wordt gebracht ;
– het natuurlijk mineraalwater dat als dusdanig is erkend en/of omschreven ;
– medicinaal water dat als dusdanig is erkend.

§ 2. De Vlaamse regering kan met betrekking tot de waterproductie en watervoorziening een technische reglementering inzake de kwaliteit en de levering van het drinkwater vaststellen.

§ 3. De gemeenten, gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening, zijn er toe gehouden aan elk van de op hun openbaar waterleidingnet aangesloten huishoudelijke abonnees met ingang van 1 januari 1997 jaarlijks een hoeveelheid leidingwater gratis te leveren gelijk aan 15 m^3 per persoon die op 1 januari van het beschouwde jaar gedomicilieerd is op het adres van de aansluiting op het openbare waterleidingnet.

De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de voormelde gratis levering van leidingwater aan huishoudelijke abonnees.

§ 4. De gemeenten verlenen hun medewerking aan de gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening, voor de uitvoering van de in § 3 voorziene gratis levering van leidingwater. Zij zullen aldus inzonderheid uiterlijk op 1 maart van het beschouwde jaar de gegevens verstrekken aangaande het aantal personen dat op 1 januari van het beschouwde jaar gedomicilieerd was op elk van de verschillende domicilies die zich op hun grondgebied bevinden.

Met het oog op het verkrijgen van de in § 3 bedoelde gratis levering, kunnen de huishoudelijke abonnees hetzij uit zichzelf, hetzij op eenvoudige vraag van de betrokken gemeentelijke regie, intercommunale of andere maatschappij die instaat voor een openbare watervoorziening, de nodige gegevens verstrekken aangaande het aantal personen dat op 1 januari van het beschouwde jaar gedomicilieerd was op het adres van de aansluiting op het openbare waterleidingnet. In voorkomend geval kan de betrokken gemeentelijke regie, intercommunale of andere maatschappij die instaat voor een openbare watervoorziening, eisen dat deze gegevens dienen geattesteerd door de burgemeester van de gemeente waarin de aansluiting op het openbare waterleidingnet is gelegen.

§ 5. De regering kan binnen de perken van de begroting regels vaststellen voor de vaststelling en de betaling van een vergoeding die geheel of ten dele de kosten dekt die voor de gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening voortvloeien uit de naleving van de bepalingen van onderhavig artikel.".

AFDELING 2

Oppervlaktewateren

Artikel 36

In artikel 35ter van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en 22 december 1993 worden een § 5 en § 6 toegevoegd die luiden als volgt :

"§ 5. In afwijking van de bepalingen van de voormelde §§ 1 tot en met 4 kan elke heffingsplichtige die geniet :

– ofwel, van een bestaansminimum toegekend door een OCMW ;
– ofwel, van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden toegekend door de Rijksdienst voor Pensioenen ;

met ingang van het heffingsjaar 1997 volledige vrijstelling verkrijgen van de verplichting tot betaling van de in § 1 bedoelde heffing voor de plaats van het waterverbruik die tevens zijn wettelijke domicilie is.

Om deze vrijstelling te bekomen dient bedoelde heffingsplichtige, uiterlijk binnen de op het desbetreffende heffingsbiljet vermelde betalingstermijn, bij ter post aangetekende zending een aanvraag tot vrijstelling bij de Maatschappij in te dienen. Deze aanvraag dient vergezeld te zijn van :

– ofwel, een attest afgeleverd door het betrokken OCMW waarin dit laatste bevestigt dat de op het heffingsbiljet vermelde heffingsplichtige op datum van de uitvoerbaarverklaring van het cohier geniet van een door het OCMW toegekend bestaansminimum ;

  ofwel, een voor eensluidend verklaard afschrift van de door de Rijksdienst voor Pensioenen gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden ;

– een kopie van het overeenkomstige heffingsbiljet.

Mits voldaan is aan de in het voorgaande lid vermelde voorwaarden is bedoelde vrijstelling van rechtswege verworven.

§ 6. Elke fysische persoon die niet de heffingsplichtige is maar wel de werkelijke verbruiker van het water, kan de terugbetaling van zijn aandeel in de in § 1 bedoelde heffing voor de plaats van het waterverbruik die tevens zijn wettelijke domicilie is verkrijgen van de Maatschappij, mits per aangetekend schrijven binnen de 12 maanden na de verzendingsdatum van het heffingsbiljet een aanvraag daartoe wordt ingediend waarin het aantal woongenheden waarop het heffingsbiljet betrekking heeft, is vermeld en waaraan de volgende bijlagen zijn toegevoegd :

– ofwel een attest afgeleverd door het betrokken OCMW waarin dit laatste bevestigt dat de op het heffingsbiljet vermelde heffingsplichtige op datum van de uitvoerbaarverklaring van het cohier geniet van een door het OCMW toegekend bestaansminimum ;

ofwel een voor eensluidend verklaard afschrift van de door de Rijksdienst voor Pensioenen gedane kennisgeving van de beslissing tot toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden ;

– een kopie van het overeenkomstige heffingsbiljet.".

Artikel 37

In artikel 35quater van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992 en 22 december 1993 wordt § 1 vervangen door de volgende bepaling die luidt als volgt :

"§ 1. De vuilvracht wordt als volgt berekend :

1° voor elke heffingsplichtige die uitsluitend water heeft afgenomen van een openbaar waterdistributienet op enig tijdstip gedurende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar en waarbij het waterverbruik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar, op basis van de facturatie door de openbare watervoorzieningsmaatschappij, minder dan 500 m^3 bedraagt :

$$N = 0{,}025 \times Qw$$

waarin :

N = de vuilvracht uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

Qw = het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totaal gefactureerd waterverbruik uitgedrukt in m^3 en in voorkomend geval verhoogd met de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd ; in geval de facturen het waterverbruik niet vermelden wordt door de Maatschappij aangenomen dat Qw gelijk is aan het quotiënt van de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, gedeeld door 40 en in voorkomend geval verhoogd met de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd ;

2° voor elke heffingsplichtige die gedurende het gehele jaar voorafgaand aan het heffingsjaar uitsluitend beschikte over een eigen waterwinning met een getotaliseerd nominaal pompvermogen van minder dan 5 m^3 per uur :

$$N = 0{,}025 \times Qp$$

waarin :

N = de vuilvracht uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

Qp = – voor natuurlijke personen : 30 x M, waarin M het aantal personen is dat op 1 januari van het heffingsjaar deel uitmaakt van eenzelfde gezin of gemeenschap ;

– voor rechtspersonen : 500 m^3 ;

3° voor elke heffingsplichtige die op enig tijdstip gedurende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar water heeft afgenomen van een openbaar waterdistributienet en waarbij het waterverbruik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar, op basis van de facturatie door de openbare watervoorzieningsmaatschappij, minder dan 500 m^3 bedraagt en die tevens op enig tijdstip gedurende dat jaar beschikte over een eigen waterwinning met een getotaliseerd nominaal pompvermogen van minder dan 5 m^3 per uur :

$$N = 0{,}025 \times (Qw + Qg)$$

waarin :

N = de vuilvracht uitgedrukt in vervuilingseenheden ;

Qw = het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totaal gefactureerd waterverbruik uitgedrukt in m^3 en in voorkomend geval verhoogd met de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd ; in geval de facturen het waterverbruik niet vermelden wordt door de Maatschappij aangenomen dat Qw gelijk is aan het quotiënt van de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, gedeeld door 40 en in voorkomend geval verhoogd met de hoeveelheid water die in hetzelfde jaar gratis werd geleverd ;

Qg = – voor natuurlijke personen : 10 x M, waarin M het aantal personen is dat op 1 januari van het heffingsjaar deel uitmaakt van eenzelfde gezin of gemeenschap ;

– voor rechtspersonen : 500 m³ ;

4° voor elke heffingsplichtige als bedoeld sub 1° tot en met 3° :

– wiens woongelegenheid en/of inrichting niet is gelegen in een zuiveringszone A of B zoals gedefinieerd in artikel 1.1.2. van titel II van het VLAREM ;

– die gedurende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar het huishoudelijk afvalwater afkomstig van zijn woongelegenheid en/of inrichting heeft gezuiverd of laten zuiveren in een particuliere zuiveringsinstallatie ;

– waarvan, inzoverre het gaat om een overeenkomstig titel I van het VLAREM als hinderlijk ingedeelde inrichting, de exploitatie is gemeld en/of vergund overeenkomstig de voorschriften van titel I van het VLAREM ;

– die gebouwd is en gexploiteerd wordt volgens een code van goede praktijk ;

– waarbij het effluentwater van bedoelde particuliere zuiveringsinstallatie gedurende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar in een oppervlaktewater werd geloosd ;

wordt de overeenkomstig sub 1°, sub 2° of sub 3° berekende vuilvracht met 50 % verminderd ; deze vermindering kan evenwel in geen geval tot gevolg hebben dat de overeenkomstige heffing minder dan 300 frank bedraagt ;

Elke heffingsplichtige die van bovenstaande vermindering wenst te genieten, dient op straffe van verval van het recht van vermindering uiterlijk binnen de op het desbetreffende heffingsbiljet vermelde betalingstermijn, bij ter post aangetekende zending een aanvraag bij de Maatschappij in te dienen met de volgende bijlagen :

– inzoverre het gaat om een overeenkomstig titel I van het VLAREM als hinderlijk ingedeelde inrichting, een voor eensluidend verklaard afschrift van de melding of lopende vergunning voor de exploitatie van de particuliere afvalwaterzuiveringsinstallatie ;

– een attest afgeleverd hetzij door de burgemeester, hetzij door een met toepassing van titel II van het VLAREM in de discipline water erkende milieudeskundige, waaruit blijkt dat de particuliere zuiveringsinstallatie is gebouwd en wordt geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk.".

Artikel 38

In de artikelen 35quinquies, § 1 in fine en 35septies in fine van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 6 juli 1994, 21 december 1994 en 22 december 1995, wordt de zinsnede "a : deze term is gelijk aan 0,825 voor de heffingsjaren 1992, 1993, 1994, 1995 en 0,550 voor het heffingsjaar 1996" vervangen door de zinsnede "a : deze term is gelijk aan 0,825 voor de heffingsjaren 1992, 1993, 1994, 1995 en 0,550 voor de heffingsjaren 1996 en 1997".

Artikel 39

In artikel 35octies van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990, wordt de § 2 aangevuld met een derde lid luidend als volgt :

"De Maatschappij bezorgt de gegevens van de melding van ingebruikname van een grondwaterwinning aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waarin de grondwaterwinning is gelegen alsook aan de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde.".

AFDELING 3

Afvalheffingen

Artikel 40

De bepaling van artikel 47, § 1 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1989 en 22 december 1995, wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§ 1. Aan een milieuheffing zijn onderworpen de uitbaters van de in § 2, 1° tot en met 37° bedoelde vergunningsplichtige inrichtingen alsook de ophalers van de in § 2, 38° bedoelde afvalstoffen.".

Artikel 41

Artikel 47, § 2 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 21 december 1994 en 22 december 1995, wordt als volgt gewijzigd :

1° de bepaling van sub 8° wordt vervangen door de volgende bepaling :

"8° a) 150 frank per ton, voor het storten op voormelde stortplaats van :

– afvalstoffen afkomstig van de bewerking van natuursteen ;

– geperst marmer- en slijpslib ;

– recyclageresidu's van bedrijven die hoofdzakelijk afvalstoffen afkomstig van selectieve inzamelingen gebruiken of voorsorteren als grondstof voor de aanmaak van nieuwe produkten ;

b) 500 frank per ton, voor het storten op voormelde stortplaats van :

– reststoffen van bedrijven vergund voor het immobiliseren van bedrijfsafvalstoffen ;" ;

2° de bepaling van sub 10° wordt vervangen door de volgende bepaling :

"10° a) 2.000 x K frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor huishoudelijke afvalstoffen, waarbij :

– K = 0,75 voor het heffingsjaar 1996 en K = 1 voor het heffingsjaar 1997 voor het storten van huishoudelijke afvalstoffen ;

– K = 1 voor het storten van afvalstoffen andere dan huishoudelijke afvalstoffen ;

b) 1.900 x K frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor huishoudelijke afvalstoffen met actieve stortgasonttrekking en met recuperatie van de energieinhoud van het stortgas, waarbij :

– K = 0,75 voor het heffingsjaar 1996 en K = 1 voor het heffingsjaar 1997 voor het storten van huishoudelijke afvalstoffen ;

– K = 1 voor het storten van afvalstoffen andere dan huishoudelijke afvalstoffen ;" ;

3° de bepaling van sub 15° wordt vervangen door de volgende bepaling :

"15° a) 2.000 x K frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor verkleinde huishoudelijke afvalstoffen, waarbij :

– K = 0,75 voor het heffingsjaar 1996 en K = 1 voor het heffingsjaar 1997 voor het storten van verkleinde huishoudelijke afvalstoffen ;

– K = 1 voor het storten van afvalstoffen andere dan verkleinde huishoudelijke afvalstoffen ;

b) 1.900 x K frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor verkleinde huishoudelijke afvalstoffen met actieve stortgasonttrekking en met recuperatie van de energieinhoud van het stortgas, waarbij :

– K = 0,75 voor het heffingsjaar 1996 en K = 1 voor het heffingsjaar 1997 voor het storten van verkleinde huishoudelijke afvalstoffen ;

– K = 1 voor het storten van afvalstoffen andere dan verkleinde huishoudelijke afvalstoffen ;" ;

4° een sub 26° wordt ingevoegd luidend als volgt :

"26° a) 50 frank per ton, voor het verbranden van afvalstoffen afkomstig van bodemsaneringsoperaties goedgekeurd door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest in een oven vergund voor het verbranden van de voornoemde afvalstoffen, zonder recuperatie van energie of grondstoffen ;

b) 30 frank per ton, voor het verbranden van afvalstoffen afkomstig van bodemsaneringsoperaties goedgekeurd door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest in een oven vergund voor het verbranden van de voornoemde afvalstoffen, met recuperatie van energie en/of grondstoffen ;" ;

5° in sub 27° wordt "725 frank per ton" vervangen door "825 frank per ton" ;

6° de bepaling van sub 28° wordt vervangen door de volgende bepaling :

"28° 290 frank per ton, voor het verbranden van afvalstoffen in een oven vergund voor bedrijfsafvalstoffen, met recuperatie van energie en/of grondstoffen ;

voor het verbranden van onbehandelde houtafval, van daarmee vergelijkbare houtafval en van niet

gevaarlijke behandelde houtafval in een daartoe vergunde oven is geen heffing verschuldigd ;" ;

7° de bepaling van sub 29° wordt vervangen door de volgende bepaling :

"29° a) 80 frank per ton, voor het verbranden van recyclageresidu's van bedrijven die hoofdzakelijk afvalstoffen afkomstig van selectieve inzamelingen gebruiken of voorsorteren als grondstof voor de aanmaak van nieuwe produkten, in een oven vergund voor het verbranden van recyclageresidu's zonder recuperatie van energie en/of grondstoffen ;

b) 50 frank per ton, voor het verbranden van recyclageresidu's van bedrijven die hoofdzakelijk afvalstoffen afkomstig van selectieve inzamelingen gebruiken of voorsorteren als grondstof voor de aanmaak van nieuwe produkten, in een oven vergund voor het verbranden van recyclageresidu's met recuperatie van energie en/of grondstoffen ;" ;

8° in sub 30° wordt "435 frank per ton" vervangen door "535 frank per ton" ;

9° in sub 31° wordt "365 frank per ton" vervangen door "465 frank per ton" ;

10° in sub 34° wordt "435 frank per ton" vervangen door "535 frank per ton" ;

11° in sub 35° wordt "365 frank per ton" vervangen door "465 frank per ton" ;

12° de bepaling van sub 38° worden vervangen door de volgende bepaling :

"38° de bedragen vermeld sub 1° tot en met sub 37° overeenkomstig de toegepaste verwerkingswijze voor de afvalstoffen geproduceerd in het Vlaamse gewest die worden opgehaald met het oog op het verwerken ervan buiten het Vlaamse Gewest ; in geval een gelijksoortige milieuheffing van toepasssing is in het gewest of land waar bedoelde afvalstoffen worden verwerkt, wordt het bedrag van de heffing verminderd met het bedrag van voormelde gelijksoortige milieuheffing zonder dat dit evenwel tot lager dan nul kan worden herleid.".

Artikel 42

De bepaling van artikel 47, § 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993 en 21 december 1994, wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§ 3. De milieuheffing bedoeld in § 1 is verschuldigd :

1° voor wat de bedragen bedoeld § 2, sub 1° tot en met 37° betreft : op het tijdstip dat de afvalstoffen worden verwerkt in de in § 2, sub 1° tot en met sub 37° bedoelde inrichtingen ;

2° voor wat de bedragen § 2, sub 38° betreft : op het tijdstip dat de afvalstoffen worden opgehaald met het oog op het verwerken ervan buiten het Vlaamse Gewest.".

Artikel 43

In artikel 47, § 4 van hetzelfde decreet, worden de woorden "verwijderingswijzen" en "verwijderingswijze" respectievelijk vervangen door "verwerkingswijzen" en "verwerkingswijze".

Artikel 44

In artikel 47ter, § 3 van hetzelfde decreet, wordt het woord "verwijdering" vervangen door "verwerking".

AFDELING 4

Grondwater

Artikel 45

§ 1. In artikel 80 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd bij decreet van 22 december 1995, wordt het derde lid luidend als volgt opgeheven :

"Grondwaterwinningen die op grond van artikel 9 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer vergunningsplichtig zijn, en die rechtstreeks of onrechtstreeks het waterpeil van de voornoemde waterwegen beïnvloeden, worden beschouwd als captaties van oppervlaktewater en vallen onder toepassing van dit hoofdstuk.".

§ 2. Het artikel 85bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 22 december 1995, wordt opgeheven.

Artikel 46

Het artikel 2 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer wordt aangevuld met de volgende definitie :

"– grondwaterwinningseenheid : de verschillende grondwater-winningen, uitgezonderd deze die bestemd zijn voor de openbare drinkwatervoorziening, waarvan het gewonnen water is bestemd voor eenzelfde milieutechnische eenheid als gedefinieerd in het artikel 1.1.2. van titel II van het VLAREM ;

het feit dat verschillende grondwaterwinningen een ver-schillend eigendomsstatuut hebben, belet niet dat zij een grondwaterwinningseenheid kunnen vormen ;".

Artikel 47

Het artikel 9 van hetzelfde decreet wordt gewijzigd en aangevuld als volgt :

1° in sub 1° wordt de zinsnede "aan een vergunning onderwerpen" vervangen door de zinsnede "aan een vergunning of melding onderwerpen" ;

2° een sub 3° wordt toegevoegd luidend als volgt :

"3° bepalen dat het aanleggen, wijzigen of verbouwen van een constructie die gebruikt kan worden als grondwaterwinning enkel mag gebeuren door een daartoe erkende persoon ongeacht of dit gebeurt voor eigen rekening dan wel voor rekening van derden ;

zij kan daarbij nadere regels vaststellen met betrekking tot de procedure en voorwaarden tot verlenen en intrekken van bedoelde erkenning ;

zij kan tevens aan de erkende personen verplichtingen opleggen, met inbegrip van de verplichting tot aanleggen, bijhouden en jaarlijks indienen bij de bevoegde overheid van een register van de door hem aangelegde, gewijzigde en/of verbouwde constructies die gebruikt kunnen worden als grondwaterwinningen ; zij kan de gegevens bepalen die voormeld register dient te bevatten.".

Artikel 48

In hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 12 december 1990, wordt een hoofdstuk IVbis ingevoegd luidend als volgt :

"HOOFDSTUK IVbis

Heffingen op de winning van grondwater

AFDELING 1

Algemene bepalingen

Artikel 28ter

§ 1. Aan een heffing op de winning van grondwater zijn onderworpen elke natuurlijke of rechtspersoon die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar op het grondgebied van het Vlaamse Gewest één of meer van de volgende grondwaterwinningen heeft geëxploiteerd :

1° grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening ;

2° grondwaterwinningen van ten minste 30.000 m^3 per jaar ;

3° grondwaterwinningen van 500 tot minder dan 30.000 m^3 per jaar.

§ 2. In afwijking van § 1 is geen heffing op de winning van grondwater verschuldigd voor de exploitatie van de volgende grondwaterwinningen :

1° een grondwaterwinning waaruit het water uitsluitend met een handpomp wordt opgepompt ;

2° een grondwaterwinning waarvan het water uitsluitend voor huishoudelijke doeleinden wordt gebruikt ;

3° een grondwaterwinning voor het uitvoeren van proefpompingen die minder dan drie maanden in gebruik is ;

4° een grondwaterwinning voor het uitvoeren van bronbemalingen op voorwaarde dat :

– ofwel, al het opgepompte water terug in dezelfde watervoerende laag wordt ingebracht, de zogenaamde retourbemaling ;

– ofwel, het gaat om een bronbemaling die minder dan 12 maanden in gebruik is en die

noodzakelijk is voor de verwezenlijking van een uitgraving in openlucht met een oppervlakte van minder dan 500 m gemeten ter hoogte van het maaiveld en met een maximale diepte van 4 m onder het maaiveld ;

– ofwel, het gaat om een bronbemaling die noodzakelijk is voor de exploitatie van tunnels voor openbare wegen en/of openbaar vervoer of voor de waterbeheersing van mijnverzakkingsgebieden.

§ 3. Voor de toepassing van dit decreet wordt de vergunninghouder van een vergunde grondwaterwinning onweerlegbaar vermoed de heffingsplichtige te zijn ter zake de in het eerste lid bedoelde exploitatie.

§ 4. Het heffingsjaar is het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin de in § 1 bedoelde exploitatie heeft plaatsgehad.

AFDELING 2

Vaststelling heffing

Artikel 28quater

§ 1. Het bedrag van de heffing bedoeld in artikel 28ter wordt vastgesteld als volgt :

1° voor de exploitatie van grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening :

– 3 frank per m^3 grondwater die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt en die tot drinkbaar water voor de openbare drinkwatervoorziening verwerkt kan worden, ongeacht de wijze van winning of het gebruik ;

2° voor de exploitatie van grondwaterwinningen niet bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening :

– voor de schijf van 500 tot en met 30.000 m^3 van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 2 x CSE frank per m^3 opgepompt grondwater ;

– voor de schijf van 30.001 tot en met 100.000 m^3 van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 3 x CSE frank per m^3 opgepompt grondwater ;

– voor de schijf van 100.001 tot en met 250.000 m^3 van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 3,5 x CSE frank per m^3 opgepompt grondwater ;

– voor de schijf van 250.001 tot en met 500.000 m^3 van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 4 x CSE frank per m^3 opgepompt grondwater ;

– voor de schijf van 500.001 tot en met 1.000.000 m^3 van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 4,5 x CSE frank per m^3 opgepompt grondwater ;

– voor de schijf van meer dan 1.000.000 m^3 van de hoeveelheid grondwater die voor het geheel van de grondwaterwinningseenheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt : 5 x CSE frank per m^3 opgepompt grondwater ;

hierbij is CSE een sociaal-economische correctiefactor die voor het heffingsjaar 1997 gelijk is aan nul.

§ 2. Wanneer de hoeveelheid grondwater die in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgepompt niet is gekend, wordt onweerlegbaar vermoed dat deze hoeveelheid gelijk is aan :

1° wanneer de grondwaterwinning met toepassing van onderhavig decreet is vergund met vermelding van de toegelaten capaciteit :

de met toepassing van onderhavig decreet vergunde hoeveelheid grondwater ; de in aanmerking te nemen opgepompte hoeveelheid grondwater is in dat geval gelijk aan :

– wanneer deze in de vergunning is vermeld, de op jaarbasis vergunde hoeveelheid ;

– wanneer de vergunning geen hoeveelheid op jaarbasis vermeldt, de in de vergunning

vermelde hoeveelheid op dagbasis vermenigvuldigd ;

– voor seizoengebonden activiteiten of activiteiten van beperkte duur, met het reële aantal dagen dat de grondwaterwinning in gebruik is geweest ;

– in de andere gevallen, met 220 ;

2° wanneer de grondwaterwinning niet met toepassing van onderhavig decreet is vergund of in de vergunning geen toegelaten capaciteit is vermeld ;

de in het desbetreffende jaar geloosde hoeveelheid afvalwater, in voorkomend geval verminderd met de in dat jaar uit oppervlaktewater gewonnen hoeveelheid water alsook de in dat jaar via het openbare watervoorzieningsnet opgenomen hoeveelheid water.

§ 3. De heffing ten laste van elke van de in artikel 28ter bedoelde heffingsplichtige kan in geen geval lager zijn dan het minimumbedrag van 5.000 frank ; voor het heffingsjaar 1997 wordt dit minimumbedrag, gelet op de bepalingen van paragraaf 1, 2° herleid tot 0 frank.

Artikel 28quinquies

§ 1. Elke grondwaterwinning en/of grondwaterwinningseenheid waarvan de exploitatie overeenkomstig het artikel 28ter aan een heffing is onderworpen moet uiterlijk op 1 juli 1997 zijn uitgerust met een debietsmeting en registratie van de opgepompte hoeveelheid grondwater.

Deze debietsmeting en registratie dienen te gebeuren overeenkomstig een code van goede praktijk. De regering kan nadere voorwaarden bepalen waaraan bedoelde debietsmeting en registratie moeten voldoen.

§ 2. Wanneer de in § 1 bedoelde registratie technisch niet uitvoerbaar is, kan de regering de heffingsplichtige vrijstellen van voormelde registratieverplichting. In dat geval bepaalt zij de alternatieve wijze waarop de hoeveelheden worden bepaald.

AFDELING 3

Vestiging en invordering van de heffing

Artikel 28sexies

§ 1. De in artikel 28ter bedoelde heffingsplichtige is verplicht voor 15 maart van elk heffingsjaar een aangifte bij de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde in te dienen met de nodige gegevens voor de vaststelling van de heffing op de winning van grondwater.

Wanneer de heffingsplichtige overleden is of failliet verklaard na 1 januari van het heffingsjaar, rust de verplichting tot aangifte in het eerste geval op zijn erfgenamen of legatarissen en in het tweede geval op zijn curator.

§ 2. De aangifte wordt gedaan volgens de modaliteiten vastgesteld door de regering.

§ 3. De stukken, opgaven en inlichtingen die samen met de aangifte worden ingediend, vormen een integrerend deel ervan.

De bij de aangifte gevoegde stukken moeten worden genummerd, gedagtekend en ondertekend. Afschriften moeten éénsluidend met het oorspronkelijk stuk worden verklaard.

§ 4. De gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening, verlenen hun medewerking en verstrekken aan de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde, uiterlijk op 1 maart van het heffingsjaar, alle gegevens en inlichtingen die nodig zijn voor de vestiging en de inning van de heffing.

Artikel 28septies

§ 1. De ambtenaren van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer belast met een controle of een onderzoek in verband met de toepassing van de heffing zijn van rechtswege gemachtigd zowel bij de heffingsplichtige als bij derden :

1° alle inlichtingen te nemen, op te zoeken en in te zamelen die kunnen leiden tot de juiste heffing ten laste van de heffingsplichtige ;

de heffingsplichtige alsmede elke derde die over de gevraagde inlichtingen beschikt, is verplicht deze inlichtingen te verstrekken op ieder verzoek van deze ambtenaren ;

2° alle boeken, stukken en registers op te vragen die kunnen leiden tot de juiste heffing van de heffingsplichtige ;

de heffingsplichtige alsmede elke derde die over de gevraagde boeken, stukken of registers beschikt, is verplicht deze voor te leggen op ieder verzoek van deze ambtenaren ; de ambtenaren kunnen de boeken, stukken en registers meenemen tegen afgifte van een ontvangstbewijs.

§ 2. Elke inlichting, stuk, proces-verbaal of akte, ontdekt of bekomen door de in § 1 bedoelde ambtenaar in het uitoefenen van zijn functie, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van een bestuursdienst van de Staat, met inbegrip van de parketten en griffies van de hoven en rechtbanken, de administraties van de Gemeenschappen en Gewesten, de provincies en de gemeenten, alsmede de organismen en de openbare instellingen, kan door het Vlaamse gewest worden ingeroepen voor het opsporen van elke ingevolge dit decreet verschuldigde heffing.

§ 3. Heffingsplichtigen zijn gehouden aan de ambtenaren van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, voorzien van een legitimatiebewijs getekend door de directeur-generaal van voormelde administratie en belast met een controle of een onderzoek in verband met de toepassing van de heffing, tijdens de uren dat er een werkzaamheid wordt uitgeoefend vrije toegang te verlenen tot hun bedrijfslokalen, zoals fabrieken, werkhuizen en magazijnen, bergplaatsen, garages en grondwaterwinningen, alsmede de als fabriek, werkplaats of opslagplaats gebruikte terreinen en ruimtes, ten einde aan de ambtenaren de mogelijkheid te verschaffen inlichtingen en bescheiden te verzamelen en vaststellingen te doen die kunnen leiden tot een juiste heffing.

Artikel 28octies

§ 1. Wanneer de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde meent de aangifte te moeten rechtzetten die door de heffingsplichtige is ingediend binnen de in artikel 28sexies bepaalde termijn en die voldoet aan de vormvereisten, brengt hij hem de rechtzetting die hij voorstelt per aangetekend schrijven ter kennis, met vermelding van de redenen die dit naar hun oordeel rechtvaardigen. Het bericht van rechtzetting vermeldt de modaliteiten die dit naar zijn oordeel rechtvaardigen. Het bericht van rechtzetting vermeldt de modaliteiten die de heffingsplichtige moet eerbiedigen om het te beantwoorden.

§ 2. De heffingsplichtige kan zijn eventuele opmerkingen schriftelijk inbrengen binnen een termijn van één maand vanaf de verzending van het bericht van rechtzetting. Deze termijn kan wegens wettige redenen worden verlengd.

De heffing mag niet voor het verstrijken van die, eventueel verlengde, termijn worden gevestigd, behalve indien de rechten van de gewestelijke thesaurie wegens een andere oorzaak dan het verstrijken van de heffingstermijn in gevaar verkeren of indien de heffingsplichtige schriftelijk zijn akkoord heeft gegeven met het bericht van de rechtzetting.

Artikel 28novies

§ 1. De directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde kan overgaan tot een heffing van ambtswege op grond van de gegevens waarover hij beschikt, in de gevallen waarin de heffingsplichtige nagelaten heeft :

1° ofwel de aangifte in te dienen binnen de in artikel 28sexies bepaalde termijn ;

2° ofwel de vormgebreken waarmee de aangifte is aangetast, te verhelpen binnen de termijn die de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde hem hiervoor toekent ;

3° ofwel in overeenstemming met artikel 28septies van het decreet de gevraagde inlichtingen te verstrekken of de bescheiden voor te leggen binnen de vastgestelde termijn ;

4° ofwel zich te schikken naar de wettelijk voorgeschreven verplichtingen inzake het houden, het uitreiken, het bewaren of het ter inzage voorleggen van boeken, stukken of registers ; de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde kan inzonderheid ook tot een heffing van ambtswege overgaan wanneer de berekeningselementen van de heffing niet of onjuist werden ingeschreven in de boeken, stukken of registers.

§ 2. Voor de heffing van ambtswege wordt gevestigd, brengt de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde een bericht van heffing van ambtswege per aangetekend schrijven ter kennis aan de heffingsplichtige. Dit bericht vermeldt de redenen waarom de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde van die procedure gebruik maakt, de periode waarop de heffing van rechtswege zal slaan, de gegevens waarop de heffing van ambtswege zal steunen, en de wijze waarop deze gegevens zijn vastgesteld. Het bericht van heffing van ambtswege vermeldt de modaliteiten die de heffingsplichtige moet eerbiedigen om het te beantwoorden.

§ 3. Aan de heffingsplichtige wordt een termijn van één maand vanaf de verzending van het bericht van heffing van ambtswege toegestaan om zijn eventuele opmerkingen schriftelijk in te brengen.

De heffing van ambtswege mag niet voor het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde termijn worden gevestigd, behalve indien de rechten van de gewestelijke thesaurie wegens een andere oorzaak dan het verstrijken van de heffingstermijn in gevaar verkeren of indien de heffingsplichtige schriftelijk zijn akkoord heeft gegeven met het bericht van heffing van ambtswege.

§ 4. Indien een heffing van ambtswege is gevestigd, behoort het aan de heffingsplichtige het bewijs te leveren van het juiste bedrag van de verschuldigde heffing.

Artikel 28decies

§ 1. De heffing, vastgesteld overeenkomstig artikel 28quater, wordt gevestigd uiterlijk op 30 juni van het jaar dat volgt op het heffingsjaar.

§ 2. In afwijking van de vorige paragraaf, kan een heffing of een aanvullende heffing worden gevestigd gedurende drie jaar vanaf 1 januari van het heffingsjaar in de gevallen waarin de heffingsplichtige nagelaten heeft tijdig een geldige aangifte in te dienen waartoe hij verplicht is overeenkomstig artikel 28sexies of wanneer de verschuldigde heffing hoger is dan de heffing die gesteund is op de gegevens vermeld in de aangifte.

§ 3. Meerdere heffingen betreffende eenzelfde heffingsjaar kunnen lastens eenzelfde heffingsplichtige worden gevestigd.

§ 4. De heffingen, evenals de administratieve geldboeten, verschuldigd overeenkomstig dit hoofdstuk worden opgenomen in cohieren die worden medegedeeld aan de met de inning en invordering belaste ambtenaren.

§ 5. De cohieren worden uitvoerbaar verklaard door de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde.

Zij worden op straffe van verval binnen de in §§ 1 en 2 bepaalde termijn uitvoerbaar verklaard.

§ 6. De cohieren vermelden op straffe van nietigheid :

1° voor de heffingsplichtigen de naam en het adres ;

2° de verwijzing naar dit decreet ;

3° het bedrag van de heffing en het heffingsjaar waarop zij betrekking heeft ;

4° het artikelnummer ;

5° de datum van uitvoerbaarverklaring ;

6° de handtekening van de in § 5 bedoelde ambtenaar.

§ 7. De heffingsplichtige op wiens naam de heffing is ingecohierd ontvangt zonder kosten een heffingsbiljet. De verzending van het heffingsbiljet geschiedt op straffe van verval per post binnen twee maanden te rekenen van de datum van de uitvoerbaarverklaring van het cohier.

Het heffingsbiljet bevat op straffe van nietigheid :

1° de datum van verzending van het heffingsbiljet ;

2° de gegevens bedoeld in § 6, 1° tot en met 5° ;

3° de betalingstermijn ;

4° de termijn waarbinnen een bezwaarschrift kan worden ingediend, de benaming en het juiste adres van de instantie die bevoegd is om ze te ontvangen.

Artikel 28undecies

Een administratieve geldboete kan worden opgelegd voor iedere overtreding van dit hoofdstuk, evenals van het ter uitvoering ervan genomen besluiten, door de ambtenaren aangewezen door de regering. Bij niet-aangifte of in geval van onvolledige of onjuiste aangifte bedoeld in artikel 28sexies, bedraagt de administratieve geldboete maximaal 200 % van de heffing die verschuldigd is op het niet aangegeven gedeelte. Bij elke andere overtreding bedraagt de administratieve geldboete maximaal 50.000 fr.

Artikel 28duodecies

§ 1. De persoon op wiens naam de heffing is ingecohierd kan tegen deze heffing evenals tegen de eventueel opgelegde administratieve geldboete, een bezwaarschrift indienen bij de ambtenaar aangewezen door de regering. In dit bezwaarschrift kan tevens om uitstel of spreiding van betaling van de heffing en vrijstelling of vermindering van de eventueel opgelegde administratieve geldboete worden verzocht.

Het bezwaarschrift moet schriftelijk worden gedaan, met redenen omkleed zijn en moet binnen twee maanden na de datum van verzending van het heffingsbiljet worden verzonden naar of overhandigd aan de in het eerste lid bedoelde ambtenaar.

§ 2. De ambtenaar bedoeld in § 1 neemt een beslissing binnen één jaar vanaf de datum van verzending van het bezwaarschrift. Bij een met redenen omkleed aangetekend schrijven, gericht aan de indiener van het bezwaarschrift, kan de ambtenaar deze termijn éénmalig verlengen met een periode van zes maanden.

De ambtenaar kan de betwiste heffing noch de opgelegde administratieve boete vermeerderen.

De beslissing van de ambtenaar wordt met redenen omkleed en aan de indiener van het bezwaarschrift ter kennis gegeven per aangetekend schrijven. De beslissing vermeldt de wijze waarop tegen deze beslissing in rechte kan worden opgekomen.

Bij gebreke aan kennisgeving van een beslissing door de ambtenaar binnen de in deze paragraaf gestelde termijn, wordt het bezwaarschrift als ingewilligd beschouwd.

Artikel 28 terdecies

De in artikel 28duodecies. § 1 bedoelde ambtenaar is tevens bevoegd om, in bijzondere gevallen onder door hem bepaalde voorwaarden, vrijstelling te verlenen voor al de nalatigheidsintresten of voor een deel ervan.

Artikel 28 quaterdecies

§ 1. Inzoverre dit hoofdstuk en de besluiten genomen ter uitvoering ervan er niet van afwijken zijn de regels betreffende de invordering, de verwijl- en moratoire intresten, de vervolgingen, de voorrechten, de wettelijke hypotheek, de verjaring alsmede de vestiging inzake rijksinkomstenbelastingen mutatis mutandis van toepassing op de in dit hoofdstuk bedoelde heffingen en administratieve geldboeten.

§ 2. Onder voorbehoud van het bepaalde in het artikel 28duodecies, schort het indienen van een bezwaarschrift de verplichting tot betaling van de heffing en de eventueel verschuldigde administratieve geldboete niet op. Het indienen van een bezwaarschrift schort evenmin het lopen van de nalatigheidsintresten op.

§ 3. De wettelijke hypotheek kan gevestigd worden op al de in het Vlaamse gewest gelegen en daarvoor vatbare goederen die toebehoren aan de persoon op wiens naam de aanslag is ingecohierd. De wettelijke hypotheek wordt ingeschreven op verzoek van de door de regering aangewezen ambtenaar.".

HOOFDSTUK XII

Cultuur

AFDELING 1

Openbaar Bibliotheekwerk

Artikel 49

Aan artikel 5, §1, 1° van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalig openbare bibliotheekswerk zoals gewijzigd bij de decreten

van 21 december 1990 en 21 november 1995, wordt de volgende zin toegevoegd :

"De gemeente Herstappe wordt hiervan vrijgesteld.".

Artikel 50

In artikel 5,§ 1, 2° van hetzelfde decreet wordt het woord "1997" vervangen door het woord "1998".

Artikel 51

In artikel 5,§ 1, 3° van hetzelfde decreet wordt het woord "5000" vervangen door het woord "8000".

Artikel 52

In 1997 worden de weddesubsidies voor het leidinggevend en technisch personeel van de erkende Nederlandstalige bibliotheken, zoals bedoeld in artikel 7, § 1,1° van het decreet van 19 juni 1978, toegekend binnen de perken van de kredieten.

Artikel 53

In 1997 wordt artikel 7,§ 1, 3° van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalig openbare bibliotheekswerk zoals gewijzigd bij artikel 22,§ 2 van het decreet van 22 november 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1995 en artikel 17 van het decreet van 3 mei 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1996, opgeschort.

AFDELING 2

Vereniging voor volksontwikkelingswerk

Artikel 54

§ 1. Met ingang van 1 januari 1997 komen erkende verenigingen slechts in aanmerking voor de aanvullende subsidie, voorzien voor de activiteiten vermeld in artikel 7, § 2 en § 3 van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk, op voorwaarde dat zij niet vallen onder de toepassing van artikel 38 van vermeld decreet, of hierop geen beroep wensen te doen.

§ 2. De aanvullende subsidiëring bestaat ieder jaar uit een halve personeelsfunctie en een halve werkingssubsidie.

§ 3. Voor de toepassing van § 1 en § 2 van dit artikel geldt dat de ten laste van de kredieten van het begrotingsjaar 1996 goedgekeurde projecten en programma's, bedoeld in artikel 7, § 2 en § 3 van het decreet, als onbestaande worden beschouwd.

Artikel 55

§ 1. Het voor de uitvoering van artikel 35, § 1 van het decreet beschikbare krediet is in 1997 gelijk aan het hiertoe bestede krediet ten laste van de begroting 1996.

§ 2. De uitbetaling van de subsidies in toepassing van artikel 35, § 1 van het decreet gebeurt binnen de grenzen van de overeenkomstig § 1 vastgestelde beschikbare begrotingskredieten.

Artikel 56

In artikel 8, § 1 van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk wordt de tweede zin vervangen door wat volgt :

"Per gesubsidieerd educatief personeelslid wordt op het landelijk secretariaat of op een beperkt aantal op voorhand aan te duiden regionale secretariaten een werkmap bijgehouden met enerzijds de werkplanning van het betrokken personeelslid en anderzijds de verslaggeving over de door het educatief personeelslid gerealiseerde begeleidings,- stimulerings-, en kaderopleidingsactiviteiten.".

Artikel 57

In artikel 8, § 6 van hetzelfde decreet worden de woorden "mits vooraf hiervan bij de mededeling aan de administratie melding is gemaakt" geschrapt.

AFDELING 3

Instellingen voor volksontwikkelingswerk

Artikel 58

§ 1. Instellingen, erkend op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, worden in 1997, bij een minimale gelijke werking, gesubsidieerd op basis van het aantal uren programma's waarvoor zij krachtens het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk erkend werden.

§ 2. Instellingen, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, niet erkend zijn, worden in 1997 gesubsidieerd op basis van het aantal, overeenkomstig de bepalingen van het decreet gepresteerde en gesubsidieerde uren in 1996.

Indien zij een samenwerkingsverband aangaan of toetreden tot een erkende instelling wordt de subsidiëring geregeld overeenkomstig §3.

§ 3. De subsidies van de instellingen bedoeld in § 1 en § 2 van dit artikel zijn in 1997 minstens gelijk aan de subsidie die zij in 1995 ontvingen.

Na deze voorafname wordt een procentuele verdeling van het resterende krediet toegepast in functie van de maximale subsidie waarop de respectieve instellingen op basis van de decretale prestaties recht hadden.

Artikel 59

De eerste toepassing van artikel 30 van hetzelfde decreet wordt verschoven naar het werkingsjaar 1998.

AFDELING 4

Diensten voor Sociaal-Cultureel werk

Artikel 60

Artikel 17 van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor diensten voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen en houdende een wijziging van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen, wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 17

§ 1. De werkingssubsidie bedraagt tweeënzestig duizend vijfhonderd frank per volledige gerealiseerde basisfunctie zoals bedoeld in artikel 8.

§ 2. Het aantal basisfuncties dat op jaarbasis via werkingssubsidies gehonoreerd kan worden is bepaald door het aantal subsidiabele personeelsfuncties, zijnde voor de nieuwe diensten maximaal vier en voor de diensten, die reeds voorheen gesubsidieerd werden, een aantal dat overeenstemt met het aantal gesubsidieerde personeelsfuncties.".

AFDELING 5

Culturele Centra

Artikel 61

Aan artikel 7, § 1 van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen, wordt de volgende bepaling toegevoegd :

"§ 3. Voor de toepassing van dit decreet wordt met "bijkomend dorps- of wijkhuis" bedoeld : de dorps- of wijkhuizen die erkend zijn voor 31 december 1996.".

Artikel 62

In artikel 9, § 2, b) en c) van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreten van 18 december 1992 en 22 december 1993 , worden de woorden "4,2" en "7,0" vervangen door de woorden "2,8" en "4,2" en wordt d) opgeheven.

Artikel 63

In artikel 10, §1, 1°, b) en c) van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992 en 8 juli 1996 worden de woorden "3" en "5" vervangen door de woorden "2" en "3" en wordt d) opgeheven.

Artikel 64

In artikel 10, § 1, 5° van hetzelfde decreet worden de woorden " 250.000 fr per bijkomend erkend dorps- of wijkhuis" vervangen door de woorden"250.000 fr. per bijkomend v3/43/4r 31 december 1996 erkend dorps-of wijkhuis met gesubsidieerd personeel".

Artikel 65

Artikel 10, § 2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"§ 2. Een cultureel centrum, erkend in de basiscategorie, krijgt een forfaitaire basis-en werkingstoelage van 50.000 fr.

Een cultureel centrum, erkend in de plus-categorie I, krijgt een forfaitaire basis-en werkingstoelage van 200.000 fr.

Deze toelage moet worden aangewend voor de algemene werkingskosten van het cultureel centrum.".

Artikel 66

Artikel 10, § 3 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"§ 3. Onverminderd de toelagen vermeld in § 2, in artikel 9, § 2, in artikel 12, § 1 en in artikel 14, § 1 zal de Vlaamse regering maatregelen uitwerken die tot doel hebben de cultuurspreiding te bevorderen en te vernieuwen en de samenwerking tussen de culturele centra met betrekking tot de cultuurspreiding te stimuleren.".

Artikel 67

In artikel 10, § 4 van hetzelfde decreet wordt het woord "zal" vervangen door het woord "kan".

Artikel 68

In artikel 12, § 2 van hetzelfde decreet wordt het woord "zal" vervangen door het woord "kan".

Artikel 69

In artikel 14, § 1 van hetzelfde decreet worden de woorden "125.000 fr per bijkomend erkend dorps- of wijkhuis" vervangen door de woorden "125.000 fr. per bijkomend v3/43/4r 31 december 1996 erkend dorps- of wijkhuis met gesubsidieerd personeel".

Artikel 70

Artikel 14, § 2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"§ 2. De Vlaamse regering kan de bedragen vermeld in § 1 aanpassen aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen.".

Artikel 71

Artikel 16 § 3 van hetzelfde decreet wordt vervangen door volgende bepaling :

"§ 3. Met ingang van 1 januari 1997 kunnen er geen bijkomende dorps- of wijkhuizen meer erkend worden.".

Artikel 72

Artikel 17 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 17

§ 1. De op 31 december 1996 krachtens dit decreet gesubsidieerde cultuurfunctionarissen, bovenop het in artikel 10, § 1, 1° bepaalde aantal , blijven gesubsidieerd onder de in dat artikel bepaalde voorwaarden, maar kunnen na hun uitdiensttreding niet meer vervangen worden door een gesubsidieerde cultuurfunctionaris.

§ 2. In afwijking van § 1, mag het cultureel centrum :

– erkend in de plus-categorie II met vijf gesubsidieerde cultuurfunctionarissen, een gesubsidieerde cultuurfunctionaris vervangen op voorwaarde dat het budget, bepaald in artikel 10, § 1, 5°, tien maal hoger ligt ;

– erkend in de plus-categorie II met vier gesubsidieerde cultuurfunctionarissen, een gesubsidieerde cultuurfunctionaris vervangen op voorwaarde dat het budget, bepaald in artikel 10, §1, 5° vijf maal hoger ligt ;

– erkend in de plus-categorie I met drie gesubsidieerde cultuurfunctionarissen, een gesubsidieerde cultuurfunctionaris vervangen op voorwaarde dat het budget, bepaald in artikel 10, §1, 5°, vijf maal hoger ligt.".

Artikel 73

In hetzelfde decreet wordt een artikel 17 bis ingevoegd luidend als volgt :

"Artikel 17bis

Nieuwe aanvragen tot erkenning zoals bedoeld in artikel 7, die v3/43/4r 1 mei 1998 worden ingediend, kunnen ten hoogste in de basiscategorie worden erkend.".

AFDELING 6

Jeugdwerking

Artikel 74

In het decreet van 22 januari 1975 tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, zoals gewijzigd bij de decreten van 8 april 1987, 1 juli 1992 en 21 december 1994, wordt een artikel 16bis ingevoegd dat luidt als volgt :

"Artikel 16bis

Organisaties die een landelijke werking ontplooien in de zin van artikel 2, § 1, 1 van dit decreet en die in 1996 gesubsidieerd worden op basis van artikel 9 van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van jeugdwerkbeleid, en die hoofdzakelijk vormingscursussen organiseren voor laaggeschoolde werkende en werkloze jongere, indien zij uiterlijk op 31 december 1996 een erkenningsaanvraag hebben ingediend. Zij worden erkend als landelijk georganiseerd jeugdwerk vanaf 1 januari 1997.

Organisaties die op 1 januari 1997 erkend zijn als landelijk georganiseerd jeugdwerk en die in 1994 werden gesubsidieerd voor hun activiteiten als "vorming werkende jongeren", ontvangen voor het jaar 1997 een aanvullende subsidie die gelijk is aan de subsidie die zij in 1994 ontvingen als "vorming werkende jongeren", op voorwaarde dat hun werking op minstens hetzelfde peil als in 1994 behouden blijft.

Organisaties die op 1 januari 1997 erkend zijn als landelijk georganiseerd jeugdwerk en waarvan de aangesloten centra in 1994 werden gesubsidieerd als "vorming werkende jongeren", ontvangen voor het jaar 1997 een subsidie die gelijk is aan de som van de subsidies die deze organisaties en de bij deze organisaties aangesloten centra in 1994 ontvingen, op voorwaarde dat hun werking op minstens hetzelfde peil als in 1994 behouden blijft.".

Artikel 75

Artikel 6 van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 6

§ 1. Het krediet dat op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor de uitvoering van dit decreet wordt uitgetrokken, wordt bepaald op minimum vijfhonderdentien miljoen frank. Het wordt jaarlijks aangepast aan de stijging van de index der kleinhandelsprijzen en moet mee evolueren met de kwalitatieve en kwantitatieve groei van het plaatselijk jeugdwerk.

§ 2. Het krediet wordt volgens de volgende criteria verdeeld :

1° 5 procent van het krediet wordt vast toegekend aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie ter uitvoering van het jeugdwerkbeleidsplan in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, voor zover dit plan voldoet aan de criteria gesteld in dit decreet ;

2° het saldo van het krediet wordt verdeeld over de in aanmerking komende gemeentebesturen van het Vlaamse Gewest die aan de voorwaarden gesteld in dit decreet voldoen, en de Vlaamse Gemeenschapscommissie, met dien verstande dat :

a) 80 procent van dit saldo evenredig wordt verdeeld onder die gemeentebesturen, op basis van het aantal inwoners jonger dan vijfentwintig jaar. Van de subsidies die de gemeentebesturen ontvangen vanuit de verdeling van deze 80 procent, moet minimum 5 procent voorzien worden voor de ondersteuning van de kadervorming, georganiseerd door erkende jeugdorganisaties ;

b) 20 procent van dit saldo verdeeld wordt over de gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie waarvan het jeugdwerkbeleidsplan voldoet aan één of meer prioriteiten die voor een periode van minstens drie jaar worden vastgesteld door de Vlaamse regering. De Vlaamse regering stelt deze prioriteiten vast ten laatste in de maand januari v3/43/4r het eerste jaar van elke jeugdwerkbeleidsplanperiode. de Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de verdeling van dit gedeelte van het krediet.".

Artikel 76

In artikel 10 van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid wordt 3° vervangen door wat volgt :

"3° voor het jeugdwerkbeleidsplan voor 1995 en het eerste driejarige jeugdwerkbeleidsplan geldig voor de jaren 1996 tot 1998 wordt de verdeling van het krediet vermeld in artikel 6 §2, 2°, b gekoppeld aan de prioriteit jeugdwerk voor maatschappelijk achtergestelde kinderen en jongeren.".

Artikel 77

In artikel 10, 5° van het decreet van 9 juni 1993 houdende situering van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, gewijzigd bij decreet van 22 november 1995, worden de woorden "550 miljoen frank" vervangen door de woorden "510 miljoen frank".

Artikel 78

In artikel 9 van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid wordt het vijfde lid vervangen door wat volgt :

"De jeugdverenigingen zijn de volgende :

1° verenigingen met een landelijke werking die voor het geheel van hun werking gesubsidieerd worden. Voor zover hun werking minstens op hetzelfde peil blijft, krijgen die verenigingen, gedurende een overgangsperiode van maximum drie jaar, jaarlijks een zelfde subsidiebedrag als ze krijgen ten laste van de betreffende basisallocatie in de begroting van het eerste jaar volgend op de inwerkingtreding van dit decreet. Indien het volume van hun werking vermindert dan krijgen zij tijdens deze overgangsperiode een subsidie naar rato van de gepresteerde werking. Tijdens die overgangsperiode hebben ze de kans om zich te richten naar de vereisten gesteld in het decreet van 22 januari 1975 tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk. Zodra ze hieraan beantwoorden, kunnen ze als dusdanig erkend worden ;

2° verenigingen met een landelijke werking die voor een onderdeel van hun werking gesubsidieerd worden. Voor zover het gaat om een werking die niet plaatselijk is en voor zover hun werking minstens op hetzelfde peil blijft, krijgen die verenigingen, gedurende een overgangsperiode van maximum drie jaar, jaarlijks een zelfde subsidiebedrag als ze krijgen ten laste van de betreffende basisallocatie in de begroting van het eerste jaar volgend op de inwerkingtreding van dit decreet. Indien het volume van hun werking vermindert, dan krijgen zij tijdens deze overgangsperiode een subsidie naar rato van de gepresteerde werking. Het niveau van dit onderdeel van hun werking wordt bepaald zoals dit gebeurt voor de subsidiëring in de begroting van het eerste jaar na de inwerkingtreding van dit decreet ;

3° verenigingen met een regionale werking. Voor zover hun werking minstens op hetzelfde peil blijft, krijgen die verenigingen, gedurende een overgangsperiode van maximum drie jaar, jaarlijks een zelfde subsidiebedrag als ze krijgen ten laste van de betreffende basisallocatie in de begroting van het eerste jaar na de inwerkingtreding van dit decreet. Indien het volume van hun werking vermindert, dan krijgen zij tijdens deze overgangsperiode een subsidie naar rato van de gepresteerde werking. Tijdens die overgangsperiode hebben ze de kans om zich te richten naar de vereisten gesteld in de reglementering betreffende de erken-

ning van het regionale jeugdwerk en als ze daaraan beantwoorden, kunnen ze als dusdanig erkend worden.".

HOOFDSTUK XIII

Economie

Artikel 79

§ 1. Aan artikel 6 van de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie wordt de volgende bepaling toegevoegd :

"3. voor leasing en andere door de Vlaamse regering goedgekeurde financieringswijzen, waarvan de modaliteiten worden bepaald door deze laatste.".

§ 2. Aan artikel 3 van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering wordt de volgende bepaling toegevoegd :

"De bovenvermelde rentetoelagen worden eveneens verleend voor leasing en andere door de Vlaamse regering goedgekeurde financieringswijzen, waarvan de modaliteiten worden bepaald door deze laatste.".

Artikel 80

§ 1. Artikel 2, 2°, 3°, 4°, van het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest wordt vervangen als volgt :

"2° Voor de definitie van de kleine, middelgrote en grote ondernemingen richt de Vlaamse regering zich naar de op EG-niveau vastgestelde definitie.".

§ 2. Paragraaf 1 van dit artikel is eveneens van toepassing op de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie voor wat betreft de middelgrote en grote ondernemingen en de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering voor wat betreft de kleine ondernemingen.

Artikel 81

§ 1. Er wordt een Fonds voor economische impulsprogramma's opgericht.

Aan het Fonds voor economische impulsprogramma's worden rechtstreeks de inkomsten toegewezen voortvloeiend uit de beursgang van openbare investeringsmaatschappijen, zoals bedoeld in artikel 10, §1 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en Lim en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg.

§ 2. De Vlaamse regering beschikt over de kredieten van het Fonds voor economische impulsprogramma's voor al wat dienen kan in het raam van de versteviging van het economisch ondersteuningsbeleid.

Artikel 82

§ 1. In artikel 2 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en Lim en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg, zoals gewijzigd met artikel 2 van het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 worden de woorden "Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen" (hierna GIMV) vervangen door het woord "GIMV".

Aan artikel 2 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Het Vlaamse Gewest mag zijn aandelen in de GIMV, alsmede de aandelen die het Vlaamse Gewest nog zal verwerven in de gespecialiseerde dochteronderneming PMV van de GIMV waartoe het Vlaamse Gewest thans gemachtigd wordt inbrengen in een nieuw op te richten vennootschap, de n.v. Vlaamse Participatiemaatschappij genoemd, in het kort VPM, waarvan zij 100 % aandeelhouder dient te zijn. In dat geval zijn de artikelen 9, 10 §1, §3 en §4, 11 tot en met 16 en 18 bis van dit decreet van toepassing op deze vennootschap.".

§ 2. Artikel 9 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 9

Het Vlaamse Gewest mag, in afwijking van artikel 104 bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, alle aandelen bezitten in de investeringsmaatschappijen in de zin van artikel 10 §1, zonder beperking van duur en zonder geacht te

worden hoofdelijk borg te staan voor de verbintenissen van deze vennootschappen.".

§ 3. Artikel 10, §1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"§1. GIMV, Gimvindus, VMH, LRM en VPM zijn investeringsmaatschappijen met de rechtsvorm van naamloze vennootschap (hierna de "investeringsmaatschappijen"). Voor al wat niet anders wordt geregeld door of krachtens dit decreet, zijn de regels betreffende handelsvennootschappen van toepassing op de investeringsmaatschappijen, met uitsluiting van toepassing van de wet van 2 april 1962 betreffende de federale investeringsmaatschappij en de gewestelijke investeringsmaatschappijen. De handelingen van de investeringsmaatschappijen worden geacht daden van koophandel te zijn. De artikelen 10, § 3, § 4, 11, 12 en 13 van dit decreet zijn niet meer van toepassing op een investeringsmaatschappij van zodra haar aandelen beursgenoteerd worden.".

§ 4. Aan artikel 10, § 2 van het decreet wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"De VPM heeft tot doel het aanhouden van participaties met het oog op de realisatie van het economisch overheidsinitiatief zoals dit beschreven is in dit decreet. Mits voorafgaandelijk akkoord van de Vlaamse regering is de VPM gemachtigd de aandelen te verkopen die zij bezit, zonder dat zij daardoor de controle, zoals gedefinieerd in art. 2 van het KB van 6 maart 1990 op de geconsolideerde jaarrekening van de ondernemingen, mag prijsgeven.".

§ 5. Artikel 18bis van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 18bis

De Directeur-generaal van het Bestuur van de BTW, Registratie en Domeinen of zijn gemachtigde is bevoegd om de akten te verlijden betreffende de organisatie en het intern bestuur van de investeringsmaatschappijen, met toepassingen van artikel 161, 3° van het Wetboek van Registratierechten.".

Artikel 83

§ 1. De Vlaamse regering kan de bedrijfsadvisering of bedrijfsbegeleiding van land- en tuinbouwbedrijven die in financiël moeilijkheden verkeren, ondersteunen.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden en de modaliteiten waaronder de ondersteuning kan worden toegekend en uitgekeerd.

HOOFDSTUK XIV

Ruimtelijke Ordening

Artikel 84

Artikel 2 van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

1° Bedrijfsruimte : de verzameling van alle percelen waarop zich minstens één bedrijfsgebouw bevindt, als één geheel te beschouwen en waar een economische activiteit heeft plaatsgevonden of plaatsvindt. Deze verzameling heeft een minimale oppervlakte van 5 are. Uitgesloten is de bedrijfsruimte waarin de woning van de eigenaar een niet-afsplitsbaar onderdeel uitmaakt van het bedrijfsgebouw en dat nog effectief wordt benut als verblijfplaats. De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden een woning als afsplitsbaar van een bedrijfsgebouw kan worden beschouwd.

2° Economische activiteit : iedere industriële, ambachtelijke, handels-, diensten-, landbouw- of tuinbouw-, opslag- of administratieve activiteit, uitgeoefend door bedrijven of ondernemingen.

3° Geheel of gedeeltelijk leegstaande bedrijfsruimte : vanaf het ogenblik dat meer dan 50 % van de totale vloeroppervlakte van de bedrijfsgebouwen niet effectief wordt benut.

4° Gehele of gedeeltelijke verwaarlozing : het vertonen van uitgesproken gebreken van algemene of beperkte omvang aan het bedrijfsgebouw. De Vlaamse regering bepaalt de gebreken van algemene en beperkte omvang, alsook de criteria voor de beoordeling van de gebreken en de minimumnorm van de te vertonen gebreken om een bedrijfsruimte al dan niet als geheel of gedeeltelijk verwaarloosd te beschouwen.

5° Inventaris : het instrument dat alle leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten bevat die aan een heffing kunnen worden onderworpen en/of voor een financiële steun voor vernieuwing in aanmerking komen. Dit instrument wordt door de Administratie beheerd.

6° Vernieuwing : het geco÷rdineerd geheel van maatregelen voor de sanering en/of herbestemming van een leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimte om ze opnieuw te laten voldoen aan de eisen van een goede plaatselijke ruimtelijke ordening en/of geschikt te maken voor herbestemming. Vernieuwing kan dus ook infrastructuurwerken omvatten die nodig zijn om aan de bedrijfsruimte de gepaste ontsluiting te geven.

7° Sanering :

a) de volledige afbraak van alle constructies tot aan het maaiveld of, indien nodig, onder de grond ;

b) de gedeeltelijke sloping van interne en externe constructies en het gebouw in een zodanige staat brengen om de eigenlijke herbestemmingsbouwwerkzaamheden te kunnen beginnen. De Vlaamse regering bepaalt welke saneringswerkzaamheden hiervoor in aanmerking komen.

Saneringen in de milieutechnische zin kunnen hierin evenwel nooit zijn begrepen.

8° Administratie : de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

9° Eigenaar : diegene die een geheel dan wel gedeeltelijk naakte eigendomsrecht kan laten gelden op het betrokken onroerend goed.

10° Vernieuwingsfonds : fonds voor vernieuwing van de leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten.

11° Basisstudie : de studie die een gedetailleerd voorstel van de uit te voeren saneringswerkzaamheden, de te realiseren herbestemming, een kostprijsraming en een tijdtabel voor de uitvoering bevat. De basisstudie vormt een wezenlijk onderdeel van de eigenlijke aanvraag om financiële ondersteuning, zoals bedoeld in artikel 43 van dit decreet.

12° Verwerving : de inbezitneming als eigenaar of als titularis van een zakelijk recht.

13° Kadastraal inkomen : het kadastraal inkomen aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen, zoals bedoeld in artikel 518 van het Wetboek op de inkomstenbelasting.".

Artikel 85

Artikel 3 van hetzelfde decreet wordt gewijzigd als volgt :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. Elke gemeente stelt een lijst op van de leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten, gelegen op haar grondgebied, die als basis zal dienen voor de Inventaris.

Deze lijst wordt elk jaar met de geactualiseerde gegevens aan de Administratie opgestuurd onder de voorwaarden bepaald door de Vlaamse regering." ;

2° aan § 2 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Als de gemeentelijke lijst te laat wordt ingediend, of als de Administratie vaststelt dat de gemeentelijke lijst onvolledig is, kan de Administratie, op kosten van de gemeente, ambtshalve overgaan tot registratie." ;

3° een § 4 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 4. De Vlaamse regering kan bepalen welke categorieën van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten niet op de gemeentelijke lijsten en in de Inventaris dienen te worden opgenomen." ;

4° een § 5 wordt toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 5. De gemeentelijke ambtenaren, door het college van burgemeester en schepenen belast met de opmaak van de gemeentelijke lijst en gemachtigd om de nodige vaststellingen te doen, hebben toegang tot alle op het grondgebied van de gemeente gelegen bedrijfsruimten en bedrijfsgebouwen. De betrokken eigenaar dient hen binnen zeven dagen nadat ze zich ter plaatse hebben aangeboden, of nadat ze hierom bij aangetekende zending hebben verzocht, toegang tot de bedrijfsruimten en bedrijfsgebouwen te verschaffen.".

Artikel 86

In artikel 4 van hetzelfde decreet wordt tussen het eerste en tweede lid het volgende lid ingevoegd :

"De Vlaamse regering machtigt ambtenaren van de Administratie om de nodige vaststellingen te doen, ze hebben daarvoor toegang tot alle bedrijfsruimten en bedrijfsgebouwen. De betrokken eigenaar dient hen binnen zeven dagen nadat ze zich ter plaatse hebben aangeboden, of nadat ze hierom bij aangetekende zending hebben verzocht, toegang tot de bedrijfsruimten of bedrijfsgebouwen te verschaffen. Als de eigenaar niet op dit verzoek ingaat, kan de Administratie en/of de Vlaamse regering dit beschouwen als een weerlegbaar vermoeden van leegstand en/of verwaarlozing. ".

Artikel 87

Artikel 17 van hetzelfde decreet wordt gewijzigd als volgt :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. Er wordt een Vernieuwingsfonds opgericht. De Vlaamse regering beheert het Vernieuwingsfonds. Dit Verniewingsfonds neemt de vorm aan van een fonds zoals bedoeld in artikel 45 van de geco÷rdineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.".

2° § 5 wordt opgeheven ;

3° § 6 wordt opgeheven.

Artikel 88

Artikel 18 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 89

In artikel 24 van hetzelfde decreet worden de woorden "van de Administratie" vervangen door de woorden " van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap".

Artikel 90

In artikel 26, §§ 1, 4 en 6 van hetzelfde decreet worden de woorden "van de Administratie" vervangen door de woorden " van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap".

Artikel 91

In artikel 29 van hetzelfde decreet worden de woorden "van de Administratie" vervangen door de woorden " van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap".

Artikel 92

In artikel 30 van hetzelfde decreet worden de woorden "van de Administratie" vervangen door de woorden " van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap".

Artikel 93

In artikel 31, § 2 van hetzelfde decreet wordt de laatste zin geschrapt.

Artikel 94

In artikel 32, § 1 van hetzelfde decreet worden de woorden "van de Administratie" vervangen door de woorden " van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap".

Artikel 95

In hetzelfde decreet wordt het opschrift van hoofdstuk IV vervangen door wat volgt :

"HOOFDSTUK IV.

Financiële ondersteuning van de verwerving en de saneringswerkzaamheden in het kader van de vernieuwing".

Artikel 96

Artikel 42 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 42

§ 1. Binnen de perken van de beschikbare kredieten kan voor de verwerving en sanering van een onroerend goed dat in de Inventaris is vermeld, aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gemeenten, vereniging van gemeenten, de door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij erkende lokale sociale bouwmaatschappijen, gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen en het Vlaams Woningfonds voor de Grote Gezinnen een financiële steun worden toegekend van :

– 30 % voor de verwerving van de onroerende goederen ;

– 90 % voor de saneringswerkzaamheden. Hierbij wordt echter rekening gehouden met de werkelijk gedragen saneringskosten, na aftrek van de eventuele opbrengst van de sanering. De verleende financiële steun is van toepassing op de kosten, inclusief de BTW. De financiële steun voor de saneringswerkzaamheden wordt slechts toegekend voor zover bij het bestek van de werkzaamheden een postgewijze verantwoording gevoegd is. Als de werkelijk gedragen saneringskosten, na aftrek van de eventuele opbrengst van de sanering, lager zijn dan de in de basisstudie geraamde kosten, wordt de subsidie berekend op de werkelijke kosten, zoals blijkt uit de vorderingsstaten van de aannemer.

§ 2. Met toepassing van § 1 moet de initiatiefnemer, wanneer deze een financiële steun voor de verwerving van een onroerend goed heeft verkregen, binnen 6 maanden na de betekening van deze financiële steun, de basisstudie hebben ingeleid.

§ 3. Binnen de perken van de beschikbare kredieten kan voor de saneringswerkzaam-heden aan elke natuurlijke persoon, privaat- rechtelijke rechtspersoon en niet in § 1 vermelde publiekrechtelijke rechtspersoon die hoogstens 2 jaar eigenaar is van een onroerend goed dat in de Inventaris is vermeld, te rekenen vanaf de datum van het verlijden van de authentieke akte, een financiële steun worden toegekend van :

– 90 % voor de saneringswerkzaamheden. Hierbij wordt echter rekening gehouden met de werkelijk gedragen saneringskosten, na aftrek van de eventuele opbrengst van de sanering. Het bedrag van de werkelijk gedragen kosten dient minstens 1.000.000 fr. te bedragen. De verleende financiële steun is van toepassing op de kosten, exclusief de BTW. De financiële steun voor de saneringswerkzaamheden wordt slechts toegekend voor zover bij het bestek van de werkzaamheden een postgewijze verantwoording gevoegd is. Als de werkelijk gedragen saneringskosten, na aftrek van de eventuele opbrengst van de sanering, lager zijn dan de in de basisstudie geraamde kosten wordt de subsidie berekend op de werkelijke kosten, zoals blijkt uit de vorderingsstaten van de aannemer.

§ 4. Als eigenaar, zoals bedoeld in § 3, worden evenwel niet beschouwd :

1° de vennootschappen waarin de vroegere eigenaar(s) van het onroerend goed participeert of participeren, rechtstreeks of onrechtstreeks, voor meer dan 10 % van het aandeelhouderschap ;

2° bloed- en aanverwanten tot en met de derde graad.".

Artikel 97

Artikel 44 van hetzelfde decreet wordt als volgt gewijzigd :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt ;

"§ 1. Dezelfde verwerving kan voor dezelfde leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimte slechts eenmaal voor financiële steunverlening in het kader van dit decreet in aanmerking komen." ;

2° § 2 wordt opgeheven ;

3° §3 wordt § 2 ;

4° § 4 wordt § 3 en de woorden "werkzaamheden" worden vervangen door "saneringswerkzaamheden" ;

5° § 5 wordt opgeheven.

Artikel 98

Artikel 46 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 99

Artikel 47 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 47

De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden voor uitbetaling van de financiële steun, bedoeld in artikel 42.".

HOOFDSTUK XV

Vervoer

Artikel 100

Artikel 7 van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoersmaatschappij (VVM) wordt aangevuld met het volgende lid :

"Het Vlaamse Gewest is evenwel vrijgesteld van de verplichting tot onmiddellijke volstorting.".

HOOFDSTUK XVI

Openbare Werken

AFDELING 1

Financiering

Artikel 101

In artikel 57, § 2 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen van de begroting 1992 wordt de eerste zin vervangen door de volgende bepaling :

"Het Vlaams Infrastructuurfonds heeft tot doel bij te dragen in de verwezenlijking en inzonderheid in de financiering, tot al wat dienen kan ter uitvoering van het beleid van het Vlaams Gewest op het vlak van de openbare werken en het vervoer, zoals bedoeld in artikel 6, § 1, X, 1° tot 5° en 9° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988 en de bijzondere wet van 16 juli 1993, en dit ongeacht de aard van de ten laste te nemen uitgaven.".

Artikel 102

Artikel 58, 1 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen van de begroting 1992 wordt vervangen door de volgende bepaling :

"1. wat betreft de inkomsten met betrekking tot de bevoegdheden vermeld in artikel 6, § 1, X, 1° tot 5° en 9° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988 en de bijzondere wet van 16 juli 1993 :".

AFDELING 2

Watervang

Artikel 103

In artikel 80 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, zoals gewijzigd door het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 wordt het eerste lid vervangen door de volgende bepaling :

"Met uitzondering van de onbevaarbare waterlopen, wordt voor alle in het Vlaamse Gewest gelegen waterwegen en hun aanhorigheden en de havens en hun aanhorigheden, hierna genoemd waterwegen,

– melding gemaakt voor het capteren van minder dan 500 m^3 per jaar ; en

– wordt een vergunning afgegeven voor het capteren van 500 m^3 en meer per jaar, hierna genoemd vergunning voor een watervang.".

Artikel 104

Artikel 81 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Artikel 104

Bij uitzonderlijk lage waterstanden, waarbij captatie van water gevaar kan opleveren voor de scheepvaart, voor de waterwegen en hun aanhorigheden of voor de havens en hun aanhorigheden kan een tijdelijk verbod of een tijdelijk beperking van captatie worden opgelegd.

De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten hiervan.".

Artikel 105

In artikel 83 van hetzelfde decreet, zoals gewijzigd door het decreet van 18 december 1993 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 en het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 worden de volgende wijziging aangebracht :

1° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 2. het bedrag verschuldigd voor het capteren van water wordt vastgesteld als volgt :

Waterafname in m^3/jaar

1. voor de schijf van minder dan 1 000 000 m^3 1,750 F/m^3 ;

2. voor de schijf van 1 000 000 m^3 tot 9 999 999 m^3 1,015 F/m^3 ;

3. voor de schijf van 10 000 000 m^3 tot 99 999 999 m^3 0,510 F/m^3 ;

4. voor de schijf boven 99 999 999 m^3 0,096 F/m^3.

De captatie van minder dan 500 m^3 per jaar is gratis." ;

2° § 5 wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§ 5. Onverminderd de bepalingen van §§ 2 en 4 wordt het minimum verschuldigd bedrag vastgesteld op 5 000 frank per jaar." ;

3° § 6 wordt geschrapt.

HOOFDSTUK XVII

Inwerkingtreding

Artikel 106

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1997.

Brussel, 11 oktober 1996.

De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie,

Luc VAN DEN BRANDE

De minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,

Luc VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling,

Theo KELCHTERMANS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid,

Wivina DEMEESTER-DE MEYER

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening,

Eddy BALDEWIJNS

De Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media,

Eric VAN ROMPUY

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,

Leo PEETERS

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Luc MARTENS

De Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid,

Anne VAN ASBROECK
